

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gelencsér Attila,
Gúr Nándor, Móring József Attila*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	16815
Megemlékezés nemzeti gyásznapról.....	16815
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Németh Szilárd István</i> (Fidesz)	16817
<i>Íggyártó István</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	16818
<i>Dr. Hiller István</i> (MSZP)	16820
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	16821
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP)	16823
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	16825
<i>Gyöngyösi Márton</i> (Jobbik)	16827
<i>Vargha Tamás</i> honvédelmi minisztériumi államtitkár	16828
<i>Harrach Péter</i> (KDNP)	16830
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	16831
A Magyarország és a Liechtensteini Hercegség között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	16833
A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	16834
A köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	16834
A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	16834
A bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	16835
A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény és azzal összefüggésben más törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	16835
Döntés önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	16836
A közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája	16836
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter, a napirendi pont előterjesztője	16837
Felszólalók:	
<i>Simon Róbert Balázs</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	16848
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	16852
<i>Dr. Hargitai János</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	16857
<i>Dr. Staudt Gábor</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	16861
<i>Sallai R. Benedek</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	16866
<i>Varju László</i> (független).....	16871

<i>Alexov Lyubomir</i> (nemzetiségi szószóló).....	16875
<i>Nyitrai Zolt</i> (Fidesz)	16878
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	16879
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik).....	16881
<i>Szabó Sándor</i> (MSZP).....	16886
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	16889
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP).....	16893
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	16898
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	16903
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	16905
<i>Varju László</i> (független).....	16906

Bejelentés Göncz Árpád volt köztársasági elnök haláláról	16907
---	-------

Felszólaló:

<i>Teleki László</i> (MSZP)	16907
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	16908

A magyar szórvány napjáról szóló országgyűlési határozati javaslat általános vitája	16914
<i>Németh Zolt</i> (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	16914

Felszólalók:

<i>Potápi Árpád János</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	16919
<i>Pánczél Károly</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	16922
<i>Szabó Sándor</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	16925
<i>Szászfalvi László</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	16927
<i>Szávay István</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	16930
<i>Ikotity István</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	16935
Pánczél Károly (Fidesz) előterjesztői válasza	16936

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	16937
--	-------

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	16938
---	-------

Felszólalók:

<i>Dr. Bene Ildikó</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	16940
<i>Tukacs István</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	16941
<i>Szászfalvi László</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	16944
<i>Dr. Lukács László György</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	16946
<i>Ikotity István</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	16951
<i>Révész Máriusz</i> (Fidesz).....	16955
<i>Tukacs István</i> (MSZP)	16955
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	16956
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	16957
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	16962
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	16965
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	16966
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	16967
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	16970
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	16975
<i>Tukacs István</i> (MSZP)	16976
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	16976
<i>Dr. Józsa István</i> (MSZP).....	16978
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik).....	16980
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	16980

A Magyar Köztársaság Kormánya és az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosának Hivatala közötti megállapodás módosításáról szóló jegyzőkönyv szövegének végleges megállapításáról és kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája..... 16984
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője..... 16984
Felszólalók:

Bartos Mónika, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 16985

Horváth Imre, az MSZP képviselőcsoportja részéről..... 16986

Gyöngyösi Márton, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 16988

Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezményt módosító 15. Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája 16990
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője..... 16990
Felszólalók:

Dr. Hoffmann Rózsa, a KDNP képviselőcsoportja részéről..... 16992

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár 16994

Dr. Gyüre Csaba, a Jobbik képviselőcsoportja részéről..... 16994

Dr. Józsa István (MSZP)..... 16998

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza..... 16999

Az Európai Űrügynökséget létrehozó Alapokmány kihirdetéséről szóló törvényjavaslat, **az Európai Űrügynökséget létrehozó alapokmány részes államai és az Európai Űrügynökség között a minősített információk védelméről és cseréjéről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat, valamint az **egy európai kormányok az Ariane, a Vega és a Szozuz hordozórakétáknak a Guyana Űrközpontból történő hasznosításáról szóló nyilatkozatának kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája.....17001
Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője 17001
Felszólalók:

Bartos Mónika, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 17002

Dr. Józsa István, az MSZP képviselőcsoportja részéről 17004

Dr. Hoffmann Rózsa, a KDNP képviselőcsoportja részéről 17006

Egyed Zsolt, a Jobbik képviselőcsoportja részéről..... 17009

Dr. Józsa István (MSZP).....17010

Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza 17012

Napirenden kívüli felszólalók:

Dr. Turgyán Tamás (nemzetiségi szószóló)..... 17015

Dr. Lukács László György (Jobbik)..... 17016

Ander Balázs (Jobbik).....17018

Az ülésnap bezárása..... 17020

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. MIKOLA ISTVÁN államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
5. ülésnapja
2015. október 6-án, kedden
(9.04 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Gelencsér Attila és Gúr Nándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 5. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Október 6-át a kormány 2001. december 10-i rendeletében a **magyar nemzet gyásznapijává nyilvánította.** Sorsfordulókban gazdag évszázadaink és a magyarság megalkuvásoktól mentes szabadságvágya következtében történelmünkben számos gyásznapot tartunk nyilván. E napokat azonban nem pusztán a törvények, határozatok és rendeletek paragrafusai, hanem nemzeti küzdelmeink áldozatai személyes sorsukkal írták be emlékezetünkbe. Ők vértanúságukkal a jelenben két kötelezettséget rónak ránk: ébren tartani az eszmét, amelyért életükkel fizettek, és példájukat, ha kell, követni, megalkuvás nélkül.

1849. október 6-a e gyásznapi sorában az a nap volt, amikor az 1848-49-es szabadságharcot követő császári megtorló gépezet 24 óra leforgása alatt a legtöbb áldozatát szedte. Az október 6-án kivégzettek között volt Magyarország első kormányfője, illetve a honvédsereg 13 vezető tisztje: a tábornoki kar mintegy 40 százaléka.

Tisztelt Országgyűlés! Bárhol éljen is magyar a világban, pártállástól és világnézettől függetlenül ezen a napon meghajtja fejét 1848-49-es szabadságharcunk vértanúi előtt. Meghajtja fejét a honvédsereg Aradon kivégzett 12 tábornoka és egy ezredese, a pesti Újépületben kivégzett Batthyány Lajos miniszterelnök, a pár hétre rá kivégzett Perényi Zsigmond felsőházi elnök, Szacsavay Imre képviselőházi jegyző, Csány László közlekedés- és közmunkaügyi miniszter, Jeszenák János kormánybiztos és az ugyancsak Aradon kivégzett Kazinczy Lajos ezredes, illetve a megtorlás további több mint száz mártírja és több mint ezer bebörtönzött áldozata előtt.

Nincs mód arra, hogy e sok száz áldozat nevét felsoroljuk, de évente egyszer hangozzék el az aradi 13 neve: Aulich Lajos, Damjanich János, Desseffy Arisztid, Kiss Ernő, Knézich Károly, Láhner György, Leiningen-Westerburg Károly, Nagysándor József, Poeltenberg Ernő, Schweidel József, Török Ignác, Vécsey Károly tábornokok és Lázár Vilmos ezredes.

Miért fontos nevüket kiemelni? Azért, mert e tábornokok a fegyverletételt követően - bár megteheték volna - nem emigráltak, nem hagyták el hazájukat. Közülük sokan nem voltak született magyarok,

mégis tudatosan választották az itthon maradást, vállalva annak minden következményét. Vállalva a halált is azért, amire esküt tettek.

Aradon kivégzett vértanúink felesküdték a magyar szabadságra, s e mellett kitarítottak mindvégig, közösen, a halálig. A halál árnyékának völgyében sem visszakoztak, nem mentegették magukat, nem értelmezték újra esküjüket. Ezáltal már életükben igaz magyarrá, halálukban pedig végső győztesekké váltak. Áldozatuk a nemzeti szabadság és függetlenség, valamint a polgárosodás 1848-as eszméivel együtt politikai nemzetünk identitásának lényegi része lett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország 125 évvel ezelőtt, 1890 októberében az aradi vértanúk dicsőségét megörökítő emlékmű országos eseményeire készülődött. A várakozással teli, október eleji napokban, 1890. október 3-án írók és művészek egy szűk társasága megrendítő élményben részesülhetett a fővárosban. Meghallgathatták az akkor 88 éves Kossuth Lajos rövid beszédét, amelyet az aradi vértanúk emlékünnepeére mondott fel egy fonográfra a Turinba látogató küldöttség kérésére.

A Politikai Újdonságok hírlapírója - több más beszámolóhoz hasonlóan - csak egy nagyon rövid részt idézett e beszédből. Hallva ezt a részletet, azonnal rádöbbenünk, miért e pár sor égett bele a szabadságharcot követő nemzedék emberének emlékezetébe. E részlet ugyanis Kossuth üzenetének, s egyben az 1848-49-es szabadságharc eszméjének örök érvényű üzenetét hordozta. Így szól az idézet 1890-ből:

„Hazádnak rendületlenül, légy híve óh magyar! Tiszteld, akit tisztelet illet, de híve Hazádnak - érte-de magyar?! - híve csak Hazádnak légy! Ne csinálj magadnak faragott képet, hogy azt imádjad, csak Hazád szabadságának Istenét imádd, amint imádták azok, akik mártír halált szenvedtenek hűségükért...”

Tisztelt Országgyűlés! Vértanúink névsorát XX. századi történelmünk továbbírta, ami azt jelzi számunkra is, hogy a megtorlást követő több mint 160 évben Kossuth üzenete és mártírjaink példája nem merült feledésbe. Emléküket sem Haynau halálos ítéletei, sem a börtönök vasrácsai, sem a huszadik század hódító ideológiái és elnyomó hatalmai nem tudták kitörölni.

Ma, 2015. október 6-án Magyarország Országgyűlése is fejét hajt az 1848-49-es szabadságharc vértanúinak emlékezte előtt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Nagy taps.)* Köszönöm szépen. *(A teremben lévők felállnak, és néma főhajtással emlékeznek az aradi vértanúkra.)* Köszönöm szépen.

(9.10)

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Németh Szilárd István fideszes képviselőtársunk: „A 7. cikk mint szociálliberális furkósbot” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Talán nem szónoki túlzás azt említeni, hogy ma is történelmi időket élünk, Európa és benne hazánk, Magyarország a második világháború óta nem kapott ekkora kihívást a jövőjét tekintve. Ha rosszul gondolkodunk, rossz döntéseket hozunk, nem fogunk össze és nem cselekszünk helyesen, akkor évek kérdése és nem fogunk ráismerni sem Európára, sem Magyarországra. Mindenki tudja, miről beszélek, a népvándorlás jellegű tömeges illegális bevándorlásról, amely elárasztotta és már-már invázióval fenyegeti Európát és Magyarországot.

Ebben a helyzetben sajnos az Európai Unió mint kontinensünk meghatározó szövetsége, képtelen megfelelő választ adni. Az egyik ilyen felvetésük a kötelező kvótarendszer bevezetése, amelyet Magyarország már a kezdet kezdetén elutasított, hiszen úgy véljük, hogy senkinek sincs joga meghatározni egyetlen tagállamban sem, hogy az adott tagállam állampolgárai kik legyenek, hogy az adott tagállam kit engedjen, kit fogadjon be, kikkel éljen együtt. Ez egy nagyon fontos tagállami önrendelkezés, amit az Európai Unióban, az Európai Uniónak nincs joga elvonni a tagállamoktól.

Előbb említettem az összefogást, illetve az összefogás fontosságát, azonban azt kell tapasztalunk, hogy ebben a kérdésben sem vagyunk képesek együtt gondolkodni. Ott tartottunk, hogy ezért a nagyon határozott kiállásunkért, amelyet - szeretném hangsúlyozni mindenkinek - a kormány azután hozott meg, hogy több mint 1 millió 100 ezer magyar ember megosztotta a kormánnyal a véleményét és elmondta, hogy a legfontosabb dolognak azt tartja, hogy védjük meg az ország és az Európai Unió határait, védjük meg a magyar és az európai identitást, kultúrát, nos, ebben a helyzetben a liberálisok ott tartottak, hogy a 7. cikkely értelmezését, illetve a 7. cikkely alkalmazását szerették volna Magyarországra az alkotmányügyi bizottságban és az állampolgári jogi bizottságban bevezetni. Ez gyakorlatilag azt jelentette volna, hogy a szavazati jogunkat felfüggesztik, az olyan, mintha nem is vennénk részt az Európai Unió munkájában, az Európai Unió életében.

Tegnap éjszaka ez a gondolat látszólag elvetélt, hiszen a szocialisták nem támogatták így direktben, azonban a hírek szerint a szocialisták javaslatára az állampolgári jogi bizottság vezetése úgy döntött, hogy kérdőre vonja magát az Európai Bizottságot, miért nem kezdeményezett vizsgálatot a magyar kormány ellen saját hatáskörében. Majd a források még azt is megemlítik, hogy bizony az a veszély, amit a liberálisok kifundáltak Magyarország ellen, az most a szocialisták segítségével egy lépéssel közelebb került, hiszen a nukleáris opció, vagyis akár a szavazati jog megvonását is eredményező szankciós eljárás továbbra is a lehetőségek között van. Azt gondolom, ez elég egyértelmű mindenki számára, hogy a hazai baloldal együttműködve az európai elvtársakkal, a

szocialista internacionáléval, a zöldekkel, a liberálisokkal, mindenáron pellengérré szeretné állítani Magyarországot csak azért, mert mi nem vagyunk hajlandók elfogadni a kötelező kvóták bevezetését.

Magyarország minden lépést megtett arra, hogy saját hatáskörben az Európai Unió tehetetlensége miatt kezelje ezt a tömeges méretű bevándorlást, és ennek bizony eredményei is vannak, hiszen ha ezeket a számokat megnézzük, ma már ott tartunk, hogy 318 054 ember lépte át illegálisan hazánk határát, és ebből a szeptember 15-i műszaki jogi határázár bevezetése után mindössze 2 százalékuk, majdnem 2 százalékuk jött át a szerb-magyar határon. Természetesen a probléma gyökerénél való megoldásra is lehetőséget, javaslatokat tettünk akár az Európai Unióban, akár az ENSZ-ben.

Mindenki számára egyértelművé kell váljon itt a parlamentben, hogy alkotmányos és erkölcsi kötelességünknek, a haza megvédésének különösen ma, október 6-án eleget kell tenni mindannyiunknak. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány nevében Íjgyártó István államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A jelenlegi migrációs válság kapcsán valóban elhangzottak uniós tagországbeli nyilatkozatok a tagállami szavazati jog felfüggesztésével fenyegetőzve a szerződés 7. cikkelye alapján. Érdemes tehát közelebbről megvizsgálni, hogy milyen jogi lehetőségei és milyen előzményei voltak, lehetnek egy ilyen esetleges eljárásnak.

Az Európai Unióról szóló szerződés 7. cikke egy többlépcsős eljárásban lehetővé teszi a tagállamok szavazati jogainak felfüggesztését. Az eljárás első, az Európai Parlament, a tagállamok harmada vagy a Bizottság által kezdeményezett fázisában az Európai Parlament egyetértését követően a Tanács négyötödös többséggel megállapíthatja, hogy fennáll-e az egyértelmű veszélye annak, hogy egy tagállam súlyosan megsérti a 2. cikkben szereplő értékeket. Ezek az értékek az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok, ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogai tiszteletben tartásának értékein alapul. Az eljárás második fázisát a tagállamok harmada vagy pedig a Bizottság kezdeményezheti. Ebben az Európai Parlament egyetértését követően az Európai Tanács egyhangúlag megállapíthatja, hogy egy tagállam súlyosan és tartósan megsérti a 2. cikk értékeit.

(9.20)

Az érintett tagállamot az első két fázisban megfelelően meg kell hallgatni. A harmadik fázisban a

Tanács saját kezdeményezésére minősített többséggel korlátozhatja a tagállami jogokat, így felfüggesztheti a tagország szavazati jogait. A jelenlegi 7. cikk szerinti eljárást az Unió alapító szerződéseinek legutóbbi nizzai, valamint végleges formáját a 2009. december 1-jén hatályba lépett lisszaboni módosításaival nyerte el, annak gyakorlati alkalmazására azonban még nem került sor.

Hasonló, de a 7. cikk szerinti intézkedésre Ausztria vonatkozásában került sor, miután az 1999. október 3-i osztrák szövetségi választásokon első helyezett Osztrák Néppárt később az Osztrák Szabadságpárttal lépett koalícióra. Az FPÖ vezetőinek szélsőjobboldalhoz közeli fellépése néhány, a kisebbségekkel szemben ellenséges és rasszista megnyilvánulásai miatt a Tanács akkori tagjai, az úgynevezett EU 14-ek úgy döntöttek, hogy átmenetileg felfüggesztik a politikai párbeszédet az osztrák koalíciós kormánnyal.

A bevezetett intézkedések alapján bojkottálták az osztrák kormánnyal a politikai szinten való kétoldalú kapcsolatok fenntartását, nem támogatták az osztrák jelölteket nemzetközi intézmények posztjaira, az egyes tagállamokban csak technikai szinten fogadták az osztrák nagyköveteket. Ezen döntésre azonban formalizált eljárás hiányában nem uniós eljárás, hanem a tagállamok egyidőleg vállalt politikai döntése eredményeként kétoldalú alapon került sor. A többoldalú találkozóról nem zárták ki az osztrák minisztereket, és a szavazati jog sem került megvonásra. Mivel a szankciók nemcsak hogy sikertelennek bizonyultak, hanem ellentétes hatást keltettek, az Uniónak sürgősen megoldást kellett találnia a nemzetközivé dagadt politikai válság megszüntetésére, és így 2000 szeptemberében megszüntették az Ausztria elleni úgynevezett szankciókat.

A német, a holland, a finn és a dán külügyminiszter az európai alapértékek védelmében 2013-ban a jogállamiság betartását célzó új mechanizmus létrehozását kezdeményezte. A Bizottság ezt követően a jogállamiságra vonatkozó uniós keretről elfogadott közleményében lefektette saját - hangsúlyozom: saját - belső eljárásának a részleteit. A Tanács végül 2014 decemberében fogadta el a jogállamiság tiszteltetésének biztosításáról szóló tanácsi következtetéseket. Az első ilyen vitára várhatóan a novemberi általános ügyek tanácsán kerül sor az elektronikus kormányzás témájára fókuszálva, bemutatva a tagállami jó vagy rossz gyakorlatokat.

Mindezek alátámasztják, hogy a 7. cikk aktiválása rendkívül nehéz, arra a jelenlegi környezetben nincs esély, eltekintve attól is, hogy Magyarország erre semmiféle okot nem szolgáltatott. Tisztelt képviselő úr, kérem, hogy vegye tudomásul a választomat. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett

Hiller István szocialista párti képviselő: „A pedagógusjogok világnapján” címmel. Öné a szó, képviselő úr, alelnök úr.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Ház! 1966. október 5-én az UNESCO és az ENSZ egy másik szervezete, munkaügyi szervezete, az ILO közösen megfogalmazott akarata szerint egy 95 pontból álló rendszert hozott létre. Ez a rendszer alkotja a pedagógusjogok rendszerét, egyfajta chartát, amelyet 1994 óta számos országban szerte a világon megünnepelnek, amelyről megemlékeznek. Alkalom ez arra, hiszen tegnap volt ez a nap, hogy a magyar oktatásügyről itt a magyar Országgyűlésben is beszéljünk.

Továbbra is az a véleményünk, hogy meggondolatlan intézkedések, átgondolatlan lépések, káosz jellemzi a magyar oktatásügy irányítását. A rendszer azért működik, mert a pedagógusok, dolgozók azok a közoktatásban vagy éppen a felsőoktatásban, a rendszert erejüket megfeszítve fenntartják. De ha önmagában az irányító központot, a szegény Klebelsberg-ről elnevezett intézményfenntartó központot tekintenénk kizárólag a magyar oktatásügy központjának, akkor ez a rendszer már nemhogy színvonalasan, hanem egyáltalán nem lenne képes dolgozni.

A legutóbbi napok eseményeit, az átgondolatlanságot, a végiggondolatlanságot mutatja az is, hogy az egyébként szakmailag igenis fontos önértékelést és értékelést, amely minden szakmában, így a mi szakmánkban a pedagógusok között is meg kell hogy történjen, teljesen átgondolatlan és szerencsétlen elnevezéssel illették. A kollégák itt biztatnak arra, hogy a pedagógus önértékelő csoportok kezdőbetűjéből alkotott mozaikszót mondjam ki. Gondolja ki-ki végig, a saját fantáziájára bízom, hogyan alkotja ezt meg. Mindenesetre az internet világa önálló életet élve már nagyjából minősítette ezt az önértékelő csoportot, és ennek a tartalmát kevésbé vizsgálva mégiscsak egy olyan dolgot hozott, ami megmutatja, mennyire nem gondolják végig, hogy mit tesznek. Nem a jó szándékot vonom kétségbe, hanem a szakmaiságot meg az eredményességet.

Ami pedig a felsőoktatást illeti: a közelmúltbeli napokban hirdetett meg a felsőoktatásért felelős államtitkár úr egy Campus Mundi elnevezésű programot, amellyel több milliárd forint értékben magyar diákok külföldi tanulmányait kívánják segíteni. Szeretném emlékezetükbe idézni, micsoda ellenállást fejtettek ki akkor, amikor 2013. április 16-án erről sajtótájékoztatót tartottam. Az egész nem kívánom összefoglalni, csak a sajtóban megjelent összefoglalást, miszerint a sajtótájékoztatóm után azt közölték, az MSZP azt szeretné, hogy nagyrészt európai uniós támogatásból minden egyetemi és főiskolai hallgató három-öt hónapig külföldön tanulhasson idegen nyelvet, elsősorban angolt.

Nem telt el két év, illetve valamivel több mint két év eltelte után feltalálták Kolumbusz tojását, és Campus Mundi elnevezéssel gyakorlatilag egy hasonló programot hirdettek meg, aminek önmagában örülünk, csak éppenséggel a célja nem jó, mert úgy általában nem érdemes ösztöndíjat nyújtani. Mindenki, aki a felsőoktatáshoz egy kicsit ért, tudja, hogy a célzott ösztöndíjak a megfelelők, mert így szétfolylík, mint a homok az ember keze között, és nem lesz ebből eredmény, miközben sok pénzt tesznek bele. A felsőoktatásra egyébként is jellemző a finanszírozás nem megfelelő volta. Elégtelen az a költségvetési támogatás, amely a felsőoktatást illeti. Az a sok-sok tízmilliárd forint, amit kivontak a felsőoktatásból a 2010-es kormányzás átvétele óta, egészében még mindig nem került vissza, ott még mindig 15-18 milliárdos gap van, miközben új programokat indítanak, amelyek költségigényesek, de nem megfelelő határfokúak.

Azt állítom önöknek, hogy amíg a felsőoktatásban nem rendezik a béreket, amíg nem lesz fizetés-emelés a felsőoktatásban - amelynek keretében javasolni fogjuk a teljes jogú egyetemi tanári fizetést mint kiindulópontot, és e kiindulópont viszonyítását a többi egyetemi funkcióba, a docensnél, az adjunktusnál, a tanársegédnél, hogy ne a PhD-ösztöndíjas legyen a viszonyítási alap az egyetemi tanárnak -, ez legalább olyan visszhangot fog kiváltani, mint a pedagógus önértékelő csoport mozaikszava. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hiller alelnök úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy ebből a napból is a tegnapi nap apropóján pártállástól függetlenül mindannyiunknak el kell ismernünk azt a munkát, amit a pedagógusok végeznek az általános és a középiskolákban, vagy - mivel itt pedagógusjogokról van szó - kiterjesztően akár azokra is gondolhatunk, akik a pedagógusok képzésében együttműködnek.

On több mindennel kapcsolatban fejtett ki kritikát, tisztelt képviselő úr, a KLIK-kel kapcsolatban és a felsőoktatás rendszerével kapcsolatban is. Miért volt szükség mégis a KLIK létrehozatalára? Ön is tudja, hogy Magyarországon az elmúlt 25 évben, vagy azt mondom, hogy a 2010-et megelőző húsz évben óriási társadalmi különbségek alakultak ki. Ha megnézzük, hogy mekkora különbség van két járás között, amelyek kvázi a szélső értékeket mutatják, azt látjuk, hogy az ezer lakosra jutó iskoláskorú gyerekek számában még csak kétszeres a különbség. A járasok között az egy főre eső GDP esetében azonban már ötszörös különbség van. És ha megnézzük, hogy a hátrányos helyzetű gyerekek osztályon belüli ará-

nyában vagy a rendszeres szociális segélyben részesülő gyerekek arányában mekkora különbség van Magyarország szerencsésebb és nehezebb sorsú járásai között, akkor jópárszoros, 26-szoros vagy 32-szeres különbségeket is találunk.

(9.30)

Ebben az esetben egyértelmű, hogy az a korábbi rendszer, amelyik önkormányzati fenntartásban működtette a közintézményeket, köztük az iskolákat is, nem tudta ezeket a különbségeket csökkenteni. Az a korábbi 3200-féleképpen széttagolt rendszer, amiben működtek a kórházak, az iskolák és nagyon sok államigazgatási feladat, 20 év alatt, két évtized alatt növelte a különbséget Magyarország szerencsésebb és nehezebb sorsú járásai, kistérségei, régiói között.

Ezért volt szükség egy központi fenntartás kialakítására, ezért volt szükség többek között a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ létrehozatalára is, hogy legyen egy központ, amelyből az állam, bárhová is születik egy gyerek, mindenhol azonos szintű közszolgáltatásokat tud kínálni. Kvázi létezik egy alapsomag, amelyik nem függ a 3200 önkormányzat aktuális fizetőképességétől, hanem minden gyereknek, aki Magyarországon születik, azonos színvonalú közszolgáltatásokat nyújt. Ennek része a KLIK létrehozatala, a központi fenntartás és működtetés. Ennek része a pedagógus-életpálya, hiszen elsőként a pedagógusoknak vezette be a kormányzat az életpálya lehetőségét, ami illetményemelkedéssel is járt.

Bár az ellenzéki pártok nem támogatták, de ez az első évben, 2013-ban 32 milliárd forint pluszforrás volt, a tavalyi évben 120 milliárd forint többletet sikerült a pedagógus-életpálya keretében kiosztanunk a pedagógusok között, az idén pedig még 38 milliárd forint szerepel a költségvetésben. Ezek a pénzek a jól elvégzett munka jutalmaként a pedagógusokhoz kerültek, egy motivációs rendszerrel egybekötve, amelyik a legutóbbi felmérésünk alapján a pedagógusok 94,5 százalékát előrelépésre ösztönözi. Azt a fajta megerősített szaktanácsadást pedig, amit létrehoztunk, 71 százalék igényli és fontosnak tartja.

És még egy számot hadd mondjak önnek, képviselő úr! Lehet a KLIK-nek sokféle hibát felróni, lehet sok mindenért hibáztatni, bizony ezek egy része valós is, de hogy lehet az, hogy 137 intézmény esetében kérték, hogy bár a működtető az önkormányzat maradhatott volna, mégis a KLIK működtetésébe kérték átvenni ezeket az iskolákat, ezeket az intézményeket. Ha olyan rosszul működne a KLIK helyben, talán ez a 137 intézmény nem kérte volna az átvételét az önkormányzati rendszerből önként az állami működtetési rendszerbe.

Ami a felsőoktatás kérdését illeti, nem volt könnyű helyzetben a felsőoktatás 2010-ben, hiszen egy óriási, PPP-konstrukciók által megterhelt, folyamatosan ketyegő adósságállomány volt sok-sok rektor, sok-sok intézményvezető nyakában. Ezt a

helyzetet kellett valahogy kezelni. Ennek az óriási PPP-örökségnek egy részét kiváltottuk, de egy miniszteri biztos dolgozik azon, hogy további PPP-ket tudjunk kiváltani a következő időszakban. Az egyetemek konszolidálása csak a kancellárok révén következhetett el. Ön is tudja, hogy az egyetemi adósságállomány radikális mértékben csökkent az elmúlt egy évben, amióta a kancellárok segítik a rektorok munkáját. Azzal ellentétben, amit itt az ellenzéki pártok mondtak, hogy ebből ellentétek lesznek, nyilván személyi surlódás egy-két helyen biztosan van, de összességében a felsőoktatás rendszerének az anyagi stabilitást hozta meg, a számok bizonyítják az egyetemi adósságállomány radikális csökkentését.

Azt nem értem, miért mondja ön, hogy ki lettek vonva a források, hiszen ön is tudja, hogy a költségvetésekben évről évre - ha jól emlékszem, az idei költségvetésben a tavalyihoz képest 17 milliárd forinttal - több szerepel a felsőoktatás során. Így tehát a felsőoktatási források bővíthettek. Ami a napokban meghirdetett Campus Mundi pályázatot illeti, az nem a spanyolviasz, hiszen volt egy Campus Hungary, ami ennek az előképe. Ez egy sikeres program volt, ezért gondoltuk, hogy ki kell bővíteni a forrásokat és folytatni kell. Bízom benne, hogy minél több fiatalnak teszi még értékesebbé a felsőoktatásban eltöltött éveit. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti frakciókban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári államtitkár úr. A Lehet Más a Politika képviselőcsoportjából szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony: „A tisztos munka napja” címmel. Öné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Október 7-e a tisztos munka napja világszerte, ez az a nap, amikor szakszervezetek sora tiltakozik és tart megmozdulásokat annak érdekében, hogy arra hívják fel a figyelmet, hogy emberek tízmilliói dolgoznak ezen a glóbuszon tisztességtelen munkafeltételek mellett, sokszor embertelen körülmények között, kizsigerelve, bérrabszolgaként.

Sajnos, a magyar munkavállalóknak is minden okuk megvan rá, hogy tiltakozzanak, és tisztos munkát, magasabb béreket, méltányos feltételeket, munkavállalói jogokat követeljenek maguknak. Ugyanis ezeknek a jogoknak a nagy része Magyarországon ma egyáltalán nem magától értetődő. Nem tudom, látták-e képviselőtársaim azokat a friss statisztikákat, amelyeket ma tettek közzé, és arról szólnak, hogy a beteg gyermekükkel a magyar szülők sokszor nem mernek otthon maradni, mert egész egyszerűen félnek attól, hogy elveszítik állásukat.

Tisztelettel megkérdem a kormánytól: ez volt az a Magyarország, amit fel akartak önök építeni? Orbán Viktor miniszterelnök úr erre gondolt, amikor arról beszélt, hogy Magyarországon a munkavállalók

mennyire olcsók ahhoz képest, hogy milyen jól képzetek? Hogy a végén már a szülők olyan helyzetbe kerülnek, hogy nem mernek a gyerekükkel otthon maradni, mert kirúgják őket? Gondolják ezt végig, tisztelt képviselőtársaim! A tisztos munka üzenete végtelenül egyszerű, önöknek mégsem sikerül megérteni. Itt arról van szó, hogy minden embernek lehetőséget kell adni arra, hogy el tudja tartani tisztos körülmények között magát is és a családját is.

Na most, Magyarországon a statisztikák arról szólnak, hogy a dolgozók fele, több mint kétfélmillió ember keres a létminimum alatt. Ez nem a tisztos munkáról és a tisztos bérekről szól, ez arról szól, hogy amikor Orbán Viktor azzal árult minket külföldön, hogy milyen olcsók vagyunk ahhoz képest, hogy milyen jól képzetek vagyunk, gyakorlatilag elárulta ezeket a munkavállalókat.

Mélységesen felháborodva látom azt, hogy önök továbbmennek abba az irányba, ami biztos vesztes pályát garantál Magyarországnak. Szeretném az önök figyelmét felhívni arra is, hogy nekünk jogunk van arra ebben az országban, hogy törvényesen foglalkoztassanak minket, jogszerűen, úgy, hogy a körülmények biztonságosak legyenek és az egészségünket védjék a munkahelyünkön is.

Nézzék meg a friss statisztikákat, botrányos, amit a munkaügyi és munkavédelmi ellenőrzések mutatnak. Azt látjuk, hogy 73, illetve 83 százalékos a jogsértő munkáltatók aránya azok között, akiket egyáltalán még van kapacitás ellenőrizni. Ugyanis fel szeretném hívni arra is a figyelmet, hogy az önök kormánya volt az, amelyik szisztematikusan leépítette a munkaügyi és a munkavédelem ellenőrző intézményrendszerét; most már az NGM-ben egy főosztály, korábban egy független hatóság volt.

Mindezek alapján biztos állíthatom önöknek, hogy itt nincs oka senkinek sem ünnepelni. Viszont azt kérem önöktől, hogy álljanak neki végre dolgozni, de nem úgy, ahogy eddig tették, hanem úgy, ahogy a magyar emberek érdeke kívánja. Erről van ugyanis szó. Ebben az országban dül a dolgozói szegénység. A magyar emberek nagy része nem tud megélni a munkájából, és nem tudja a családját tisztességgel eltartani, a gyermekeit kiiskoláztatni.

Ott a közmunkás-visszafoglalkoztatottság jelensége. Nem én írtam le, a Belügyminisztérium volt az, aki leírta nekem, hogy ez egy létező jelenség. Visszafoglalkoztatási arányról értekezik a belügyminisztériumi anyag. Mikor szüntetik meg ezt a visszafoglalkoztatást, tisztelt Országgyűlés? A harmadik pedig a szociális háló tönkretétele. Egy olyan országban élünk, ahol ha valaki elveszíti a munkáját, nincs, ami megfogja, és biztosítsa számára azt a lehetőséget, hogy a következő munkahelyéig valamilyen módon el tudja tartani magát és a családját.

Hát nem csoda, hogy tömegek vándorolnak el ebből az országból, nem csoda, és nagy fájdalommal mondom, hogy a legjobb szülőképes korú magyar nőknek most már 8-10 százaléka külföldön él. Kér-

dezem én a tisztelt kormánytól, amelynek oly fontos elvileg a családok támogatása: azok a gyerekek, akik ott megszületnek, vajon Magyarországra vissza fognak tudni jönni, ha a szüleik sem tudtak visszajönni? Mi lesz ezekkel a családokkal, mi lesz ezekkel az anyákkal, és mi lesz ezekkel a gyermekekkel?

Komplett hiányszakmák alakultak ki ebben az országban. Eddig hiányoztak a mérnökök, az informatikusok, és orvoshiány volt. Most már hiányzik a szakács, a cukrász, a bolti eladó, a pénztáros, a hentes, és még sorolhatnám. Már ott tartunk, hogy a cégek azért emelnek béreket, mert nem tudják elvégezni itthon azt a munkát, amit szeretnének, mert nem találnak rá dolgozó embert Magyarországon. Itt tartunk, tisztelt kollégáim, és ezért a Fidesz-KDNP kormányát vastagon terheli a felelősség. A Lehet Más a Politika most már évek óta mondja önöknek, sajnos a jövő minket igazol, de emiatt nem vagyunk olyan boldogok, mert azt látjuk, hogy Magyarországon a kiszolgáltatottság az egekben van, de a bérek nullák. Ez a nagy helyzet, és ez az igazi kormánykritika. Ezen kell tudni önöknek változtatni.

Itt a tisztas munká napja. Szálljanak egy kicsit magukba, legyenek olyan kedvesek, és gondolják végig, hogy mit adtak a magyar embereknek! Nem a kiváltságosoknak, nem az új oligarcháknak, nem a feltőkésített barátaiknak, hanem azokról a magyar emberekről beszélek, akik ezt az országot a hátukon hordják. Adjanak nekik tisztas béreket és tisztas munkát! *(Közbeszólás az ellenzéki padosorokból: Kiváló! - Szórványos taps ugyanott.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Az elhangzottakra a kormány nevében Tállai András államtitkár úr fog válaszolni.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Hallgatva önt, szokásos indulatos, minden valóságot nélkülöző felszólalását, az jutott eszembe, hogy a sok hiányszakma mellett még az a szerencse, hogy kritikus ellenzéki politikusokból viszont nincs hiány a parlamentben. Úgyhogy ez mindenképpen üdvözlendő.

Ha megengedi, akkor én a tényekről és a valóságról kezdenék beszélni, hiszen a kormány 2010-es megalakulása óta egyik legfontosabb célja a tisztas munka és az értékálló fizetések biztosítása a magyar emberek számára.

(9.40)

Gazdaságpolitikánk sikerének köszönhetően elmondhatjuk, hogy ma Magyarországon több embernek van munkája, mint az elmúlt 23 évben bármikor. Több mint másfél éve négy millió felett van a foglalkoztatottak száma Magyarországon. A KSH legfrissebb jelentése szerint a 2015. június-augusztusi időszakban a 15 és 74 év közötti foglalkoztatot-

tak létszáma már elérte a 4 millió 251 ezer főt. A rendszerváltozás óta nem volt ilyen magas a foglalkoztatás Magyarországon. Ezzel párhuzamosan a munkanélküliség is tovább mérséklődött, jelenleg 6,7 százalékon áll, ami több mint tízéves rekordnak számít, és lényegesen alacsonyabb az európai uniós átlagnál.

A növekedés döntően a hazai versenyszférában következett be, ahol 320 ezer fővel nőtt a létszám a 2010-es kormányváltás óta. Ennek köszönhetően a hazai foglalkoztatási ráta 54,6 százalékról 64,5 százalékra javult, és folyamatosan közelít az Európai Unió átlagához. Csak az idén az első nyolc hónapban a foglalkoztatottak száma 134 ezer fővel, azaz 3,2 százalékkal növekedett.

Elmondhatjuk továbbá azt is, hogy immár 31 hónapja folyamatosan emelkednek a reálkeresetek Magyarországon. Ha csak a 2015-ös esztendőt nézzük, akkor megállapítható, hogy az év első hét hónapjában átlagosan 3,8 százalékkal nőttek a reálkeresetek. Az idei 4 százalékhoz közeli bővülést mindenképpen kiemelkedő mértékűnek értékeljük, és rendkívül pozitívnak tekinthető az is, hogy a gazdaság valamennyi szektorában egyaránt reálkereset-növekedés ment végbe, még hozzá meglehetősen kiegyensúlyozott módon. A legnagyobb foglalkoztatónak számító vállalkozói szférában 3,9 százalékkal, a költségvetési szektorban 3,3 százalékkal, a nonprofit szervezeteknél pedig 3,6 százalékkal nőtt a keresetek vásárlóereje átlagosan. Mindeközben a közfoglalkoztatásban részt vevők esetében is számottevő, átlagosan 2,9 százalékos a reálkereset-növekedés. Látható tehát, hogy nemcsak a vállalkozói szféra emelte a jövedelmeket és a teljesítmények alakulásával a béreket, hanem a kormány, a közszféra is kivette ebből a folyamatból a részét.

Emlékeztetni szeretném önöket, hogy 2013-ban elfogadásra került a pedagógusok életpályamodellje, amely öt éven keresztül biztosít folyamatos jövedelemnövekményt a köznevelésben oktatók számára. És azt se felejtjük el, hogy ez év július 1-jétől 30 százalékkal emeltük, a következő négy évben pedig további 20 százalékkal növeljük a rendvédelemben dolgozók és a katonák jövedelmét. Már több éve folyamatosan javítjuk a szociális és egészségügyi területen dolgozók egzisztenciális körülményeit, így az egészségügyben két ütemben átlagosan 25 százalékos meghaladó mértékben növeltük a szakdolgozók és az orvosok keresetét. Jövőre pedig - a terveink szerint - a közigazgatásban indul meg az életpályamodell-program.

A kormány - mint látható - az illetményalapok emelése helyett minden más eszközt, nevezetesen az életpályaprogramokat és az ágazatilag célzott bérintézkedéseket helyezi előtérbe a közfeladatokat ellátók jövedelmi helyzetének javítása érdekében.

De ugyanilyen eredményeket tudunk felmutatni a minimálbér és a garantált bérminimum növekedésében is. Az utóbbi öt évben a minimálbér 43 száza-

lékkal növekedett, és ha ehhez hozzáesszük a családi adókedvezmények növekményét, akkor jelentős reáljövedelem-növekedést értünk el ebben a szférában. A kormány továbbra is ezen az úton szeretne továbbhaladni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány pártok soraiban. - Korózs Lajos tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gyöngyösi Márton, a Jobbik képviselője: „Újra nagyhatalmi konfliktusok ütközőpontjában Magyarország?” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A tavalyi NATO-csúcson Walesben született meg a NATO-tagállamoknak az a döntése, hogy egy készenléti akcióterv keretében az ukrán válságra adott válaszul, Oroszország elleni éllel a NATO védelmi képességének növelése céljából Kelet- és Közép-Európában a megnövekedett biztonsági kockázatok miatt egyfajta vezetési-irányítási központrendszer létesít, hét különböző országban a NATO egyfajta előretolt bástyájaként. Ebből a hét irányító-koordinációs központból a kelet-közép-európai országok kérésére immáron öt megvalósult a Baltikumban, Lengyelországban, Romániában és Bulgáriában. Magyarország idén még Hende Csaba minisztersége idején kérvényezte azt, hogy Magyarország is létesíthessen a NATO közreműködésével egy ilyen koordinációs központot itt kis hazánkban Székesfehérváron, és az ezzel kapcsolatos döntés most a hét vége felé, csütörtökön születik meg Brüsszelben a miniszteri csúcson. Szeretném hangsúlyozni, hogy ez nem egy kötelező érvényű kötelezettség a NATO-tagságunkból fakadóan, ez meghívásos alapon működik, tehát mi kérjük, és a költségeket is a fogadó ország állja.

A Honvédelmi Minisztérium még a kezdetek kezdetén, amikor említette, hogy bejelentkezett erre a feladatra, egy nagyon szűkszavú közleményben próbálta elbagatellizálni a kérdést, azt mondta, hogy egy kis befektetéssel hazánk biztonsága érdekében tervező-szervező tapasztalatokat szerezhet a honvédség. Első körben még bagatellizálták a kérdést, azt írta a Honvédelmi Minisztérium, hogy egy kis tervezőiroda jön létre Magyarországon, egy koordinációs központ, később azonban kiderült, hogy ez egy 40 fős parancsnoki központ, amely 48 óra leforgása alatt egy ötezer fős gyorsreagálású kontingens irányítását célozza, és ez az előszobája annak, hogy Magyarországon létrejöjjön egy amerikai katonai bázis NATO-irányítással, amely magas készenléti erők fogadására, fegyverek, csapatok és haditechnika fogadására is képes, összekötő feladatokat fog ellátni, és hadgyakorlatok támogatásával és szervezésével is fog foglalkozni. Hende Csaba akkor még azt nyilatkozta, hogy ez Magyarországnak és hazánknek a biztonságát szolgálja, nem irányul senki ellen, de

azért még gyorsan hozzátette, hogy sem politikai, sem jogi értelemben nem sérti a 1997-es, NATO és Oroszország között létrejött egyezményt.

Nem igaz, hogy nem irányul senki ellen, nagyon is egyértelműen és deklaráltan az ukrán válsággal kapcsolatos intézkedésekről van szó, egy Oroszország elleni agresszív és demonstratív lépésről van szó, amely az amerikai támaszpontok létesítéséről szól. Ez nem a védelmünk növeléséről, hanem éppen hogy egy kockázatnak a megnöveléséről szól, hiszen ezek a koordinációs központok, a gyorsreagálású hadtestek még a laikusok számára is teljesen egyértelmű módon az elsődleges célpontok katonai konfliktusok idején. És ha mindehhez hozzáesszük azt, hogy mindezzel egy időben Magyarországon a pápai és a kecskeméti légitámaszpontok fejlesztések mentek végbe, páncélos hadgyakorlatokat folytattunk amerikai irányítással, NATO-irányítással, demonstratív és provokatív módon, kifejezetten oroszellenes éllel, ennek az a sajnálatos következménye, hogy Magyarországon jelenleg több száz amerikai katona állomásozik, több tucat páncélozott gépjármű van, több lövészjármű, tábori ágyú. Ez nem védelem, ez az offenzív képességek növekedése hazánkban.

Igen, egyetértek Németh Szilárddal, migránsügyben sok-sok rossz döntés született. Az elmúlt években azonban rossz külpolitikai és biztonságpolitikai döntéseknek a sorozatát láthattuk, amelyek arról szóltak, hogy az Amerikai Egyesült Államok geopolitikai céljaiban Európa és köztük Magyarország is eljuttassa a statisztika szerepét, destabilizáltuk a saját szomszédságunkat, elaknásítottuk a saját szomszédságunkat, és a migrációs válság is ennek egy következménye csupán, tisztelt képviselőtársaim. Afganisztánban, Irakban, Szíriában és sajnos Ukrajnában és Észak-Afrikában is ezeknek az amerikai, külföldi, idegen érdekeknek a céljai érdekében lépett Magyarország. A magyar kormánynak el kellene kerülnie ezeket a helyzeteket, nem szabad hagyni, hogy külföldi érdekek szolgálatában álljunk, bábokká váljunk, *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, Magyarországon ne tartózkodjon idegen katona, a szuverenitásunkért kell küzdeni. Ezt üzenik az aradi tizenhármak is. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(9.50)

ELNÖK: Köszönöm, Gyöngyösi képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Vargha Tamás honvédelmi államtitkár úr fog válaszolni.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország, bár számos konfliktus látható és érzékelhető a világban körülöttünk is, nincsen a nagyhatalmak ütközőzónájában, és az a döntés, amely várhatóan megszületik

csütörtökön, nem is teszi az ütközőzónába Magyarországot.

Talán egyetlen dolog van képviselő úr felszólalásában, kérdésében, amivel egyetértünk. Valóban, a NATO walesi csúcserkeztetésén született egy döntés, a keleten található NATO-szövetséges országok kérésére történt, hogy a szövetség fordítson nagyobb figyelmet a keleti tagállamok biztonságára, és így került kidolgozásra ennek az előretolt vezetési irányítási törzselemnek a létrehozása, amely nem hét, hanem nyolc országban települ, hiszen a három balti ország mellett Lengyelország, Bulgária és Románia, mint ahogy a képviselő úr is elmondta, hat ország kérte első körben ehhez a csatlakozását, és ehhez csatlakozott plusz két országgént Szlovákia és Magyarország, és erről születik majd döntés most csütörtökön Brüsszelben, a védelmi miniszter tanácskozásán.

A költségekről is szót ejtett képviselő úr. A Székesfehérváron települő előretolt vezetési-irányítási törzselem költségeinek egy részét valóban Magyarország fogja vállalni, de természetesen a NATO közös finanszírozásából is fog a NATO részt vállalni. Székesfehérváron települ valóban ez a törzselem, amely, szeretném hangsúlyozni, hogy nem előretolt bástya, hanem mintegy 40 tiszt, 20 magyar és 20 NATO-országból érkező tiszt fog itt együtt dolgozni Székesfehérváron, abban a városban, amely katonavárosként, azt gondolom, hogy az elmúlt években kiérdemelte, megérdemelte és megdolgozott azért, hogy ez a nem parancsnokság, hanem törzselem itt dolgozhasson.

A válságoktól függetlenül is a NATO az előretolt vezetési-irányítási törzselem telepítésével egy régi adósságot törleszt, hiszen a keleti országokban, a NATO keleti részein található országokban, az újonnan csatlakozott tagállamokban a csatlakozást követően szinte semmilyen NATO-infrastruktúra nem épült ki; ami természetesen megtalálható más hasonló méretű nyugati tagállamban, az nálunk nem települt, ennek egy kicsi része lehet ez a törzselem, ami most Magyarországra kerül.

Képviselő úr a felszólalásában, úgy tűnik, követte azt az elmúlt napokban a sajtóban napvilágot látott csúsztatást, és magáévá tette ezt a gondolkodást, és összekeverte a ma Magyarországon gyakorlatozó, nem állomásozó, hanem gyakorlatban részt vevő országokat, amelyek nem amerikai irányítással, éppen hogy magyar irányítás alatt, és azt gondolom, hogy ez nagy elismerése a magyar katonáknak, hogy egy magyar tábornok vezeti ezt a gyakorlatot, amelyben nem páncélosok, hanem páncélozott harcjárművek vesznek részt, amelyek természetesen nem Magyarországon állomásoznak, hanem a gyakorlat idejére érkeztek amerikai katonákkal, kezelőikkel együtt Magyarországra, és a gyakorlat végeztével Magyarországot el fogják hagyni.

A biztonságpolitika egyik örök kérdése, dilemmája és döntési helyzete, hogy maradjak-e egyedül,

védjem meg magam egyedül, legyek magányos farkas, vagy csatlakozzam egy szövetséghez, vállalva azt, hogy a szövetséghez való csatlakozás során a szövetség többi tagjának konfliktusaiban is osztoznom kell, hiszen elvárom az „egy mindenkiért, mindenki egyért” elv alapján, hogy ha ők osztják az én konfliktusaimat, akkor nekem is osztoznom kell az ő konfliktusaikban.

A NATO is ezen az elven működik: egy mindenkiért, mindenki egyért, és 17 évvel ezelőtt egy népszavazáson Magyarország erről egyértelmű döntést hozott. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője, Harrach Péter úr: „Meghallják-e a polgárok hangját a nyugateurópai politikusok?” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor egy döntést kell hoznunk, és történetesen ez szakpolitikai kérdésről szól, akkor természetes, hogy a szakpolitikusok véleményét hallgatjuk meg. De ha mindennapi kérdésről van szó, akkor az emberek véleménye kell hogy a döntő legyen. Magyarországon ma ezt alkalmazzuk a tömeges bevándorlással kapcsolatban. De felmerül a kérdés, hogy az európai döntéshozók az európai emberek véleményét miért nem veszik figyelembe. Nyilván több oka van, hiszen ez egy összetett kérdés. Én kettőt emelnék ki, egy politikai és egy ideológiai okot.

Ha megnézzük, hogy a bevándorló tömegek, amikor egy országban letelepednek és állampolgárságot kapnak, hogyan szavaznak, akkor azt hiszem, nem titok az, hogy általában baloldalra szavaznak. Tehát indokolt az ebből a szempontból, hogy a baloldali politikusok bevándorlás pártiak. *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)* Itt persze meg kell említenem egy olyan kérdést *(Közbeszólás az MSZP soraiból: A keresztények...)*, ami itt fontos, és nem annyira politikai, inkább elvi kérdés... *(Dr. Bárándy Gergely: Nem szabadna hazudni, úgy tudom! - Az elnök csenget.)* Úgy látszik, talált a megjegyzés. *(Dr. Bárándy Gergely: Nem! A hazugságot kikérjük magunknak!)*

ELNÖK: Folytassa, frakcióvezető úr! *(Csenget.)*

HARRACH PÉTER (KDNP): Mi nem vagyunk iszlámellenesek, hanem bevándorlásellenesek vagyunk, mi terrorizmusellenesek vagyunk, és nem szeretnénk azt, ha Magyarországon vagy akár Európában a kultúránkkal ellentétes és a normáinkat tiszteletben nem tartó közösségek jönnének létre. Tehát ez a politikai ok, nyilván az európai vezetők egy része ezen ok miatt bevándorlás párti.

De van egy ideológiai ok, ami sokkal összetettebb ennél. Az európai vezetők egy része csatlakozott ahhoz a mozgalomhoz, amely elvágja a hagyományos keresztény gyökereket. És ha gyengül az identitása egy kultúrának, különösen egy nagyon erős identitással rendelkező másik kultúrával szemben, akkor valami más eszmei alapot kell találni. És amikor keresztény gyökerekről szólunk, akkor nem csupán vallási, hanem inkább történelmi és társadalmi hatásokról beszélünk, hiszen ennek a kultúrának az elemei, a normái tovább élnek, még akkor is, ha tudatosan nem fogadják el ezeket. Ez az új eszmei alap pedig nem a hagyományos liberalizmus, ami jogállamiságot, demokráciát, emberi jogokat követel, hanem egy újfajta liberalizmus, ami már megalkotta a maga dogmáit, és megfogalmazta a tabukat. Ez a dogmák és tabuk világa alkalmatlanná teszi követőiket, hogy az igazi problémákat megoldják. Hiszen ha nem is lehet beszélni a problémákról, akkor hogyan lehet azokat megoldani?

És hogy értsék, miről van szó, egy hazai példát hadd mondjak! Mindnyájan, akik itt ülünk, a parlamentben, természetesnek tartjuk, hogy a szegregáció ellen küzdünk az integráció érdekében. De amikor egy iskolában a felzárkóztatást szegregációnak nevezik egy dogma értelmében, akkor a problémát nem lehet megoldani. Volt erre Magyarországon is több példa. Vagy ismerünk olyan parlamenti képviselőt, aki egy természetes szociológiai jelenséget nevezett meg, és rögtön kikiáltották nőgyűlölőnek, azért, mert ütközött egyfajta dogmával.

(10.00)

Én úgy gondolom, hogy amikor... (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*) Na lám, még ki se mondtam és máris kiabálnak. Az ultrafeminista véleménynek nincs helye a demokráciában. (*Dr. Bárándy Gergely: Hülyeségeket beszélj! - Kunhalmi Ágnes: Ennél sokkal intelligensebb a képviselő úr.*) És mindezt ezek az ideológusok leöntötték egy olyan mázzal, amit ők politikailag korrektnek neveznek, holott nem más, mint a problémák megoldhatatlanságának az eszköze.

Én úgy gondolom, hogy amikor mi az emberek véleményére hallgatunk, akkor Magyarországon a polgárok véleménye kapcsán nem bevándorlás-pártiak vagyunk, hanem ellenezzük mindazt, ami ebből következik.

Köszönöm figyelmüket. (*Kunhalmi Ágnes: Emberekenesek! - Taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. (*Kunhalmi Ágnes: Véd meg!*)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr!

Tisztelt Ház! A képviselő úr a felszólalásában utalt arra, hogy az újkori népvándorlás kapcsán, a tömeges bevándorlás kapcsán Európában egyrésről beszélhetünk nyilván egy bevándorlási krízisről, egy népvándorlási krízisről, amit láthatólag az Európai Unió nem tud kezelni, és a probléma gyorsabban nő, mint ahogy megoldásokkal állnának elő európai politikusok, de mindemellett képviselő úr arra is utalt, hogy itt a bevándorlási probléma mellett egy demokráciakérdés is van.

Arról is szól már a vitának egy része, hogy a választók nagy részének, nagy többségének akaratával mehet-e szembe egy-egy kormányzat, képviselhet-e más elveket, képviselhet-e más irányokat a politikai elit, mint azok az emberek, akiket elvileg a politikai elitnek képviselni kell, elválhat-e egymástól a választók véleménye és a politikusok véleménye, főleg akkor, amikor nagyon távol vannak a választóktól, hiszen Brüsszel minden országtól eléggé messze van, és teljesen más politikai kultúra alakulhat ki, mint amit egyébként egy helyi önkormányzati vagy egy körzetben megválasztott képviselő képvisel. Úgyhogy ez éppen annyira kezd már lassan demokráciakérdéssé válni, mint amennyire bevándorlási kérdéssé.

Azt hiszem, a magyar delegáción kívül kevés delegáció mondhatja el nemzetközi találkozókra, hogy olyan erős legitimitációja, demokratikus felhatalmazása van az ország álláspontjának képviselőre, mint Magyarország képviselőinek különböző európai uniós vagy nemzetközi fórumokon, hiszen Magyarország volt az egyetlen, amely merte vállalni, hogy mielőtt képviseli az ország álláspontját, azelőtt megkérdezi az embereket, hiszen nincs még egy ország, amely mindegyik állampolgárának, minden választójoggal rendelkező, 18 év fölötti állampolgárának kiküldött volna egy kérdőívet és megkérdezte volna az emberek véleményét, márpedig Magyarországon a korábbiakhoz képest is igencsak sokan küldték vissza ezeket a kérdőíveket, és egyértelműen nyilvánítottak véleményt.

Arra a kérdésre, hogy Brüsszel politikája a bevándorlás kérdésében megbukott-e, ez a teljes mértékű beengedési politika, amit Magyarországon a baloldali pártok képviselnek, és új megközelítésre van-e szükség, az emberek 77,4 százaléka mondta, hogy teljesen egyetért, 17,5 százaléka inkább egyetért, nem ért egyet 5,1 százalékkal. 95 százaléka az embereknek azt mondta, hogy a magyar kormánynak más politikát kell megfogalmazni, mint Brüsszelnek.

Azt, hogy a magyar kormány Brüsszel megengedő politikájával szemben szigorúbb álláspontra kell hogy helyezkedjen, teljes mértékben támogatta az emberek 89,6 százaléka, részben támogatta 7,6 százaléka, nem támogatta 2,8 százaléka. Ezen 2,8 százalékot képviselik tehát a parlamentben a baloldali ellenzéki pártok.

Arra a kérdésre, hogy vissza kell-e fordítani a törvénytelenül határt átlépő bevándorlókat, az emberek 86,1 százaléka azt mondta, hogy teljesen

egyetért, 10,3 százaléka, hogy inkább egyetért, és mindösszesen 3,6 százalék mondta azt, hogy nem ért egyet a kormányzat ezen álláspontjával. Ahogy elmondtam, több mint egymillió ember véleményéről van szó.

Lehet tehát különböző álláspontokat ütköztetni, de hogyha a súlyát megmérjük, csak a magyar álláspont az, ami mögött magyar választóknak, egymillió magyar választónak az egyértelmű állásfoglalása szerepel, és nyilván ez, mivel mindenki számára fel volt kínálva a lehetőség, hogy véleményt mondjon, a teljes lakossággal kapcsolatban is mérvadó.

Képviselő úr is utalt arra, hogy a baloldali pártok általában szavazatszerzési célból szoktak ebben a kérdéskörben a beengedés pártjára állni, és a korlátok nélküli bevándorlást engedélyeznék az országokban. Ismerjük, hogy Gerhard Schrödert egy török lap kreuzbergi kancellárnak nevezte, hiszen 2002-es választási győzelmében pontosan Berlin török negyedének a szavazói segítették őt a kancellári pozícióhoz. Ha azt nézzük, hogy mennyi Németországon belül a migráns háttérű választók aránya, az 10 százalék, ezért volt külön a szociáldemokratáknak bevándorlókat célzó kampánya is.

Egy európai társadalmi felmérés szerint a muzulmán bevándorlók 70-90 százaléka a baloldali pártokat támogatta, Németországban 55-65 százalék. Ha megnézzük, hogy a német lakoságnak a kereszténydemokratákat 41 százaléka támogatja, akkor megdöbbentő, hogy ezzel szemben a bevándorló törököknek csak 7 százaléka. 41-7. Ez fölhívja arra is a figyelmet, hogy teljes mértékben párhuzamos társadalmak tudnak kialakulni. Ilyen számokat lehetne mondani Nagy-Britanniából, ahol a bevándorlók 58 százaléka a Munkáspártra szavaz (*Kunhalmi Ágnes közbeszól.*), vagy akárcsak Ausztria esetében, ahol szintén a szociáldemokraták alkampányt indítottak, és az FP összes szavazóinak 7 százaléka már muzulmán vallású. Jól látható, hogy politikai szavazatszerzési érdekből támogatja a baloldal a korlátlan beengedés politikáját.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország és a Liechtensteini Hercegség között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló T/6010. sorszámú törvényjavaslat zárószavazása.** Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem

érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6010. sorszámú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 161 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény módosításáról szóló T/6158. sorszámú törvényjavaslat zárószavazása.** Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6158. sorszámú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 157 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény módosításáról szóló T/6129. sorszámú törvényjavaslat zárószavazása.** Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6129. sorszámú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 107 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló T/6136. sorszámú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.** A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6136/7. sorszámon, összegző jelentését pedig T/6136/8. sorszámon terjesztette elő.

(10.10)

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 3. számú módosító javaslat Schmuck Erzsébet és Szel Bernadett képviselő asszonyok indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 29 igen szavazattal, 107 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6136/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 127 igen szavazattal, 10 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6136/10. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 130 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló T/6133. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.** A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6133/5. számon, összegző jelentését pedig T/6133/6. számon terjesztette elő.

Tisztelt Országgyűlés! Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6133/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 160 igen szavazattal, 1 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6133/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 161 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény és azzal összefüggésben más törvények módosításáról szóló T/6134. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.** A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6134/5.

számon, összegző jelentését pedig T/6134/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6134/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 162 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6134/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 161 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztés tárgysorozatba vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap a vitát már lefolytatta az Országgyűlés. Kérdezem önöket, hogy tárgysorozatba veszik-e a Sneider Tamás, Jobbik, képviselő úr által a kordvezményes nyugdíj igénybevétele lehetőségének visszaállításáról címmel H/5081. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 50 igen szavazattal, 105 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor.

A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet. - A képviselők egy része elhagyja az üléstermet. - Csenget.)* Tisztelettel kérem azokat a képviselőtársakat, akik nem vesznek részt a plenáris ülés munkájában, hagyják el az üléstermet.

(10.20)

Újólal tisztelettel kérem azokat a képviselőtársakat, akik nem vesznek részt a munkában, hogy hagyják el az üléstermet. Nagyon jól néznek ki a képernyőn egyébként, de talán azok maradjanak, akik részt vesznek a plenáris ülés munkájában. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.** Az előterjesztés T/6410. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretném megköszönni azoknak a képviselőtársaimnak, akik a frakciófegyelmen túli érdeklődés okán vesznek részt a mai nyitó vitában, és csatlakoznak azon képviselőtársaimhoz, akik azt a majdnem reménytelennek tűnő vállalkozást igyekeznek támogatni, ami a magyar állami bürokrácia visszametszésére, leépítésére és a magyar közigazgatás jobbá tételére vonatkozik.

Ha megengedik, akkor néhány alapvetéssel kezdeném a miniszteri expozét, különösképpen azért, mert meggyőződésem szerint az elmúlt években olyan - részben önök által támogatva, részben a társadalom által elismerve - végrehajtott változás következett be az ország közigazgatásában, ami nagyon nagyban fogja erősíteni ezt az országot, ami mindannyiunknak célja és érdeke.

Történelmi tanulság, hogy a magyar állam akkor volt erős, ha egy professzionális közigazgatás és bürokrácia támogatta abban, hogy részben jólétet teremtsen, részben pedig a nemzet szolgálatában a nemzeti érdeket érvényesítse. Nem véletlen hozom ide 1867 után a '48-as áprilisi törvények megvalósítását az 1870-es években kezdődött közigazgatási törvényhozással, aminek a lényege a modern magyar állam felépítése volt. Még akkor is, ha az akkori nyelvi keretek között ma anakronizmusnak tűnő liberális állam kereteit építették fel, az akkori közigazgatás-szabályozás - akár az önkormányzatiság, a törvényhatóság, a községek szabályozása, az igazságszolgáltatás szabályozása, az állami közigazgatás szabályozása - elengedhetetlenül szükséges volt ahhoz, hogy azt mondhassuk száz év távlatából, hogy a legsikeresebb magyar állam mégis az 1867 és 1914 között tevékenykedő magyar állam volt: ekkor voltunk képesek leginkább az akkori nemzetközi élvonalhoz csatlakozni, és ekkor tudtunk érdemben a nemzeti jólétben segíteni és emelni.

Nagyon jó példa az első világháború után létrehozott közigazgatási rendszer, ami az első világháború előtti évek mintáját követte, másrészt pedig nagyon súlyos társadalmi válságokra adott választ: meg kellett válaszolni 1920-ban az ország erőforrásai nagy részének, területei kétharmadának elvesztését jelentő trianoni békediktátum utáni országműködtetés kérdéseit. Ezért született 1929-ben az első átfogó közigazgatási törvény Magyarországon, amely nemcsak korrekciókat, módosításokat, kiegészítéseket, részletkérdéseket szabályozott, hanem az első komoly közigazgatási jellegű szabályozás volt, és ennek következtében a '30-as években folyamatosan ügyelt arra az állam, hogy magát részben stabil, konszolidált állapotban tartsa, részben pedig alkalmas állapotban arra nézvést, ami az összes akkori parla-

menti párt célkitűzése volt: a határrevízió, illetve a magyarság újraegyesítése a Kárpát-medencében.

Ahhoz tehát, hogy Magyarország a világ élvonalába tartozzon, szükség volt egy professzionális közigazgatásra a XIX. század végén és a XX. század elején, hiszen ez a gazdasági fellendülést támogató bürokrácia volt, a gazdasági növekedést támogató bürokrácia volt, amikor Magyarország az Osztrák-Magyar Monarchiában ugyan, de mégis Európa és a világ egyik gazdasági vezető hatalma lehetett, másrészt pedig amikor bajban volt az ország, az állam és a nemzet léte volt veszélyben Trianon után, akkor a helyzet stabilizálása és konszolidálása, az ország működőképessé tétele érdekében is nagy szükség volt a professzionális magyar közigazgatásra. Csak megjegyzem, hogy 1938 után, az első területátvételek után, húsz év után a magyar bürokrácia és közigazgatás képes volt egyik napról a másikra folyamatosan átvenni korábbi magyar területeket, visszavenni és azokat üzemeltetni, működtetni.

Csak megjegyzem közigazgatás-történeti érdekességként, hogy a két világháború közötti magyar államvezetés, az akkori Belügyminisztérium és az akkori közigazgatás minden határon túli magyar településről többet tudott, mint amit ma tud a digitalizáció időszakában a magyar kormányzat. Ez tette lehetővé azt, hogy amikor törvényes és hatalmi eszközökkel Magyarország területeket szerzett vissza, akkor képesek legyünk annak a közigazgatásnak a működtetésére.

De hogy ellenpéldát mondjak, hogy a közigazgatás még mire is használható: az, hogy a Kádár-rezsim 37 éven keresztül fenn tudott maradni, részben annak volt köszönhető, hogy a '63-as konszolidáció után Magyarországon olyan tanácstörvények, olyan járási törvények és olyan közigazgatási törvények születtek, amelyek a politikai megrendelést teljesen kiszolgálva a rendszer stabilitását és működőképességét jelentették. A '70-es, '80-as évek kádári közigazgatása mind a mai napig érezteti hatását, számos olyan közigazgatási hagyomány, működési rendszer, elv, elmélet és joggyakorlat működik napjainkban is, ami akkor született, és az akkori időszakban a konszolidációt és a stabilizációt jelentette.

A rendszer agóniájának elnyúlása, hogy a rendszer képes volt a gazdasági csődje után még tíz évig, 1990-ig működni, nagyrészt annak köszönhető, hogy a korszak professzionális közigazgatási rendszerét és bürokráciáját teremtette meg. Tehát egy jó közigazgatás alkalmas egy diktatúra működtetésére is adott esetben (*Közbeköltés az MSZP soraiból.*), másrészt - ezt csak az ellenzék kedvéért mondom - viszont a mi célunk egy erős Magyarország, egy gazdaságilag versenyképes Magyarország és egy olyan Magyarország támogatása és működési feltételeinek létrejötte, amely nem leszakad Európától, hanem segíti Európa működését.

Ha megengedik, akkor talán a Parlament falai között törvényhozóként azt mindenféleképpen fon-

tos rögzíteni, hogy 2010-ig, 1990 és 2010 között az európai uniós csatlakozás ellenére Magyarország és az Európai Unió között például az átlagbérekben vagy a fejlettség tekintetében nem szűkültek a különbségek, bizonyos területeken nőttek a különbségek. Tehát azt gondolom, az a törekvés, ami 2010-ben, az akkori kormány megalakulásakor a közigazgatás modernizációját irányozta meg, az ország működőképessége, működtethetősége, gazdasági fejlődése, a növekedés fenntartása, a versenyképesség, a társadalmi felzárkózás, az esélyek megteremtése tekintetében elengedhetetlenül szükséges.

1990-ben egy olyan közigazgatási, önkormányzati rendszer jött létre, amely széttagolt volt, szétaprózódott volt, sokkal több volt benne a demokratikus garancia, mint a hatékonysági szempont; ez teljesen érthető. Egy diktatúrából való átmenet idején, amikor demokratikus jogállami keretet kell felépíteni, a fékek és ellensúlyok rendszere, adott esetben az alkotmányos garanciák, a demokratikus működés feltételei sokkal fontosabbak, mint a versenyképesség vagy a hatékonyság.

1990-ben az akkori törvénycsomagokban, 1990 és 1994 között a törvényhozásban sokkal inkább az alapjogi garanciákat, a demokratikus intézményi garanciákat, a diktatúrából a demokráciába való átmenet garanciáit keresték mindenhol, így a közigazgatásban is, mint hogy inkább azt nézték volna vagy azt keresték volna, hogy az ország hogyan tud gazdaságilag növekedő pályára állni és versenyképes lenni. Azt gondolom, ez teljesen érthető és akceptálható társadalmi helyzet.

De változott a világ, ma elsősorban olyan közigazgatásra van szükségünk, amely az erős és modern állam feltételét jelenti; amely lehetőséget biztosít arra, hogy nemzeti közösségünket újraegyesítve és megőrizve képesek legyünk Európában versenyképesek lenni a konkurencia mellett is, mert akár mennyire is az Unió közösségének tagjai vagyunk, mégiscsak konkurenciában éljük az életünket. Ez a magyar létforma szempontjából ezeréves megszokás már, tekintettel arra, hogy nyelvileg, kulturálisan, gondolkodásmódunkat tekintve zárt közösség vagyunk. Ha jól látom a mai vitákat, amelyek az európai társadalmi kihívásokról Magyarországon zajlanak, a magyar társadalom elsöprő többsége, 80-90 százaléka ezen az identitástabilitáson, ezen az ezeréves hagyományon nem nagyon akar változtatni, ezért azzal kell számolnunk, hogy hosszú távon az ország közigazgatása, az országban lévő bürokrácia mégiscsak a saját kifejeződésünk, létformánk egyik fontos feltétele.

(10.30)

Szeretném azt aláhúzni, hogy az erős állam mellett, hogy Magyarország ne vesztese legyen a következő tíz esztendőnek, ne defenzívek legyünk, ne csökkenjünk, ne kevesebbek legyünk annál is, amik

most vagyunk, hanem sokkal erősebbek legyünk, tartósan talpon tudjunk maradni, sőt Közép-Európa vezető hatalma tudjunk újra lenni, az erős és jó állam mellett a hatékony, jó közigazgatás nélkül szerintem lehetetlen vállalkozás. De! Nem hanyagolnám el azokat a megközelítéseket, amelyek arról szólnak, hogy Magyarországnak versenyképességi hátránya fakad a túlzott bürokráciából. Fakad abból, hogy az OECD tanulmányai alapján Magyarországon az állam által foglalkoztatottak száma még ma is, amikor már több mint 4 millió ember, 4 millió 300 ezer ember dolgozik, magas, a munkája után adót fizető választópolgárok közül még mindig nálunk a legmagasabb az állam által foglalkoztatottak aránya. És most nem a közfoglalkoztatásról beszélek, hanem a bürokráciáról. A közigazgatásban dolgozókról beszélek, az állami irányításban, az állami cégeknél dolgozókról beszélek. Ez Csehországban, Lengyelországban tizenegynéhány százalék, Ausztriában 11, Németországban 8, nálunk 22-23 százalék. Több mint egymillió emberről beszélünk. Összeszámolni is nehéz volt, amikor erre a munkára a miniszterelnök úr felkért és vállalkoztam.

Ez valaminek a jele. Természetesen nagyon nehéz kérdéssel beszélünk, mert válságban, mint ahogy tudjuk a két világháború közötti időszak óta, az állami fejlesztési programok, az állami foglalkoztatás, az állam helytállása a privát gazdaság helyett egy nagyon fontos szempont. Tehát az állami foglalkoztatás jelentőségét nem becsülném alá, könnyen válhat szociálpolitikai problémává adott esetben a bürokráciából élők, a közigazgatásban vagy a közszolgáltatásban élők számának csökkentése. De mindösszesen beszédes jel az, hogy míg Magyarországon több mint 20 százaléka a maguk után adót fizetett foglalkoztatottak közül az állami szektorból kerül ki, ez Csehországban, Lengyelországban, Szlovákiában tizenegynéhány százalék, Németországban 8, Ausztriában pedig 11. Nem elhanyagolható szempont! Mint ahogy az sem, hogy ma Magyarországon egy vállalkozásnak évente 277 órát kell azzal töltenie, hogy az adószabályoknak megfeleljen.

Kétszázhetvenhét órányi munkára van szüksége egy vállalkozónak és egy vállalkozásnak ahhoz, hogy az adószabályoknak meg tudjon felelni. Úgy gondolom tehát, hogy az erős állam ideája mellett az a szempont, hogy versenyképes országunk legyen, legalább ennyire fontos, és ebben a közigazgatás és a bürokrácia szerepét nem kerülném meg.

Másrésről pedig mégiscsak azért lennének itt, hogy a közbizalomból a közhatalmat úgy gyakoroljuk, hogy az az embereknek előnyt és ne hátrányt jelentsen. Van egy olyan elmélet, amely azt mondja, hogy a kormányok inkább megnehezítik az emberek életét, mint megsegítik. Nagy tanulság, most hogy öt éve közelebből látom a kormányzati munkát, hogy amikor a kormány szabadságon van, nyugodtabbak az emberek, és jobban mennek a dolgok a nyári hónapokban. Valami rejtélyes oknál fogva. Valószínű-

leg ez más központi beavatkozásnál, társadalmi mérnökösködésnél sincs másképpen. De kétségtelen tény, hogy a kormányzás nem engedhet abból a célból, nem köthet kompromisszumot abban a célban, hogy a jó állam megteremtésének, a jó kormányzásnak, a társadalom elégedettségének az ügyek menetével, a hétköznapi élettel való elégedettségnek nemcsak a béreken keresztül kell javulnia, hanem az állam működésén, az állami szolgáltatásokon keresztül. Amit fizetek adóként, azért mit kapok. Azt gondolom, egy polgári társadalomnak, egy polgári berendezkedésnek ez a fő kérdése. Befizetem az adót, mit kapok érte, milyen közegészségügyet kapok érte, milyen közoktatást, milyen közigazgatást, milyen közbiztonságot, milyen közellátásokban van részem a befizetett adóért cserébe.

Én arra vállalkoztam a miniszterelnök úr megbízásából, hogy néhány pontban az elmúlt 25 év összes kudarcával együtt megpróbálok ezen az ügyön a munkatársaimmal együtt segíteni; néhány pontban, mert azt gondolom, hogy az erőnket és a többségi bizalmat, a parlamenti lehetőséget fókuszálni és konkretizálni kell. Nem hiszek abban, hogy nagy átalakításokban kell gondolkodni. Abban hiszek, hogy a történelmi kontinuitást felvéve olyan konkrét problémákat kell megoldani, amelyek az élet fordítópontjai. Ennek jegyében, azt hiszem, a következő hónapokban és években a bürokrácia csökkentése, az állam és a közigazgatás erősítése érdekében vannak területek, amelyeken dolgoznunk kell.

Az egyik ilyen, amiről ez a törvénycsomag szól, a közigazgatásban lévő bürokrácia csökkentése akkor, amikor az állampolgárok találkoznak az állammal. Ez nem jelenti, ebben a törvénycsomagban nincs olyan előterjesztés, amely a közigazgatás és az állam belső bürokráciáját csökkentené. Hogy egy törvényhozó hogyan kerül kapcsolatba a végrehajtó hatalommal, hogy a végrehajtó hatalmon belül mekkora a bürokrácia, azt most nem osztjuk meg a nyilvánossággal. Olesó válasz lenne arra a kérdésre, hogy miért nem mennek jobban a dolgok az országban. Azzal próbálkozunk, arra fókuszálunk, hogy az embereket érintő bürokrácia és közigazgatás változzon meg. De ez a közigazgatással önmagában nem elégséges. Még három olyan terület van, tehát összesen a közigazgatás változásával együtt négy, amely szerintem, az előterjesztő szerint alkalmas arra, hogy az emberekben a hétköznapi élet szintjén változást hozzon. Nem elégszem meg azzal, hogy megdicsérnek a saját szavazóink vagy a saját politikai családunk elitje; azt szeretném, hogy amikor önök parlamenti képviselőként 2018-ban találkoznak egy választóval a választási kampányban, akkor a választók részéről legyen egy olyan visszajelzés, hogy valami jobb lett. Van az életüknek egy olyan hétköznapi része, ami sokkal jobb lett, mint amilyen volt.

Ezért aztán azt javasoljuk a kormánynak, hogy az európai uniós pénzek hozzáférési lehetőségei által nagyon is erős bürokráciát, az adóeljárások bürokrá-

ciáját és az építésügyek bürokráciáját csökkentse a közigazgatás bürokráciájával együtt. Tehát azt mondom, négy dolog van, amivel az embereknek tudunk segíteni, és aminek lehet közvetlen hatása a következő egy-két esztendőben. Építésügy, adóeljárás, EU-s pénzek hozzáférése és a közigazgatás, amikor az emberekkel találkozik. Ez a négy olyan terület van, amivel a törvényhozásnak a következő hónapokban foglalkoznia kell ennek a munkának a jegyében és ennek a munkának az érdekében.

Szeretném azt is hozzátenni, hogy ez alapvetően politikai bátorság kérdése. A Fidesz húsz évvel a rendszerváltozást követően képes volt a politikából élők számát csökkenteni úgy, hogy alapvetően a fideszes politikai osztályt kellett csökkenteni, 25 ezer helyi képviselőből 16 ezer helyi képviselő lett, 386 parlamenti képviselőből 199, a legnagyobb veszteségeket a Fidesz-káderek szenvedték el, idézőjelbe téve, helyi, megyei és országos szinten. (Dr. Bárándy Gergely: *Na, ne viccelj! - Moraj az MSZP és a Jobbik padsoraiból.*) Jobbikos káderek még nincsenek (Z. Kárpát Dániel: *Még!*), ezért azokról nem tudunk beszélni. (Szilágyi György: *Még!*) Tehát a Fidesz támogatói és közbizalomból megválasztott vezetői szenvedték el.

Ezek után érezhetjük magunkat példaképpen felhatalmazva arra, hogy egy ilyen volumenű és ilyen mélységű változásba belevágjunk, hiszen ma 110 törvény megváltoztatására teszünk javaslatot egy salátatörvény keretében. Ha nem lett volna meg a politikai osztály csökkentéséhez szükséges bátorságunk, akkor nem állhatnák önök elé, és nem mondhatnám el ezt, hogy mi a kísérlet tárgya.

Szeretném azt is elmondani, hogy a belső közigazgatásban mi az, amivel egy választópolgár találkozik, mi az, ami talán segíthet az ország ügyeinek előbbre vitelében. Először is nézzük az intézményrendszert! Hogyan áll ki a magyar állam? Ebben, azt hiszem, sikerült az éles politikai viták ellenére egy konszenzuális pontot találni akkor, amikor 2010 és '14 között felállítottuk a járási hivatalt, és a kormányhivatalokat megerősítettük az elmúlt egy évben. Mire gondolok? 2014-ben úgy zajlott le az önkormányzati és a parlamenti választás, hogy egyetlenegy politikai erő sem kérdőjelezte meg azt, hogy az ország közigazgatását, az emberek számára nyújtott szolgáltatásokat 197 járásba szerveztük. Senki nem vitatta a járási rendszer legitimitását, senki nem mondta, hogy ez egy rossz rendszer, senki nem akar ebből visszalépni. Persze mindig vannak viták, hogy egy-egy járásnak hol legyen a határa, melyik település hova tartozzon; ezek partikuláris, részletkérdések. Az, hogy a magyar állam 197 járásba, 19 megyébe és egy fővárosi kormányhivatalba, tehát 20 kormányhivatalba szervezve álljon ki és próbáljon szolgáltatásokat nyújtani, ezt a döntést társadalmi támogatás övezi, ami a parlamenti pártok részéről is megnyilvánult az elmúlt időszakban, hiszen ennek a létjogosultságát senki nem kérdőjelezte meg.

Nagyon fontos dolog a járási hivatali rendszer felállítására, amely részben korábbi közigazgatási hagyományokra való visszatérés, másrésztől nagyon lényeges dolognak tartom a kormányhivatalok felállítását. És itt nem a felállítás a legfontosabb dolog. 1873 óta a magyar közigazgatásban a legfontosabb változás 2015. április 1-jével következett be, amikor a területi közigazgatást egy szervezeti egységbe koncentrált a kormány a miniszteriális rendszer megtartása mellett, amely 1848. április 6-ának a legnagyobb hagyománya, és amely tulajdonképpen számunkra a modern polgári társadalom fejlődésének a lehetőségét biztosítja. Az a változás, hogy a miniszteriális államirányítási rendszer területi szinten kormányhivatalokba koncentrálódik, és a kormányhivatalok 197 járással állnak ki, egyszerű, átlátható, könnyen finanszírozható, számon kérhető, elszámoltatható, világos utasítási rendszert biztosít. Aki Magyar Zoltán könyvét bibliaként forgatja, egy ilyen modell felállítására kaphat instrukciókat, illetve gondolatokat, amely modellben az állam gyorsasága, cselekvőképessége nagyon lényeges kérdés.

El tudom önöknek mondani, hogy a biztonsági határzár létesítésével kapcsolatban hány olyan partikuláris szempont merült fel, amely a fő cél megvalósulásának a sérülését jelentette volna, ha a területi közigazgatás nincs összeszervezve. Természetesen a XVIII. század óta tartó, több mint 200 éves organikus államfejlődés eredménye az, hogy minden ágazat saját minisztériumot és saját főhatóságot szeretne, mert abban látja jogainak érvényesülését minden szakterület.

(10.40)

De hozzáteszem, hogy a modern, hatékony és gyors állam, a megvalósító képessége az államnak azon múlik, hogy a területi közigazgatás hogyan van szervezve. Itt még messze vagyunk attól, hogy lássuk ennek a lehetőségét, és ez minden kormány számára - 2018 után is, minden kormány számára - a cselekvés lehetőségét fogja biztosítani.

Vannak ebben a teremben olyan emberek, akik kormányoztak 2002 és 2010 között. Nemes, a társadalom többsége által elfogadott célok megvalósítását tette lehetetlenné a széttagolt, szétaprózódott bürokrácia és közigazgatás. Nemes, a társadalom által támogatott, például felzárkózási célok megvalósulását tette Miskolcon konkrétan lehetetlenné, hogy nem volt egy egységes, erős állami kéz, amely végre tudta volna hajtani a parlamentben meghozott törvényt, és a végrehajtó hatalom át tudta volna venni a törvényhozási többség akarátát. Azért, mert részszempontok merültek föl, széttöredezett volt a rendszer. Ennek is van oka, félreértés ne essék, mert a demokratikus fékek és ellensúlyok rendszerében a területi közigazgatásnak részben az volt, még a végrehajtó hatalmon belül is a feladata, hogy kiegyensúlyozza a túlzottan erős központi szándékokat.

Én azt tudom önöknek mondani, hogy azt a munkát, hogy hol biztosítunk szolgáltatásokat, a kormány elvégezte. Elvégezte, hogy hol, hiszen 197 járásban, jövő év tavaszára mintegy 270-275 kormányhivatalban, amely teljes modernizáción esett át, minden európai követelménynek, minden modernizációs követelménynek megfelelő formában biztosítja gyorsan, hatékonyan, egyablakos formában az ügyintézését. Most, ezekben a napokban az önök választókerületeiben zajlik a járási szintű kormányhivatali ablakok, a modernizációs kormányhivatalok átadása. Személyesen is megtapasztalhatják, hogy milyen munkakörülményeket teremtettünk, milyen ügyintézési körülményeket teremtettünk, elsősorban az európai adófizetők pénzéből. Ez a munka meggyőződésem szerint el van végezve.

A következő kérdés a „hol” mellett, hogy mennyiért intézik az ügyeket. Fogunk a parlamenttől támogatást kérni egy új törvényjavaslathoz, miután 400 ezer ember véleményét kikértük, annak érdekében, hogy az állami szolgáltatások díjait 10 milliárd forinttal csökkentsük 2016. január 1-jétől. Szinte hihetetlen, hogy a járási hivatalok, 197 járási hivatal ügyfélszolgálati pultjainál az emberek válaszoltak, 400 ezren válaszoltak a feltett kérdésekre, sőt maguk javaslatokat és véleményeket fogalmaztak meg vállalkozóként vagy magánszemélyként. Természetesen a járási hivatalok Közép-Európában szokásos lojalitásából fakadóan könnyen lehet, hogy vannak saját maguk által kitöltött dokumentumok, de ha ez még 20 százalék, akkor is van 300 ezer olyan ember, aki minimum önkéntesen mondta el, hogy mi a baja, mi a véleménye és mi a javaslata a fizetett díjakkal kapcsolatban. És itt nagyon egyszerű dolgokról beszélünk: a személyi igazolvány cseréjével kapcsolatos kérdések, az erkölcsi bizonyítvány kiváltásával kapcsolatos kérdések, a földtulajdoni lapokkal kapcsolatos költségek, a vállalkozói igazolvány díja, a hatósági eljárások díjai és illetékei. Az önök által megfogalmazott és reményeim szerint támogatott javaslatokkal együtt a kormány kész arra, hogy az ellenzékkel is kompromisszumot kötve, a díjtételekben jelentős csökkentést, tízmilliárdos költségvetési határon belüli csökkentést érjen el.

Azt kértem Kovács Zoltán államtitkár kollégámtól, keresse meg a parlamenti pártok frakcióvezetőit, és kérjen a parlamenti frakcióktól egyeztetést, hogy miben legyen díjcsökkentés 2016. január 1-jétől, hogy a frakciók ebbe a közös munkába be tudjanak szállni. Tehát a „mennyiért” kérdés, hogy a személyi jövedelemadónkon felül miért mennyit fizetünk, egy nagyon fontos kérdés, és mérhető jelzője annak, hogy hogyan működik a közigazgatás. Zárójel nyitok, mert szeretném azt elmondani, hogy az egész közigazgatásban nagyon sokan azt remélik a világban, hogy az e-közigazgatás fog majd érdemi változást hozni. Az elektronikus közigazgatás lehetőségének a megteremtése és a hozzáférés biztosítása. Azokat a vitákat a parlament valamilyen oknál fogva

kerüli, hogy a digitalizáció milyen társadalmi következményekkel jár az ember életében. Én azt gondolom, hogy a közigazgatás szempontjából nagy lehetőséget tartalmaz, a kormányhivatalokon, a kormányablakokon keresztül 476 ügyet lehet ma intézni, január 1-jétől már ezret, majd 2016-tól, az év végétől 2 ezer ügyet szeretnénk intézni, és nagy részét 2018-tól elektronikusan kellene intézni a választópolgároknak.

Több apró problémánk van. Az egyik: nincs ilyen szélessávú internetkapacitás négymillió háztartásban. Ehhez kell invesztálni 200 milliárd forintot Magyarországon, hogy négymillió háztartásban szélessávú internet-hozzáférés legyen.

Természetesen az informatikai nevelés, ennek a világnak a megismerése, kockázatainak a felismerése is fontos dolog, tehát a használóképesség. Mert miközben 2 ezer faluban személyes ügyfélszolgálatot biztosítunk, közben digitalizálnunk is kell az elektronikus ügyintézés érdekében. Aggályosnak tartom, hogy a jelenlegi magyar településszerkezeti struktúra mellett a digitális ügyintézés meg fog-e oldani mindent a következő tíz esztendőben. Véleményem szerint a magyar ügyintézési hagyományok, az a remény, hogy személyesen jobban el tudom intézni, ez még hosszú évtizedekig hagyomány marad Magyarországon, ami éltetni fogja a közigazgatást és a bürokráciát. *(Kunhalmi Ágnes: Meg kell változtatni!)* Azon dolgozunk, képviselő asszony, hogy megváltoztassuk, ez a napirendi előterjesztésnek a lényege.

Most pedig az következik, hogy „mit”. Beszélünk róla, hogy hol tudunk a közigazgatáson változtatni, a kubatúra - mondjuk így - nagyjából rendben lesz. Hogy mennyiért, arról készek vagyunk 380 ezer választópolgártársunk mellett természetesen a parlamenti pártokkal való konzultációra is, és az a kérdés, hogy mit.

Itt szeretném azt elmondani, hogy ez a bürokrácia megöli az állam normális működését, ez a bürokrácia drága, tehát kevesebb bürokráciára és kevesebb olyan emberre van szükség, aki a bürokráciából él. Ennek kimondása nélkül nem fogjuk tudni megváltoztatni a rendszert. És itt természetesen érdeksérelmek fognak bekövetkezni, mert könyvtárnyi szakirodalma van annak, hogy a bürokrácia a törvényhozáson és a jogalkotáson keresztül megteremti a saját maga fennmaradásának és fejlődésének az eszközeit. Amikor ebben az országban az elmúlt húsz évben létszámstopot rendeltek el a kormányok, a létszámstop évében 15 ezer embert vett fel a közigazgatás. Amikor létszámstop volt! Az önkormányzatok meg 12 ezret. Létszámstopos években 30 ezerrel nőtt a közpénzből élők száma. Mi volt akkor, amikor nem volt létszámstop?

Tehát ne legyenek illúzióink, ha hozzányúlunk a bürokráciához, ez előbb-utóbb, akár a digitalizációs ágon, akár a törvényhozásban most tárgyalandó törvények következtében, ha kevesebb lesz a bürokrácia, valójában kevesebb lesz a bürokrácia, akkor ez

jelentősen csökkentheti azoknak a státusoknak és állásoknak a számát, akik a közigazgatásból kell hogy éljenek.

Na, most itt lefolytattunk egy belső konzultációt, mert én megrendíthetetlenül hiszek abban, hogy azok, akik a közigazgatásban dolgoznak, azok értenek hozzá, jó szakemberek és kell a véleményük. Így 2014 októbere óta 30 ezer járási hivatalban dolgozó kollégának biztosítjuk folyamatosan a jogot és a lehetőséget arra nézvést, hogy elmondja, hogy szerinte az ő munkáját egy törvénymódosítás hogyan tehetné egyszerűbbé, és szerinte, mármint a járási hivatali vagy területi közigazgatásban dolgozó kollégák szerint min kellene változtatni. 1107 javaslat érkezett a dolgozóinktól, a munkatársainktól. Úgy gondolom, hogy ez a kormányzat szempontjából is egy innováció. Mindjárt elmondom, hogy a minisztériumok - a végrehajtó hatalom belső bájaival szórakoztatván a parlamentet - a közigazgatásban dolgozók javaslatainak 1107 javaslatából mindjárt 900-ra azt mondták, hogy az megvalósíthatatlan. Ez volt a kiindulópont. 900 az elképzelhetetlen, csak 100-at fogadtak el. Ezt most felküzdöttük nagyjából 600 javaslatra, ami az 1107-ből megfogalmazódik, és közbeiktattuk azt a törvénycsomagot is, amely részben a kormányhivatal-vezetők, részben a kormányhivatali dolgozók, járási hivatali dolgozók ötletei alapján fekszik önök előtt.

Ez egy általános törvényjavaslat abban az értelemben, hogy négy részre, négy módosítási irányra teszünk önöknek javaslatot, amelyek általános elveket szabályoznak, illetve általános ügyintézés, politikai kérdéseket szabályoznak. Először is arra teszünk javaslatot a törvényjavaslat keretében, hogy az általános eljárási szabályok egyszerűbbek legyenek. Ez összefüggésben van a közigazgatási eljárási törvény jelenlegi és jövőbeni szabályozási kereteivel. Itt elveket fogunk kimondani. Azt is megkíséreljük, hogy az engedélyhez kötött tevékenységek köre jelentős mértékben csökkenjen. 25 dologgal próbálunk; erről mindjárt beszélek.

Az ügyintézési határidők csökkentésére teszünk harmadrészt javaslatot, és javaslatot teszünk az egyes hatósági ügyeket érintő jogszabály-módosítási javaslatokra is. Tehát lesznek konkrétumok is.

Először is az általános eljárási játékszabályokról szeretnék röviden önöknek néhány dolgot felhívni a figyelmükbe ajánlani. Elsőként is szeretném azt elmondani, hogy az általános eljárási szabályok összefüggésében teljesen felülvizsgálatra szorul a törvénynek az a koncepcionális kérdése, hogy egy ügy elintézésére mennyi időre van szükség. Ugye, miből fakad az a bürokrácia, ami miatt az emberek úgy érzik, hogy nekik rossz, az állam nem intézi el az ügyeiket? Először is az elhúzódásból. Beadom a kérelmemet, beadom az engedély iránti kérelmemet, beadom az ügyem intézésére vonatkozó panaszomat, húzódik, húzódik, húzódik. Az első olyan próbálkozás az elmúlt száz esztendőben, amikor egy objektív eljárási

határidőt fogunk kimondani, azt mondjuk, hogy 60 nap alatt az állami hatóságnak az ügyet el kell intéznie. Ez alól kivételt nem akarunk adni.

(10.50)

Törvénnyel a törvényhozás adhat kivételt; csak törvénnyel, kormányrendelettel nem, a törvényhozás adhat ez alól kivételt. Ha az állam vagy az állam nevében eljáró 60 nap alatt nem intézi el az ügyemet, akkor először is visszajár az illeték, amit befizettem, ha ingyenes volt, kapok 10 ezer forintot az államtól kvázi kártérítésként, és beáll az a vélelem, hogy amit kértem, azt megvalósíthatom. Tehát kialakul egy olyan függő jogi helyzet, ami arról szól, hogy ha az állam 60 napig csöndben maradt, hallgatott, jogszerűen hallgatott, akkor ha az ügy 60 napig nyugszik, én a 61. napon abból a vélelemből indulok ki, hogy az államnak nincs mondandója, tehát a tevékenységemet folytathatom. Ez egy koncepcionális változás, mert a bizalmi elvre épül.

Ha a magyar állam nem lesz képes megfordítani az állam működésében a bizalmatlanságot bizalomra - értve ez alatt például az adóeljárásokat, az európai uniós pénzekhez való hozzáférést, az építésügyi eljárásokat -, és a magyar állam nem képes abból kiindulni, hogy a magyar társadalom elsöprő többsége jogkövető magatartást tanúsít - ez az 1. pont -, nem képes azt elfogadni, hogy aki építeni akar, építéssel tervezet, és az építész betartja a szabályokat, hiszen a jogosultságát kockáztatja, ha a magyar állam nem képes azt elfogadni, hogy akik vállalkozók, azok nem bűnözők, ha a magyar állam nem képes azt elfogadni, hogy akik EU-s pénzre pályáznak, azok nem ellopni akarják azt, akkor képtelenek leszünk a bürokráciát megváltoztatni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Elnök úr, még egy percet szeretnék kérni.

ELNÖK: Tessék!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Ehhez kérem az önök támogatását. Az előterjesztés részletezően tartalmazza a szükséges eljárási határidőket, a generális határidő-módosítást 21 napról, illetve 30 napról, 60 napról, 90 napról, és folyamatosan olyan elvek megjelenítését, amelyek véleményem és meggyőződésem szerint a mostani általános, majd a részletesebb vitában is alkalmasak arra, hogy a közigazgatást előremozdítsák.

S mindezek alapján egy harmadik javaslatot is elő fogok terjeszteni a közigazgatási életpályamodellre, amely a területi közigazgatásban dolgozók bérvisszonyait fogja 2016. július 1-jével javítani átlagosan 30 százalékkal, hiszen nemcsak az a kérdés, hogy hol, mennyiért és mit, hanem az is, hogy ki intézi az ügyeket, és számukra is garanciákra van szükség. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Simon Róbert Balázsnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, 15 perces időkeretben.

SIMON RÓBERT BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bürokrácia: ez a Vincent de Gournay francia közgazdász által 1745-ben megalkotott fogalom a köznapi nyelvben a hivatalnokok viselkedésének, magatartásformáinak, életmódjának összegzését fejezi ki, vagy még inkább egyfajta leértékelő, már-már elutasító bírálatot az államapparátussal, a közigazgatási szervekkel szemben. A bürokrácia, illetve annak képviselői, a bürokraták, a hivatalnokok órájuk emlékeztetnek, akik csak a mindenkor hatalom által előírt rendeletek, normák, szabályok szellemében cselekednek, ridegen és közönyösen járnak el az állampolgárokkal szemben, és elutasítanak, megtagadnak minden más, a normatívától eltérő magatartást.

Megalkotása óta a fogalom jelentéstartalma számos alkalommal és jelentős mértékben változott. Napjainkban a bürokrácia egy negatív jelenség, amely elsősorban az állami és önkormányzati hivatalok működésének negatív vonásaira utal, elsősorban az eljárás lassúságára és szükségtelennek tűnő bonyolultságára, az aktatologatásra, a felelősség elhárítására. A bürokrácia jellemzője még, hogy minden állítás bizonyítását várja el általában különféle okiratok formájában, ami miatt az ügyfelet többször is berendelhetik.

A témában ismert olvasmány a Parkinson törvénye vagy az Érvényesülés Iskolája, amely mű a bürokráciát a lehető legnagyobb iróniával és szarkazmussal mutatja be. Feladatunk tulajdonképpen ennek az irománynak a cáfolata. Sokan mégis igazat adnak a mű tételmondatának, amely így hangzik: „A munkavégzést mindig addig húzzák, hogy kitöltse az elvégzendő feladat rendelkezésére álló időt.” Éppen ezért nem véletlen, hogy a törvényjavaslat egyik központi eleme a határidők csökkentése a közigazgatási eljárásokban általános jelleggel.

Hozzáteszem, saját magam Győr alpolgármesterként 2006 és 2014 között csak ritkán tapasztaltam, hogy a bürokrácia túlburjánzása az apparátus hozzáállása miatt következne be. Sokkal inkább a hivatalnokokat gúzsba kötő felesleges szabályok, amelyek lassítják a hivatalok mindennapi működését, gyakran elérhetetlen messzeségbe helyezik a kívánt határozat vagy végzés megszületését. Ugyanakkor biztosan vannak olyan rossz beidegződések is, amelyek méltán vívják ki az aktatologatás jelzőt a bosszankodó kérelmező részéről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mondhatnánk, hogy a kormány nehéz, de fontos feladatra vállalkozott, amikor célul tűzte ki a közigazgatásban a bürokrá-

ciacsökkentést. Az előttünk fekvő törvényjavaslat nem az első lépés, amit ez irányba kívánunk tenni - gondoljunk csak az egyablakos ügyintézés intézményének megteremtésére -, viszont egy jelentős mérföldkő lehet, különösen ha az apparátus összességére hat az a szemlélet, ami a törvény szellemiségéből következik.

Fontosnak tartom az államigazgatás legfelsőbb szintjének példamutatását, éppen ezért megjegyzem, hogy a július 20-án elfogadott 1475/2015-ös kormányhatározat is meglehetősen rövid határidőt tűzött ki az egyes hatósági ügyek egyszerűsítésére irányuló jogszabály-módosítások előkészítésére. A hivatkozott határozat a hatósági eljárások egyszerűsítési lehetőségeivel összefüggésben felhívta a minisztereket, hogy az általuk is támogatott fővárosi és megyei kormányhivataloktól érkezett javaslatok alapján dolgozzák ki a közigazgatási bürokráciacsökkentésre vonatkozó jogszabály-módosítási javaslatokat.

Ugyanezen jogszabály egyben felhívta Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter figyelmét, hogy figyelemmel a miniszterektől kapott közigazgatási bürokráciacsökkentésre vonatkozó jogszabály-módosítási javaslatokra - mint az imént elhangzott, 1107 ilyen egyszerűsítési javaslat érkezett -, készítsen egységes előterjesztést a közigazgatási bürokráciacsökkentés megvalósítására. Ma pedig már az általános vitáját tarthatjuk ennek a törvényjavaslatnak, amely az elhangzottakból is következően a gyakorlati tapasztalatok alapján kísérli meg csökkenteni a bürokráciát.

Ahogy a törvényjavaslat általános indoklása is rögzíti, az általános eljárási szabályok egyszerűsítése tekintetében a törvényjavaslatnak nem képezi tárgyát a közigazgatási eljárás és a szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény teljes felülvizsgálata, figyelemmel a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény és az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény előkészítésével összefüggő egyes feladatokról szóló 1352/2015. (VI. 2.) kormányhatározatban meghatározott ütemezésére.

A Ket. kisebb terjedelmű, egyes eljárási cselekményeket érintő módosítása azonban nélkülözhetetlen a bürokrácia csökkentéséhez. Az egyes közigazgatási ügyek szabályozásait egyrészt az általános, másrészt pedig a különös eljárási szabályok határozzák meg. Az egymással összefüggő eljárásjogi rendelkezésekre tekintettel a bürokrácia csökkentésére irányuló javaslatok nem valósíthatók meg csupán a különös eljárási szabályok módosításával, szükséges az általános szabályok módosítása is. Ezeknek az általános szabályoknak a módosítását a jogszabálytervezet 53. alcímében találjuk meg.

Tekintettel arra, hogy felszólalásomban többször is a határidők rövidülésére utalok, szeretném kiemelni a Ket. 33. §-ának módosítását. A jogszabály a jövőben kimondja, hogy az eljáró hatóság és a szakhatóság Ket.-ben meghatározott határidejénél hosszabb határidőt alacsonyabb rendű jogszabály,

így kormányrendelet nem állapíthat meg. Megszüntetésre kerül tehát az a lehetőség, hogy a hatóság meghosszabbítsa a rá irányadó ügyintézési határidőt. A hatályos jogszabályi környezetünkben ugyanis tipikus példa a szakigazgatási szabályozásban, hogy a Ket.-ben biztosított lehetőségekkel élve az ágazati jogszabályok az általános 21 napos ügyintézési határidőnél hosszabb határidőt határoznak meg, továbbá az általánostól eltérő szabályokat tartalmaznak az eljárás meghosszabbítása és felfüggesztése tekintetében is. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy hamarabb lehet döntés például az építési engedélyeknél, a piacfelügyeleti eljárásoknál vagy a munkaügyi ellenőrzések területén is.

Fontos és ügyfélbarát rendelkezésnek tartom a jogszerű hallgatás intézményének továbbfejlesztését. A jogszabály hatálybalépésétől kezdve valamely jogosultság iránt kérelmet benyújtó ügyfél ugyanis a módosítás alapján a hatóságtól nyolc munkanapon belül kap egy függő hatályú döntést arról, hogy amennyiben a hatóság az eljárás megindításától számított két hónapon belül eltérő érdemi döntést nem hoz, az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetéknek vagy díjnak megfelelő összeget, ennek hiányában 10 ezer forintot a hatóság köteles az ügyfél részére megfizetni, a kérelmező ügyfél mentesül az eljárási költségek megfizetése alól, továbbá meghatározott kivételektől eltekintve a kérelmezett jog gyakorlása az ügyfelet illeti meg. Nem ez az egyetlen eset a törvényjavaslatban, amely úgymond a hatóság mulasztását vagy hibáját az ügyfél számlájára írja, ez esetben jó értelemben.

(11.00)

A törvényjavaslat általános érvénnyel biztosít eljárási illetékmentességet azokra az elsőfokú közigazgatási hatósági eljárásokra, amelyeket az ügyfélnek kizárólag a hatóság korábban tett jogszabálysértő, hibás vagy elmulasztott bejegyzése miatt kell kezdeményeznie. Sokan tapasztalták az elmúlt években, hogy a másodfokú hatóság arra hivatkozva, hogy az elsőfokú hatóság nem tisztázta kellően a körülményeket, ismételt új eljárás megindítására kötelezte az első fokon eljáró szervet. Az új eljárás természetesen a határidők és az idegeskedés újraindulását is jelentette az ügyfél szempontjából. Mostantól erre nem lesz lehetőség.

A felvázolt esetben a másodfokú hatóságnak kell lefolytatnia a jövőben a bizonyítási eljárást is, ha ennek szükségességét látja. A sommás eljárás bevezetése pedig nem jelent mást, mint hogy 21 nap helyett 8 napon belül döntést hoz a hatóság. Erre pedig akkor van lehetőség, ha az ügyfél a kérelem előterjesztésekor valamennyi, az ügy elintézéséhez szükséges feltételt teljesíti, és nincs ellenérdekű ügyfél az ügyben. Ilyen esetben tehát akár azonnali döntéshozatalra is sor kerülhet.

Szintén az ügyfelek, illetve az ügyek elhúzódnak egyik oka lehetett a közelmúltban a felfüggesztési okok tág értelmezése és a felfüggesztések túlságosan gyakori, részben indokolatlan alkalmazása. A Ket. előttünk fekvő módosítása keretek közé szorítja a hatósági eljárások felfüggesztésének lehetőségét. A módosítással a felfüggesztési esetek köre a törvényben meghatározott esetekre szűkül, biztosítva, hogy csak valóban indokolt esetben kerüljön sor a jogintézmény alkalmazására.

Az általános szabályok változásai közül végül szeretném kiemelni azt a rendelkezést, amely kimondja, hogy a hatóságok adatok iránti jogsegély során kizárólag elektronikus úton tarthatnak kapcsolatot egymással, a jogsegély egyéb eseteiben pedig a megkeresést kell elektronikus úton továbbítani.

Tisztelt Országgyűlés! A tervezett változtatások fontos eleme, hogy a jelenleginél több dolgot intézhetnek majd elektronikus úton a hivatalok, és számos apróbb, a magánszemélyek és a cégek ügyintézését könnyítő, egyszerűsítő lépés jelenik meg 2016 januárjától. Például a járművizsgáztatási nyilvántartó rendszerből a földhivatali tulajdoni lap lekérdezéséhez hasonlóan elektronikus formában lekérhető egy adott jármű műszaki állapota, előélete.

Ezen analógia alkalmazható a bírósági végrehajtások során is. A végrehajtó az adós személyének azonosítására szolgáló, valamint az adós lakóhelyére, jövedelmére és a végrehajtás alá vonható vagyontárgyaira vonatkozó adatok beszerzése céljából elektronikus úton is megkeresheti az adatokat elektronikus úton nyilvántartó hatóságokat, szervezeteket.

Kétségtelen tény, hogy az e-kártya bevezetése a magyar közigazgatásban az egyik legelőremutatóbb kezdeményezés, amelyről az Országgyűlés már döntött. Az előttünk fekvő törvényjavaslat megteremtí az állampolgárok számára az adóazonosító szám elektronikus igazolásának a lehetőségét. A bürokrácia-csökkentés keretében kerül sor egyes engedélyezési eljárások megszüntetésére azzal, hogy a korábban engedélyhez kötött tevékenység bejelentési eljárásá alakul át.

Az érintett ügyekben az engedélyezési eljárás folytatása helyett a hatósági kontroll pedig továbbra is megvalósítható ellenőrzés útján. Így az engedély helyett a bejelentéshez kötött ügyekben kiszámítható időpontban a bejelentést követően megkezdhető a tevékenység.

Formai okok miatt nem húzódik el az eljárás, alakszerű döntés hiányában az értesítéssel és a jogorvoslattal járó idővesztés megcsúszik. Ezen tevékenységek közül kiemelném az ingatlanközvetítói, a kulturális szakértői és az egészségügyi szakértői tevékenységet. De mondhatnám ebben a körben az állatmenhely és állatpanzió létesítését vagy az utazásközvetítói tevékenységet, a nemesfém-ből készült ékszer, díszműáru forgalmazására irányuló kereskedelmi tevékenységet is. Fontos kiemelni, hogy az ezen tevékenységekhez kapcsolódó anyagi-jogi sza-

bályok nem változnak, azaz ugyanazon feltételek mellett folytathatók, mint korábban.

Az illetékes hatóság pedig továbbra is ellenőrzi, szankcionálja a jogosulatlanul tevékenykedőket. Nagy hangsúlyt kap a törvényjavaslatban, hogy az érintett szakértői tevékenységek megkezdéséhez az ügyfelek ne legyenek kötelesek külön erkölcsi bizonyítványt vagy a hatóság részére történő adattovábbítást kérni olyan adatok tekintetében, amelyek állami szerv nyilvántartásában, így a bűnügyi nyilvántartásban egyébként megtalálhatóak. A módosítás szerint az adattovábbításra és az adatkezelésre a felhatalmazást törvény adja meg minden olyan közigazgatási hatóság számára, amelynek eljárásában vagy ellenőrzése során a bűnügyi nyilvántartási rendszerben kezelt adatok alapján megállapítható tényről kell igazolni. Ez a módszer érvényesül a jövőben a munkavédelem, a környezetvédelem, a légi közlekedés és a pénzügy területén is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Felmerül a kérdés, hogy mit gondolhat minderről egy magyar állampolgár. Véleményem szerint azt, hogy bármilyen intézkedés, ami azzal jár, hogy kevesebb olyan papírt kell pénzért beszereznie, ami a hivatalnak alából megvan és kevesebbet kell ügyintéznie, ráadásul könnyebben, az csak jó döntés lehet. Nemzetgazdasági szempontból is kulcskérdés a bürokrácia csökkentése, hiszen egyes számítások szerint a teljes GDP 7 százalékát teszi ki. Ahogy más területeken is, itt is a korábbi hozzáállás és a gyakorlat radikális megváltoztatására van szükség az ország versenyképességének további javítása érdekében.

A bürokráciacsökkentés és a versenyképesség növelése azért is kiemelten fontos, mert régiós versenytársaink sem tétlenkednek, fáradhatatlanul küzdenek ugyanezekért a célokért. Ahhoz, hogy sikeresek legyünk a régióban és a nemzetközi mezőnyben is érvényesülni tudjunk, hatékony intézkedésekre van szükség. Ebbe beletartozik az állami bürokrácia csökkentése is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy a T/6410. számon benyújtott, a közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításról szóló törvényjavaslat elfogadásával alkotmányos kötelezettségünknek teszünk eleget. A Fidesz-frakció vezérszónokaként jelzem, hogy frakciónk támogatja a törvénytervezetet, a többi parlamenti frakció tagjait is arra kérem, hogy tegyenek önök is így. Köszönöm, hogy megtiszteltek a figyelmükkel. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Simon képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr!

Örömmel hallgattam az egyébként rendkívül színvonalas felszólalását. Zárójelben jegyzem meg, hogy hol vagyunk már attól a Lázár Jánostól, aki olyan felszólalásokat mondott, hogy tessenek eldönteni, hogy a pénzt kapó védőügyvédek oldalán vagy a másik oldalon állunk, ahol az állam jogait érvényesítjük. (Lázár János: *Ezt teszi a kormány.*) Ez kifejezetten érdekes felszólalás volt, remélem, már messze áll ettől, miniszter úr, és a múltnak tekinthetjük azt a felfogást. (*Közbeszólások a Fidesz padsoraiban.*)

Eppen ezért egy picit én is előbből kezdem, mint ahogy terveztem volna egy viszonylag rövid felszólalást, ugyanis miniszter úr nem elsősorban a törvény rendelkezéseiről beszélt. Ezt alapvetően meghagyta a Fidesz vezérszónokának, hanem sokkal inkább elméleti, államelméleti, közigazgatás-elméleti felszólalással élt. Természetes, ez egy örök dilemma, hogy azon a képzeletbeli vonalon, ahol az egyik ponton a diktatúra áll, a másik ponton meg az anarchia, azon hol foglaljuk el a mi helyünket, amikor meghatározzuk, hogy milyen államberendezkedést választunk magunknak.

Nyilvánvalóan, mint általában az életben, egyik véglet sem jó. Nem véletlenül alakultak ki egyébként olyan sztenderdek vagy ha úgy tetszik, a jogállamiság eszméjét kitöltő, politikai kultúrát képező szabályok, amelyek egy része írott formában jelenik meg, így például a nemzetközi kötelező normák, az államokra nézve kötelező normák vagy éppen az alkotmányokban foglalt rendelkezések, a másik része pedig ennek természetesen a politikai szokásjognak a része, amelyet nehezebb érvényesíteni akár a hazai jogalkalmazás, jogalkotás során, akár pedig nemzetközi fórumokon, nemzetközi eljárásokban.

Azt tudom mondani, ha már itt tartunk, hogy önök ebből léptek ki, tisztelt miniszter úr, az elmúlt öt évben, ebből léptek ki, és viselkedtek úgy e tekintetben, mint az elefánt a porcelánboltban: önök úgy gondolják és úgy gondolták és miniszter úr mostani felszólalása - amelyet még egyszer mondom, színvonalas felszólalásnak tartok, noha alapjaiban nem értek egyet vele - arról szól, hogy a fékek és ellensúlyok rendszere vagy a hatalommegosztásnak akár a klasszikus, akár a modernebb irányzatai, azaz a jogállamiság szabályainak és főként eszméjének a megtartása a fejlődés gátja.

(11.10)

Önök ennek szellemében kormányoztak az elmúlt négy-öt évben, és ennek a szellemében hozták meg azokat a jogszabályokat, amelyeknek egy része az alkotmányt és később az Alaptörvényt módosította. Ennek a szellemében nyilvánult meg Trócsányi miniszter úr is az egyik fórumon, ha jól emlékszem, az Ügyvédi Kamara vagy a Jogász Egylet egyik rendezvényén, ahol összefoglalva, legalábbis ha én jól értelmeztem azt a szöveget, ez a két szó mindenképp benne volt; az ő véleménye szerint létezik konszen-

zuális és létezik többségi demokrácia, most mi a többséget éljük. Azt gondolom, hogy ha errefelé megyünk el, akkor egy rendkívül rossz irányba mozdulunk, és e tekintetben messzemenőig nem osztom Lázár miniszter úr álláspontját, már ami az államrendet és annak a struktúráját illeti. Azt a szembeállítást pedig, hogy a fékek és az ellensúlyok rendszere és annak egy bizonyos fokú korlátozása segíti elő a versenyképességet, azt gondolom, egyszerűen ez nem igaz, nem lehet ezt a két szempontot szembeállítani.

Ha úgy veti fel valaki ezt a kérdést, hogy a bürokrácia csökkentése növelheti-e a versenyképességet, akkor arra azt mondom, hogy igen, de nem a jogállamiság szintjének a csökkentése, nem a fékek és ellensúlyok rendszerének a megnyirbálása és a hatalommegosztás tanának a tagadása az, ami versenyképességet növel. Számos helyen kimutatták, tisztelt képviselőtársaim... - és anélkül, hogy itt belemennék abba, hogy Magyarország mostani működését miként jellemzem, autokráciaként, irányított demokráciaként, mindegy, nem ez a lényeg. Az a lényeg, hogy azokban az államokban, ahol az önkormányzatok megfelelően nagyon erős központi hatalom van, már-már a világon elismerten nem demokratikus, hanem autokratikus vagy diktatórikus rendszer működik, ott az látszik, hogy néha egy rövid ideig a fejlődés mintha meg is indulna, de egyrészt ez sem igaz minden államra, van, ahol meg sem indul, és ahol megindult, ott hosszú távon nem lesz eredményes. Eppen ezért buzdítok mindenkit arra, hogy persze, a bürokrácia csökkentésén belül, de egyébként a jogállami fékek és ellensúlyok rendszerét a lehető legmagasabb szintre emelő államberendezkedés keretei között képzelje el a progressziót, a fejlődést, mert szerintem ez visz előre. Ebben lehet, hogy a miniszter úrral van különbség a véleményünkben, én ezt hiszem.

Egy dolgot szeretnék idézni, szoktunk sokszor történelmi modelleket. Direkt egy olyat néztem most hirtelen, ami már jó messze van tőlünk. A Velencei Köztársaságnak egy elég erős államrendje volt, gyakorlatilag a XII. század közepe és a XIV. század első fele közt jött létre és állt fel. Ekkor volt talán a legtisztább, aztán később ezt egy picit a Tízek Tanácsának és az állami inkvizíció létrejötte árnyalta, de egy biztos, hogy ez az államrend biztosította azt, hogy minden európai középkori államnál Velence stabilabb volt. Sokkal stabilabb és sokkal gazdagabb állam, és ha progressziót nézünk, gazdagságot és állami jólétet, akkor azt gondolom, hogy Velence utolérhetetlen volt a középkori Európát szemlélve, ahol nemcsak az elit volt gazdag, hanem az egyszerű polgárok is jómódban éltek. Itt a szenátusnak volt egy határozata, amely úgy szólt, hogy „törvényeink rabszolgái maradunk minden időben, hogy szabadok maradhassunk”. Micsoda különbség ez, tisztelt képviselőtársaim, ahhoz képest, amikor önök aktuális politikai szándékaikhoz igazítják nemcsak a törvényt, hanem magát az alkotmányt is, amikor több

mint tíz alkotmányt módosító javaslatot fogadnak el két éven belül plusz még öt, az új Alaptörvényüket módosító javaslatot. Azaz a személyre szabott jogalkotás, az aktuális politikai viszonyokhoz történő igazítása a törvényeknek nem vezet eredményre és nem vezet jóra. Ezt mindenképpen előljáróban el kellett mondanom azzal kapcsolatban, amit Lázár miniszter úr elmondott.

A másik, ahogy említettem is: a közigazgatást nem mosnám össze az államrenddel. Ez a kettő borzasztó nagy mértékben különbözik. Az a lényeg, tisztelt képviselőtársak, hogy milyen a hatalom működése, ugyanis ahogy Lázár miniszter úr is mondta, a közigazgatásnak egy feladata van, hogy azt az aktuális hatalmi berendezkedést objektív módon kiszolgálja. Ha jó a közigazgatás, akkor - ahogy a miniszter úr is mondta - egy diktatúra életét is meg lehet hosszabbítani, egy diktatúrát is lehet tulajdonképpen - és ezt hadd tegyem kétszeresen is idézőjelbe - jól működtetni.

Persze felvethetem azt is, és e vonatkozásban egy picit magam is cáfolom, mert Bibó István óta, ha jól emlékszem, az akadémiai székfoglalójában mondta el azt, hogy a közigazgatás - és teljesen igaza van, és ma már nem nagyon van szakember, aki ezt másként gondolja - tulajdonképpen tekinthető ma már a modern demokráciákban önálló hatalmi gócnak is. Tehát nem csupán arról van szó, amit a miniszter úr mondott, és én is egyébként emellett érvelek azért alapvetően, hogy egy államberendezkedésnek - legyen az jó vagy rossz - a kiszolgálója, az objektív kiszolgálója a közigazgatás, az önálló hatalmi góc is, természetesen akkor, ha a közigazgatást hagyjuk így működni. Ha a diktatúra nem ismeri fel, vagy egy demokrácia nem ismeri fel, hogy ez egy érték, akkor egyrészt persze megszűnhet hatalmi gócnak lenni, másrészt viszont nem fogja betölteni azt a szerepét, amely a stabil állam fenntartása érdekében szükséges.

Itt szeretnék arra is utalni, amit sokan mondtak már, hogy valójában az országgal és önmagukkal szűrtak ki akkor, amikor egyébként a közigazgatásban tapasztalt köztisztviselőket a saját klientúrájukra cseréltek fel. Rengeteg hátrányát szenvedte ennek az ország és a jogalkotás, olyan elképesztő színvonalú előterjesztések jöttek ide a parlamenthez, amiket nem győztünk javítani és utána nem győztünk négy-szer, ötször, van, amit hatszor visszahozni a Ház falai közé, mert módosítani kellett. Ez annak az eredménye volt, tisztelt miniszter úr, hogy kirugdosták a szakembereket, és helyükbe az önök számára lojális embereket ültették oda, kétségkívül politikai szempontból megkönnyítve az önök saját dolgát, ezzel szemben viszont a kormányzati munkájukat lényegesen megnehezítették, és hallatlan károkat okoztak az országnak.

Ami mellett még semmiképp sem mehetek el szó nélkül, miniszter úrnak egyrészt volt egy olyan álláspontja, miszerint is az a rendszer, az a közigazgatási rendszer, amelyet önök kialakítottak, az az

emberek érdekét szolgálja és jó, és erre persze miniszter úr is utalt, hogy fontos az önkormányzatiság, akár ha arról az oldalról nézzük és abból a szempontból, hogy a fékek és ellenúlyok rendszerében a helyi közigazgatás milyen szerepet tölt be, akár onnan, hogy egyébként mit ad az ott élő állampolgároknak, úgy tűnik, az állampolgárok egészen másként értékelik ezt.

Volt egy felmérésünk, ami egy ötezer fős mintán alapult, már hogy nyilván megrendelők voltunk ebben, és professzionális cégek mérték ezt fel, és az emberek túlnyomó többsége, tisztelt miniszter úr, ellene van a központosításnak, az jött ki. És nem önmagában annak, amiről mi itt elméleti szinten beszélünk a Parlament falai között, hanem elsősorban annak, hogy elvonták az önkormányzatoktól azokat a jogköröket, azokat a feladatköröket, amelyek könnyebbé tették az ott élő emberek életét. Elvonták azokat a feladat- és jogköröket, amelyekben az ott élő helyi közösségek beleszólása alapján tudtak változtatni, és egy központi kormányzati struktúrához telepítették át. Ezt az emberek nagyon rosszul élik meg. Az emberek többségének ez nem tetszik. Lehet természetesen többféle modellt is bevezetni, amely az önkormányzatiságot egy kicsit háttérbe szorítja és az állami irányítást helyezi előtérbe, és lehet ennek az ellentettjét is. Egyet biztosan tudunk, hogy az emberek szerint önök a központosítással túllőttek a célon, ők nem szeretik ezt a rendszert.

(11.20)

A másik, amit szeretnék még kiemelni, miniszter úr - és emellett nem mehetek el szó nélkül, nem elméleti okok miatt, hanem azért, mert egyszerűen igazságtalan, ha ez a levegőben marad -: azt mondja, hogy önök és az önök emberei szenvedték el a legnagyobb hátrányt azért, mert a parlament létszáma lefeleződött, vagy azért, mert az önkormányzati képviselők száma csökkent? Tisztelt miniszter úr, ön bizonyára elfelejti azt, hogy egyébként ezeket az embereket hogyan kompenzálták. Ha megnézzük azt, hogy maradt-e az önök volt képviselői közül valaki munka nélkül, én nem hiszem, hogy tudnék egyet is találni, aki igen. Nem hiszem, hogy tudnék egyet is találni. Kormányhivatal-vezetők lettek, járásihivatal-vezetők lettek, állami cégekben lettek közép- és felsővezetők, olyan magáncégekben lettek tulajdonosok vagy vezetők, amelyek állami megrendelések garmadát kapják. Ez a helyzet, tisztelt miniszter úr! Akiket ez rosszul érintett, én azt gondolom, ha már politikai oldalakat nézünk, és nem általában a társadalmat, akkor azok az ellenzéki pártok, nem pedig a kormánypártok. Én azt gondolom, ezt azért nem szabad a levegőben hagyni, mert mélységesen igazságtalan, amit a miniszter úr mondott.

Még egy gondolat. A közigazgatásban a hatékonyság és jogbiztonság vagy garanciális jogok vonatkozásában én sokkal inkább el tudok mozdulni

arrafelé, amit ön mond, miniszter úr - és támogatjuk is ezt a javaslatot, ami előttünk fekszik -, hogy a garanciális jogok rovására a hatékonyságot helyezzük előtérbe, de ez egyszerűen azért van, mert itt a garanciális jogok alapvetően vagy nagyon sok helyen az állam számára voltak garanciális jogok, és nem az állampolgár számára. Az állampolgár számára kell a garanciális jogokat biztosítani az államhatalommal szemben, és ha lehet úgy hatékonyságot növelni, hogy az államhatalmat korlátozom a gyors működés és az állampolgárok érdekében, akkor azt igenis tegyük meg, egyetértünk vele. Úgyhogy ezzel a szemlélettel tudok azonosulni.

Egy megfontolandó dolgot azért szeretnék mondani: azért az anyagi igazságosság feltételeinek is érdemes megfelelni, amikor közigazgatási határozatokat hozunk. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Egy fél perc türelmet kérnék még, elnök úr.

Egy kérdést szeretnék a miniszter úrnak föltenni, ami talán a legfontosabb: volt-e hatásvizsgálat, hogy ezeket az intézkedéseket meg tudják valósítani? És azt szeretném megkérdezni: miből tervezik ezeket megvalósítani? Egyébként, ha erre megvan a strukturális és anyagi háttér, akkor mi ezt fogjuk tudni támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy képviselő úr. Most megadom a szót Hargitai János képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ellenzéki képviselőként az ember mindig nagy készletet érzett gondolati szárnyalásokra, mert a beterjesztett törvényeknek csak ellentmondani kellett, és erre általában egy beterjesztett törvény mindig számtalan alkalmat kínált. Most ez mégis az a törvény, ahol egy ellenzéki szónok, ha kifogást keres a törvényen, akkor nehezebb feladata van, mint ha elismerné azt, hogy alapvetően egy olyan törvény van előttünk, ami támogatható, és azt gondolom, hogy az Országgyűlés ezt nagy többséggel támogatni is fogja, mert ügyfélbarát és az állampolgárok érdekeire tekintettel van.

Ugyanakkor ez egy olyan törvény, hogy mindannyiunkban van készlet arra, hogy elméleti kérdésekkel is foglalkozunk. Én is ezt teszem, amikor megemlítem azt, hogy a bürokrácia tudományos értelemben egy egész más gondolati tartalmat hordoz, mint amit a hétköznapi nyelvben a hétköznapi ember tulajdonít neki. Ha társadalomtudományi értelemben vizsgáljuk a bürokráciát, akkor - mondjuk, Max Weberre hivatkozva - mint szervezetről beszélünk; ő az a jogtudós, aki talán a legteljesebben írta le a bürokráciát mint szervezetet. Társadalomtudományi értelemben megemlíthetjük azt is, hogy a

bürokráciát szokás az „állami” megfelelőjének tekinteni, és így a bürokráciát főleg a végrehajtó hatalommal azonosítani. És van olyan társadalomtudományi megközelítés, ami a bürokráciát a „nem piaci” megfelelőjének tekinti, vagyis mindaz a bürokrácia, ami ellentétes a piac logikájával.

A hétköznapi megközelítés persze sokkal egyszerűbb, és a hétköznapi emberek tapasztalatai a bürokráciát nem szervezetként élik meg és nem a piac működésével mérik össze, hanem a hétköznapi ember azt mondja, hogy a bürokrácia mögött ő általában egy negatív jelenséget lát, mert a bürokrácia neki nehézséget okoz, őt korlátozza, az ügyeit nem vagy késve intézik el, fölösleges akadályokat gördítenek elé. Ugyanakkor persze a hétköznapi ember is tudja azt, hogy a bürokrácia működésére, tehát az apparátus működésére szükség van az állam működéséhez.

Én azt javasolom, hogy ne a hétköznapi megközelítésben gondolkodjunk, és ne egy tudományos megközelítést vizsgáljunk, hanem a bürokráciát tekintsük egyszerűen egy eszköznek, egy jól vagy rosszul működő eszköznek az állam működésében. Ugyanis a bürokrácia vagy a magyar bürokrácia - aminek az átalakításán ez a törvény is munkálkodik - persze felfogható egy szervezetként is, ennek a szervezetnek az alakításában a mindenkori kormánynak nagyon nagy szerepe van, és alakította is ezt a szervezetet, sőt most, napjainkban is olyan pillanatokat élünk, kormányátalításokat megélve, amikor látjuk ennek a szervezetnek a mozgását, látjuk, hogy ez a szervezet mozgásban van. Kezdte az Orbán-kormány azzal, hogy teljesen átalakította a központi államigazgatás szervezetét, létrehozta a nagyminisztériumi struktúrát, és amit én a legjelentősebbnek gondolok, területi szinten létrehozta az egységes kormányhivatali rendszert, beleértve a járási szervezeti rendszert is, és az önkormányzatok és az állam között egyfajta feladatelhatárolást hozott létre, a feladatok alapvetően az önkormányzatoktól az állam irányába mozdultak el az állami feladatok ellátása tekintetében, amit én helyeslek, mert azt gondolom, hogy tisztább viszonyok jöttek létre, és ezeket a tisztább viszonyokat az állam hatékonyabban is képes érvényesíteni.

A bürokrácia ugyanakkor egy személyi állomány is. A személyi állomány kapcsán a miniszter úr arról beszélt, hogy majd a Ház elé jön azzal a törvénnyel, ami ennek a személyi állománynak az életlehetőségét, az életpálya-lehetőségét fogja szabályozni és alakítani. Ugyanakkor a bürokrácia egy szabályozott eljárásrend is. Mi ebben a törvénycsomagban, ami előttünk van, alapvetően ezzel az eljárásrenddel kívánunk foglalkozni, mert az eljárásrend az, ami nagyban meghatározza a bürokrácia működését, sőt ettől az eljárásrendtől a bürokrácia nem térhet el. Ha ez az eljárásrend megfelelő, és a bürokratikus szervezet, az államapparátus úgy működik, ahogy azt mi szeretnénk, akkor igenis mondhatjuk azt, hogy a

bürokrácia működése egy fontos versenyképességi tényező. Tehát amikor az állam hatékonyságát mérjük, és ilyen szempontjából mérjük az állam versenyképességét, akkor a bürokráciának ebben egészen biztosan kulcsszerepe van.

Ez a törvény azt tűzi ki célul, hogy a hatósági eljárásokat alakítja át, az általános és különös hatósági eljárásokat, az eljárások egyszerűsítésére és gyorsítására törekszik, és ezzel nem titkoltan az a célunk, az a kormány célja, hogy az állampolgárok és a vállalkozók adminisztrációit csökkentse. Ehhez többféle eszközt vesz igénybe, egészen pontosan talán négy eszközt határolhatunk el. Módosítja ez a törvény-csomag - megjegyzem, durván 110 törvény módosításáról van itt szó - a közigazgatási eljárási törvényt; talán ez a legfontosabb eleme. És akkor is módosítja szándékoltan, ha tudjuk azt, hogy a Ket. átfogó módosítása is napirenden van, sőt nemcsak a közigazgatási eljárási törvény, hanem a közigazgatási eljárásrend teljes átgondolása is napirenden van; nyilván az teszi majd teljessé azt a lépéssorozatot, amivel most csak első lépésként kísérletezünk.

A Ket. módosítása mellett arra is törekszik eszközként ez a törvény-csomag, hogy az engedélyhez kötött eljárásokat csökkentse. Erről szintén beszélt a miniszter úr. Az egy bizalmi kérdés, hogy amit tegnap engedélyezett a hatóság, mert ennek volt tradíciója, azt holnaptól kezdve egyszerűen tudomásul veszi. Ez egy más kultúrát, ez egy más szellemiséget jelent, és a tudomásulvétel mellett természetesen ellenőrzi is azt az adott tevékenységet.

(11.30)

Fontos eszköze ennek a törvény-csomagnak az, hogy az ügyintézési határidők csökkentésére törekszik; és negyedik eszközként - nyilvánvalóan, hogy a dolog működni tudjon - a Ket. módosításai mellett egyes hatósági ügyeket érintő szabályok is módosulnak.

Ha a legfontosabb módosításra kellene felhívnom a figyelmet a hátralévő időben, akkor elsősorban a határidőkről beszélnék. Tarthatatlan az a gyakorlat, hogy meghatározunk általános eljárási határidőt, de ebben a törvényben, amiben ezt az általános eljárási határidőt meghatározzuk, egyben felhatalmazást adunk jogalkotásra, és más, alacsonyabb szintű jogalkotással ezek az eljárási határidők nyújthatók. Ha ezt az eljárásrendet követjük, akkor minden ágazat, minden hatóság, élve az önmaga fontosságával, biztos, hogy úgy fog gondolkodni, hogy az ő ügyei miért nem intézhetők el az általános eljárási határidőben, miért indokolt ezeket a határidőket növelni. Erre a jövőben nem lesz lehetőség, ezt a törvény tiltja, és azt mondja, hogy alacsonyabb szintű jogszabállyal, kormányrendelettel határidőket nem lehet hosszabbítani, erre csak egy másik törvény adhat lehetőséget.

Fontos a felfüggesztés intézménye, ami szintén határidőkkel összefüggő kérdés. A Ket.-et és az ál-

lamigazgatás gyakorlatát ismerve nem túlzó, ha azt mondom, hogy magának a hatóságnak és az ügyfélnek is számtalan lehetősége volt arra, hogy az eljárási határidőket megnövelje. A jövőben a törvény erre nem ad lehetőséget, hanem csak törvényben szabályozott eljárások esetén van lehetőség a határidők módosítására.

Hogy a hatóságok hogyan érintkeznek egymással vagy érintkeztek egymással, az is nyilvánvalóan határidőket jócskán befolyásoló tényező volt. Amikor ma már a kor egyik vívmánya, az elektronikus közigazgatás rendelkezésünkre áll, azt gondolom, fontos kikötni azt, hogy amikor a hatóságok jogsegéllyel keresik egymást, érintkeznek egymással, akkor ezt ebben a mezőnyben tegyék, mert nyilvánvalóan ez gyorsítja az ügyintézését.

Egy nagyon fontos módosítás maga a másodfok kérdése, amiben itt alapvető újat hoz ez a törvény-csomag. A másodfoknak a jövőben nem lesz lehetősége arra, hogy ha mondjuk, általa felfogottan a tényállás nem volt kellően tisztázott, akkor visszalöki az eljárást első fokra, kezdődik minden előlről, jogorvoslati határidőkkel, és beindul egy olyan állami működés, aminek a döntésképtelenség és a döntés-elnyúlások jelentik a végét. A jövőben - ez a törvény rögzíti ezt a kérdést - a másodfok érdemi hatóságként fog eljárni, és ha kell, a tényállás tisztázása érdekében bizonyítási eljárásokat fog tenni, és vagy jóváhagyja az első fok döntését, vagy azt megváltoztatja. Fontos a jogszerű hallgatás intézményének továbbgondolása és továbbfejlesztése. Ha két hónapon belül a hatóság nem hoz ellentétes értelmű döntést, akkor az adott jog, amire az eljárás indult, amire a kérelem indult, gyakorolhatóvá válik. Én azt gondolom, tisztelt Országgyűlés, hogy amikor a jó állam koncepcióját akarja megvalósítani a kormány most már a második kormányzati cikluson keresztül, akkor képesnek kell lennie arra, hogy az eddigi bürokratikus akadályokat is áttörje. Ehhez erő kell.

Részt vettem magam is hatóságot irányítva ilyen típusú munkában, és tudom, hogy mennyire szenvedtünk akkor, amikor magától az apparátustól vártunk ötleteket arra, hogy hogyan észszerűsíthető az apparátus működése, mert másról van elképzelésük, de nyilvánvalóan a saját működési rendjük, az eljárási rendjük módosításáról nincs.

Azt gondolom, hogy most, mert én ezt áttörésnek tekintem, hogy egy ilyen törvényjavaslat előtünk van, ez azért sikerült, mert az a tárca, amely az előterjesztője, és amely tárca - ez a Miniszterelnökség - az államigazgatás mozgatója, erőt tudott felmutatni, a mögött kormányzati erő van, és le tudta törni a tárcák ellenállását, így kerülhetett ez a törvény elé. Korábban erre számtalan kísérlet volt, és sose sikerült.

Töretlenül hiszek abban, hogy a Ket. átfogó módosítása és a közigazgatási eljárási rend majdani további megváltoztatása, az életpályamodell is, ami nagyon fontos az állampolgárok nézőpontjából, az a

törvénycsomag, ami majd jönni fog, ami egyes illetékek, eljárási díjak eltörlését jelenti, milliárdos megtakarításokat hozhat majd az állampolgároknak, ezek mind olyan lépések, amik az állampolgárok közérzetét, a vállalkozások közérzetét jobbá teszik, de ami ennél sokkal fontosabb, hogy versenyképességi tényezőként értékelhető, méghozzá érdemben, ezért ezt a törvényjavaslatot a KDNP-frakció támogatni fogja. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hargitai képviselő úr. Most megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy nagyon fontos javaslat van előttünk, és meghallgatva Lázár miniszter úr felszólalását, nagyon sok igazságot is felfedezhetünk benne. Az egy kicsit bánt, hogy nem várta meg a vitát és az ellenzéki hozzászólásokat, és ennél fogva csak bízni tudok benne, hogy a javaslatok eljutnak hozzá, ugyanis a szavak szépek és javarészt egyet is lehet velük érteni, a gyakorlatban ez hogy valósul meg, ez a kérdés.

Az előttünk fekvő javaslatban van egy-két pont, amely valóban a gyakorlatban is garanciákat fog jelenteni, hogy egy eljárás adott esetben ne húzódjon el. Ilyen a két hónap határidő, ami után ha nem intézi el a hatóság az ügyet, akkor megadottnak tekinthető az engedély. Persze később ezt lehet még ellenőrizni, a betartását a szabályoknak. Ez egy jó paszuszus. Ez egy olyan garancia, ami szerepel a törvényben, és ennél fogva mindenki hivatkozhat arra, hogy a két hónap leteltével ez a jog őt megilleti.

Az ügyintézési határidők csökkentése viszont jól hangzó, de a gyakorlatot ismerve egy kicsit szkeptikusan állunk hozzá. Azt is ki fogom fejteni, hogy miért. Ugyanis ki ne szeretne ügyintézési határidőket csökkenteni? Amikor az ember ezt hallja, akkor azt gondolja, hogy az ember ügyeit egyszerűen el fogják intézni gyorsabban, az természetesen mindenkinek az érdeke. Ugyanúgy, ahogy az elektronikus ügyintézés, már nagyon sokszor beszéltünk erről is, nem kellő mértékben terjedt el, bár voltak erre is erőfeszítések, és a hatályon kívül helyezési gyakorlat, amely a másodfokú hatóságokat illeti. Egyébként ez a bíróságokra is sok esetben igaz, és akár a Kúria beszámolójából is láthattuk, hogy ott se tartották ezt egy jó gyakorlatnak. Való igaz, hogy vagy hozzanak egy döntést másodfokon, tehát hogy vagy hagyják jóvá az elsőfokú döntést, vagy változtassák meg, de az, hogy egy új eljárás elindul, elképesztő módon elhúzza az ügyeket. Önmagában ebbe is nehéz belekötni.

Viszont nekem még mindig félelmem van azzal kapcsolatosan, és ezt most így az általános felvezetőben mondanám el, hogy a gyakorlatban ez hogy fog kinézni. Jelen pillanatban azt látjuk, és itt a határ-

időket azért próbáltuk csökkenteni korábban is, itt az Országgyűlésre gondolok, viszont a hatóságok vagy nem bírják ezt az ügyterhet és trükkökkel élnek, vagy egészen egyszerűen olyan... És ez lehet persze indokolt is, mert esetleg nincs elég ügyintézőjük, vagy más okokból, esetleg kényelmi szempontokból egyéb módokat kitalálnak.

Itt az általános indokolásban szerepel az eljárás felfüggesztése lehetőségének a csökkentése is, és utána szerepel benne, hogy a hatóságoknak fel kell vállalniuk a döntést. Igen ám, csak gyakorta meg-esik, hogy ez a döntés azért lesz elutasító, és mondjuk, nem hiánypótlást kibocsátó, mert látják, hogy a határidőbe nem fognak beleférni, és ezután inkább egy mondvacsínált indokkal elutasítják, és utána, amikor beadja az ügyfél újra, akkor már az egy új eljárásnak fog minősülni.

Nagyon sokszor pont a földhivatalok esetében történtek meg hasonlóak. Egyébként gyakorló ügyvéd kollégák véleményét is kikérdeztem, hogy ők mit tapasztalnak, hiszen tudjuk, hogy hozhatunk itt az Országgyűlésben bármilyen jogszabályt, amit az ügyintéző, aki a hierarchia alján ül, és sokszor egyébként alulfizetett is... Tehát hogyha valamiféle fizetésnövelés fog megvalósulni, amit Lázár János itt beígért, az nagyon jó lesz, mert pont azok az emberek, akik az ügyfelekkel kapcsolatba kerülnek, a legtöbbször nagyon kevés pénzt visznek haza, és bizony inkább elutasítások jönnek, ha már példát hoztam, a földhivatali eljárásokban, akár egy betű elírása kapcsán is visszadobják az egész anyagot, és nem hiánypótlást adnak ki.

(11.40)

Ez mondjuk, egy adásvétel esetén, ahol valaki már kifizette a teljes vételárat, és az egész szerződést visszadobják, nem csak egy hiánypótlásra kötelezik, ez nagyon komoly jogsérelemmel is járt.

És tudják, van még egy olyan - és megint csak az életből vett tapasztalatokat mondom, tehát lehet itt szép dolgokról beszélni -, hogy a hatályos jogszabályok sem mindig jutnak el az ügyintézőhöz, mert nem rendelkezik ezzel, bármennyire is azt mondjuk, hogy elérheti, persze az interneten is vannak ingyenes jogszabályok, de ez akár a NAV-állásfoglalásokra is igaz, hiába ad ki a NAV egy állásfoglalást, hogy mondjuk, egy földhivatali eljárásban, ingatlanügyi eljárásban mit várnak el, ha az ügyintézőt a főnöke nem tájékoztatja, vagy nem utasítja, hogy milyen módon kell eljárni, akkor még a hatályos jogszabályok kapcsán sem, gondolják ők, kell hogy figyelembe vegyék. Ennyire túlzottan, azt kell mondjam, hogy sokszor kiveszik az ember a gépezetből, és a bürokráciának nemcsak a jogszabályi, hanem a gyakorlati környezete is szörnyű. Tehát az emberek egyszerűen sokszor nem mernek dönteni, akik ott dolgoznak, vagy nincs döntési jogosultságuk, vagy hogyha van, akkor félnek attól, hogy akár a jogszabályokat is be-

tartsák, hogyha a főnökük erre nem adott utasítást, hogy mondjuk, térjenek el egy hibás gyakorlattól.

Pont emiatt ezt én csak egy kezdő lépésnek tartom abba az irányba, hogy valóban megvalósuljon a bürokráciacsökkentés, arról nem is beszélve - és ez megint egy létező példa, hogy itt a tisztelt Országgyűlés elé tárjam -, hogy egy nemzetiségi önkormányzattól kaptam egy olyan beszámolót, hogy el kellett számolniuk 200 ezer forint összeggel, és ráadásul pont az Emberi Erőforrások Minisztériumától kapták pályázat útján, de a 27 százalékos áfa miatt 199 999 forintra jött ki a számla, amit benyújtottak, és hosszú hónapokon keresztül ezt az 1 forint kerekítést nem sikerült megoldani. Tudják, mi lett a vége? Az, hogy több tíz munkaóra után azt az egy forintot 240 forintért kellett átutalni, arról 1600 forintért kellett kérni egy igazolást, hogy ez megtörtént, egy tucat ajánlott, tértivevényes levéllel történt a levelezés a minisztériummal, és utána egyébként kétszer két ember még kijött ellenőrizni sokszor azokat a számlákat, amelyek gépi számlák voltak, és csak kinyomtatatták, de eredetiben látni akarták a kinyomtatott gépi számlát, amiből akár ötvenet is ki lehet egymás után nyomtatni, hiszen ez egy gépi rendszer. Ezek a bajok, pedig a jogszabály lehetőséget teremtett volna rá, hogy ne így kezeljék az ügyeket. Egy mentalitást kell tehát megváltoztatni, ami, tudom, hogy egyébként a legnehezebb, de bizonyos pontokban azért talán előre fogunk lépni.

Én kiemelnék - mert az idő vészesen fogy - egy-két pontot, ahol úgy érzem, hogy pozitív vagy esetleg kérdéses irányba megy a szabályozás. Először is, ha nagy számokról beszélünk, hogy mennyi egyszerűsítést tartalmaz ez a törvény, akkor azért példának megemlíteném, hogy az atomenergia alkalmazása körében eljáró független műszaki szakértő esetében, hogy neki nem kell erkölcsi bizonyítványt lekérnie, hanem ezt automatikusan megteszik helyette a két szerv adatcseréje kapcsán, az persze jó, de nyilvánvalóan azért ezek az intézkedések az embereknek a tömegét nem fogják érinteni. Persze, nem ezek ellen a szakértők ellen szeretnék beszélni, csak amikor nagy számokról beszélünk, hogy hány esetben egyszerűsítik önök ezeket az eljárásokat, az ilyen esetek is benne vannak, amelyek túl sok embert nem érintenek.

Aztán a fogyasztóvédelmi rendelkezéseknél találunk egy-két olyat, amit kritikával szeretnék illetni. Jelenleg az a szabály, amit 2013 végén fogadtunk el, a Jobbik is támogatta, a fogyasztóvédelmi referensekre vonatkozóan, hogy azok a vállalkozások, amelyek nem minősülnek kis- és középvállalkozásnak, tehát 250 fő feletti vállalkozásoknál ez kötelező jelenleg, azt mondják, hogy indokolatlan ennek a fenntartása, csupán lehetőség lesz a nagy vállalkozásoknál a fogyasztóvédelmi referens a jövőben. Ezt nem tartjuk jónak, mert egy 250 főnél többet foglalkoztató társaság igenis kötelező jelleggel foglalkozzon a fogyasztókkal. Az nem elég, hogy 95 százalékban

vagy 98 százalékban megteszik ezek a cégek, és mondjuk, mindenféle ügyfélszolgálatot üzemeltetnek, lesznek, amelyek ezt adott esetben nem fogják megtenni.

Aztán persze üdvözlendő, hogy például az állatmenhelyek esetében vagy különböző szakterületeken, ami mondjuk, az elektromos töltőállomásokat illeti, egyszerűbbé, engedélyezésmentessé válik az eljárás, ezekre tényleg csak szemelvény jelleggel térnek ki, ugyanúgy, ahogy akár a kegyeleti jogkörében, hogy a hazavitt hamvak esetében a végrendeleti juttatásban részesülő személyek is le tudják róni a kegyeletüket, ezek mind-mind fontos lépések, de azt kell mondjam, hogy ezek csak egy részét képezik a csomagnak.

Egy nagyon fontos pont a méltatlansági eljárások körében, önkormányzati képviselőknél gyakorlat volt, és ezen próbál változtatni a törvény - ez üdvözlendő -, hogy az állami hatóságtól az önkormányzathoz az adatok nem mindig jutottak el megfelelő módon, illetve az adott képviselő volt arra... Itt a köztartozások tekintetében létrejövő méltatlanság esetét emelem ki persze, tehát sok esetben el lehetett játszani a csiki-csukit, hogy valakinek volt köztartozása, de ezt nem jelentette le, a nyilvántartásból adott esetben az önkormányzat ezt nehezebben tudta lekérdezni, sokszor a helyi jegyzők is cinkosok voltak ebben, amikor mondjuk, egy többségi vagy a többségi frakcióhoz tartozó politikusnak a méltatlansága vagy a köztartozása volt a kérdés. Bízunk benne, hogy ez a helyzet valamennyit változni fog a jövőben.

A sommás eljárásokat is üdvözlendőnek tartjuk, tehát ez is lehet egy jó út a 8 napon belüli döntéshozatalra vagy a feltételek hiányában az általános szabályokra való áttérésre, viszont találunk - és ezt ki kell emelnem - olyan eljárásokat, amelyeket bizony nem kellett volna gyorsítani, és ez a kiemelt beruházások köre. Többször kritizáltuk - ezt a szocialisták hozták be annak idején - a kiemelt jelentőségű beruházásokat.

Most ez is beleesett ebbe a körbe, ahol a hatóság vezetője nem tudja 15 nappal meghosszabbítani a határidőt, illetőleg a szakhatóság vezetője plusz 8 nappal, és itt a határidő lerövidülése nem pozitív, hanem nagyon nagyon negatív, hiszen már eddig is kritizáltuk azt, hogy ezeknél a kiemelt jelentőségű beruházásoknál nincs megfelelő mód arra, hogy kellően körültekintően járjanak el a hatóságok, és most még arra sem lesz lehetőségük, hogy meghosszabbítsák ezt a határidőt.

És gondolom, ez nyilván csak egy feltételezés, hogy a kiemelt beruházásoknál nem az elutasítással fognak élni - bár így lenne -, hogyha nincsenek meg a megfelelő feltételek, bár azért elég szűkre szabták az elutasítási lehetőségeket, hogy akkor elutasítsák, de hogyha felülről jön a nyomás, érezhető a kormányzati nyomás, akkor hatóság legyen a talpán, amely mondjuk, ezt el meri utasítani, vagy hatósági vezető legyen, aki fel meri vállalni.

Hegedűs Lorántné képviselőtársam nem tud itt lenni a vitán, viszont megkért, hogy feltétlenül emeljem ki az országos szerkezeti tervvel kapcsolatos módosítást, illetve azt, hogy az országos jelentőségű műszaki infrastruktúra-hálózatokat, amelyeket eddig mindenképpen ki kellett jelölnie a tervnek, tehát egy hosszú távú tervezést igényelt, a jövőben gyakorlatilag egy felmentéssel a terv figyelembevételével is ki lehet jelölni, ami a szakma szerint azt fogja eredményezni, hogy gyorsan és nem kellőképpen megfontoltan születhetnek meg olyan döntések, amelyek országos infrastruktúrákra vonatkoznak. Nem tudjuk, hogy itt mire gondolhatott a kormányzat, illetve a Miniszterelnökség, amikor ezt benyújtotta, de nyilvánvalóan sajnálatos módon nem is várom, hogy ebben a körben erre választ kapjunk, pedig jó lenne tudni, és ahogy elmondtam, mindig az ilyen apró részletekben van elásva egy-két olyan kormányzati intézkedés, aminek később az állampolgárok vagy az annak a beruházásnak a környékén élők ihatják meg levét.

Aztán egy másik felvetés, amit nem értettem, megmondom őszintén, bár egyszerűsítésnek hat, de itt megint a fogyasztói jogoknak a csorbítását látom benne, hogy tartalmazza a javaslat azt, hogy jelzáloghitelre és ingatlanra vonatkozó pénzügyi lízing igénylése esetén az eddigi gyakorlattól eltérően, ami azt jelentette, hogy 7 napig egy kvázi szerződéskötési moratórium lépett életbe, tehát meg kellett kapnia a szerződést a fogyasztónak, ezt úgy módosítják, hogy ettől a fogyasztó egyoldalú nyilatkozattal bármikor elállhat, megkötheti ezt a szerződést.

(11.50)

Ez persze jól hangzik, hogy adjuk meg a fogyasztónak a jogot, hogy ezt megtegye, de nem ez lesz a gyakorlat. Jól tudjuk, hogy ha mondjuk, egy pénzügyi intézménynek megvan a lehetősége, hogy mondjuk, a fogyasztót lemondassa egy bizonyos jogról, akkor elé fogja tolni azt a nyilatkozatot, és lemondhatja. Tehát nem jók az ilyen közbeiktatott, gyorsításnak tűnő rendelkezések, ha ezek egyébként jogokat vonnak el a gyakorlatban. Mert persze lehet azt mondani, hogy mindenki eldöntheti, hogy aláírja a szerződést, de pont ezért találták ki a fogyasztóvédelmi rendelkezéseket, hogy megvédjék azokat az állampolgárokat is, akik nem rendelkeznek ilyen ismeretekkel.

Úgyhogy várjuk a vitában a további felszólalásokat, és el fogjuk dönteni ezután a véleményünket, illetve hogy a kormány hogy áll hozzá az elhangzottakhoz.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy viszonylag nagy és tartalmas jogszabály-módosításról van szó, ami nagyon sok elemet tartalmaz, és ennek megfelelően nagyon nehéz egységesen megítélni azt.

Előzetesen szeretném biztosítani államtitkár urat arról, hogy a javaslat nagyon sok olyan elemet tartalmaz, ami véleményünk szerint támogatható, és bizonyos egyszerűsítések szolgálják a társadalom érdekeit, viszont engedtessek meg, hogy ne azokat hangsúlyozzam, azzal a viszonylag sok szakasszal, amelyekkel egyetértünk, hanem néhány egyéb tényt hadd tisztázzak.

Nagyon-nagyon fontos ebben a tisztázásban az is, hogy magának az előterjesztésnek a hitelessége hogyan áll meg annak függvényében, hogy rengeteg olyan jogszabályhoz is hozzányúl a javaslat, amely az elmúlt öt évben keletkezett, és gyakorlatilag néhány dologban visszavont dolgokat, amelyek növekedtek és romlottak az előző időszakban.

Erre a törvényjavaslatra a kormányzati kommunikáció szerint az állami vezetőkre fordított kiadások csökkentése érdekében is szükség van. Önmagában ez mindenképpen üdvözlendő cél, és az olcsóbb állam felé vezető úton egy nagyon hasznos lépés lehet, de a javaslat megítélésakor azért érdemes egy pillantást vetni arra a képre, hogy honnan indult ez a kormány, milyen ígéreteket tett, és hogyan jutott a mostani állapothoz.

Azért fontos, hogy erről beszéljünk, mert a jogszabályi javaslat szemlélete legtöbb esetben a határidőkre koncentrál. Azt gondolja az előterjesztő, hogy ha mindenhol leszab egy kicsit a határidőkből, és mindenütt gyorsít egy kicsit, az önmagában elegendő a bürokrácia csökkentésének megvalósításához. Pedig nyilvánvalóan lényegesen több dologra van szükség, hiszen mindaddig, amíg a jogszabályi normák során szinte minden dologra önálló törvénnyel való egyeztetést és harmóniát kell vizsgálni, mindaddig, míg egy magas létszámú bürokratikus rendszert tartunk fenn, addig ez önmagában nem tud megvalósulni. És ez azért fontos, mert 2010 előtt a Fidesz többször felhívta erre a figyelmet, hogy az államapparátus, a minisztériumok tele vannak fölösleges, klientúra részére létrehozott, de az államapparátus működéséhez valóban szükségtelen posztokkal. 2010 előtt folyamatosan ez volt a Fidesz álláspontja, és a minisztériumok számának csökkentése látszólag abba az irányba ment, amit eredetileg ígért a Fidesz, vagyis egy karcsúbb, olcsóbb állam irányába. A valóság azonban nagyon gyorsan szétfoslott, vagy a valóság szembesítette a magyar társadalmat, hogy nem teljesen a Fidesz által ígértek felé haladunk, mert nem volt komoly szándék a jobboldali kormányban a tényleges kiadáscsökkentés és a leghatékonyabb igazgatás megvalósítása.

Nyilvánvalóan nagyon sok adat van erre vonatkozóan, és azt azért látni kell, hogy a kormányzat

összességében ezen javaslat ellenére felsült az állam átalakítására faragott tervével. Tehát hiába faragja most már öt éve folyamatosan, egyre nagyobb változtatásokkal a kormányzat, az államapparátusban dolgozóakra költött összeg és valószínűleg a dolgozók létszáma is folyamatosan nő. Az Orbán-kormány egyik fő ígérete az volt, hogy radikálisan átalakítja az államot, ehhez képest az átalakítás valóban megtörtént, csak nem pozitív irányban.

Az előterjesztő Lázár János miniszter úr idén júniusban be is ismerte azt, hogy kudarcot vallott az államátalakításra tett törekvés, és újra kell gondolni ezt. Amikor kézbe vettük az előterjesztést, úgy tűnt, hogy ez az újragondolás esetleg megtörténhet, viszont csak néhány jogszabályi normában és a határidők csökkentésében látunk érdemi változásokat.

Nagyon sok mindenben a 2010-es állapotokhoz képest befolyásolja a statisztikai adatokat az önkormányzattól el, kormányba be történő központosítás, de pont az a központosítási irány, amit akár a vidéki önkormányzatok esetében láttunk, akár a KLIK esetében láttunk, akár a kormányzati kommunikáció esetében láttunk, ezzel teljes mértékben ellentétes volt. Ha bürokráciacsökkentésről beszélünk, akkor beszélnünk kell arról, hogy a költségvetési szervezeteknél foglalkoztatottak létszáma 2009-ben 247 ezer fő volt, majd 2010-ben már 251 ezer, 2011-ben 261 ezer, 2013-ra már 517 ezer, míg a múlt évre már 534 ezer fő volt az államapparátusban. Ha több mint duplájára növelem az apparátus létszámát, azt nehéz elképzelni, hogy ez a kormányzati költségek csökkenéséhez vezet.

Az önkormányzati dolgozók létszámánál ezzel szemben volt csökkenés, de még mindig egy jelentős növekedést élünk meg 2009 és 2014 között, és nemcsak egy mennyiségi csökkenés van, hanem egy minőségi romlás is, hiszen a központosítás nagyon sok esetben jelentős mértékben csökkentette a hatékonyságot.

Mondhatná azt az állam, hogy igen, de nemcsak a létszám befolyásoló, hanem a költségek is. De ha megnézzük az önkormányzatok személyi juttatásait és a költségvetési személyzeti juttatásokat, akkor szintén ugyanazt az arányt látjuk 2009 és 2015 között egy folyamatos növekedésben. Ugye, 2014-ben már 1800 milliárdot meghaladó költséget fordítottunk a központi költségvetési szervek juttatásaira.

Nyilvánvalóan mindig mondják, minden bizonyosan nem véletlenül, hogy fejtől búzlik a hal, hiszen ugyanez van a kormányzat közvetlen vezetésében. 2010-ben köztisztviselők, kormánytisztviselők és közalkalmazottak között 12 ezer vezető volt, 2014-ben már 5 ezerrel több, 17 ezer. A növekedés mögött részben a közszféra bővülése is állt, az önkormányzatoktól is vettek át vezetőket, ugyanakkor összességében mind a költségnövekedés, mind a létszámnövekedés egyértelműen azt eredményezte, hogy egy komoly bürokrácianövekedés valósuljon meg az elmúlt öt évben.

Az ennek a visszabontására tett törekvés lehet hasznos, viszont rejthet kockázatokat is. Nyilvánvalóan az olyan szabályok, amelyek például az egészségügyi hatósági eljárásokat, társadalombiztosítási eljárásokat egyszerűsítik, részünkről is támogatók, és azokat szívesen és örömmel támogatnánk önmagában. Azonban egy másik szegmens, a környezetvédelem, energia- és vízügy esetében már nincs meg részünkről ugyanaz a támogatás. Mindaddig, ameddig a kormányzat nem ismeri fel, hogy természeti erőforrásokkal, környezet-egészségügyi kérdésekkel kapcsolatban nem lehet gyorsított határidőben döntéseket hozni, ha nem látja azt, hogy már az elmúlt időszak is milyen problémákat okozott, akkor gyakorlatilag nem látja azt a valóságot, hogy miért keletkeznek olyan botrányok, mint Villánykövesden az építés ügye vagy Balatonfenyvesnél a négyhektáros Balaton privatizációja, amikor sem arra nem volt ideje az eljáró hatóságnak, hogy a közmeghallgatásokat megtartsa, sem arra, hogy megfelelő életciklusban, mondjuk, vegetációvizsgálatot végezzen arra, hogy annak milyenek is lesznek az ökológiai hatásai.

Tehát mindaddig, ameddig a szociális, foglalkoztatási, egészségügyi és társadalombiztosítási egyszerűsítéseket tudjuk támogatni, addig a környezetvédelem, energia- és vízügy területén a módosítások túlnyomó többsége véleményünk szerint nagyon komoly kockázatot rejt, és ezeket önmagukban nem szeretnénk, hogy változzanak.

Az ügyintézési határidők a Ket.-ben meghatározott általános ügyintézési határidőkhöz való igazítása kiterjed az előzetes vizsgálati eljárásra is, a közmeghallgatás esetére, és jelen pillanatban sem tudják már a hatóságok megfelelő ütemben, ügyintézési határidők jelenlegi időhosszában betartani az ezzel kapcsolatos szabályokat. Ha ezt tovább rövidítjük, még inkább ellehetetlenítjük a hatóság munkáját, és még inkább megsértjük azokat az ügyfeleket érintő jogokat, hogy tájékozódni tudjanak a saját környezetüket - és nem csak természeti környezetre gondolkodó - érintő ügyekben.

Ugyanígy nagyon aggályosnak tartjuk a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosítása kapcsán, hogy szintén a Ket.-ben meghatározott általános ügyintézési határidőkhöz akarják igazítani a jogszabályokat, mert a szakhatóságként eljáró természetvédelmi hatóság korábban kormányrendeleti szinten szabályozott ügyintézéses idejének meghatározásával már így is szűkített körben vizsgálta a fokozottan védett és védett fajok érintettsége esetén az eljárások lehetőségét. Most a kormányhivatalba bekerülve a környezet- és természetvédelmi hatóságnak még szűkebb a tere, és miután idáig sem volt megfelelő az ezzel kapcsolatos szabályozás, ez bizonyosan nem lehet így önmagában támogatható részünkről.

A víziközmű esetében ismét olyan szabályozások változnak, amelyek szerintünk is szolgálgják a társa-

dalom érdekeit, amiket szívesen támogatnánk. Viszont amikor odaérünk az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosításához, ott már megint olyan határidő-csökkentések vannak, amelyek gyakorlatilag arra irányulnak, hogy lehet kizárni a szakhatósági hozzáértést és hátteret.

(12.00)

Hiszen ha nem vizsgálhatunk teljes ciklusában ilyen kérdéseket, nem lehet jó döntéseket hozni. A javaslat itt nem bürokráciacsökkentésről, hanem az engedélyező hatóságok kontrollszerepének a mérsékléséről szól. A kontrollszerep mérséklése ilyen eljárásokban kifejezetten veszélyes, és hosszabb távon semmiképpen nem szolgálhatja a magyar állampolgárok érdekeit, így ezzel nem tudunk egyetérteni.

Ugyanígy a földgázellátásról szóló jogszabály, a hulladékokról szóló jogszabály és általában a hulladékgazdálkodási és közszolgáltatási tevékenységek minősítéséről szóló jogszabály szerintünk tartalmaz kockázatokat, amelyeket esetleg újra kellene gondolni. Ezekkel kapcsolatban, ahol kifogásaink vannak, természetesen fogunk módosító indítványokkal élni, annak érdekében, hogy az összes többi pozitív változást, amikről beszéltem, támogatni tudjuk.

A földügy és mezőgazdaság területén egyértelműen látszódik a szándék, hogy néhány esetben pozitív lehet a változás, egyszerűsödhet a földrendező bizottságok árverésének menete, viszont kérdés az, hogy nem rejt-e majd ez is kockázatot, nem rejt-e olyan veszélyeket, amelyek a közélet tisztaságát veszélyeztetik ezekkel a rövidítésekkel.

Szintén felmerül az, hogy ha az állattenyésztésről szóló '93. évi CXIV. törvény módosítása kapcsán a tenyésztő szervezet elismerésére irányuló eljárás rövidül, az jelent-e gondot. Nem jelent, kifejezetten jó, hogyha hat hónapról négy hónapra rövidül, mert ez elégséges idő. De ez nem jelenti azt, hogy néhány dologban szintén segítséget jelentene az általános változás, hiszen például az állatok védelméről és kíméletéről szóló '98. évi XXVIII. törvény módosítása azért probléma, mert itt lényeges változások vannak, és a szövegezés gyengíti az állatotthonok létesítésének engedélyezését, és megszünteti az állattenhelyek létesítéséhez és fenntartásához szükséges vagyoni fedezetet. Ezek az egyszerűsítések további kockázatokat jelenthetnek, és az államtitkár úr talán figyelemmel kísérte úgy a médiát az elmúlt időszakban, hogy az elmúlt egy évben több ilyen, ezzel kapcsolatos állatvédelmi botrány is napvilágot látott, ami miatt újra kellene ezt gondolni.

A Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamaráról szóló jogszabályok változásait szintén kívánatosnak tekintjük, tehát szintén olyan, amit lehet támogatni. Viszont az MVH, tehát a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal támogatási jogszabályaival kapcsolatos határidőket támogatandónak ítéljük, de nagyon sok más lehetőséget látnánk. Jelen

pillanatban a mezőgazdasági termelők úgy tudnak folytatni mezőgazdasági termelést, ha a földhivatalokban a jogszerű földhasználatukat bejelentik, ami azt jelenti, hogy a mezőgazdasági termelő arra tud, mondjuk, támogatást igényelni és ott dolgozhat, ahol a földhivatal bejegyezte a terület használatát a tulajdonosi jogtól függetlenül. Ezeknek külön az MVH-s nyilvántartása úgy, hogy az nem hasznosítja semmilyen formában a földhivatali meglévő adminisztrációt, nem helyes, jóformán úgy nyilatkoztatjuk a gazdálkodókat, hogy az MVH szűrőpróbaszerűen ellenőrzi csupán azt, hogy az MVH-s birtoknyilvántartással ez milyen viszonyban van. És az ilyen háttér nem pusztán a gazdálkodók adminisztrációs terheit növeli meg jelentősen, hiszen évről évre kis térképeket rajzolhatnak és csinálják a támogatási kérelmüket, hanem bizony megteremtik a lehetőséget az olyan visszaélésekre, ami 2013. év végén robbant ki, ami a területalapú támogatásokkal való visszaélésnek engedett teret, hiszen találmányra, hasraütésszerűen rajzoltak be embereket, mert nem kellett az MVH-nak a földhivatal nyilvántartását közvetlenül használnia. Tehát az ilyenek még további egyszerűsítéseket jelenthetnének.

Ugyanígy az állattenyésztésről szóló '93. évi CXIV. törvény módosításában vannak olyan elemek, amelyeket szívesen támogatunk, ügyintézési határidők csökkentését, a tenyésztő szervezetek elismerésére irányuló eljárásokat, ugyanakkor jó lenne az, hogyha az állatnyilvántartás jogszabályi háttérét is lehetne egyszerűsíteni, hiszen eltérő fajtájú egyedeknek a tenyésztő szervezeteknél teljesen eltérő a nyilvántartása, van marhalevél, lóütlelevél, juhoknál a fiúszám, és ez mind-mind egy-egy tenyésztő szervezetnél külön kerül regisztrációra. És most, amikor folyamatosan a mezőgazdasági termelőknek ezeket is nyilván kell tartaniuk, és a KSH-n kívül már mindegyféle más adatszolgáltatásra kötelezettek, például az agrárkamara felé, akkor ezek az egyszerűsítések, amelyek felhasználják a központi nyilvántartást, jelentős mértékben tudnák csökkenteni az adminisztrációs terheket.

Tehát az agrár- és mezőgazdasági témában a benyomásunk az, hogy támogathatók az egyszerűsítések, de sokkal, de sokkal több lehetőség lenne, és pusztán határidők csökkentésével nem biztos, hogy elérjük azt a hatást, amit el szeretnénk érni.

A halgazdálkodási, erdőgazdálkodási jogszabályok, közlekedési szabályok részünkről támogathatók lennének, mindegyik véleményünk szerint szolgálhatja azt a fajta kormányzati célkitűzést, amiről a jogszabály összességében szólni kívánt.

Arra fel kívánjuk hívni a kormányzat figyelmét, hogy mindezen normák, amelyekről beszéltünk és mindezek esetében, amelyekről módosító indítványokkal élni is fogunk, további kormányzati intézkedések szükségesek. Csak a jogszabályi változtatásokkal nem lehet megteremtteni a bürokráciacsökkentés céljait, hanem ehhez bizony az is kell, hogy vissza

kell bontani az ezzel kapcsolatos költségeket. Beszéltem a felszólalásom elején az állami vezetők költségeiről, ugye, az állami vezetők teljes havi fizetése jelen pillanatban bruttó 190 millió forint havonta, és egy év alatt 2,3 milliárdba kerülnek, és Orbán Viktor kormányfőhöz a 10 minisztere által 55 államtitkár és 99 helyettes államtitkár tartozik, jelentős mértékben megnövelve a korábbi állapotot.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tehát mindezek, az átláthatatlan közigazgatási struktúra hogyan tud megváltozni, ehhez kiegészítő kormányzati törekvések feltétlenül kellene. És ehhez jönnek a jelen törvényjavaslattal érintett pluszjuttatások is, mint például a szolgálati autó sofőrrel együtt, amelyek pluszlétszámokat és költségnövelést teremtenek.

A törvénymódosítási javaslat annak teremti meg a lehetőségét, hogy a kormányzati irányítás vagy felügyelet alatt álló szervezetek, mint például a központi hivatalok, kormányhivatal vezetőinek juttatásai, ne valamely állami vezető juttatásához igazodjanak, hanem a kormány saját hatáskörében legyen jogosult e juttatások rendeleti szintű szabályozására. Ezt valamilyen szinten aggályosnak tartjuk, és jó lenne, hogyha nem így valósulna meg, hanem központi szabályozással.

Ez a törvényjavaslat nagyon sok javaslatot tartalmaz, ami számunkra támogatható, és nagyon sok hiányt, amit még bele kellene építeni. Arra kérem az előterjesztőt, hogy legyen nyitott majd a módosításokra és a javaslatokra, amelyek ezzel kapcsolatban felmerülnek. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként felszólalásra jelentkezett független képviselőnek adom meg a szót. Felszólalásra következik Varju László képviselő úr. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy viszonylag rövid felszólalásban szeretném érzékeltetni azt, hogy ha egy olyan törvény, amely szeptember 29-én benyújtásra kerül, alig több mint három hét alatt elfogadásra kerül, és eközben pedig 110 törvényt akar módosítani, akkor az körülbelül milyen hitelességgel rendelkezik. Ezt mindenkinek a saját fantáziájára bízom, különösen egy olyan helyzetben, amikor sem a szóbeli előterjesztésben, amit miniszter úr elmondott, sem pedig az írásos dokumentumokban érdemben nem szerepel, hogy az önök első, ugyanilyenek hívott adminisztrációs csökkentési programja igazából mit hozott.

A Széll Kálmán-terv keretében önök már régen meghirdették azt, hogy adminisztrációs csökkentést hajtanak végre, és eközben az itt elért vagy bekövetkezett eredményekről egy szó sem esett itt az előterjesztés során. De kövessük azt a metódust, amit igazából miniszter úr javasolt vagy amit követett, hogy tulajdonképpen miről is beszélünk, ezt hogyan akarják önök megvalósítani, milyen eszközökkel élnek, és ezekről egy-egy mondatot beszéljünk, mert - mondom - elsősorban az a fő probléma, hogy önök a legfontosabb ügyeket látványosan itt elmondják, még egyszer mondom, hogy 2010-ben, az akkori kormányzásuk utáni évben mindjárt előálltak azzal, hogy adminisztrációs csökkentést végeznek, és ott még 500 milliárd forintos csökkenést ígértek, mára eljuttunk oda, hogy miniszter úr által elmondottan ez mindössze 10 milliárd forintról szól. *(Dr. Kovács Zoltán: Első lépésben.)*

De térjünk oda vissza, hogy az állam versenyképességét alapvetően befolyásolja önök szerint is, hogy a bürokrácia mértéke hogyan is néz ki. Ez a versenyképesség az elmúlt öt évben igazából csak romlott. Tehát ha a bürokrácia alapvetően befolyásolja az állam versenyképességét, Magyarország versenyképességét, akkor az önök ebbéli tevékenysége az elmúlt években... - öt éven keresztül, fél évtizeden keresztül foglalkoztak ezzel, ezzel sikerült elérniük, hogy éppen a múlt héten nyilvánosságra hozott adatok alapján Magyarország versenyképessége jelentősen romlott a korábbi időszakhoz képest, hathét hellyel zuhant lejjebb, és így messze-messze a térség államai mögött vagyunk, és ilyen szempontból nem csoda, hogyha befektető nem érkezik.

Az előterjesztésben és itt a hozzászólásban is hallottuk, hogy a jó állam kell, az erős állam kell, és majd az erő megoldja az önök képviseletében azt, hogy majd nagy lépésekkel lehet előrehaladni.

(12.10)

Ez az erő, tisztelt államtitkár úr, elvezetett egészen oda - például itt a miniszter úr által látványosan felvázolt államigazgatási rendszerben gyors lépésekkel lehet előrehaladni -, ezekkel a lépésekkel önök elérték, hogy olyan helyzet legyen, hogy egy Heves megyében meglévő veszélyes hulladék lerakásához szükséges engedélyt Várpalotán két hét alatt kiadjanak, magyarul: végtelenül rossz döntést hozhassanak ebben a keretben. Éppen ezért teljesen indokolt az a felvetés, miszerint önök itt olyan lépéseket iktatnak ki, amelyekre, azt gondolom, tulajdonképpen úgy tekinthetünk, hogy nagy lépések, erővel végrehajtott nagy lépések, egyébként a szakadék felé, akkor ez is bekövetkezhet.

Bár az elég érdekes volt - és azt gondolom, elsősorban a Fidesz-frakció felé szólt Lázár miniszter úrnak az a két mondata, ami a kádári rendszerről szólt, hogy azt a rendszert évtizedeken keresztül egy jó és erős közigazgatás életben tudta tartani -, és ha

jól értettem, akkor önöket biztatja arra, hogy egy ilyen közigazgatási rendszer, kedves képviselőtársak, önöket sokáig ezekben a padsorokban tarthatja. Hát, hallja meg, akinek meg kell, mert ez a rendszer éppen az előbb említett politikai megrendelésre végrehajtott utasításokat hajtja végre, most éppen az adminisztrációcsökkentés képében.

Szóval, szeretném tisztelettel kérni önöket, számoljanak be arról, hogy aminek egyszer már öt éve nekifutottak, abban mit értek el, mi valósult meg abból az egyébként helyenként 400, helyenként 500 milliárd forintos bürokráciacsökkentésből, amire önök utaltak.

Az egész salátatörvényből emeljünk ki azonban egyet, amelyről, mondjuk úgy, biztosan lenne értelme beszélni, ha érdemben csinálnának valamit. Ez összefügg Magyarország versenyképességével, és azzal, hogy a vállalkozások 95 százaléka 10 fő alatti létszámot foglalkoztat, és ezeket a vállalkozásokat rettenetes adminisztráció terheli. Elsősorban is itt kiemelem azt a bürokráciát, ami a foglalkoztatást körbeveszi. Ez ellen mindenképpen szólni kell, és ha ez ügyben bármit tudnak tenni itt, az én részemről meglévő szkepticizmus ellenére, nagyon-nagyon örülni tudnék annak, ha a vállalkozások foglalkoztatáshoz kapcsolódó terheit most már tényleg érdemben csökkentenék mintegy fél évtized után, és nemcsak papolnának arról, hogy átláthatóvá, életszerűvé, egyszerűvé kell tenni. Régen ideje van már itt a szemléletváltásnak, jobb lenne, ha tennének érte valamit.

Már csak azért is, mert a statisztikában egyértelműen kimutatható, hogy európai uniós átlagban az adminisztráció terhei a GDP-t tekintve 3,5 százalékot tesznek ki. Ez Magyarországon 6,7 százalék, amihez önök itt az elmúlt években jelentősen hozzájárultak például különadók bevezetésével, kisadók fenntartásával, bevezetésével, hiszen mintegy 24 új adónemet vezettek be, így tulajdonképpen a 10 milliárd forint helyett csak a kisvállalkozásoknál ennek a tízszeresét nyugodtan megléphetnék. Ezért illene ennek megfelelően ettől a mértéktől, amit önök terveztek, nyugodtan ellépni, és nyugodtan a 100 milliárd forint irányba elindulni; már csak azért is, mert ha az előbbi hangulatot veszem figyelembe, amit itt a miniszter úr közvetített, hogy az íróasztal talál magának mindig munkát, akkor ezen változtatásnak, itt az ideje, léphetnének.

De hogy azért egy-két példát még mondjak önöknek, hogy mire lehetne számítani, vagy mire számítanak azok a vállalkozások és azok a magán-személyek, állampolgárok, akik önökkel vagy az állammal elsősorban kapcsolatban vannak. Szeretném megemlíteni a söralátét szintű és méretű adóbevallás lehetőségét. Mondjuk úgy, hogy ezt jó ideig hangoztatták, majd mindenki számára nyilvánvalóvá vált, hogy ha a pendrive-ot ráteszi a söralátétre, akkor körülbelül ezzel lehet elérni, mert egyébként ami az egyszerűséget, az átláthatóságot, a lehetőséget illeti,

az nagyon-nagyon messze van attól, amit az önök korábbi vállalásából ki lehetne következtetni. Vagy az olyan új adók bevezetése, mint amit az állam itt szép csendesen elsumákol, majd mindegyik önkormányzatot szinte kényszerítik, hogy az ingatlanadókat pedig eközben szépen vezessék be, és minden vállalkozás fizetheti ezeket az újabb terheket.

No de, hogy egy másik területet is említsek önöknek: az európai uniós forrás igénybevételi lehetősége, hiszen a miniszter úr is kitért erre. Nagyon egyszerű megoldást tudok ajánlani. Önök első mozdulattal 2010-ben kidobták azt a lehetőséget, hogy a pályázatok jelentős részét - például a kis- és középvállalkozások részére - automatikus rendszerben valósítsák meg.

Azaz, hogy egyszerűen fogalmazzam, a pályázat nem arról szól, hogy jön egy bírálóbizottság, a pontozást úgy végzi, ahogy végzi, és a barátoknak megítélik a pályázatokat, hanem automatizmus lép életbe: beérkezési sorrendben, akik a feltételeket teljesítették, azoknak jár a támogatás, és ne pedig az önök bírálati mechanizmusa legyen ebben. Erre volt tapasztalat már 2010 előtt is, önök ezt kidobták. Bízom abban és biztatom önöket arra, hogy igenis alkalmazzák ezeket a módszereket.

A 110 törvénymódosítási lehetőség közül ebben az értelemben például egyhez kifejezetten van egy olyan háttér, amivel lehetne foglalkozni; már csak azért is, merthogy ez a bürokrácia-tárgykörben meglévő egyik legnagyobb költségcsökkentési lehetőség a korrupció csökkentésének lehetősége volna. Ezt azért is mondom, mert ha több ezer milliárd forintot igyekeznek állami megrendeléseként elkölteni - bár egyelőre csak az ígéretek szintjén vagyunk, hiszen 2014 óta az európai uniós forrásokból lényegében semmit nem tudtak elindítani, csak a korábbi források felhasználásáról beszélhetünk, és a közbeszerzés ügyében egy ilyen mértékű összeg az, ami a bürokrácia útvesztőiben megjelenik az önök döntéshozatala nyomán, és nyilvánvaló, és sokan írják róla, sokan beszélnek, hogy alsó hangon beszélve ennek az összegnek a 10-20 százaléka az, ami az önök körében korrupciós költségként megjelenik -, ha ettől megszabadulnának, akkor az jelentősen hozzájárulna ahhoz, hogy a bürokrácia és annak költségei érdemben csökkenjenek Magyarországon. Ez jelentősen hozzájárulna ahhoz, hogy egyszerű, átlátható legyen mindazok számára, akik ezeket igénybe veszik.

Én itt most elsősorban a kis- és középvállalkozásokra szerettem volna fókuszálni, hogy az ő számukra teremtsenek igazi lehetőséget, és ők valóban további alkalmazói lehessenek azoknak az embereknek, akiknek egy jelentős része sajnos arra kényszerült, hogy elhagyja Magyarországot, mert itt a jelen gazdasági körülmények között, ilyen adminisztrációs körülmények között nem találják a megélhetés lehetőségét. Biztatom önöket arra, hogy ne csak beszéljenek erről, mint ahogy egyszer már elkezdtek; akkor sokkal többet ígértek, sokkal többet vállaltak, az

eredmény nulla. Bízom abban, hogy most érdemben tudnak előrelépni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószólónak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd természetesen magyar nyelven is ismerteti azt. Parancsoljon, képviselő úr!

(12.20)

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Poštovani Predsedniče! Poštovana Skupštino! U ime Odbora narodnosti mađarskog Parlamenta iznosim stav u vezi predložene modifikacije zakona o smanjenju birokratskih obaveza u krugu javne uprave.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló T/6410. számú törvényjavaslat kapcsán, mint a Magyarországi nemzetiségek bizottságának felkért szószólója, a Magyarországon élő nemzetiségeket is érintő törvényjavaslatban foglalt rendelkezésekhez kívánok észrevételt fűzni. A Magyarországon államalkotó tényezőként jelen lévő nemzetiségek hagyományaikkal, kultúráikkal, művészeikkel, anyanyelveikkel kifejezésre juttatják az adott nemzetiség egyediségét, önazonosság-tudatát, gazdagítva ezáltal a magyarság értéktárát is. A nemzetiségi lét meghatározó eleme az identitástudat megőrzése, az asszimiláció elleni küzdelem, valamint a nemzetiségi kultúrtörténeti hagyományok intenzív ápolása.

Magyarország Alaptörvénye az alábbiak szerint rendelkezik: „A Magyarországon élő nemzetiségek államalkotó tényezők. Minden, valamely nemzetiséghez tartozó magyar állampolgárnak joga van önazonossága szabad vállalásához és megőrzéséhez. A Magyarországon élő nemzetiségeknek joguk van az anyanyelvhasználatához, a saját nyelven való egyéni és közösségi névhasználatához, saját kultúrájuk ápolásához és az anyanyelvű oktatáshoz. A Magyarországon élő nemzetiségek helyi és országos önkormányzatokat hoznak létre.”

A hazai jogalkotás számos jogterületen figyelemmel van az Alaptörvény rendelkezéseire, és igyekezett megteremteni a törvényi háttérrel a nemzetiségi joggyakorláshoz. Példaként említem, hogy az egyes eljárási tárgyú törvények lehetővé teszik, hogy nemzetiségi nyelven szólaljon meg az eljárásban részt vevő. Arra is találunk példát, hogy a többségben nemzetiségek által lakott településeken a hivatali ügyintézés elsődleges nyelve a nemzetiségi nyelv, valamint az, hogy a testületi ülésekről készült jegyzőkönyvek nemzetiségi nyelven kerülnek megszöve-

gezésre, továbbá a hivatali dolgozói kar kiválasztásánál előnyt élveznek a nemzetiségi nyelvet jól beszélő, hivatali ügyintézésre nemzetiségi nyelven képes szakemberek.

A napirendi pont tárgyát képező törvényjavaslat általános indokolási részében megfogalmazást nyer, hogy a normajavaslat az állampolgárok és a vállalkozások adminisztratív terheinek csökkentésére, az eljárások egyszerűsítésére és gyorsítására szolgál.

A közigazgatási eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény rendelkezéseivel összefüggésben a törvényjavaslat az ügyintézési határidők csökkentésére tesz javaslatot, valamint az ágazati jogszabályokban és alacsonyabb szintű jogforrásokban szabályozott általános ügyintézési határidőnél hosszabb határidő megállapításának lehetőségét hivatott eltörölni, amit bizottságunk is üdvözöl. A korszerű elektronikus eszközök hatóságok közötti igénybevételével, úgymint az elektronikus úton történő kapcsolattartás fő szabályként történő alkalmazásával kívánja megteremteni a normatervezési bürokráciacsökkentésre irányuló törvényjavaslat rendelkezéseiben a vállalkozási tevékenységek gyakorlásának előfeltételeire vonatkozóan számos olyan gazdasági vagy gazdasági jellegű tevékenység került nevesítésre, amelyek az engedélyhez kötött eljárás helyett a jövőben csupán bejelentési kötelezettséget kívánnak a kérelmező ügyfélre róni.

A napirendi pont tárgyát képező törvényjavaslat számos jogterületet foglal magába. Annak ellenére, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek általánosan érintettek a törvényjavaslat minden egyes ágazati jogszabálya esetében is, felszólalásomban konkrétan a nemzetiségeket érintő direkt kérdésekre kívánok kitérni.

A törvényjavaslat 47. alcíme tartalmazza az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítására irányuló javaslatot, amely szerint az Art. 54. § (7) bekezdés i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép: az adóhatóság megkeresésre tájékoztatja az adótitokról „a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletéért felelős szervet, valamint a helyi és nemzetiségi önkormányzatot a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvényben, valamint a nemzetiségek jogairól szóló törvényben meghatározott fennálló köztartozás, illetve annak az előírt határidőben történő meg nem fizetése mint méltatlansági eset, illetve a köztartozásmentes adózói adatbázisban való szereplés vizsgálatához szükséges körben”.

A nemzetiségi önkormányzati képviselők kötelezettsége, hogy a megválasztásuktól számított harminc napon belül kérelmezzék felvételüket az állami adóhatóság által vezetett köztartozásmentes adózói adatbázisba. Ezen kötelezettség megszegése súlyos szabálysértés, mivel a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló, valamint a nemzetiségek jogairól szóló törvény is a méltatlanság megállapításának okai között sorolja fel a fennálló és értesítés alapján

sem kiegyenlített köztartozást. A törvényjavaslatban foglaltak, amelyek arra irányulnak, hogy többek között a nemzetiségi önkormányzatok is közvetlenül megkereshessék az adóhatóságot és tőle tájékoztatást kérjenek a képviselőikre vonatkozó esetleges köztartozásról, nélkülözhetetlenek annak érdekében, hogy a köztartozás fennállása esetén jogszerűen járasson el a nemzetiségi önkormányzat.

A fenti rendelkezésben foglaltak a nemzetiségi önkormányzatok és nemzetiségi képviselők érdekeivel és munkavégzésük jogszerűségével teljes összhangban állnak. Ezenfelül általánosságban szükséges megjegyezni, hogy a nemzetiségi önkormányzatok a helyi önkormányzatokkal számos esetben analógiát mutatnak a szabályozottság terén. Ugyanazok a bürokratikus, adminisztratív kötelezettségek terhelik a nemzetiségi önkormányzatokat, mint a helyi önkormányzati testületeket. A nemzetiségi önkormányzatok tagjai helyi szinten főként elhivatottságból, nemzetiségi hovatartozásból és az identitás tudatának megvallásából látják el a nemzetiségi képviselőket. Azon jogszabályi előírások, amelyek a nemzetiségi önkormányzatok működését meghatározzák, ugyanolyan szigorú rendelkezéseket tartalmaznak, mint a helyi települési önkormányzatok esetében, annak ellenére, hogy a nemzetiségi képviselők nagy általánosságban mindössze jelképes, összességében néhány százezer forintos költségvetéssel gazdálkodnak, hoznak döntéseket, önálló hivatali apparátussal nem rendelkeznek, munkájukért javadalmazásban nem részesülnek. Feladat- és hatáskörük a helyi nemzetiségi közéletben kulturális területen ró számukra feladatot, és annak ellátása során együttműködnek az önkormányzati hivatalokkal.

Munkájukról általános megállapításként elmondható, hogy azokon a településeken, ahol a jegyző és az általa vezetett hivatal kellő gondossággal viseltetik a nemzetiségi önkormányzat működése iránt, fennakadás nem tapasztalható; ezt az ÁSZ legutóbbi jelentései is alátámasztják. Ezzel ellentétben azokban a városokban, falvakban, kerületekben, ahol mostoha gyerekként tekintenek a nemzetiségi önkormányzatokra, ott komoly gondok adódnak, amelyek leginkább a rendelkezésre álló források lehívásának akadályában, valamint a feladatalapú támogatásokhoz való hozzá nem férésben nyilvánulnak meg.

A napirend tárgyát képező törvényjavaslat 84. alcímében található az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosítására irányuló javaslat, amelynek rendelkezése szerint a törvény 81/D. §-a a következő (4) bekezdéssel egészülne ki: „A személyazonosító igazolványt kiállító hatóság a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 16. § (3) bekezdése alapján kérelmezett személyazonosító igazolvány kiadása céljából az elektronikus anyakönyvből közvetlen hozzáféréssel jogosult átvenni a nemzetiséghez tartozó személy nevét nemzetiségi nyelven.”

(12.30)

Jelen jogszabályi javaslatnak a nemzetiségek életében kiemelkedő jelentősége van, hiszen az identitás megőrzése a nemzetiségi hovatartozásukat féltőn óvó emberek számára kiemelkedő jelentőséggel bír. A nemzetiségek jogairól szóló törvény 16. § (3) bekezdése alapján kérésre a személyazonosító igazolvány a nemzetiséghez tartozó személy nevét, az anyakönyvi bejegyzésben foglaltaknak megfelelően, nemzetiségi nyelven is tartalmazza. A módosítási javaslat a nemzetiségek jogairól szóló törvényben foglalt lehetőségek igénybe vételéhez teremt jogalapot, amit mi, nemzetiségiek már régóta szorgalmazunk.

A személy neve, amely különös érzélemmel és jelentéssel bír minden egyes ember számára, különösen fontos és érzékeny terület a nemzetiségi hovatartozásukat őrző polgárok esetében, hiszen az önazonosság-tudat erősítése és kifejezése mutatkozik meg a nemzetiségi név viselésében. Elfogadása esetén a törvényjavaslat fent hivatkozott rendelkezéseinek érvényesülése érdekében kiemelten fontosnak tartom, hogy az okmányirodákban és a kormányablakokban dolgozó kormánytisztviselők a nemzetiségi névhasználat okmányokon történő megjelenítésének lehetőségeivel tisztában legyenek, és kellő szakértelemmel, hozzáértéssel intézzék az ez irányú kérelmeket.

Ezen módosítást azonban csak az úton megtett első lépésként foghatjuk fel, ami elmozdulás az eddigi gyakorlathoz képest, de nem biztosítja a személyazonosító okmányok esetében a magyar és a nemzetiségi nyelv egyenértékű használatát és a dokumentumok kétnyelvűségét. A jövőre nézve a Magyarországon élő nemzetiségeknek a személyazonosító okmányok teljes kétnyelvűsége jelenti e területen az elérni kívánt célt.

Tisztelt Országgyűlés! Nagyon köszönöm, hogy felszólalásomat figyelemmel kísérték, és kérem önöket, hogy a nemzetiségi érdekek, javaslatok érvényesülését a döntéshozataluk során szíveskedjenek figyelembe venni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon. - Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Nyitrai Zsolt képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a szót. Kétperces felszólalásomban Sallai képviselő úr mondataira kívánok reagálni. Ő ugye, azt mondta, hogy a kormánynak az állam átalakításával kapcsolatos törekvései kudarcot vallottak. Azt gondolom, ez nincsen így, éppen az ellenkezője az igaz. Igen-igen fontos pillanata és momentuma egyébként a mai nap, ennek a törvényjavaslatnak a vitája, amelynek címe az, hogy a közigazgatási

bürokrácia csökkentésével összefüggő jogszabályok módosítása. De akár az is lehetne a címe, hogy na végre, hogy ez bekövetkezik; a kormánynak van egy jó hozzáállása, vett egy nagy levegőt, és a terepről, a mindennapi életből érkező információk alapján hajlandó megváltoztatni vagy eltörölni az idejétmúlt, életszerűtlen és sokszor buta szabályozást, ami az elmúlt időszakban, az elmúlt évtizedekben Magyarországon kialakult.

Célja ennek a jogszabálynak, amely 110 jogszabályt módosít, hogy az állampolgárok, az ügyfelek számára egyszerűbb és gyorsabb legyen a hatósági ügyintézés. Én három fő pontot szeretnék itt kiemelni, amit rendkívül fontosnak tartok, ha ez megvalósul. Rövidebb eljárási határidőkkel, kevesebb okmánnyal tudnak majd részt venni az ügyintézésben az ügyfelek, a polgárok, és kevesebb személyes jelenléte igényel majd az elkövetkezendő időszakban az ügyintézés. Az is rendkívül előremutató és fontos döntés, hogy a hatósági eljárások befejezése két hónapon belül meg kell hogy történjen. Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt Országgyűlés, hogy egy statisztikát osszak meg önökkel: 2014-ben több mint 1 millió 300 ezer olyan ügy volt, amelynek ügyintézése 60 napon túl nyúlt. Úgyhogy azt gondolom, ez a szabályozás mindenképpen fontos előrelépés.

Annak szintén örülök, hogy az elektronikus ügyintézés is erősíti ez a jogszabálytervezet. Úgyhogy arra biztatom a kormányt, hogy még több ilyen, legyen még bátrabb, és haladjon előre a továbbiakban is a bürokráciacsökkentés útján. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Először az írásban előre bejelentett felszólalóknak adom meg a szót. Felszólalásra következik Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Első ránézésre még üdvözölhetnénk is a kormány azon törekvését, ami kicsit már szerényebb, mint az első bürokráciacsökkentő bejelentés, amikor még 100 milliárdos nagyságrendű költségmegtakarításról beszéltek hosszú távon ennek eredményeképpen, de most arról van szó, hogy egy 10 milliárdos nagyságrendű „befektetésből” majd a következőkben gazdasági kipörgő hatások és pozitívumok keletkeznek, egyelőre még felbecsülhetetlen szinten.

De látnunk kell, hogy bár alapvetően támogatandó ez az irány, amerre elindultak, álláspontom szerint nagyon megkésve, egy öt éves késéssel, de legalább most elindulni látszanak erre, ugyanakkor számos olyan részterület található, fogyasztóvédelmi, gazdasági, piacfelügyeleti területen, amelyek azért veszélyeket is rejtegetnek, vagy pedig nem teljes-

körűen körülbástyáztak, ily módon a magyar polgárok, kisvállalkozók érdekeit akár még sérthetik is. Ilyen és szemet szűrő például a fogyasztóvédelem tekintetében az úgynevezett fogyasztóvédelmi referens szerepének megváltoztatása. Korábban a Jobbik is támogatta azt az indítványt, amelynek értelmében nagyvállalatoknak kötelességük volt olyan fogyasztóvédelmi referenst alkalmazniuk, aki segítette a hatóságokkal való kapcsolattartást. Ezáltal hosszú távon az ügyfeleket segítette, hiszen bármilyen visszaélés esetén, bár csak elviekben, egy olajozottabb rendszernek kellett volna működnie.

Hagyjuk, hogy ez milyen hatékonysággal és milyen kifutással sikerült önöknek, hiszen a 100 százaléktól nagyon messze van. De az, hogy mindezt a kötelező jellegű alkalmazást opcionálissá teszik, tehát már csak egy lehetőséggé teszik?! Mondjanak már nekem egy nagyvállalatot Magyarországon, amely magától fogja vállalni azt a költséget, ami egy fogyasztóvédelmi referens alkalmazásával jár! Elképesztő, hogy egy ilyen jó szándékú csomagba a multilobbi ilyen keményen bele tudja nyomni a mancsát, és ilyen keményen meg tudja változtatni azt, amire korábban egyébként egy tulajdonképpen össznépi felhatalmazást kaptak önök. Most látható módon kilúgozzák ezt.

Vannak egyéb területek, mint például az élelmiszerlánc-felügyeleti díj esete, ahol maximálisan támogatom azt, hogy a hatósági ügyintézés ezen csomag alapján egyszerűbbé váljon, és az általános ügyintézési határidők csökkenése-csökkentése is segítheti azt, hogy gördülékenyebben történjenek bizonyos dolgok. De az látható, hogy az alapelvekhez továbbra sem nyúlnak hozzá. Ha egy itt működő multi vagy nagyvállalat ügyesen diverzifikálja a portfólióját, ügyesen pakolja szét különböző cégekbe az ő kis birodalmát, akkor lényegében el tudja kerülni azt az adófajtát, ami egyébként arra lett kitalálva, hogy szabályozza ezt az ágazatot, szabályozza ezt a területet. Ennek az elkerülésnek a jövőben sem lesz érdemi akadálya. Tehát lehet határidőket csökkenteni, lehet az ügyintézés gördülékenyebbé tenni, de ha az ügyintézés tárgya nem lesz meg, mert kibújnak ezen adó megfizetése alól, akkor gyakorlatilag nem tudnak ezáltal eredményt felmutatni.

El kell mondjuk azt is, hogy a termékek piacfelügyelete esetén indokolt, hogy a labordíjat a jogsértésért felelős vállalkozás fizesse, ha az ő termékét kellett bevizsgálni. Csak azt nem látjuk, hogy az a korábbi rendelkezésre álló magyar laborrendszer és magyar vizsgálati szisztéma, ami adott volt, most hol van. Hogy lehet az, hogy multinacionális érdekeltségek birtokolják ezek egy részét, és sok esetben áttételesen, de azok mondanak véleményt a termékről, akik azt kibocsátották. Egészen elképesztő, hogy öt év alatt ezen a területen ennyit sikerült csak felmutatniuk.

És van itt még egy komoly probléma, ami szintén piacfelügyeleti kérdés, és ebben a csomagban

található, ez pedig az, amikor egy cég esetében hiányosságokat tárnak fel. Korábban úgy szólt a jogszabály, hogy a piacfelügyeleti hatóságot köteles értesíteni a jogsértést elkövető cég a hiányosság megszüntetése érdekében tett lépéseiről. Most érthetetlen módon önök változtatnak ezen a kitételen, és úgy módosítják, hogy határidő kitévésével a piacfelügyeleti hatóság kötelezheti erre az értesítésre a jogsértőt. Tehát egy kötelező értesítésből, egy nyomkövetési rendszerből önök egy feltételes módot csinálnak. Nehéz ezt vitatni, hiszen ez van az ajánlásukban. Tehát kötelezheti a jogsértés felszámolásáról vagy annak kísérletéről szóló értesítésre a jogsértőt. Egyértelmű tehát, hogy ez a feltételes mód kilúgozza, gyengíti még a korábbi szabályozást is, ami önmagában sem volt annyira erős.

Látható, hogy ha fogyasztóvédelmi kérdésekről beszélünk, egyrészt nem csak az szimbolikus, hogy már nincs önálló fogyasztóvédelmi bizottság, önök ezt beintegrálták egy gazdasági megabizottságba, látható, hogy különböző fogyasztóvédelmi jellegű posztok megszűntek vagy átalakításra kerültek, más tevékenységeket a Magyar Nemzeti Bank alá integráltak be; olyan, mintha nem lenne gazdája ennek a területnek.

(12.40)

A kis részterületeknek, ahol maradt gazda, ott háromfelé kell figyelni vagy három gazdája van. Látható tehát, hogy elképesztő módon hatékonytalan ez a rendszer, és erőforrás-átcsoportosítással, egy önálló fogyasztóvédelemmel az ilyen bakikat el lehetne kerülni. De az biztos, hogy nem a megoldás felé vezet, ha ilyen ügyekben, mint az élelmiszerlánc-felügyeleti díj vagy a fogyasztóvédelmi referens kérdése, önök még a korábbi, egyáltalán nem teljes körű szabályozást is fellazítják.

Éppen ezért arra biztatom önöket, hogy sokkal markánsabban, sokkal keményebben induljanak el a szigorítások felé, és ha már képesek voltak legalább a keretek szintjén lerakni azokat a multicégeket, érdekeltségeket szabályozó történéseket, amelyek mondjuk, egy élelmiszerlánc-felügyeleti díj vagy piacfelügyeleti kérdések tekintetében hatékonyak lehetnének, akkor ne engedjék, hogy különböző multinacionális lobbik vagy érdekeltségek felülírják az önök saját törvénykezési kísérleteit. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén előre jelentkezett felszólalásra írásban Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A bürokráciacsökkentéssel kapcsolatosan miniszter úr expozéjából, illetve abból,

amit előttünk van, rögtön azt lehetett látni, hogy ez Lázár János politikai krédója volt. Nagyon látszott, hogy ezen rengeteget dolgozhatott, illetve az elhangzott felvezetésből, amely egyébként egy nagy történelmi kitekintés is volt és nagyobb kontextusba helyezte magát az egész bürokráciacsökkentést, nagyon úgy tűnt, hogy egy kormányzati igazságbeszédnek lehetünk a tanúi, amelyben nagyon sok ambiciózus megfogalmazás, nagyon sok ambiciózus javaslat is van, így maga a törvényjavaslat is mind a 110 törvény módosításával sok helyen nagyon ambiciózus.

Én egészségügyi politikusként azonban mégis látok még olyan területeket és olyan lehetőségeket, ahol további bürokráciacsökkentésre van lehetőség, és amelyek ténylegesen lehetőséget biztosítanak az embereknek arra, hogy sokkal könnyebben vegyenek részt a mindennapi dolgok intézésében. Tekintettel arra, hogy maga az egészségügy nagyon szövevényes, jogszabályok által nagyon komoly mértékben átszőtt és rendkívül particionális terület, ezért nagyon sokszor és nagyon gyakran találkozik nemcsak a beteg, hanem maga az egészségügyben dolgozó személy is, aki sokszor nem is a bürokrácia része, a bürokrácia nagy terhével. Tehát ha azt mondjuk is - és ezt mondta valahogy Lázár János is -, hogy most nem koncentrálunk a belső bürokrácia csökkentésére, mégis kell majd ezzel foglalkozni az egészségügyben mindenképpen, és egy része azoknak a javaslatoknak, amelyeket megfontolásra javasolok, egy belső csökkentést is fognak ebben az esetben indítványozni. Ahogy fogalmazott, legyen az életük része, tehát az emberek életének legyen olyan része, amire azt mondják, hogy jobb lett, ezek például, amiket most javasolni fogok, olyanok lehetnek, amikre azt fogják mondani a lakosok, hogy általuk az életük jobb lett.

Lényegében végigmenve a jogszabályon, több helyen érinti átfogóan az egészségügyet, így akár az egészségügyi hatósági igazgatási tevékenységről szóló törvényt, de mondhatnánk például az egészségügyi közvetítőkről szólót és a kamarai jogszabályokat, majdnem mindet érinti. Nem szeretnék egyenként kitérve felmondani ezt a hozzávetőleg hét-nyolc olyan területet a törvényjavaslatban, amelyet egyáltalán érint, és amelynek egészségügyi vonatkozása van. Összességében megállapítható, hogy kis léptékkel, de mégiscsak segíti a bürokrácia csökkenését, főként a határidők csökkenésével. Sok helyen a két hónapos határidőt 45 napra csökkenti, más helyeken a 30 napos határidőt rövidíti, például a gyógyszer-engedélyezés vagy az új kábítószeres és egyéb engedélyezés, illetve beazonosítás vonatkozásában. Ez azért is nagyon fontos, mert kiemelt prioritása van nemcsak a bürokráciacsökkentésben, hanem a nép-egészségügyi szemléletben, a megelőzésben is annak, hogy ezt a területet, tehát a gyógyszerbiztonságot, a kábítószeres háttérbe szorítását és az ellenük való hatékony fellépést a kormány komolyan vegye. Tehát ez nemcsak a bürokrácia csökkentésének, hanem a hatékonyabb rendszernek is fontos eleme lehet.

De ami nagyon fontos és talán a hatékonyság szempontjából szintén kiemelendő és előremutató, az az új gyógyszertárak létesítésére és azok működési engedélyére vonatkozó, 21 napra rövidített eljárási határidő. Illetve a függő hatályú döntés alkalmazása szintén sokat fog segíteni olyan egészségügyi igazgatási ügyekben, ahol korábban nagyon sokszor tapasztalhattuk azt, hogy a hatóságok vagy szakértelem, vagy idő hiánya miatt, vagy csak szimplán a bürokrácia tehetetlensége miatt hallgattak. Éppen ezért a kérelmezői döntésnek, az abban foglalt kérelmezői megállapításoknak megfelelően a hallgatás jogkövetkezménye lesz, hogy ebben az esetben mindenképpen teljesülni fognak az általa kérelmezettek. Tehát a függő hatályú döntések nagyon jó irányba mozdítják el az egészségügy vonatkozásában a bürokrácia csökkentését.

De nem minden a bürokrácia csökkentése - és hogy is lehet igazából a bürokráciát csökkenteni? Itt törvényjavaslatokat, illetve törvényjavaslatban törvények módosítását látjuk, de szívesen ajánlok most az államtitkár úr figyelmébe olyan kormányrendeleteket, illetve olyan kormányzati eszközöket, ahol bőségesen van lehetőség a bürokráciacsökkentésre és az emberek mindennapi kínjainak, terheinek csökkentésére.

Ilyen például, ami mindenkit érint a mai modern világban és az alapvető mobilitásunkhoz hozzájárul, a gépjárművezetők alkalmassági vizsgálata, ahol jelenleg egy olyan rendszer áll fenn kormányrendelet alapján, hogy minél fiatalabb az, aki alkalmassági vizsgára megy, annál drágábban végzik el részére ezt a vizsgálatot, annál több díjat fizet a háziorvosnak vagy bármilyen más orvosnak, de jellemzően háziorvosnak, aki az alkalmassági vizsgálatot végzi. Holott, ha megnézzük az igazi célját, azaz hogy alkalmas-e egészségügyileg valaki a vezetésre, illetve a közlekedésben való részvételre, akkor inkább azt kellene mondani, hogy ahogy haladunk előre a korrallal, annál alaposabb vizsgálatokra van szükség, annál jobban kell vizsgálni az érzékszervek, a látószervek állapotát, az általános keringési állapotot. Az egészségi állapotának általános vizsgálatára van szükség tehát, így azt feltételezhetnénk, hogy minél több vizsgálatot kell elvégezni, annál drágább egy ilyen vizsgálat az orvosnál.

Ehhez képest ennek pont az ellenkezője érvényesül. A 24 és 40 év közötti gépjárművezetői alkalmassági vizsgálatnál 7200 forintot kell fizetni, míg a 60 évet betöltött személynél, aki még nem érte el a 70 évet, 2500 forintot, holott azt is tudjuk, hogy általános egészségi állapot-romlás van, ez statisztikailag, az OECD, a KSH felméréseiből és minden egészségügyi felmérésből evidenciaalapúan, ahogy mondani szokták, bebizonyosodott és bizonyítható. Az életkor előrehaladtával bizony azok a képességeink, azok az egészségi állapotaink, amelyek különösen alkalmassá tesznek minket a biztonságos közlekedésre, hanyatlanak, csökkennek, megszűnnek,

vagy rossz esetben valamilyen rossz károsodást szenvednek. Tehát pont az ellenkezője lenne indokolt.

De hogy mindenkivel szemben fairek legyünk, itt egy olyan javaslatot is lehet mondani, hogy a kormánynak azt kell megfontolnia, hogy minden korosztályra egy egységes, de a kezdő korosztályénál, tehát a 7200 forintnál jóval alacsonyabb díjat kell bevezetni valahol a középértéken. Úgy gondolom, hogy ez belefér a Lázár János által javasolt 10 milliárd forintos teljes kihatásba. Lényegében ebben az esetben nem is az állami szereplőktől, hanem, bár lehet, hogy ennek a házi orvosok nem fognak örülni, de ez nem is örömködés tárgya, hanem egy nagy társadalmi jónak a tárgya, a házi orvosoktól kerülne ez az összeg elvonásra, tehát úgymond a 10 milliárd forintot nem érintené. Azonban teljesen méltányos, teljesen jogos és teljesen időszerű lenne, hogy egy ilyen teherkönnyítést bevezessünk a gépjárművezetői alkalmassági vizsgálatokra járók számára és egy teljesen kiegyensúlyozott korlát mutathatna.

De nagyon fontos egyébként, és ez is el van dugva jó mélyére a kormányrendeleteknek, az orvosi láttelel kérdése. Ez szintén egy olyan neuralgikus pont, amelynek megoldása nagyban növelné a jogszabályok élıhetőségét és alkalmazását. Egyszerű példát hozok erre. A családon belüli erőszak, a hozzátartozók közötti erőszak, vagy bármilyen, egymással függelmi viszonyban lévők közötti erőszak esetén nagyon gyakran a láttelel az egyedüli bizonyíték, tekintettel a tanúk zárt körére, az élethelyzet sajátosságára, gyakran a láttelel az, amely tudja igazolni egy-egy ilyen bántalmazás mértékét, illetve egyáltalán a megtörténtét. Most 3500 forintot kell fizetnie annak, aki orvosi látteleletet szeretne magáról vetetni.

Úgy gondolom, hogy szintén méltányos lenne, egyébként a családon belüli erőszak elleni küzdelem jegyében, illetve a kapcsolati erőszak visszaszorítása jegyében, hogy mindazok a személyek, akiknek orvosi látteleltre van szükségük bármilyen okból is, szintén egy könnyebben hozzáférhető eljárásban részesüljenek, az eljárási díjat vagy a látteleleti díjat szintén lehetne csökkenteni. Ez az egészségügyi szolgáltatókat érintené. Tehát ez már jellemzően az a szint, amely a 10 milliárdos Lázár János-féle csökkentési keretbe bele kell hogy férjen.

(12.50)

Ezt már az állami fenntartású egészségügyi intézményeknek úgymond a plusz bevételi forrásaiból vehetné el vagy venné el az állam. De úgy gondolom, itt szintén nagyobb társadalmi jót kell szolgálni, és szintén egy, ha nem is a bürokráciacsökkentést, de a bürokráciának egy szebb színben való feltüntetését eredményezné.

A másik nagyon érdekes, és ez már csak a továbbgondolásra alkalmas, az egészségügyi dokumentáció kérdéskörének a végleges rendezése egyszer. Erre én mindenképpen javasolnék - és ez szintén

bürokráciára kihatással van - egy egészségügyi dokumentációs általános szabályzatnak a létrehozását, hiszen nagyon sokszor azt látjuk, és az államigazgatásban is van ez, és legyen bíróságról szó vagy kórházról szó vagy állami szervekről vagy rendőrségről, teljesen más és más összegben kapunk iratmásolatokat, illetve iratmásolatdíj-megfizetésre teljesen más összegben kerül sor.

Vannak olyan egészségügyi intézmények, ahol 100 forint/oldalért lehet iratmásolatot kérni egészségügyi dokumentációról, van olyan, ahol alapdíjjal és a fölötti oldalszámdíjjal oldják meg. De például egy 100 forintos oldaldíjnál kiszámolhatjuk, hogy az egymillió forintos, talán nem is túl drága, de már nem is túl olcsó másológészülék, ami jellemzően egyébként lenni szokott egy-egy ilyen intézménynél, az egymillió forintos készüléknek az ára gyakorlatilag tízezer oldal szimpla másolási díjból jön össze. Számolva azzal, hogy egyébként egy átlagos tonernek a kihordása, tehát magának a festékkazettának a kihordása 2-5-10 ezer, tehát méretétől függő, tehát gyakorlatilag egy festékkazettával, ha ilyen betegmásokat adunk ki, ilyen áron - az extrém, egyébként 100 forintos díjjal, jellemzően 40-50 forint környékén van -, akkor egy tonerrel megkeresi az egészségügyi intézmény annak az árát, amibe maga az egészségügyi készülék került.

Mondom, ez egy nagyon egyszerűsített és extrém példa, de ebből az analógiából kiindulva, szintén lehetne barátságosabb az állami egészségügy vagy bármilyen egészségügyi szolgáltató akkor, amikor iratmásolat kiadásáról vagy dokumentáció kiadásáról van szó. Ezek mind olyanok, amelyek egyébként nem törvényi módosítást, hanem kormányrendeleti módosítást vagy egy közös, valamilyen szabályzat, adott esetben akár törvényi szabályzatnak a létrehozását is jelentik.

Összességében tehát megállapítható, hogy mindaz, ami az egészségügyet érinti a bürokráciacsökkentésre irányuló jogszabályban, az előremutató. Természetesen nagyon partícipatív, mint maga az egészségügyet szabályozó jogi tömeg, azonban talán itt nem lenne érdemes megállni, tehát mindenképpen érdemes benne továbbmenni. Ahogy Lázár János fogalmazott, négy ügyet említett, amiben tovább kell lépni, én arra kérem a kormányt, hogy ötödik ügyként vegye oda az egészségügyet, ötödik ügyként vegye fel az egészségügyi bürokrácia csökkentését, hiszen ezzel még hatékonyabbá tehető az egyébként viszonylag szűkös erőforrásokkal gazdálkodó állami egészségügyi rendszer.

És a másik pedig, hogy kísérlet tárgyaként jellemezte ezt miniszter úr, hogy a mostani bürokráciacsökkentés egy kísérlet tárgya, én úgy gondolom, bátran kísérletezzenek az egészségüggyel, de ne csak kísérletezzenek a bürokráciacsökkentéssel az egészségügyben, és a kísérletezés erre vonatkozott, hanem ténylegesen lépjenek is hatékonyabban, ezen a téren is nyilvánuljanak meg.

Így hát én összességében azt javaslom, hogy a kezdő lépéseket sokkal nagyobb lépésekkel, erősebb tempóban és az egészségügyre is kiterjesztve, nagyobb mértékben kiterjesztve szíveskedjen a kormány megtenni. Összességében ezek voltak az egészségügyi bürokráciacsökkentésre való javaslataink, illetve észrevételeink. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az írásban előre bejelentett felszólalások végére értünk.

Most a normál időkeretben felszólalásra jelentkezett képviselők felszólalása következik. Megadom a szót Szabó Sándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem kívánok elméleti kérdésekkel foglalkozni, hogy hogyan is alakult ki az államigazgatás története, hiszen azt tényleg Lázár úr elég hosszasan megtette, igyekszem a jelenlegi törvényre koncentrálni. Azonban az állam mindenhatóságának szerepét, az erős és költséghatékony állam szerepét engedjék meg, hogy egyetlen példán keresztül hadd cáfoljam. Történetesen azon keresztül, hogy az önkormányzatok jogfosztása gyanánt ugye elvették az önkormányzatoktól az iskolák fenntartóságát. Odakerült az államhoz, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központhoz azzal a céllal, hogy majd sokkal szakmaibb lesz, sokkal költséghatékonyabb lesz, sokkal jobban fog működni, s lám-lám, azért bebizonyosodott, hogy az állam ezzel a feladattal nem igazán tudott megbirkózni, hiszen se nem lett költséghatékonyabb, se nem lett jobban működő, se nem lett hatékonyabb. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy magát a vezetőjét gyorsan le is kellett váltani.

De valóban, itt az előttünk álló törvényjavaslat, ahogy több képviselőtársam már elmondta, több mint 150 oldalon 110 törvényt módosít, amelynek önmagában az elolvasása sem rövid idő. Annak értelmezése és nyilvánvalóan az ebben lévő jogszabályoknak egy korábbi jogszabályra való visszahivatkozása még több időt vesz igénybe, és a lényeg igazából valóban azon van, hogy ennek a gyakorlati megvalósítása hogyan fog megtörténni. Én is csak azt a szót tudnám mondani, amit egyébként Lázár miniszter úr mondott, hogy ez számomra is úgy tűnik, hogy ez egy kísérlet lesz.

Azonban a kormány szándékát én értem, és azt kell mondjam, hogy a tervezett változtatások nagy részének irányát jónak is tartom, jónak is vélem, amennyiben tényleg arról van szó a közigazgatás átszervezése kapcsán, hogy tényleg a bürokrácia csökkentését szolgálják az intézkedések. A szabályok, a hatósági intézkedések gyakorlati élethez való igazítását szolgálják, ahhoz való közelítést, az egyes határidők csökkentését vagy az eljárási rendek gyorsítását, tehát összegezve egy operatívabb, gyorsabb

ügyintézést kíván lehetővé tenni az emberek számára. E tekintetben azt gondolom, hogy az irány jó.

Azonban az a kérdés, hogy a törvényjavaslat hogyan tudja szolgálni ezt a tervezett célt, az nyilván a jövőben fog kiderülni. Hiszen, mint mondtam, jószerivel adminisztratív intézkedésekről van szó, úgymint a határidők csökkentése vagy a határidő-hosszabbítások lehetőségének a kizárása, de ez önmagában nem lehet elég és nem is lesz elég ahhoz, hogy valóban érdemben csökkenjen a bürokrácia. Azt gondolom, hogy teljességében csak akkor lehetne igazából értékelhető az előttünk álló jogszabálytervezet, ha az eljárásokat szabályozó egyéb jogszabályok, itt főként a kormányrendeletekre gondolok, tehát azoknak a tervezett változtatásai is megismerhetők lennének számunkra. Hiszen nyilvánvaló, ezek a törvényi változások, amelyek most ebben a törvényjavaslatban vannak, összefüggnek a kormányrendeletekkel is. Az eddigi tapasztalatok alapján sajnos azt mondhatjuk, hogy a bürokrácia csökkentésére tett kísérlet eredményeképpen a hatóságok terhei általában növekedtek, az ügyfelek terhei pedig közel sem csökkentek olyan szignifikánsan, mint ahogy az elvárható lett volna. Ha pedig azt látjuk, hogy a hatóságok helyzete nem tud javulni, sőt inkább romlik, akkor azért eleve kizárt az, hogy az ügyfelek helyzete érdemben javulni tudjon.

Egy példát is szeretnék erre mondani. Itt van például - a miniszter úr is kiemelte - az építésügy, az egy fontos feladat lesz, pontosan az építésügyek elektronikus ügyintézése. Korábban hogy működött egy ilyen építésügyi hatósági eljárás? Az ügyfél benyújtotta a kérelmét, mellékelte hozzá a tervdokumentációkat az önkormányzat szakhatósági irodájához, most ugye megteheti a kormányhivatalok, járási hivatalok irodájában is, hiszen az építésügyi ügy két szinten is zajlik. Megtette, ezt engedélyezés után a szakhatóság visszaadta az ügyfélnek. Ma ugye elektronikus úton lehet csak feltölteni az építési kérelmeket, amit túlnyomó részt az emberek nem tesznek meg, több okból: vagy nincs internetelérhetősége, vagy egész egyszerűen kényelmesebbek az emberek, vagy tulajdonképpen nem ért hozzá, mert olyan bonyolult a rendszer. Ezért mit csinálnak? Benyújtják papír alapon és digitális adathordozón pedig mellékelik a tervdokumentációt. Mit tud csinálni a hatósági ügyintéző? Ezt az anyagot beszkenneli, miután beszkenneli, ezt az anyagot kinyomtatja, ráadásul két példányban kell megtennie. Egyet nyilván visszaad az ügyfélnek, egyet pedig az iktatásba tesz, hiszen minden elektronikusan beérkezett kérelmet iktatni kell. És az iktatás pedig papír alapon történik.

A tervdokumentációt persze többször ki kell még nyomtatni, hiszen adott esetben ki kell vinni a terepre, az ügyfél még kérhet belőle példányt, vagy esetleg más szervnek, a banknak is oda kell adni. Ilyen értelemben tehát azt tudjuk mondani, hogy a papírfelhasználás csak ennél a konkrét ügymenetnél

ugrásszerűen megnövekedett. Értelemszerűen semmivel sem lett költséghatékonyabb, nyilván a költségek is megemelkedtek, és amit a szkennelésre, a nyomtatásra, a hitelesítésre fordított időt a hatósági ügyintéző, nyilvánvalóan ez az érdemi munkától vette el az időt, vagyis hát az ügyfelektől.

(13.00)

Ez csak egy példa volt, de számos hasonló jelleű példát lehetne mondani, hogy a hatósági eljárások gyorsítása hogyan nem valósult meg.

Mint mondtam, nyilvánvaló, hogy ez a törvényjavaslat, ami a parlament előtt van, egy óriási változtatási javaslat a közigazgatás életében, és azért féltő, hogy ennek töredéknyi változtatási elképzelései is egyfajta káoszt idézhetnek elő a közigazgatásban, úgyhogy további kérdések fogalmazódtak meg bennem.

Történt-e például arra vonatkozólag felmérés, hogy a mostani hatósági ügyeknél a jelenlegi eljárási időket figyelembe véve milyen mértékű az ügyek feldolgozása? Nagyon egyszerűen arra vagyok kíváncsi, hogy mekkora az elmaradás vagy egyáltalán van-e elmaradás a jelenlegi határidők mellett az egyes szakhatósági ügyek ellátására. Nyilván adódik ebből a kérdés, hogy ha ilyen van, tehát ha elég sok az elmaradás az ügyek intézése kapcsán, akkor mi a garancia arra, hogy a bürokrácia csökkentése kapcsán a rövidített szakhatósági eljárási idők tarthatóak lesznek, ha jelenleg a hosszabbított eljárási időket sem tudják tartani a dolgozók. Nyilvánvalóan a papír mindent elbír, de azt, hogy a gyakorlatban ez hogyan valósítható meg, azért mégiscsak látni kellene.

Aztán nyilvánvaló, azáltal, hogy csökkennek a határidők, az egyes eljárásokban egyfajta többletterher jelentkezik majd a közigazgatásban és a szakhatóságoknál dolgozóknál. Ergo kevesebb idő alatt ugyanannyi vagy több feladatot kell ellátniuk. Ismét fölmerül a kérdés, mi a garancia arra, hogy a dolgozók legalább olyan szakszerűen és hiba nélkül meg tudják valósítani ilyen megnövekedett többletterhek mellett a feladataikat.

És ha már többletterhekről beszélünk, nyolc éve nem történt a közigazgatásban illetményemelés, fizetésemelés a dolgozóknak. Nyilvánvaló, egy ilyen többletmunka-elvárás mellett, azt gondolom, hogy jobban meg kellene becsülni a közigazgatásban, illetve az önkormányzati szakhatóságoknál dolgozókat egyaránt. Aztán fölmerül a kérdés, mégiscsak egy gigaméterű változtatási javaslatról van szó, hogy hogyan fognak erről értesülni azok az ügyfelek, azok az emberek, akik érdekében ez a változtatás zajlik, hogyan fogják megtudni az emberek, hogy adott esetben egy tevékenységhez kötődően már nem engedélyezési eljáráson kell részt venniük, hanem csak bejelentési kötelezettségük van.

Szóval, összességében azt tudnám elmondani, hogy a hatósági eljárások egyszerűsítésére és gyorsí-

tására vonatkozó törekvések természetesen abszolút üdvözlendőek, azonban a határidők lerövidítéséről törvényt alkotni önmagában nem lehet elegendő, ha a gyorsabb eljárások személyi és tárgyi feltételei nem adottak vagy legalábbis ezeket nem ismerjük. Márpedig Lázár miniszter úr is és a kormány is a törvénytervezet kapcsán ezzel teljességében adós maradt, tehát ezeket a kérdéseket nem ismertük meg. A mindennapi tapasztalatok pedig sajnos azt támasztják alá, hogy túlságosan nagy az az optimizmus, amit Lázár úr a törvényjavaslatból adódóan elmondott. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt nagyon furcsa egyébként ezt a törvényt ebben az időpontban tárgyalni, akkor beszélni itt a közigazgatás átalakításáról, bürokrácia-csökkentésről, amikor ez az időszak arról szól, hogy Rogán Antalnak szüksége van egy új minisztériumra, és ezért létrehozunk Rogán Antalnak egy új minisztériumot. Tehát egy kicsit éles a kettő közti kontraszt.

De Lázár miniszter úr expozéja nagyon érdekes volt egyébként, és azt mondom, tényleg el lehet mondani, hogy érdemes volt meghallgatni, és nagyon sok olyan elem volt benne, ami arról árulkodott, hogy még az őszinteséget is meg lehetett tapasztalni. Pont azért, mert ez az őszinteség jelen volt szerintem a miniszter úr felszólalásában, elsődlegesen reagálnék arra, ami ott elhangzott.

Elhangzott a jó állam, jó kormány, amely közel van az állampolgárokhoz és segíti az állampolgárokat. Ezek ilyen ígérek, tehát tudjuk, ez körülbelül olyan ígéret, mint ahogy majd egy sörrelátéten be tudjuk adni az adóbevallásunkat, mondta ezt Orbán Viktor 2010-ben. Látjuk, hogy azóta mennyi valósult meg ebből.

Azt is mondta Lázár János, hogy szükség van egy professzionális közigazgatásra. És valóban igaz van. Tehát én úgy érzem, hogy miniszter úr felszólalásából az jött le a leginkább, hogy ő teljes mértékben tisztában van a közigazgatás jelenlegi helyzetével, és ezért is mondom azt, hogy vannak olyan ellentmondások, amikben nem hiszek, hogy létrejöhet pont talán beszéde alapján is a professzionális közigazgatás, hiszen azt is mondta Lázár miniszter úr, hogy viszont nem hisz a nagy átalakításokban. Ha nem hisz a nagy átalakításokban, akkor nem tud létrejönni egy professzionális közigazgatás, pedig valóban ez lenne a cél, hiszen ne felejtsük el, hogy ha nincs professzionális közigazgatás, a közigazgatás és a bürokrácia nagymértékben szerepet játszik a korrupció kialakulásában. Pedig az önök deklarációja is, hogy a korrupciót minél inkább vissza kell szorítani. Pedig

nagy szerepe lenne, nem kellene kapcsolati tőkéket keresni bármilyen ügy elintézéséhez, ha nem lenne az az alapgondolkodás Magyarországon, és sajnos ez az alapgondolkodás Magyarországon, és ez tapasztalat alapján működik egyébként, önök az MSZP-vel együtt alakították ki ezt a rendszert így, hogy bármilyen engedély vagy bármilyen ügy elintézéséhez találnom kell valakit, gondolja az állampolgár, aki segíteni tud, mert ismer valakit, aki ezt el tudja nekem intézni. Ezt kellene megváltoztatni, és sajnos egyébként, még egyszer mondom, hogy az elmúlt 25 évben önöknek ezt nemhogy sikerült volna megváltoztatni, hanem talán még sokkal nagyobb tőkélyre fejlesztették, mint ami az úgynevezett átkos rendszerben volt, a Kádár-időszak alatt.

Itt is volt a miniszter úrnak egy olyan mondata, és a Kádár-rendszerrel példálózott, amikor is azt mondta, hogy a Kádár-rendszerben megtapasztaltuk, hogy egy jó közigazgatás alkalmas egy diktatúra működtetésére és annak a kitolására is. És igaza volt, igaza volt teljes mértékben, és itt van talán az úgynevezett rendszerváltásnak a legnagyobb problémája, hogy ez nem változott szinte semmit. Annyi különbséggel, hogy önök úgy fordították meg ezt az egészet, hogy Magyarországon 25 éve közigazgatási diktatúra létezik, közigazgatási diktatúra van ebben az országban.

Ez miben nyilvánul meg? Két dologban nyilvánul meg. Az egyik az, hogy ha valaki az adott hatalomnak nem tetszik, ha valaki túl magasra emeli a fejét, akkor a közigazgatás különféle módszereivel ezt az embert ellehetetlenítik, meghurcolják vagy jobb esetben csak megnehezítik az ő életét. Ez működik ma Magyarországon. Ebben abszolút igazat kell adnom, hogy valóban, diktatúrákat is ki tud szolgálni a közigazgatás.

A közigazgatási diktatúrának egy másik válfaja pedig magában a közigazgatásban van jelen, hiszen nem hiszem, hogy egy normális országban az egy normális állapot lenne, hogy aki a közigazgatásban dolgozik, az a szabadidejében meg kell hogy gondolja, hogy milyen rendezvényre megy el, hogy egyáltalán milyen politikai hitvallása van, vagy bármi egyebet, mert ha nem megfelelő, az éppen kormányon levő hatalomnak nem megfelelő az ő politikai nézete, vagy elmegy egy olyan rendezvényre esetleg, ami nem a kormányhoz köthető, akkor nagyon hamar elveszítheti az állását vagy nagyon hamar sokkal rosszabb munkakörülmények közé kerül.

Tehát azt mondom, teljes mértékben osztok nagyon sok mindent, amit elmondott a miniszter úr, de hát sajnos, ha nem kívánunk nagymértékben változtatni ezen a helyzeten, akkor nem is fog változni, és marad ugyanez a helyzet.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat deklarált célja, hogy az állampolgárok állammal szembeni ügyeinek vitelét megkönnyítse azzal, hogy különféle könnyítéseket vezet be különféle eljárásokban. A könnyítések túlnyomó többsége az ügyintézési határidők lerövidítésében, kisebb részben az engedély helyett az eny-

hébb fokú bejelentési kötelezettség előírásában nyilvánul meg. A módosítás tartalmaz továbbá illeték- és díjsökkentést is bizonyos ügýtípusok esetében, ami szintén azt a célt szolgálja, hogy az állam és a polgárai közötti ügymenet kevésbé legyen az ügyfelek számára megterhelő.

A törekvés, ahogy mondtam, alapvetően helyes és jó, hiszen maga Orbán Viktor miniszterelnök úr mondta még kormányzása elején - egy újabb ígéret, 2010-ben -, hogy Magyarország egy akadálypálya, a burjánzó bürokratikus eljárásokra utalva.

(13.10)

Sajnos, ez a helyzet azóta sem változott, bár a szavak szintjén évente legalább egy, esetenként több átfogó reform és nagyívű átalakítás került bejelentésre a folyamatos, kisebb átszervezések mellett. A Jobbik Magyarországért Mozgalom képviselői, illetve jómagam is több alkalommal hívtuk már fel a tisztelt Ház figyelmét arra, hogy a különféle okokból nem vagy elviselhetetlenül lassan működő hivatalok eljárásai az ország versenyképességét rontják, szinte megbénítják a napi működést. Ilyen előzmények után őszintén örülnünk kell tehát annak a ténynek, hogy problémákat a kormány felismerte és cselekvésre szánta el magát az áldatlan állapotok megszüntetésére. Kérdés az, hogy hol fognak majd megállni ebben az átalakításban.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat érdemi, tartalmi vizsgálata során azonban a nemes célkitűzés mellett szembetűnő az a tény, hogy a jelentős mennyiségű törvény kismértékű módosítása csak előfutára a közigazgatási eljárás teljes körű, átfogó reformjának. Erről maga az előterjesztő is ír a javaslat általános indoklásában. Itt jön az az ellentét, amit említettem, hogy Lázár János viszont azt mondja, hogy ő nem hisz a nagy átalakításokban. Akkor vajon most ki mond igazat? Lesz nagy átalakítás, vagy pedig nem lesz nagy átalakítás?

A jelenleg előttünk fekvő módosítások tehát a legjobb esetben is csak felületi kezelést jelenthetnek a rendszerjellegű hibákra, az akut problémákra. A közeljövőben várható újabb átfogó közigazgatási eljárási reform előtt vajon mi szükség van az egyes eljárások határidejének széles körű módosítására? Álláspontom szerint az eljárási szabályok ily módon történő, ötletszerű módosítása csak bizonytalanságot teremt mind a hivatali ügyintézőkben, mind az ügyfelekben, az eljárási szabályok gyakori változtatása a bizonytalanságon túl hatékonytalanságot is eredményez, amivel aláássa a kiszámíthatóságot, ami mind az állampolgár ügyfeleknek, mind a vállalkozásoknak alapvető fontosságú.

A törvényjavaslat indoklása egyetlen módosítandó jogszabály esetében sem tér ki arra, vajon az ügyek, amelyek ügyintézési határidejét most rövidíteni tervezzük, vajon miért nem mentek gördüléknyebben a korábbiakban. Egyetlen esetben sincs szó

arról, hogy az adott ügýtípus esetében vajon ténylegesen mennyi idő szükséges annak megnyugtató, magas szakmai színvonalon történő elintézéséhez.

A javaslat fűnyírólév szerint, általánosan igyekszik kurtítani azokat a határidőket, amiket korábban sem tartottak be a hivatalok. Tudja valaki az előkészítést végzők közül vagy esetleg önök közül, tisztelt képviselőtársaim, hogy miért lépik túl a legkülönbébb hivatalok a legkülönbébb ügyintézési határidőket? Tartok tőle, hogy ez a kérdés ilyen formában még csak fel sem merült a törvényjavaslat előkészítése során. Álláspontom szerint az ügyintézési határidők egységes, felülről jövő kezdeményezése alapján történő rövidítése nem lesz megoldás a hivatalok nehézkes és lassú működésének problémájára.

Azt a bizonyos akadálypályát ezekkel az intézkedésekkel nem fog sikerülni lebontani. Véleményem szerint a működési problémákra való megoldást hozó döntésekhez mindenekelőtt alapos és mélyreható elemzésre volna szükség a közigazgatás valamennyi szintjén. Az ügyek gördülékeny, szakszerű és ügyfélbarát intézéséhez mindenekelőtt szakmailag felkészült apparátusra, ügyintézőkre, alsó, közép- és felső vezetőkre van szükség, nem pedig politikai kinevezettekre, akik szépen fogalmazva mindig felfelé kedvezkednek, lefelé azonban mindig taposnak.

A szakmaiság és a józan ész száműzése a hivatalokból a valódi oka annak, amire már korábban is utaltam, hogy csak képviselői telefonokra és személyes utasításokra intéződnek el olyan ügyek, amelyeknek szabályozott eljárási keretek között, nevezük úgy, normális ügymenet szerint, a hivatal által a jogszabályoknak megfelelően kellene elintéződniük.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jelen javaslat véleményem szerint nem egyéb, mint látszatintézkedés, olyan porhintés, ami tékozolja a jogszabály-előkészítők energiáját és rabolja az önök drága idejét. Ezeket az energiákat inkább a küszöbön álló, a javaslat általános indoklásában is hivatkozott általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény alapos előkészítésére kellene fordítani.

Véleményem szerint egyszer kellene alapos munkát végezni az előkészítés során, és utána nem kellene átmeneti szabályok megalkotásával és átmeneti betartásával foglalkozni, nem kellene folytonosan toldozgatni-foldozgatni a törvényeinket. A Jobbik Magyarországért Mozgalom - hogy lássák a konstruktivitást - szakértőcsapata természetesen most is áll rendelkezésre a munka elvégzéséhez, amennyiben igénylik, hiszen a közigazgatás nem pártkérdés, az mindannyiunk életét ezer szállal átszövi, ezért az adott esetben megkeseríti vagy akár meg is könnyítheti. Azért is ajánljuk fel a szakértőinket, mert szeretnénk, ha olyan közigazgatást lehetne Magyarországon kialakítani... Hiszen olyan közigazgatásra lenne szükség, amely a politikától, a politikai, politikusi elvárásoktól mentesen, kizárólag a törvények és a jogszabályok betartásával működik, ahol nincsenek kiskapuk, ahol egyformán vonatkozik mindenkire az

előírás, a szabály, a határidők, legyen az bárki, legyen az bármilyen pozícióban. Mi azt szeretnénk, ha Magyarországon minden területen végre egyenlő jogok és egyenlő kötelezettségek vonatkoznának minden egyes magyar állampolgárra, és ez vonatkozik egyébként az ügyintézésekre is.

És egy olyan közigazgatást is szeretnénk és ki is fogunk alakítani majd, amikor megkapjuk a választóktól azt a bizalmat, hogy mi kormányozzuk ezt az országot, egy olyan közigazgatást, ahol az abban dolgozók előmenetelét és elismertségét nem a politikai hovatartozásuk, hanem kizárólag a kimagasló szakmai munkájuk határozza meg; nem kell attól félnie senkinek majd a közigazgatásban dolgozók közül egy Jobbik-kormány alatt, hogy ha elmegy egy másik párt rendezvényére, ő a Jobbikra szavazott-e vagy pedig éppen önökre.

Mi nem ezt fogjuk figyelembe venni. Egy dolgot fogunk figyelembe venni: milyen szakmai munkát végeznek, és hogy működik az az ember szakmailag a közigazgatásban, és mennyire segíti azt, hogy ez az ország valóban élhetőbb, normálisabb és az egyenlőség felé közelítő ország legyen. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Sallai Róbert Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nyitrai Zsolt képviselő úr részbeni megszólítására szeretném azt elmondani, hogy valóban az van, hogy nagyon sok dologban egyet tudunk érteni a jogszabály-módosító javaslat céljaival. Én mindössze annyit mondtam, hogy mindez nem elegendő, tehát ha néhány dologban megteszünk határidő-hosszabbításokat, akkor azzal nem értünk el kellő célt. Az, amit elmondott a miniszter úr a felvezetőjében, ennél lényegesen többre kell hogy mutasson.

Annak, hogy a közigazgatás valóban jól és hatékonyan működjön, feltétele többek között, hogy a szakszerű, Alaptörvényben foglaltakat érdemben érvényesíteni tudó jogi szabályozás valósuljon meg, és ez nemcsak a határidőkben kell hogy érvényt kapjon. A végrehajtást biztosítani képes intézményrendszer és a felkészült hivatali apparátus éppúgy fontos lenne. És azért fontos, hogy erről beszéljünk, mert a felvezetőmben, illetve az első megszólalásomban elmondtam azt, hogy hogyan változott a közigazgatási apparátus az elmúlt öt évben, illetve hatodik évben, mert 2009-től voltak a statisztikák, amiket idéztem; hogyan duplázódott meg a kormányzatnak dolgozók száma, hogyan növekedett meg annak a költségvetése, amit erre kell fordítanunk.

Ugyanakkor tipikus példa a földhivatali eljárásoknál, hogy hogyan hosszabbodtak meg akár tízszeres időre az eljárások.

Jelen pillanatban van, hogy egy-másfél évet kell várni egy-egy esetben - mondjuk, osztatlan közös tulajdon esetében - a tulajdonjogi bejegyzésre, ami elképesztően szélsőséges példa. Ilyen esetekben nyilvánvalóan arra is szükség van, hogy ilyen helyeken a kormányzati szándék meglegyen az apparátus növelésére, míg azokat a politikai vízfejeket, amelyek a minisztériumokban létrejöttek, jelentős mértékben csökkenteni kell.

Jobbikos képviselőtársaim már említették a Rogán képviselő úr számára létrehozott minisztériumot; nem is arról van szó, hogy egy pluszminisztériumot teremt, hanem hadd mutassak rá arra, hogy maga a központosítás hogyan járul hozzá a bürokráciához.

Természetvédelmi intézményrendszerből jövök alapvetően, és most látjuk azt, hogy a nemzeti parkoknál szerte az országban tíz nemzeti parki igazgatóság van, be kell küldeni egy fővárosi központosított kommunikációs rendszerbe azt, hogy mit akarnak elmondani. Ez a kommunikációs rendszer dönt arról, hogy ha átadás van, bármilyen fejlesztés átadója van, akkor milyen politikusok vegyenek ebben részt, a kommunikáció rendjéről.

Az ilyenfajta központosítás, ha ilyen jogszabálymódosítás van ezzel párhuzamosan, működésképtelenné teheti a rendszert. A központosítás nem szolgálja feltétlenül a bürokráciacsökkentést, mert emberek sokaságának többletterheket okoz, ami ugyanúgy vissza tudja lassítani ezt a folyamatot.

(13.20)

Tehát a Nyitrai Zsolt képviselőtársam által elmondottakkal egyetértve örülök azoknak a törekvéseknek, amelyek öt év késéssel vagy a beígérthez képest öt év késéssel megtörténnek, de nem tudok mindegyiknek örülni, illetve jó néhány esetben azt látom, hogy nagyon-nagyon hiányosak. Márpedig ha most hiányosak, akkor mikor fogunk azokkal foglalkozni, amikről az előbb beszéltem? Mikor fogunk a mezőgazdasági támogatási rendszer egyszerűsítésével foglalkozni, ha most nincs itt? Ha már megvan a 2016-os költségvetés, mikor fogunk az intézményi rendszerrel foglalkozni? Most Nyitrai képviselő úrnak próbáltam reagálni, de igazából szót azért kértem, mert az előbb próbáltam képviselni az LMP álláspontját.

Viszont hadd térjek ki konkrétan egy szakterületre, a környezet- és természetvédelmi igazgatás kérdésére, ami nyilvánvalóan egyike azoknak, amelyek sok aggályt keltenek bennünk. Az előbb elmondtam, amikor Nyitrai úrnak reagáltam, hogy a szakszerű, Alaptörvényben foglaltakat érdemben érvényesíteni tudó jogi szabályozás mellett a végrehajtást biztosítani képes intézményrendszer és hivatali apparátus ugyanennyire fontos, márpedig a környezetvédelmi intézményrendszer az, amely minden esetben sérült az elmúlt időszakban. Azért sajnálatos,

hogy ez a három pillér mindegyike, különösen a környezetügy esetében jelentős mértékben meggyengült, szétment az Orbán-kormány elmúlt éveiben, mert a jogszabályi felpuhításával együtt az intézményrendszer életképtelenné válik így. Szakértők széles körét politikai káderekre cserélték le, amit nyilván lehet vitatni, de nem vonom azt kétségbe, hogy Fidesz-szimpatizánsok és fideszesek is lehetnek kiváló szakértői egy-egy szakterületnek (*Derűtség a Fidesz soraiból. - Közbeszólások a Fidesz soraiból: Köszönjük szépen!*), de sajnos az eljárások a környezet- és természetvédelemben most jelen pillanatban nem ezt támasztják alá. Hatósági eljárások sokaságában találunk egyértelmű szakmai hibákat, és például az a Zay Andrea, aki a Dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőséget vezette, volt az, aki - most így Kolontár évfordulóján beszélhetünk erről - előtte ott rendben talált mindent. (*Dr. Kovács Zoltán: Nem ő volt az!*) Azóta ugyanez a felügyelőség volt az, amely azt mondta, az ő hatósága, felügyelősége mondta azt (*Dr. Kovács Zoltán: Nem ő volt!*), hogy 4 hektár Balatonból való kihatásának nem várható környezetvédelmi érdemi hatása. (*Közbeszólások a Fidesz soraiból: Ne beszélj összevissza!*)

Tehát a jogszabályok felpuhítása, az intézményrendszer szétverése nagyon sok kockázatot okozott idáig is. Most már ott tartunk, hogy szinte minden beruházásra, egy-egy kormányzati szándékra egy-egy új törvény készül, amely mentesíti a beruházót az engedélyezési eljárások nagy része alól, ilyen a városligeti törvény, a Normafa-törvény. Ezek egyedi szabályokat határoznak meg, amelyek nyilvánvalóan csak kockáztatják és növelik a bürokráciát, hiszen más-más eltérő jogi feltételeknek kell megfelelniük ezeknek a beruházásoknak. Számos más esetben még a hatósági döntések esetén is vélelmezhető a hatóság sajátos jogértelmezése, a jog betűjénél megengedőbb hozzáállása gyakran olyan ügyekben is, amelyeknél egyéni haszonélvezőkről és vesztes közérdekről beszélünk nagyon sok esetben. Újból és újból felemlerem például Balatonfenyves ügyét.

A környezetért felelős hatóságok és szakhatóságok megszüntetése, összevonása, valamint az ezzel járó szakterületi, szakmai és morális erózió egyenes következmény, és ez az engedélyezési leegyszerűsítés nyilvánvalóan ezért jelent ezen a szakterületen konkrétan további kockázatokat. A hatóságok jogköreinek és a kormányhivatalok sűrítésének a direkt irányítás, az utasítás a lehetősége, és a szabadesés sebességével csökkentik az engedélyezési eljárások alapvetően a közérdekek figyelembevételére való hozzáértést, hiszen bármilyen Natura 2000-es területről, védett területről van szó, az eljárási határidők csökkentése nyilvánvalóan a hatások becslése minőségének a romlásával járhat együtt.

Ugyanígy a bányászatról szóló '93. évi XLVIII. törvény módosítása esetében a védett természeti területen, vízbázisvédelmi területen semmi nem garantálja immár a jövőben a környezetvédelmi

szempontok érvényesítését, ha az engedélyezés helyett például a bejelentés is elegendő lesz. Nyilvánvalóan ez gyorsít, ugyanakkor ez egyértelműen sértheti a természetvédelmi érdekeket. Ha már környezetvédelmi egyszerűsítésekről van szó, beszéltem idáig viszonylag hosszan arról, hogy miért jók a mezőgazdasági és agrárkönnyítések, és mivel lehetne még tovább könnyíteni az agrártermelőknek, de például a hígtrágya-kezelési eljárásokkal kapcsolatos módosítás kifejezetten kockázatos. Nyilván lehetne itt politikai szövegeket mondani arra, hogy Mészáros Lőrinc sertéstelepe milyen érdekérvényesítő hatással bírhat, meg arra, hogy a Csányi Sándor érdekérvényesítésbe tartozó új vágóhídi rendszer és sertéstartás a Bonafarmnál milyen hatással bírhat az érdekérvényesítésben, de egy biztos, hogy a hígtrágya kezelésének illetően való szabályozásának a könnyítése mindent szolgál, csak közérdeket nem, mert ez egyértelműen azzal jár együtt, hogy plusz környezeti kockázatok jelennek meg mind a vízbázisvédelemben, mind pedig az érintett területek esetében. Ez pont olyan, amiről szintén nem nagyon mondhatjuk el, hogy segítené a közérdekek előtérbe kerülését.

Önmagában hasznos az, hogy az ügyintézési határidőket a Ket.-ben meghatározott általános ügyintézési határidőkhöz igazítják. Nyilvánvalóan sok esetben elmondhatjuk, hogy ez jó. Ez kiterjed az előzetes vizsgálati eljárásra, viszont a környezetvédelmi és működési engedélyezési eljárás és a közmeghallgatás esetére is, ahol viszont nem pusztán az állampolgári jogok csökkennek, hanem bizony a környezeti kockázatok is jelentősen megnőnek ezzel a lépéssel.

Érdekes párhuzamként hadd mondjam el, hogy a negyedik környezetvédelmi programban is rögzített környezetpolitikai célok teljesítését például ezek az elvárások csökkentik. Kormányzati előterjesztéssel került elfogadásra a környezetvédelmi program pont az ilyen jellegű beruházásoknál, aminek feltételezhető a környezeti kockázata és hatása, egy preventív szemlélettel közelíti meg a környezetvédelmi program a beruházásokat. Most ezek a határidőcsökkentések veszélyeztetik ennek a megvalósulását. Szóval, jó volna, ha a bürokráciacsökkentési törekvések olyan módon valósulnának meg, amelyek erősítenék, nem pedig gyengítenék a környezetpolitika rendszerét.

Ha megengedi, államtitkár úr, még néhány konkrétumot hadd mondjak, amelyet részben már előttem szóló képviselőtársaim érintettek. Ilyen például a fogyasztóvédelemről szóló '97. évi CLV. törvény módosítása, amire Z. Kárpát Dániel képviselőtársam már felhívta a figyelmet, hogy az ilyenfajta bürokráciacsökkentés semmiképpen nem szolgálja az állampolgárok érdekeit. Eddig a kis- és középvállalkozásokon kívül a gazdálkodó szervezetek kötelesek voltak fogyasztóvédelmi referenst foglalkoztatni, a módosítás szerint ez jövőben nem kötelezettség, csak lehetőség. Ez semmiképpen nem jó, ez nemkíván-

tos. Nyilvánvalóan itt célszerű az ezzel kapcsolatos módosítót esetleg majd megfontolni. A módosítás csak az ár feltüntetéséről és a vásárlók könyvének alkalmazásáról szól, és a nyitvatartási szabályok megsértése esetén teszi lehetővé az ellenőrzés alapján a hivatalból indult eljárás jogkövetkezményét, és minden más esetben a fogyasztóvédelmi jogsértés lehetőségei csökkennek. Nyilvánvalóan ez sem kifejezetten kívánatos, és ez sem az állampolgárok érdekeit és a fogyasztók érdekeit szolgálja. Törli jelen pillanatban az ágazati jogszabályból a Ket. alkalmazásának a kötelezettségét, és a Fogyasztóvédelmi Hatóság eljárása során ezt kifejezetten problémásnak tekintjük, hiszen minden más esetben pont a Ket.-hez igazítják a határidőket és néhány más dolgot, itt viszont pont ezt csökkentik a fogyasztóvédelemben, ami semmiképpen nem kedvező. *(Dr. Kovács Zoltán: Miért?)*

Szintén kockázatos a nemzetgazdasági szempontból... *(Dr. Kovács Zoltán közbeszól.)* Államtitkár úrnak, ha esetleg majd nem a zárszóban, a motyogás helyett esetleg rendes vitában próbál reagálni, azt megköszönöm, csak beszéd közben nem tudok a motyogására figyelni, ezért a megértését kérem. Ha a vitában részt vesz, tudok majd én is viszonzólagos válaszolni.

Tehát a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény módosítása is rejt szerintünk kisebb kockázatot, hiszen a kiemelt ügyek estében megszünteti a határidő hosszabbításának a lehetőségét, és nem biztos, hogy ez szerencsés lehet, hiszen ebben is lehetnek olyan kockázatok, amelyeket jó lenne megelőzni.

A jobbikos képviselőtársaim esetében szoktak felmerülni mindig a hitelekről szóló jogszabályokkal kapcsolatos dolgok, de miután ezt most kihagyták, hadd említsem meg, hogy a fogyasztóknak nyújtott hitelekről szóló 2009. évi CLVII. törvény módosításában is van egy olyan módosítás, amely szerint a fogyasztói kölcsönszerződést jelző vagy ingatlanra vonatkozó pénzügyi lízing esetében 7 nappal a szerződéskötés előtt rendelkezésre kell bocsátani. A módosítás szerint ez alatt az idő alatt a fogyasztó elfogadhatja az ajánlatot, tehát hamarabb létrejöhet a szerződés. Ez szerintünk lényegében felülírja az eredeti szabályt, és a banki gyakorlatban azt eredményezheti, hogy ténylegesen nem kapják meg előre a tervezetet az ügyfelek, ami szintén az ügyfeleknek okozhat sérelmet.

Még egy dolgot hadd említsek meg, ami szintén a környezet-egészségügy kapcsán valamilyen szinten kapcsolódó, ez a biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászati segédeszköz-ellátás, valamint gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló törvény módosítása kapcsán van egy ilyen pont, amely az egészségügyi kamarák etikai eljárásának a határidejét módosítják. Ezt nem nagyon látjuk, hogy most ebbe az egész rendszerbe miért kell beleiktatni,

részben egy nagyon szűk szegmenst érint, részben pedig pont egészségügyi szakdolgozói érdekeket sérthet, hiszen ha gyakorlatilag felgyorsítjuk az eljárást, akkor az etikai bizottságok szakszerű, körültekintő döntését veszélyeztethetjük. Legutóbb a Sándor Máriát érintő ügyben jelentős mértékben szerintem sérült a jó erkölcs és a morál. Ennek a gyorsítása további aggályokat kelthet.

(13.30)

Mindezen módosító indítványok benyújtására sor fog kerülni. Mindezek nyilvánvalóan nem veszélyeztetik azt, hogy azokat a korábban elmondott pozitívumokat, ahol látjuk a jogalkotó jó szándékát, elősegítsük. Viszont azt kérjük, hogy ha már egy csomagban van előttünk ez a jogszabály-módosítási rendszer, akkor értsék meg azt, hogy ezeknek a módosító javaslatoknak az elfogadása hozzájárulhat ahhoz, hogy az egész jogszabályt el tudjuk fogadni, mert ezek nélkül sajnos csak egy egyveleg marad ez a tervezet.

Kérjük, hogy a környezet-egészségügyi és környezet- és természetvédelmi vonatkozású jogszabályoknál fontolják meg azokat a javaslatokat, hogy a bürokráciacsökkentés milyen veszélyeztető tényezővel járhat együtt. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces szünetet rendelék el. Kérem képviselőtársaimat, maradjanak a Házban. Kettő perc technikai szünetet követően folytatjuk munkánkat. *(Rövid szünet.)*

Köszönöm képviselőtársaim megértését. Folytatjuk munkánkat. Tisztelt Országgyűlés! Egy-egy hosszabb napirendi pontnál előfordulhat, hogy egy technikai szünetet elrendelünk.

Felszólalásra következik Gúr Nándor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport.

Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én onnan kezdeném a törvényjavaslattal kapcsolatos gondolataimat, hogy nyilván nem tudok és nem is akarok eltekinteni attól, hogy öt-hat évvel ezelőtt, amikor 2010-et megelőzően a kormányzásra készültek, hogyan és miképpen vélekedtek bizonyos kérdésekhez hozzáillesztetten. Nem fogok nagyon mélyre menni ezekben a dolgokban, csak jelzésértékké szeretnék néhány gondolatot mondani.

Az alapigérettek tekintetében önök azt fogalmazták meg, hogy egymillió új munkahelyet fognak teremteni a gazdaságban; önök azt fogalmazták meg, hogy normális megélhetési háttérrel biztosító fizetéseket fognak adni az emberek számára; önök azt fogalmazták meg, hogy az adminisztráció, a bürokrácia tekintetében nagyjából 400-500 milliárd forintos nagyságrendű tehercsökkentést fognak életre hívni,

ez elsődlegesen természetesen a Magyarországon működő vállalkozásokat, legkiváltképpen a mikro- és kisvállalkozásokat érintette.

Na most, a történet lényege, hogy eltelt öt év, és ebben az öt esztendőben, ha már ezt a három tételt említettem - említhettem volna másik ötöt is -, akkor az tárulkozik elénk, hogy az egymillió új munkahely tekintetében a gazdaságban semmi nem történt, semmi nem született; a közfoglalkoztatásban igen meg a külföldre üldözött - idézőjelbe tetten - gazdasági menekültek százezrei tekintetében, akik persze a statisztikában ott vannak, mintha foglalkoztatottak lennének Magyarországon; nem megyek mélyebben ebbe. A megélhetést biztosító bérek tekintetében meg az történt, hogy a legelesettebbek viszonylatában, mondjuk, a közfoglalkoztatottnál a jövedelmük egyharmadát elvesztették értékben ezek az emberek, a minimálbéresek is kevesebb értékű pénzhez jutnak hozzá, mint 2010-ben, miközben önök plakáthegek sokaságát gördítik az emberek elé - hogy ebben botoljanak fel -, mintha jobb lenne a helyzet. Sajnálatos módon ez nemcsak a munkahelyek, nemcsak a bérek vonatkozásában tükröződik illetékesen vissza, hanem ugyanígy a bürokrácia vonatkozásában is. 2010-hez képest nőtt a bürokrácia, nőtt a teher, nőtt az a teher, amely egyébként a versenyképességet korlátozza.

Azt kell mondjam, hogy önök most egy olyan folyamatba kezdtek bele - amelyet persze nem szeretnék elutálni, nem, támogatom, hozzáteszem -, hogy először a pozíciókat jól lerontották, majd a jól lerontott pozíciókból elkezdnek egy picit visszajönni, valami jót tenni - idézőjelbe tetten -, ez még közel sem az, ahonnan elindultak, és meg akarnak dicsőülni. Szóval, azt gondolom, hogy ez illetékesen nem biztos, hogy a legkorrektebbnek tekinthető munkálkodás.

És persze, ha már bürokrácia, akkor a közszolgák dolgai mellett nem mehetünk el szó nélkül. Azok az emberek, akik a köz szolgálatában cselekszenek, azt élvezhették az elmúlt közel hat esztendőben, hogy az önök kormányzása alatt egy mondjuk, változatlan, egyetlenegy fillérrel sem növekvő illetményalappal kellett szembesünniük, ami az illetményük meghatározásának az alapját képezi; tudja, államtitkár úr, 38 650 forint ez az összeg. Azt akarom ezzel mondani, hogy ha már bürokráciacsökkentés és ebből fakadóan terhek csökkentése, akkor ezeknek a terheknek a csökkentéséből felszabaduló források tekintetében mindenképpen érdemesnek tartom szem előtt tartani az önök részéről azt, hogy azok az emberek, akik ebben konkrétan szerepet vállalnak, ennek tételesen haszonélvezőivé is váljanak.

Egy szó mint száz, tehát azt akarom mondani, hogy az ígéret meg a valóság nagyon messze volt egymástól. Nem megyek bele azokba a részletekbe, amelyeket már képviselőtársaim említettek, hogy sörrelátét és sok minden egyéb más, de látjuk, hogy mi történt, ötvennél több vagy új adónemet vezettek

be, vagy a meglévő adónemek növekvő terheivel párosították mind a lakosságot, mind a vállalkozói szférát. Nyilván leginkább a vállalkozói szférát érintő terhek azok, amelyek bénítják egyébként a gazdasági növekedést, tehát a GDP növekedését, illetékesen van tennivalónk.

Azt szokták mondani, kutatások is alátámasztják, hogy Magyarországon egy átlagos... - ugye, nincs olyan, hogy átlagos, de ha a vállalkozások sokaságát számba vesszük, akkor egy vállalkozást érintően nagyjából 3 millió forintos bürokratikus teherrel kell számolni egy vállalkozásnak egy adott esztendőben. Azt szokták mondani, hogy egy vállalatvezető esetén a tipikusan csakis ilyen típusú kérdésekkel való foglalkozás - ami tételesen bürokratikus foglalkozásnak tekinthető, ilyen típusú tevékenységgel párosul - nagyjából 70-80 órát emészt fel. Ez 4-5 munkanap... Hogyne, attól több! Ez egy-másfél-két hetes időintervallumot emészt fel az évi tevékenységéből. Hogy ezen változtatni kell, ebben nincs közöttünk vita.

De érdemes azt is megnézni, hogy hogyan és miképpen néz ki Magyarországon a bürokrácia halmozott terhe, és mondjuk, hogyan néz ki a környezetünkben lévő országokban vagy éppen az Európai Unió színpadán. Nagyjából azt kell lássuk, hogy a GDP-nek a vállalkozásokra vonatkoztatottan körülbelül a 10-10,5 százalékos nagyságrendje az a teher, ami a bürokráciából fakadóan ott van a nyakukon. Ez óriási, ez 3000 milliárd forintot meghaladó pénzüsszeg. Persze hogy meg kell találni az utakat a tekintetben, hogy itt változások következzenek be, de - bocsánatot kérek a szóhasználatért - nevetségesnek tartom azt, amikor Lázár államtitkár úr arról beszél, hogy 10 milliárd forintos nagyságrendű megtakarításokat akarunk eszközölni. 3000 milliárd forintot meghaladó bürokratikus teher mellett a 10 milliárd forintos nagyságrend, tudják, gyors számítás alapján olyan 0,3 százalékos nagyságrendű megtakarítást jelent.

(13.40)

Igazából lehet sok kis apró tétel tekintetében még jót is tenni, de forrásoldalról meg sem közelíti azt, amiről önök beszéltek 2010-et megelőzően, és nem felejtették el ezt '14 előtt sem, arról az 500 milliárd forintos nagyságrendről.

Azt kell mondjam tehát, hogy lépni kell ebben az ügyben, lépni kell a versenyképességi hátrányok minimalizálása érdekében, és kiszámítható szabályozási rendszereket kell életre hívni. Tehát akkor, amikor a változás is kiszámíthatatlan, mert hogy változás van, azt szokták mondani, az mindig létező, abban van kontinuitás, folyamatosság, de hogy a változásnak a szabályozhatatlansága, a kiszámíthatatlansága az, amivel a vállalkozások sokasága szembetalálkozik, no, ez nem igazán rendjén tekintendő.

Egy mondattal említettem, én úgy látom, szerintem nem vagyok ezzel egyedül, hogy azok az embe-

rek, akik a jó értelemben vett bürokrácia keretei között végzik a tevékenységüket, tehát adminisztratív feladatok ellátásának sokaságát végzik el, ezek bér tekintetében, illetmény vonatkozásában alulfizanszírozottak. De nemcsak a bér, az illetmény - ez egy nagyon fontos tétel -, hanem a tárgyi feltételek vonatkozásában és a pénzügyi, nem a személyes fizetések, hanem az egyéb pénzügyi, a dologi költségek ellátása tekintetében sem dicsekedhet a kormány az elmúlt öt évek történéseivel. Azt akarom mondani tehát, ahhoz, hogy ne a frusztráció, ne a stressz és sok minden egyéb más legyen úrrá akkor, amikor olyan folyamatok kialakításában kell ezeknek az embereknek szerepet vállalni, ami nyilván munkaleterheltség-növekedést is okoz, átmenetileg minden bizonnyal, aztán remélhetőleg meg talán a végcél elérése kapcsán kisebb terhet jelent a számukra, ezeknek a feltételeknek is teljesülnie kell.

Magában a törvénytervezetben azok a tételek, amelyek akár a sommás eljárásra vonatkoztatottan jelennek meg, tehát ha tiszta, fogható tényállások vannak, nincs ellenérdekű fél, hogy ezekben az ügyekben két hónapon belül, 60 napon belül zárni kell a folyamatokat, ezek támogatandók, támogathatók. Azt gondolom, hogy ez egy jó útiránynak tekinthető. Akár a függő hatályú döntések tekintetében is, hogy módosulnak a fellebbezéseket érintő szabályok, lehetőségek, az eljárási határidők számításba vétele, ezek is szerintem olyanok, amelyeket mindenképpen érdemes támogatni. Azokat az ügyeket is, amelyek az engedélymegkérési kötelemből egy könnyebb irányba mozdulnak el, a bejelentési kötelezettségek felé, szerintem ez is egy jó út, akár az oktatás, a vizsgáztatás, a belső ellenőrzés, sokfajta ügyet érintően, szociálpolitika, ingatlanközvetítés, egyéb más ügyek vonatkozásában.

Azt gondolom, az is jó, amikor a büntetlenség igazolásának a megtétele helyett a bűnügyi nyilvántartásokból való lekérés lehetősége válik biztosítottá, mert ez is rengeteg adminisztrációs tehertől szabadítja meg magát az egyént vagy adott esetben a vállalkozásokat is.

Azt gondolom, az sem baj, ha bővül a vámhatóság ellenőrzési jogköre. De szeretném mondani, nem az ellenőrzési jogkör bővülése a legfontosabb, hanem az, hogy például ma is akkor, amikor rátekintünk az adó- és a vámhátralékokra, az én ismereteim szerint ez 2300-2500 milliárd forintos nagyságrendű, hogy akkor abból mi az, ami vissza tud fordulni, ez a lényege a történetnek; nem az ellenőrzési jogosítványok erősítése, hanem az, hogy annak a következményeképpen a feltárt, meglévő hátralékok befizetése hogyan és miképpen történik meg.

Azt szeretném mondani, hogy amit én picit tisztázatlannak vagy bizonytalannak érzek, az a határozathozatal nélkül történő bírság kiszabása, ez alapvetően a közúti forgalomra igaz. Ezt nem látom, ha ebben államtitkár úr segítene, hogy összefoglalójában egy-két mondattal megerősítené, hogy hogyan és

miképpen gondolják ezt el, azt megköszöném. Illetve a másik ilyen kérdéses felület a számomra, és ma már többször elhangzott, a fogyasztóvédelmi referensek alkalmazásának az eltörlése, ami meggyőződésem szerint az ügyfelek, az emberek érdekeinek a sérülésével párosul.

Ez a törvénytervezet úgy en bloc, ha jól számoltam, 110 törvénynek a módosításával párosul. A 110 törvény módosítása kapcsán az összhang az, amire a figyelmet szeretném felhívni és egy példával alá is támasztani. Ez a törvényjavaslat a 29. §-ában módosítja a büntetés-nyilvántartási törvény 68. §-a (8) bekezdésének egy alpontját, majd ez a törvénytervezet a 157. §-ában pedig átírja a büntetés-nyilvántartási törvény 68. §-ának az egészét. Ugye, államtitkár úr, érzi az összhang hiányát? Ez csak egy példa volt arra vonatkoztatva, hogy talán érdemes lenne áttekinteni, pontosítani mindazt, amit papírra veteték eddig.

Ha szűkszavúan szummázni kellene a dolgokat, akkor azt szeretném mondani: az egyszerűsítés, a gyorsítás, az emberek és a vállalkozások érdekeit szolgáló intézkedések üdvözlendők és támogatók. A személyi, a tárgyi és a pénzügyi feltételek szükségessége elengedhetetlen. A mindennapok tapasztalatai, elmúlt öt év, közel hat év és a törvénytervezet optimizmusa egymással nincs szinkronban. És a közszolgálati bérek tekintetében szeretném újlag megerősíteni azt, hogy ha bármilyen eredményt elérünk, akkor ennek az elérésének a profitjából, a hasznából azoknak, akik a bürokrácia alanyaiként vannak jelen, igenis, haszonélvezőként jelen kell lenniük.

Felvetette Lázár miniszter úr, hogy mit is kapnak az emberek a befizetett adójukért. A mély bugyrokban nem szeretnék eltévedni, de tudjuk, hogy mit kaptak akár az egészségügyi ellátás, akár az oktatás vonatkozásában vagy az állami szolgáltatás tekintetében. Túl sok jóról nem tudnék beszélni, ezért nem megyek mélyre. Említette azt is, hogy mik a fő prioritások. Itt egyetlenegytené ki abból a négyből, az az európai uniós források kérdésköre. Itt arra szeretném buzdítani a kormányt, hogy a közbeszerzési logikát úgy illessze ezekhez a folyamatokhoz, hogy az minél inkább a korrupciómentesség kialakulását eredményezze.

Még egy dolgot említett, amire szeretnék egy rövid visszajelzést tenni, az a kormányhivatalok és a járási hivatalok életre hívása. Azt szeretném mellette mondani, hogy persze vigyázni kellett volna, mondjuk, azokra a szakigazgatási szervekre, munkaügyi hálózatra, de a NAV-on keresztül is gondolok, amelyeknek nem politikai feladatokat kell ellátni, hanem az emberek érdekeit kell szolgálni. Szeretném, ha az elkövetkezendő időszakban is ilyenképpen valósulna meg mindez. Még egyszer hangsúlyozom, hogy a 10 milliárd forintos megtakarításról beszélni amellet, hogy önök 500 milliárd forintot mondtak a választásokat megelőzően, ez némi cinizmust jelent,

legalább azt vállalják, amit hirdettek s azért küzdenek, hiszen ez az ötvened része annak, mint amit önök ígéretként megfogalmaztak. Egy szó, mint száz, közigazgatási életpályával biztatni viszont azokat, akiknek hat éve nem adtak semmit, szerintem megint csak a cinizmus kategóriája.

Végső gondolatom, elnök úr, az pedig az, nagy tisztelettel azt szeretném kérni, hogy ha az ellenzék oldaláról vannak módosító javaslatok, jobbító szándékú javaslatok, akkor legyen fogadókész a kormány erre, mert meggyőződésem, hogy igen, a patkó mindkét oldalán együtt gondolkodva többre vagyunk képesek, mint önök; látható ez a letett papírból is. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A kétperces technikai szünetre visszatérve, ha vissza szeretnék verni, azt is mondhatnám, hogy államtitkár úr nem is kommentálta képviselőtársam felszólalását, hanem csak jelezte, hogy neki majd kell egy kétperces technikai szünet, de akkor nem mondanék igazat és hazudnék, hiszen államtitkár úr ez alatt a vita alatt látványosan unja ezt a vitát, nagyon sokszor ásít, kommentál, közbeszól, de egyébként fölhívnam államtitkár úr figyelmét, hogy neki ahhoz, hogy technikai szünetet kérjen, joga van, és lehetősége van arra is egyébként, hogy még a zárszó előtt hozzászóljon ehhez a vitához, és elmondja a véleményét. Kérjen szót, soron kívül kapni fog szót, és el tudja mondani az álláspontját anélkül, hogy mondjuk, kommentálna ezt az egészet.

(13:50)

Egyébként lehet, hogy államtitkár úrnak jobban tetszene, ha ebből a közigazgatási diktatúrából elmennénk a valódi egypártrendszeres diktatúra felé, de reméljük, hogy az soha nem fog visszajönni ebbe az országba, és meg fog maradni ugyanez a többpártrendszer. Akkor viszont sajnós az az eset áll fenn, hogy egy ilyen vita során, még akkor is, ha önnek esetleg nem tetszik, el kell viselni azt, hogy az ellenzék legalább szóban elmondhatja a véleményét erről a törvényről (*Dr. Kovács Zoltán: Elmondhatja írásban is!*), erről a törvénymódosításról, legalább elmondhatja azokat az aggályait, amiket el kellene fogadniuk, hogy jobbító szándékkal tesz az ellenzék általában, és talán még találhatnának benne olyan mondatokat, olyan ötleteket is, amiket ha megszívnének, elképzelhető, hogy még jobb törvényeket tudnának alkotni. Tudom, hogy ez önöknél nem bevett gyakorlat, hiszen az elmúlt öt évben egyetlen ellenzéki módosító javaslatot sem fogadtak be.

(*Dr. Kovács Zoltán: Ez hazugság!*) Bocsánat, egyet igen, de aztán utána annullálták. Ez pont az enyém volt, azért emlékszem rá. De államtitkár úr, én is azt mondom, mint amit Sallai R. Benedek mondott: nyugodtan nyomjon gombot, mondja el, és akkor legalább hallják azok az emberek is, akik esetleg követik ezt a vitát, ők is meghallhatják az ön véleményét, és nemcsak a zárszóban, amikor az ellenzék már nem tud rá válaszolni. Mert az a legkönnyebb, amikor a zárszóban valaki elmondja a saját igazságát, és utána azt már nem lehet vitatni.

De menjünk tovább! Két nagyon lényeges dolog van, amit a közigazgatásnál és a bürokrácia csökkentésénél véleményem szerint figyelembe kellene venni. S talán az egyik legjobb lenne, ha ezeket a dolgokat esetleg megszívnék. Az egyik a szemléletváltás. Szemléletváltást kellene véghezvinni, hiszen az elmúlt 25 évben kialakult az úgynevezett urambátyám rendszer, amikor valaki csupán azért, mert politikailag megbízhatatlan, vagy azért, mert valakinek a valakije, akkor gyorsan el kell helyezni a közigazgatásban, és teljesen mindegy a szakmai előmenetel, teljesen mindegy, hogy ő szakmailag hogy tudja ellátni ezt a feladatot, az a lényeg, hogy neki állást kell találni. Ez az egyik.

A másik pedig az, amikor még csak nem is egy bizonyos pozícióra keresnek valakit és raknak be, hanem csak azért, mert valakinek a valakije, gyorsan felvesszük, és majd kitaláljuk, hogy mit fog csinálni, és hozzárendelünk majd különböző jogköröket. Ez mind a kettő nagyon káros a közigazgatásra, hiszen mind a kettőnél alapvetően sérül a bevált rendszer, sokkal lassabb lesz az ügymenet, és nehezebben fogják tudni az egész ügymenetet hatékonyabbá tenni.

A másik, ami lényeges, és ha megengedi, erre is mondok egy példát. Staudt Gábor képviselőtársam már mondta, hogy például az ügyintézők jogszabályismerete is meghatározza, hogy amikor az állampolgár az állammal el szeretne intéztetni valamilyen ügyet, az mennyire gördülékeny. Fordultak hozzám olyan panasszal, hogy egy nagyon bonyolult ügyben, egy egyszerű ideiglenes lakcímbjelentésnél az állampolgárnak négyszer kellett visszamennie a kormányhivatalba, mert ugyanaz az ügyintéző háromszor mindig elfelejtett valamit neki mondani, hogy milyen dokumentumot vigyen be, vagy rosszul mondta, hogy kinek kell aláírnia. Amikor ez az ember negyedszer is visszament a kormányhivatalba, akkor már teljes mértékben, egyébként jogosan az államra haragudott, pedig ezt az ügymenetet el lehetett volna intézni egy normális ügyintézővel akár öt perc alatt is. Neki ez négy napjába telt.

A másik pedig, hogy megvizsgáljuk azokat az értelmetlen és életszerűtlen szabályokat, amelyek növelik a bürokráciát, és amelyek csökkentik az ügymenet hatékonyságát. Erre is hadd mondjak önöknek egy példát, ha már a lakcímbjelentésnél voltam: az a rendelkezés véleményem szerint életszerűtlen és értelmetlen ma Magyarországon, hogy ha valakinek

van egy állandó lakcíme, akkor ezt az állandó lakcímet mindaddig nem tudja megváltoztatni, amíg egy másik állandó lakcímet nem tud beíratni. Abban az országban, ahol nagyon sok embernek nincs önálló tulajdonú lakása vagy pedig háza, nagyon nehéz egy állandó lakcímet bejelenteni. Ha elköltözött arról az állandó lakcíméről, ahova be volt jelenteve, akkor a hatóságok minden esetben - hiába van ideiglenes, vagyis tartózkodási lakcím beírva - majd az állandó lakcímén fogják keresni, az állandó lakcímén pedig már nem található meg. Éppen ezért a hatóságoknak is sokkal nehezebb lesz az ügymenet, és az adott állampolgárnak is, aki lehet, hogy hivatalos papírokat nem kap meg.

Ma Magyarországon a jogszabályok szerint nem történhet meg olyan, hogy valaki azt mondja, állandó lakcímem nincs, tartózkodási lakcímem viszont van, kérem, hogy csak azt jegyezzék be és ezt tartsák nekem nyilván. Ez nem lehetséges. Ha valaki lakást bérel, akkor nagyon kevés tulajdonos engedi meg, hogy oda állandó lakcímre bejelentkezzen. Tehát életszerűtlen szabályok akadályozzák úgy az állampolgárokat, mint az államot és a különböző hivatalokat, hogy egy ügymenetet gördülékenyen és minél gyorsabban végre lehessen hajtani.

Ezeket az értelmetlen és életszerűtlen szabályokat is át kellene vizsgálni, meg kellene nézni, hogy lehetne észszerűbbé és hatékonyabbá tenni adott esetben egy-egy ügymenet lefolyását. De amíg erre az állam nem hajlandó, amíg erre az állam nem képes, és nem is áll szándékában, addig kár ilyen toldoztatásokat-foldoztatásokat csinálni. Éppen ezért egy komplex, átfogó és minden részletre kiterjedő reformra lenne szükség, ami tudom, hogy nem két perc, de el kellene kezdeni ezt a munkát, és végre dolgozni kellene azon, hogy valóban jobba tegyünk az emberek életét, és megkönnyítsük az ő ügyintézésüket bármilyen szinten.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm Eiki Nestor urat, az észtparlament elnökét és delegációjának tagjait, akik Kövér László úrnak, az Országgyűlés elnökének meghívására tartózkodnak hivatalos látogatáson Magyarországon. *(Taps. - A delegáció tagjai felállva köszönik meg a tapsot.)* További tárgyalásaikhoz sok sikert és élményekben gazdag magyarországi tartózkodást kívánok.

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Kettőperces felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy dolgot elfelejtettem az előbbi hosszabb lélegzetű hozzászólásomban kifejtetni, ezért ebben a két percben szeretném a figyelmét felhívni rá.

Ha jól értelmeztem, akkor Lázár miniszter úr arról beszélt, hogy személyi állománybeli csökkentést fognak végrehajtani, és mindezek mellett szólt arról is, hogy 2016 második felében egyfajta közszolgálati illetményrendszer-változást is akarnak tenni. No, a lényeg a dologban: én azt gondolom, hogy ezt a két kérdést nem kellene egymással összemosni. Amikor - ahogy az előbb említettük - a bürokrácia terhei nagyjából 3000 milliárd forintnyi nagyságrendet képviselnek és önök 10 milliárd forintnyi megtakarítást akarnak tenni, akkor emellé azt mondani, hogy a létszám csökkentését fogják megtenni, nos, felhívnam a figyelmüket arra, hogy ezt ne tegyék, mert főleg az első időszakban, az átállás időszakában rengeteg terheléssel, rengeteg túlterheléssel lesznek párosítottak ezek a kollégák.

Természetesen annak már rég ideje, hogy a közszolgálatban egy másfajta előmeneteli rendszer- és illetményrendszer-javítást tegyenek, hiszen mint mondtam, az illetményalap már hatodik esztendeje változatlan az önök kormányzásának időszakában. Ez példa nélküli, még nem volt olyan a rendszerváltás pillanatától, hogy egy kormány alatt ne nőtt volna az illetményalap összege.

Ez hat éve, az önök időszakában, mint mondtam, 38 650 forint. Szoszo, ha ebben nem tettek eddig semmit, ha most ilyen szintű megtakarítást akarnak a törvénytervezet keretei között életre hívni és nem az ígért 500 milliárd forintos nagyságrendűt, akkor ne fenyegetse az embereket kirúgásokkal! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra következik Varju László független képviselő úr. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! A mai újsághírek között is szerepel, hiszen szép lassan csepegtetik azt az információt, hogy a közigazgatás átalakítására sor kerül abban a vonatkozásban is, hogy a közép-magyarországi régiót, Budapestet és Pest megyét külön kell választani. Ennek egyik következménye, hogy az adminisztráció vagy a bürokrácia e vonatkozásban, legalábbis amit szám szerint érint az átalakítás, egészen biztosan inkább több lesz, mint kevesebb. Ezt szerettem volna jelezni, hiszen az európai uniós források vonatkozásában miniszter úr előljáróban beszélt erről.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ezzel a kezdeményezéssel, ami a szétválasztásra vonatkozik, én egyetértek, támogatom, sőt, mint ahogy korábban a 2010-es kormányátadás-átvételnél volt, önöknek ezt már régen meg kellett volna tenni. Sajnos az a helyzet, hogy itt például, ahol a közigazgatás átalakítása elmaradt, Pest megye külső peremeiben, az agglomeráción kívül ez igen jelentős hátrányt okozott a vonatkozásban, hogy nem juthattak megfelelő forrásokhoz.

(14.00)

S azzal, hogy önök ezzel elhúzták az időt, és lényegében a 2014-2020-as időszakból önök kizárták azokat a településeket, 174 település van egyébként Pest megyében, nagy részüket kizárták ebből a lehetőségből, az bizony ennek a közigazgatási átalakításnak a hiánya. Ez összefügg azzal, hogy akkor, amikor önök ígérték, hogy mindezt fölülvizsgálják, és abból 110 törvényt idehoznak, annak érdemi része, fontos eleme mindebből hiányzik. Erre szerettem volna ráirányítani a figyelmüket, hogy van teendőjük még bőven. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki a napi-rend keretében felszólalni. Igen, kétperces felszólásra jelentkezett Teleki László képviselő úr. Mielőtt megadnám a szót, megköszönöm együttműködésüket, és az ülés vezetését átadom Hiller István alelnök úrnak.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Üdvözölöm önöket. Szomorúan kell bejelentenem a tisztelt Országgyűlésnek, hogy **a Magyar Köztársaság volt elnöke, Göncz Árpád elhunyt.** Már életében legenda volt. Kérem a tisztelt Országgyűlést, álljunk fel az emlékére. *(A teremben levők felállással adóznak az elhunyt emlékének.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Teleki László képviselő úrnak, MSZP.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Miniszter úr expozéja, azt gondolom, nagyon nagy ívű volt, viszont én nagyon hiányoltam belőle azt a fejezetet, amikor az önkormányzatokról beszélt, hogy a nemzetiségi önkormányzatok hová, milyen hierarchiába kerülnek. Nem is látni egyébként ezt a sort. Azt gondolom, már többször megfellelkeztek arról, hogy a nemzetiségi önkormányzatokat, akár a helyi nemzetiségi önkormányzatokat, akár pedig a megyei nemzetiségi önkormányzatokat megpróbálják beletenni abba a nagy kalapba, ahol lehet kezelni az ő működésüket is. Én viszont nem nagyon látom ezt ebben az anyagban.

Tehát a kérdésem az, hogy hol fognak elhelyezkedni a nemzetiségi önkormányzatok. De továbbmennék, nemcsak a helyi és a megyei szinteket, hanem az országost is kell valahová tenni. És nem csak azért, mert nap mint nap látjuk azokat a sajtóhíreket, amelyek az Országos Roma Önkormányzat rendszerében mutatkoznak, azokat a hiányosságokat, amelyek bizonyára a közigazgatás hiányosságai is, hogy

azok a visszaélések meg tudtak történni, amelyek megtörténtek a sajtó értesülései alapján. Tehát azt gondolom, ezzel a kérdéssel mindenképpen kiemelten kell foglalkozni, mert ha kimarad a gépezetből az a rendszer, ami egyébként a nemzetiségi kulturális autonómiáját próbálja meg biztosítani, akkor nagyon rossz irányba mehet el ez a dolog.

Bízom abban, hogy csak azért nem tették bele a nemzetiségi önkormányzatokat helyi, megyei és országos szinten, mert valahogy kimaradt ez az értékrendjükből, illetve nem számoltak ezzel. Viszont még egyszer szeretném kérni azt az államtitkár úrtól, miniszter úrtól, aki jelen pillanatban nincs itt, hogy ezt a kérdést mindenképpen nézzék át, vegyék górcső alá, hogy hogyan lehetne a közigazgatásba bekapcsolni, hogy a helyi, a megyei és az országos szint is tudjon működni a roma nemzetiségi önkormányzat, illetve a többi 13 nemzetiségi önkormányzat égisze alatt is. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy további képviselői felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Államtitkár úr jelezte, hogy kíván reagálni a vitában elhangzottakra. Kovács Zoltán államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az elmúlt négy órában eléggé kivésztük, talán szabad így mondani, ezt a beterjesztett törvényjavaslatot, amelyet fajsúlyának megfelelő módon tárgyalt a parlament. Hiszen jó néhány hozzászólás a jó szándékot is kinyilvánítva tett javaslatokat, illetve illetve kritikával az előterjesztést.

Először is szeretném megköszönni azoknak a képviselőtársaknak, frakcióknak, amelyek támogatták a törvényjavaslat általános szemléletmódját, általános jellegét, hiszen időnként egészen részletekbe menő szabályokban is tárgyalta a parlament ezt az előterjesztést. De abban, azt gondolom, mindannyian egyetérthetünk általánosságban, hogy a magyar kormány a bürokráciacsökkentés irányában 110 törvény módosításával egy előterjesztést behozott a parlamentbe. Ez egy jó irány, ezt senki nem vitatta, sőt jó néhányan támogatták is.

Szeretném elmondani azt is, hogy ez az előterjesztés, noha a kormány a beterjesztője, de elsődlegesen, és ezzel válaszolnék a felvetésekre is, a végekről, az ügyintézőktől felkerülő javaslatokból állt össze. Ez az expozéban is elhangzott, mintegy 1107 javaslat érkezett egy internetes platformra, ami belső internetes fóruma a kormányhivataloknak. Ez pont a gyakorlat oldaláról merült fel az ügyintézők részéről, illetve amit tapasztaltak az ügyintézésük során, amit adott esetben akár az ügyfelek is kifogásoltak, hogy

túl bürokratikus vagy felesleges iratokat, papírokat kérnek tőlük, illetve hogy hosszadalmas az eljárás.

Mert mi egy ügyfél célja? Az ügyfél célja az, hogy el legyen intézve az ügye. Ez az elsődleges cél, különösen, ha nincs ellenérdekű ügyfél. Másodsorban, hogy ez megfelelő módon történjék, és viszonylag gyorsan történjék meg saját ügyének elintézése. Ezért aztán ennek a törvényjavaslatnak az egyik fő eleme a határidővel, az eljárással kapcsolatos szabályok megváltoztatása. Ez valóban egy folyamat része. Hiszen többen felvetették a tisztelt képviselőtársak közül, hogy bele kellene kapcsolni még más eljárási szabályokat, más ágazatok szabályait is felül kellene vizsgálni. Mi most az első körben gyakorlati oldalról, egyébként a szakmai ágazatokkal egyeztetve, sőt még az érdekképviselőkkel is egyeztetve hoztuk be ezt a javaslatot.

Mint ahogy Lázár miniszter úr elmondta az expozében, ez egy hosszan tartó folyamat közbülső állomása. Hiszen először is létrehoztuk magát a szervezetrendszerét. Erről volt szó az expozében, nevezetesen a kormányhivatalok külső-belső integrációja, a járási szervezetrendszer kialakítása. És itt egy zárójel megjegyzést szeretnék tenni. Néhányan felvetették, hogy az önkormányzatoktól feladatokat vettek el az elmúlt időszakban a törvényhozásban. Szeretném elmondani, hogy tiszta viszonyokat kívántunk teremteni ezekben az ügyekben. Ami az állam feladata a feladatmegosztásban, azt végezze az állam, ami pedig a helyi közösség ügye, az pedig maradjon a helyi közösségnél.

Ez most kifejezetten az államigazgatási, illetve közigazgatási oldalról történt megítélés. Mert ki vitatná el azt, hogy mondjuk, a szabálysértés, a kis deliktumok szankcionálása nem állami feladat, miért önkormányzati feladat. Vagy mondjuk, az okmánycsalád, az okmányügyek, a gépjárművezetői-engedély vagy az útlevél miért önkormányzati ügy? Az kifejezetten állami ügy. Vagy akár mondhatnám azt is, hogy az állami alanyi jogon járó szociális ellátási rendszer, ami eddig egyébként az államnál volt, csak a Kincstárnál, megyei szinten szabályoztuk, az most a decentralizáció jegyében a járásokhoz került, tehát még közelebb az ügyfelekhez.

Ez egy szemléletváltást is jelent, tisztelt képviselőtársak. Ugye, a korábbi szocialista kormányok a regionalizmust részesítették előnyben. Tehát azt szerették volna, hogy a statisztikai, illetve térségfejlesztési régiók mellé épüljön ki egy egész regionális rendszer, ami akár önkormányzattal is rendelkezik, illetve mellé tegyék azokat az államigazgatási ügyeket, amelyek ma a kormányhivataloknál, illetve a járási hivataloknál találhatóak.

(14.10)

Ebben az ügyben történtek is lépések, teljesen szabálytalan lépések, mert feles törvénnyel módosítottak kétharmados törvényt. Ezzel azt is megtették,

hogy mondjuk, az önkormányzatok törvényességi ellenőrzése hosszú időn keresztül, közel két esztendőn keresztül nem folyt, noha, ha most apparátuslétszámáról is beszélünk, továbbra is fenntartották ugyanazt az apparátust a szocialista kormányok.

De visszatérve a törvényjavaslat lényegére, a szervezet kialakítása mellett a második az irányítási lehetőségek kiterjesztése. Itt többen keverték egyébként a szakhatóság vagy a szakkérdés fogalmát is. Nyilván nem mindenki jogász, és nem mindenki közigazgatási vagy államigazgatási szakember, ezért én ezt nem is rovom fel nekik, de érdemes azért egy ilyen előterjesztéshez, még ha ilyen hosszú is, a jogszabályokat hozzáigazítani, megnézni, és ezeket a jogszabályokat értelmezni, és akkor talán jogszabályismeret hiányából nem fordulnak elő olyan felszólalások adott esetben, mint mondjuk, Szilágyi György, vagy sorolhatnék más képviselőtársat is.

A harmadik része pedig, amiről ma beszélünk, az a jogszabályi környezet alakítása. A jogszabályi környezet vonatkozásában egyrészt az ügyféli oldalról történő bürokráciacsökkentésről beszélünk, másrészt magán a szervezetrendszeren belül is próbáljuk meg csökkenteni azokat a sok esetben az eredményt befolyásoló, határidőt befolyásoló ügyintézési mechanizmusokat, amelyekre adott esetben nincs is szükség. Ennek van egy fontos eleme, ami bent szerepel az előterjesztésben, hogy az állami szervezetek elektronikusan leveleznek egymással, és nem arról van szó, hogy a postán akadt el a levél, vagy egyébként várjuk, hogy mikor adják postára; ez egy utolérhető, ellenőrizhető és sokkal gyorsabb, ráadásul jóval olcsóbb rendszer, mint a korábbiak.

Ami az eljárás főbb szempontjait illeti, az ügyintézési határidőkről többen is azt a javaslatot tették, hogy ez egy helyes irány. Azt szeretném elmondani, talán önök nem tudják, de ezer eltérő határidő van a közigazgatási eljárási törvénytől, amelyben az általános idő 21 nap - ugye 30-ról lett 21. Tehát nem a 21 nap az izgalmas, hanem amit kormányrendeletekben és törvényekben egyébként maga a törvényhozás vagy akár a kormány szabályozott az elmúlt évtizedekben, és vannak rendkívül hosszú, 210 napos, 180 napos eljárási határidők is.

Mi a javaslatban 200 határidő esetében egy általános 25 százalékos csökkentést javaslunk. A mi elemzésünk és megítélésünk, illetve az ágazatokkal történt egyeztetés alapján úgy látjuk, hogy ezen belül is elintézhető az ügy.

A sommás eljárásra különösebben nem térnék ki, hiszen erről szó volt. 23 millió ügyről beszélünk, ebben nincsenek benne a NAV-os ügyek. A 23 millió ügy nagy része elintéződik 8 napon belül, de van 1 millió 300 ezer ügy, amelyik 60 napon túl sem intéződik el. Ezekben vannak - ahogy valaki a képviselőtársak közül említette, hogy az ő szóhasználatát használjam - ügyintézői trükközések, és vannak ügyféli trükközések is, hiszen ha ellenérdekű ügyfél van, akkor is megpróbálják kijátszani a jogszabályokat.

Ezért vezetjük be - amennyiben a parlament akceptálja, és úgy látom, ebben nem volt vita itt közöttünk - az objektív két hónapos függő hatályú döntést. Ugye, mi azt mondjuk, hogy az ügyintézőnek, ha török, ha szakad, el kell intézni az ügyet. Nyilvánvalóan erre felmerült az is, hogy akkor egyszerű lesz: majd elutasítja a döntést. De azért van egy teljesítményértékelési rendszer ma már a közigazgatásban; aki feltűnően sok ügyet fog majd - ahogy valaki fogalmazott - elutálni az eljárások során, ott a felettese vagy a közvetlen munkatársai is érzékelik, hogy nem megfelelő módon fog eljárni. De vannak kivételek is, hiszen vannak olyan szabályok, ahol muszáj megengedni, hogy a 60 napon túl is lehessen döntést hozni.

És hogy szankciója is legyen a rendszernek, ez azt jelenti, ahogy az expozéban elhangzott, hogy ha nincs eljárási illeték vagy igazgatási szolgáltatás, akkor tízezer forint jár az ügyfélnek úgymond kártalanításként, kártérítésként, ha pedig van, az visszajár a részére. Tehát az az ügyintéző, amelyik ilyenformán slendrián vagy nem megfelelő magatartást tanúsít és kárt okoz az államnak, annak viszont nincs helye a rendszerben.

Ebből adódóan felmerülhet, hogyan lehet ekkora eljárásdömpinget, eljárási jogszabályt, anyagi jogszabályt áttekinteni. Jelenleg van, ma már a kormányablakokban használjuk az úgynevezett tudástárat, amelybe a tárcák töltik fel a naprakész jogszabályokat. Ebben benne vannak az eljárási határidők és egy olyan ügyintézési segédlete az ügyintézőnek, amellyel átláthatóbbá és könnyebbé válik az eljárás.

Az eljárás felfüggesztésére rendkívül sok esetben kerül sor az egyes eljárások során. Mi úgy látjuk, hogy csak törvényi rendelkezés alapján függeszthetik fel az eljárást. Eddig kormányrendeletek alapján is meg lehetett ezt tenni. Úgy gondoljuk, hogy az Országgyűlés kontrollja a végrehajtó hatalom fölött ezt korlátozni fogja, tehát nem lehet korlátlanul, nyakrafőre felfüggeszteni az eljárásokat.

A másodfokú eljárás szintén egy fontos kelléke az előterjesztésnek, hiszen az ügyek 40 százalékában - megismétlem: 40 százalékában - újraindul az ügy, ennyiszor helyezik hatályon kívül. Tehát az ügyintéző, amelyik belemélyed egy másodfokú eljárásba, és látja azt, hogy adott esetben mi a hibája, vagy milyen eljárást vagy milyen bizonyítást nem folytatott le első fokon az ügyintéző, ezt ő maga is megteheti másodfokon, így nem indul újra előről az eljárás - adott esetben még jogszabályváltozás is következhet be -, hanem másodfokon ezt meg kell tennie. Ez a javaslatnak egy lényegi eleme.

Ami pedig a bejelentést illeti, ekörül jó néhány felszólaló is elemezte a jogszabályt; a bejelentés, illetve az engedélyezési eljárás. Sallai R. Benedek végighadarta azt, amit megírtak neki, és ezért nem mindig értettem pontosan, ezért is szoltam bele, hogy kicsit lassabban mondja, amit mond, hogy meg lehessen érteni. Nála hangzott el az, hogy a természet- és környezetvédelemnél ez nem egy helyes eljá-

rás. Szeretném elmondani, hogy maga a javaslat nem engedi meg az engedélyezést, bejelentéssé nem lehet átalakítani a közérdek magas szintje, a közegészség, közrend, közbiztonság és - hangsúlyozom, képviselő úr, önnek mondom - természet- és környezetvédelem, illetve a részben ezekkel összefüggő európai uniós szabályozási kööttség esetén, másrészt az ellenérdekű ügyfelek részvételével zajló eljárásokban. Nyilvánvaló, hogy ez az Alaptörvényhez igazodó ügyféli jogok védelmét jelenti.

Az ellenőrzés továbbra is fennáll, és a mi szemléletmódunk az, hogy az eddigi engedélyezési eljárás, ahova mindenféle papírt és engedélyhez különböző dokumentumokat be kellett vinni az anyagi jogszabályok alapján, ez ma is fennáll, csak megkezdheti a tevékenységet, és az ellenőrzés alapján derül ki az, hogy ez jogos vagy nem jogos. Ha jogszerűtlen, akkor szankciója van, azzal ellentétben, hogy most bárki másnap újra beadhat egy engedélyezési eljárást, mindenféle különösebb következmény nélkül, akkor is, ha jogszerűtlen vagy jogsértő magatartást tanúsított ez esetben. Huszonöt ilyen eljárást alakítunk át a bejelentési formává, de az anyagi jogszabályokat ez ügyben sem változtatjuk meg.

Tisztelt Képviselőtársak! Az egyes képviselői felszólalásokra szeretném elmondani, nem biztos, hogy a felszólalások sorrendjében. Z. Kárpát Dániel már egy jó két órája elhagyta az üléstermet, nyilván halaszthatatlan közfeladatai miatt. *(Szilágyi György: Elnökségi ülésen van! Elnökségi tag!)* Az nem fér össze a parlamenti munkával. És Szilágyi képviselő úr pont arra hivatkozott, hogy ne beszéljenek bele a másik mondandójába, akkor most legalább magának tegyen eleget, és ne kiabáljon be. *(Szilágyi György: Csak ez már zárszó! Nem lehet gombot nyomni! - Az elnök csejget.)*

Szeretném elmondani, az ügy érdekében szeretnék haladni. A 250 fő feletti, nevezzük multinacionális vagy nagyobb volumenű cégeknek, tehát ott van vevőszolgálat, ezért lehetőségként hagyja bent a törvény azt, hogy legyen fogyasztóvédelmi referens. De mellette ott a vevőszolgálat, amely ezt helyettesíti.

(14.20)

Felmerült az is, hogy a laborok multinacionális cégeknél vannak. Ez kifejezetten hazugság, hiszen a Nébih-laborok a Nemzeti Élelmiszer-biztonsági Hivatalnál találhatóak, gyakorlatilag a kormányhivatali épületekben funkcionálnak. Tehát szerintem nem érdemes fals információkkal traktálni a hallgatókat.

Ami még a fogyasztóvédelmet illeti, az erősödött az Orbán-kormány alatt, hiszen egy fogyasztóvédelmi hatóság helyett egy államigazgatási szerv, egy helyettes államtitkárság van helyettes államtitkár vezetésével, és a kormányhivataloknál is létszámban és egyéb módon is erősítésre kerülnek a fogyasztóvédelmi felügyelőségek szervezeti egységei. Ráadásul közös vizsgálatot végeznek ezek az eljárások során az

adóhivatallal, a munkavédelmi, munkaügyi felügyelettel és jó néhány szervezettel.

Lukács képviselő úrnak szeretném elmondani, és ki is gyűjtöttem, talán megtalálom azokat a javaslatokat, hogy az egészségügy vonatkozásában mintegy 400 ezer javaslattevő közül egy sem tett bürokráciacsökkentésre vagy állami rezsicsökkentésre javaslatot. Elmondom, hogy mire tettek és hány ezren. Ez az állampolgárok jelentős számát érintő és nagy volumenű ügyeket illeti: az okmánycsere ügyében 182 ezren, az ellopott igazolványok cseréje vagy pótlása ügyében 211 ezren, a forgalmi engedélynél 142 ezren tettek javaslatot, a felsőoktatási felvételi eljárás alapdíjának megszüntetése ügyében 135 ezren, hatósági erkölcsi bizonyítványnál pedig 172 ezer javaslattevő volt, hogy itt történjék meg az állami rezsicsökkentés, tehát ezeknek az igazgatási szolgáltatási díja, illetve illetéke csökkenjen. És itt kanyarodnék vissza Gúr Nándor felszólalására is. Ez a 10 milliárd forint egy konkrét tétel az igazgatási szolgáltatási díjak és az illetékek csökkentésére, de az átalakítás során jó néhány milliárdos megtakarítás már megtörtént akár az informatikai park cseréjében modern gépek kicserélésével uniós forrásokból, akár épületfelújítások a KEOP-ból, illetve a szervezetátalakításokból, én magam tudom, hogy a kormányhivataloknál jó néhány milliárd megtakarítás történt az átalakítások következtében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szabó Sándor képviselő úr az építésüggyel kapcsolatosan tett felszólalást. Tájékoztatom önt, lehet, hogy nem jutott el az információ, országos konzultációt folytat a Miniszterelnökség az építész kamarákkal, és egy nagy csomagban, az a következő bürokráciacsökkentő csomag, az az építésügy, amiről a miniszter úr beszélt, ez a kamarákkal és a szakmai szervezetekkel történt konzultáció, hogy miként lehet az állampolgárok építésügyeit illetően egy következő csomagba jogszabály-módosításként, törvényjavaslatok vagy kormányrendelet-módosítások formájában az építésügyet is a bürokráciacsökkentés szempontjából görcső alá venni. Gúr képviselő úr egy konkrét ügyet vetett fel, a közlekedési ügyet. Szeretném elmondani, ez azt jelenti, hogy nem lesz egy hatósági eljárás, hanem helyszíni bírságolások történnek a közlekedési ügyekben. Ez is a bürokráciacsökkentés. Tehát nem kap külön határozatot, hanem helyben elintéződik, ha szabálytalanságra kerül sor.

Ami pedig a létszámcsökkentéssel kapcsolatos felvetését illeti, miniszter úr semmilyen létszámcsökkentésről nem beszélt az államigazgatásban, szeretném ezt leszögezni. Ő összehasonlító adatokat mondott, hogy Szlovákiában, Csehországban, Németországban az állami apparátusban mennyivel kevesebben dolgoznak százalékos arányban, mint Magyarországon. És arról beszélt, hogy a területi közigazgatás alsó és középszintjén életpályamodell lesz 2016. július 1-jétől. Ennek az anyagi feltétele megeremtődött a jövő évi költségvetésben már.

Tisztelt Képviselőtársak! Remélem, hogy minden felvetésre sikerült válaszolnom. Ha nem, akkor nyilvánvaló, lesz majd még a TAB-ülésem is részletes vita. Mi nyitottak vagyunk minden javaslatra, amely a bürokráciacsökkentés érdekében előreviszi a közös ügyet, hiszen ez mindannyiunk ügye. És ebben szeretném Szilágyi képviselő urat azért megícsicsak megcáfolni, hogy jó néhány ellenzéki javaslat már befogadásra került az elmúlt kormányzás időszakában, nem egy. *(Szilágyi György: Mondjon egyet!)* Lehet, hogy az öné pont nem, de jó néhányat befogadott már *(Szilágyi György: Egyet mondjon!)* az előterjesztő. Én magam is voltam így.

Végezetül, tisztelt elnök úr, szíveskedjék megengedni, hogy egy klasszikus szakember gondolataival fejezzem be a zárszót. Magyary Zoltán a következőket mondta: „A közigazgatás nem az egyes emberek hatalma a többiek fölött, hanem a nemzet szervezete közös céljainak megvalósítására, közös szükségleteink kielégítésére. A közigazgatásnak nincs más létjogosultsága, nincs más mértéke, mint az embernek és a nemzetnek a szolgálata.”

Én ezzel ajánlom mindannyiuk figyelmébe ezt az előterjesztést, és kérem szíves támogatásukat. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Közlöm önökkel, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön, 16 óráig van lehetőség. *(Szilágyi György: Államtitkár úr, a miniszter úr szavaira se figyelt jól! - Dr. Kovács Zoltán: Mire?)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a magyar szórvány napjáról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig**. A Németh Zsolt, Páncél Károly, Potápi Árpád János képviselő urak, Fidesz; Semjén Zsolt képviselő úr, KDNP, által benyújtott előterjesztés H/6390. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Zsolt képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

NÉMETH ZSOLT (Fidesz), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A vasárnapon egy Kassa melletti szórványtelepülésen jártam egy templomszentelésen. A meghívó szövegéből szeretnék idézni: „Isten kegyelméből 12 év fáradtságos munkáját követően jutott oda Komaróc református gyülekezete, hogy templomát teljes mértékben felújíthatta a gyülekezet áldozatkész adakozásával, valamint a magyarországi pályázatokon elnyert anyagi forrásokból.” És két napra rá zajlik a Magyar Országgyűlésben a szórvány napjáról ez az előterjesztői vita. Azt gondolom, hogy amikor elvállaltam ennek a megemlékezésnek, ennek az eseménynek a szónoki feladatát, akkor még nem tudtam, hogy nem véletlen, hogy ilyen közel esik ez a két nap egymás-

hoz, a magyarság élni akarásának ugyanis egy rendkívüli élménye az, amikor egy szórványtelepülésen ilyen eredményeket könyvelhetünk el.

Határozati javaslatként képviselőtársaimmal egyetértésben november 15-ét a magyar szórvány napjának terjesztjük elő. Először pár szóban arról, hogy miért november 15-ére szeretnénk ezt a napot tenni, aztán pedig arról, miért tartjuk fontosnak, hogy a szórvány egy megkülönböztetett napot kapjon.

November 15-e Bethlen Gábor születésének és halálának is a napja. Ezen a napon született Erdélynek, Tündérországnak az a fejedelme, akihez Erdély aranykora leginkább kötődik. Ezért került a 2 ezer forintos bankjegyükre a fejedelem képe, és ezért esett nekünk is a választásunk erre az erdélyi történelmi alakra. Úgy véltük, méltónak és közelinek érzik magukhoz alakját a szórványban élő magyarok, aki maga is egy ma már szórványnak számító vidéken született, Marosillyén, Hunyad megyében.

De a választás már csak szimbolikusan lenne a miénk, ugyanis a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma javaslatára született meg az előterjesztésünk, vagyis a határon túli magyar képviselők kérésére indítványozzuk a szórvány napját november 15-ére. A kezdeményezés őtőlük származik.

Erdélyben és a közmédiában dicséretesen már hosszú ideje tartják a szórvány napját november 15-én. Hasonló ez egy kicsit ahhoz, ahogy június 4-e is előbb vált a nemzeti összetartozás napjává az egész országban, mint ahogy a Magyar Országgyűlés a nemzeti összetartozás napjává tette június 4-ét. És az is egy érdekes párhuzam, hogy a KMKF tett első említést a nemzeti összetartozás napjára vonatkozóan is egy határozatában, noha abban még június 4-ét nem jelölte annak idején meg.

(14.30)

Másodszor pedig magáról a tartalomról, miért szükséges ma véleményünk szerint a magyar szórványnak jelképet, napot szentelni minden esztendőben. Nem tudom, hány anyaországi magyarban tudatosul, hogy például Kassa környéke, Zoboralja, Bánát vagy Maramaros ma már szórványvidék, hogy Temes megyében immáron elvéve van magyar oktatás.

Mi a szórvány? Szórványnak nevezzük az összefüggő területi kapcsolattal nem bíró kisebbséget, szociológiai szempontból pedig azt a csoportot, amely külső segítség nélkül nem tudja megőrizni a nemzeti identitását, vagyis idegen nyelvi környezetben él, és már nincs összefüggő területi kapcsolata a tömbmagyarsággal.

Magyar szórvány alatt a Kárpát-medencében és a Moldvában élő magyarjainkat értjük mi, előterjesztők. Megkülönböztethető a Nyugat-Európában, Amerikában, Ausztráliában, Afrikában élő magyarság, akiket inkább a diaszpóra névvel illetünk. Az ő hozzájárulásuk a magyarság boldogulásához és az ő

problémáik ismét sajátosak, eltérőek a Trianon miatt utódállami területeken élő magyar szórványoktól.

Természetesen ez a mi szándékunk, és azt gondolom, hogy az elkövetkezendő időszak fogja majd eldönteni, hogy milyen tartalommal fog majd a szórványnap megtelni a Kárpát-medencében és a nagyvilágban.

A szórványosodásban fokozatok vannak. Egy szórványközösség ereje függ a település lélekszámán belül a kisebbségi nemzet százalékos arányától, függ abszolút számától, iskolarendszerének és egyéb intézményeinek, egyházi, önkormányzati, művelődési, médiaintézményeinek meglététől, illetve fejlettségi szintjétől. Van olyan szórvány, amelyet inkább szigetnek nevezhetünk, mert a magyar lakosság aránya ugyan magas, viszont az adott közösség elszigetelten él, nincs kapcsolata a tömbbel. Ilyennek tekinthetők példának okáért Délvidéken azok a bukovinai székely falvak, amelyek lakosságát a mai Szerbia területére telepítették át.

Ezek fényében ingadozik a szám, amit szórványnak tekinthetünk, valahol a 200 ezer és az 1 millió között a Kárpát-medencében. Láthatjuk, hogy igen nehezen körülírható, hogy pontosan mi tekinthető szórványnak. Azonban egy dolog biztos: a szórványosodási folyamat gyorsul. A határon túli magyarságon belül egyre többen élnek valamilyen szempont szerint kisebbségben, mint tömbben.

Mi maradt meg tömbmagyar területnek? Először is Székelyföld mint a legnagyobb tömb két és fél megyével, valamint Partium északi része, Bihar, Szatmár megye, de idevehetjük a Felvidéken a Csalóközt, talán a Bodroγκózt, Délvidéken Észak-Bácskát, Szerbiában a Tisza mentét, tehát azon településeket, amelyek ma leginkább a Délvidéken - utalok erre - ki vannak téve a migránsáradatnak. Kárpátalja Tisza menti része is mindenféleképpen ma még tömbnek tekinthető.

Hadd idézzek Vetési László református lelkipásztortól, az egyik legismertebb szórványkutatótól egy gondolatot: „A romániai városi és falusi peremmagyarság jelentős tömege feltartóztatlanul halad egy rövid távú és erőteljes felszámolás irányába.” A jelenlegi tendenciák alapján a Nemzeti Kisebbségkutató Intézet felmérése szerint hatékony beavatkozás hiányában 2032-re összeomolhat kilenc erdélyi szórványmegyében a kisebbségi intézményrendszer. Nevezetesen Arad, Beszterce-Naszód, Brassó, Fehér, Hunyad, Krassó-Szörény, Maramaros, Szeben, Temes megyékről van szó.

A legutóbbi népszámlálás adatai szerint 2011-ben 1 millió 237 ezer magyar élt Romániában, közülük 1 millió 224 ezer Erdélyben. 20 év alatt több mint 378 ezer lélekkel fogyatkozott meg az erdélyi magyar közösség, amiből 140 ezer a szórvány számlájára írható egyértelműen. A veszteség arányai régióként változnak.

A Székelyföldön és a Partiumban aránylag kicsi a veszteség, Közép-Erdélyben, Kolozsvár és Maros-

vásárhely térségében az országos átlagnak megfelelő, a szórványbeli, bányászati, észak-erdélyi magyarság azonban demográfiai szabadedésben van. Két évtized alatt az Arad megyei magyarság lélekszáma például 61 ezerről 37 ezerre csökkent, a máramarosi magyaroké 54 ezerről 34 ezerre, a krassó-szörényiek pedig 7800-ról 3200 főre fogytak.

A magyarok 2001-ről 2021-re előreszámított létszáma országonként a következő: Szlovákiában 521 ezerről 443 ezerre változik. Ukrajnában 157 ezerről 125 ezerre, de ez az adat nem számol a háborúval, amely már ma ezt a számot talán bekövetkeztette. Románia 1,43 milliőről 1,09 millióra fog fogyni, Szerbia 293 ezerről 208 ezerre, Horvátország 17 ezerről 8 ezerre, Szlovénia 6 ezerről 3 ezerre. Ausztria kivétel, ott némi növekedés várható. De tudjuk, hogy a magyarországi számok is negatív trendet mutatnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elsorolt adatok segítségével igazán az volt a szándékom, hogy egy előttünk álló feladatra, egy világos szórványstratégia megalkotásának a fontosságára hívjam fel a figyelmet. Nekik, akik ma a szórványban ébredtek, sajnos a tömbmagyarságtól, tehát a határon túl tömbben élő magyaroktól eltérő problémáik, hétköznapi gondjaik vannak. A nyelv megtartásának, a kultúra megtartásának az eszközei, az iskola, a templom, a feliratok, a közintézményekben az anyanyelvhasználat, ezek jelentik az ő problémájukat. Ahogy a határozati javaslat indokolásában is olvashatták a képviselőtársaim, ők csakugyan idegen környezetbe lépnek abban a percben, amint becsukták maguk mögött a családi ház kapuját vagy a lakótelepi lakásuk ajtaját. És ez a közeg, amibe kilépnek, sokszor nem támogató.

Ezekre a tömbmagyarságétól eltérő problémákra csak helyben lehet és gyakran egyedi megoldásokat találni. Bizonyos alapvető kisebbségi kérdések megoldása általánosan érvényes persze adott esetben a Romániában élő magyarságra, de ezek rendezése nem oldja meg a szórvány sajátos problémáit. Ezen belül Budapestről nézve eltérő akár a felvidéki és a bánáti szórvány igénye, problémája alapvetően. Ezért a szórványproblematika sokkal összetettebb, mint elsőre tűnik.

A szórványstratégia kiindulópontja mindenféleképpen egy nagyon alapos felmérés lehet, a régiókra, kistérségekre, településekre és adott esetben az intézmények szintjére lebontva. A szórvány problémáira több műhelyen belül többféle stratégiai megközelítés, vízió született az elmúlt években.

Idetartozik a Nemzetstratégiai Kutatóintézet javaslata, amely úgynevezett gyöngyhalászat néven vált ismertté. Ennek a lényege az, hogy a szórványból a tömbbe vinné a gyermekek oktatását, ami a szórvány lakosságának a megmentését, de a területeinek a kényszerű feladását jelenti. A gyöngyök tehát a magyar gyermekek, akiket összegyűjtenének a regionális központokba. Ennek ellenzői azt az érvet hozzák föl, hogy így örökre bezárhatunk olyan általános

iskolákat a szórványfalvakban, ahol még most is működnek kis létszámú magyar osztályok.

Egy fordított irányú elképzelés szerint pontosan ott kellene megerősíteni az iskolákat, ahol a szórványmagyarság él, vagyis a gyepüket akarja visszaerősíteni úgy, hogy kistérségi alapon strukturálná, szervezné meg és látná el a szórványvidéket. Ennek a stratégiának a kiindulópontja az a feltevés, hogy annyira életképesek egyes közösségek, hogy a szórványosodás folyamata az ő esetükben meg is állítható. Erre a megközelítésre példa a Kalló Zoltán nevéhez fűződő mezőszéki választói általános iskola vagy éppen a Beszterce megyei vicei általános iskola, amely Gergely István katolikus tiszteletes nevével fonódott össze, ahová a környező, nagyon szegény falvakból gyakran testvérpáronként gyűjtik össze a gyerekeket, akik aztán megszeretik iskolájukat, hálásak a gondolkodásért. Ez tulajdonképpen nem más, mint a régi református iskolarendszer mai változata, amelynek akkor a célja a tehetségek felkutatása és a továbbtanulási lehetőségeik biztosítása volt. Mára a cél a tehetségek mentése mellett természetesen a magyarság mentése is.

(14.40)

De említhetnénk Bőjte Csabát is, aki a ferences testvérekkel voltaképpen egy hasonló intézményrendszert működtet, árvaházi hálózattal. Persze, szintén eredetileg kicsit megint más indítatásból, de a kettő nem zárja ki, hanem inkább értékrendben is erősíti egymást, mert ő a gyermekmentésből indul ki, mások a nemzetmentésből.

Hadd hívjam fel a figyelmet a csángó magyarok évek óta zajló oktatási programjára! Több tucat faluban ezret meghaladó gyermek fakultatív oktatása zajlik, kiegészülve a gyimesi és csíkszeredai középfokú képzéssel. Minden sikeres program, úgy gondolom, és minden stratégia kiemelkedő hangsúlyt fektet arra, hogy meghatározza a tömb és a szórvány viszonyát, hogy hogyan lehet a tömb egyfajta belső anyaország a szórvány számára. Úgy gondolom, a jövőben sem lehet ettől eltekinteni.

Külön figyelmet érdemelnek a XXI. századi infokommunikációs technikákat alkalmazó szórványprogramok, a távoktatás és a többi. Természetesen rendkívül fontosnak tűnik ehhez a szórványstratégiához a futó programok, kezdeményezések alapos elemzése, hatékonyságuk elemzése, ez alapján lehet egységes és sikeres stratégiát megfogalmazni. Kiemelkedően fontos figyelmet fordítani a magyarországi háttérre, és nemcsak a magyarországi központi államigazgatási háttérre - erről talán majd az államtitkár úr fog szólni -, hanem a megyei, a helyi önkormányzati háttérre vagy éppen a civil szerepvállalásra, ami a szórványprogramokat kiemelten kezeli.

Hadd említsem azért meg a Határtalanul-programot, amelynek a jelentősége már most kézzelfogható eredményeket hoz, a Rákóczi Szövetségnek

számítalan programját, de különösen is a beiratkozási programját, vagy éppen a Vasárnapi Iskola Alapítványt, amely Benkei Ildikó nevével kapcsolódik össze, és nagyon komoly eredményeket tud felmutatni a szórványgondozásban. A november 15-ei szórványnap egy olyan nap lesz az elkövetkezendő években, amikor a főszereplők a szórványmagyarok lennének, elsősorban a kultúrájuk, kiemelkedő alakjaik és az őket támogató szervezetek, emberek bemutatásával, hogy mi is tanuljunk a szórvány hétköznapi hőseinek élni akarásából, és mi is erőt tudjunk meríteni a mi munkánkhoz az ő áldozatvállalásukból. Trianon százéves évfordulója nincs már olyan mesze, öt év múlva fogunk megemlékezni.

Célunk nem lehet más, mint hogy a trianoni százéves évforduló megújulva érje a magyarságot szerte a Kárpát-medencében. Ezt a célt szolgálja az előterjesztésünk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem Potápi államtitkár urat, kíván-e most szólni a kormány nevében. *(Potápi Árpád János jelzésére:)* Jelzi, hogy igen.

Öné a szó, parancsoljon!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az erdélyi magyarság immáron - ahogy elhangzott - négy éve Bethlen Gábor erdélyi fejedelem születésének napját a szórványmagyarságnak szenteli. Az Országgyűlés felé a külhoni magyar szervezetektől már több ízben - a Magyar Állandó Értekezlet szórványszakbizottsága és a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma részéről is - érkezett kérés, hogy ezt a hagyományt átvéve nyilvánítsuk a napot a magyar szórvány napjává.

A szórványosodás az egész Kárpát-medencére jellemző jelenség, ahogy az elnök úr is részletesen elmondta. Minden külhoni magyar nemzetrésznek megvannak a szórványrészei, olyan közösségei, amelyek sajátos gondokkal küszködnek. A magyarság megmaradásának biztosítása ezekben a térségekben kerül a leginkább veszélybe, elsősorban az asszimilációs folyamatok miatt, ez a speciális helyzet pedig megköveteli tőlünk, hogy külön figyelmet szenteljünk a szórványban élő magyarságnak, akár területenként is különböző, külön-külön programokat alkotva.

A szórványra nemcsak önmagáért kell odafigyelni, hanem a szórvány az a burok, amely védi a tömböt. A tömbben élő külhoni magyarság érdekében is meg kell tennünk mindent azért, hogy ez a burok ne szakadjon át, hogy a külső határt jelentő szórványközösségek megmaradjanak. Talán ez a gondolkodás is válasz lehet arra a dilemmára, amit az elnök úr is vázolt az előző felszólalásában, beszédében, hogy merre irányuljon vagy merre menjen a gondolkodás, milyen stratégiák szülessenek. Ezáltal

válí a szórványmagyarság ügye a magyarság közös ügyévé, és fontos, hogy ekként is tekintsünk rá. Jelenleg a külhoni magyaroknak - itt a kárpát-medencei magyarságot értem most ez alatt, hiszen a nyugati magyarságról általában mint diaszpóráról beszélünk -, tehát a külhoni magyarságnak körülbelül 60 százaléka él magyar többségű településen, 40 százaléka pedig kisebbségben, és ezek közül is a fele olyan településen él, amelyben a magyarok létszáma, lélekszáma nem éri el a különböző kisebbségi jogokhoz általában szükséges 20 százalékot. A szórványosodás tehát olyan probléma, ami a külhoni magyarok többségét érinti.

Ma már azt mondhatjuk, hogy a magyarság közel fele él szórványközösségekben, még akkor is, ha ezeknek a szórványoknak egy része - mint ahogy az előbb is említették - szigetként fogható fel, hiszen egy adott településen többségben vannak, viszont a környéke már nem magyar többségű település. Ezeknek a közösségeknek a veszélyeztetettségét jól mutatja, hogy a legutolsó népszámlálási adatok szerint a külhoni magyarok körében megfigyelhető drasztikus népességfogyást nagyrészt a szórványközösségek egyre gyorsuló asszimilációs folyamata okozza. El kell itt mondanunk azt, hogy nemcsak a számuk fogyatkozik ezekben a közösségekben a magyaroknak, hanem még drasztikusabb az arányaiban való változás a többségi nemzethez képest.

Küldetésünk ebben az esetben tehát nem kevesebb, mint megállítani a szinte már megállíthatatlant, ez azonban nem szabad, hogy elriasszon bennünket a feladattól. Bethlen Gábor szavai kell hogy erősítsenek: „Nem mindig lehet megtenni, amit kell, de mindig meg kell tenni, amit lehet.” Bízunk kell abban, hogy feltartóztathatjuk a szórvány felmorzsolódását. Hinnünk kell, hogy lassíthatjuk, hosszú távon pedig megállíthatjuk és visszafordíthatjuk majd a magyarság arányának és számának is a csökkenését ezekben a térségekben is. 2010-ben a nemzetpolitika új alapokra helyezésével a szórvány is új helyet kapott a nemzetstratégiában, aminek során újraértékelődött, felértékelődött az anyaország szórványközösségekhez való viszonya is. Továbbra is mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy a szórványban élők is úgy érezzék, hogy nem estek ki a nemzet életéből. Az elmúlt években is azon igyekeztünk, hogy segítsük és erősítsük ezeket a közösségeket. Létrehoztuk a MÁÉRT szórványszakbizottságát, amelynek keretében folyamatos konzultációra van lehetőségünk a szórványban élő, a szórvánnyal foglalkozó szakemberekkel, így első kézből értesülhetünk a szórványt érintő problémákról, és azok megoldásában együtt dolgozhatunk az érintettekkel.

*(Gelencsér Attilát a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

A Bethlen Gábor Alapból számos olyan intézményt és programot támogattunk és támogatunk,

amelyek a szórványközösségek megerősítését célozzák. Ezek közül csak néhányat említek, hiszen az elnök úr részletesen és sok ilyen egyesületet, illetve oktatási, szociális intézményt jelölt meg. A nemzeti jelentőségű intézmények között támogatjuk például a választói, a szamosújvári tékát, valamint a vicei szórványkollégiumot, a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége csángó oktatási programját, aminek közel 30 helyszíne van már. Emellett Erdélyben saját szórványkollégiumi programot is működtetünk.

A felvidéki támogatások közül szeretném kiemelni a magyar kormány támogatásával megépült Bodrogi Magyar Közösség Házát, amelyet éppen holnap, Királyhelmecen adunk majd át a bodrogiaknak; a Vajdaságban a Magyar Nemzeti Tanács szórványiskolabusz- és beiskolázási programjának támogatása mellett nemzeti jelentőségű intézménnyé választott Emmausz Fiúkollégiumot, a Boldogaszony Iskolánövérék Nagybecskereki Leánykollégiumát, az Apáczai Diákotthont.

(14.50)

Itt említhető meg például az Európa Kollégium létrehozása és indulása Újvidéken, amely szintén a szórványnak is lehet a támogatása. Kárpátalján pedig folyamatosan biztosítjuk a szórványban található katolikus óvodák, de egyéb más, református, görög katolikus óvodák, iskolák támogatását. A vasárnapi iskolák működéséhez szükséges forrásokat támogatjuk, támogattuk a Técsői Református Líceum új kollégiumának építését. De ha ilyen oktatási intézményeket említenek, nyugodtan említhetjük a partiumi oktatási intézményeket is. Nemrégiben járhattam például Nagykárolyban, Szatmárnémetiben, ahol szintén iskolákat, gimnáziumokat, óvodákat, illetve ezeknek a fejlesztését támogatjuk.

Tisztában voltunk és vagyunk is azzal, hogy a szórvány speciális helyzete önálló programot igényel. Ennek szellemében indítottuk útjára idén augusztusban a Petőfi Sándor-programot, amelynek keretében 50 ösztöndíjast küldünk a külföldi magyarság szórványközösségeihez, hogy segítsék értékőrző munkájukat, és tájékoztatói, közösségépítő, támogató tevékenységükkel erősítsék Magyarországhoz való kötődésüket. Ezt a programot a Kőrösi Csoma Sándor-program mintájára szerveztük meg, amely már harmadik éve zajlik a diaszpórában élő magyarságnál. A Petőfi-program érinti Romániát, Ukrajnát, Szerbiát, Horvátországot, Szlovéniát, Ausztriát, Szlovákiát, Csehországot, Bosznia-Hercegovinát, Macedóniát és Lengyelországot is. Az ösztöndíjasok a szervezetek kéréseinek megfelelően lettek kiválasztva a legkülönbözőbb munkákra. Van köztük sok pedagógus végzettségű, magyar- és történelemtanár, cserkész, a pályázatírásban jártas szakember, néprajzos, népzeneész, néptáncpedagógus, óvónő és tanítónő. Bár e program célja elsődlegesen a szórványban élők támogatása, nem titkolt célunk az is, hogy az

anyaországban élők megismerhessék a szórványban élők mindennapjait, sőt azt is elérendő célként jelöltük meg, hogy a különböző külföldi magyar régiókban élők megismerkedhessenek más régiók kihívásaival. A nyertes pályázók között 18 külföldi származású fiatal is szerepel, akiket nem abba a régióba küldtünk ki az ösztöndíjjal, ahonnan származnak, hanem például kárpátaljai származású fiatalot jutattunk el, küldtünk ki Erdélybe, vagy felvidéki pályázót a Délvidékre.

De emellett említeném meg a sikeresen zajló szakképzés évét is, ahol a szórványból származó fiatalokat segítünk szakmák megszerzésében, és az átjárhatósági ösztöndíj keretében biztosítottuk 128 fiatalnak egy hónapos magyarországi itt-tartózkodását a nyáron, akik a nyári szakmai gyakorlatukat magyarországi intézményben tudták lefolytatni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, nem kell további bizonyítékokat hoznom arra, hogy a magyar kormány 2010 óta folyamatosan ügyel arra, hogy a szórvány kiemelt figyelmet kapjon. Éppen ezért tartunk fontosnak minden olyan kezdeményezést, amely ugyancsak ezt hivatott előmozdítani. Hiszem azt, hogy minél több alkalmat szentelünk a szórvány helyzetéről való párbeszédnek, annál közelebb jutunk ahhoz a megoldáshoz, amely hosszú távon a szórvány megőrzéséhez és a Kárpát-medencei magyarság fogyásának megállításához vezet.

Végezetül engedjék meg, hogy idézzem Bethlen Gábor 1620. március 23-án írt levelét. „Nem jó nekem hatalmas császár ellen oly fejedelemséget felvennem, mely ő hatalmasságának ellene legyen, és abból országostól veszedelmünk következzen. Jobb nekem az én kevesemmel megelégednem, hogy sem mint, az sokért az keveset is éppen elveszhessem... Ha én magamat megkoronáztattam volna, soha én nálamnál bolondabb, de nyomorultabb fejedelem nem lett volna, mert a Porta mindjárt az országnak végházait éntőlem megadni kívánta volna, melyet ha nem cselekedném, azon túl avval fenyegetne, hogy ellenem támad az német mellé.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt annak a szándékkal olvastam fel, hogy én magam is támogatom azt a módosító indítványt, mely szerint a határozati javaslatból vegyük ki a „király” szót. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Pánczél Károly képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

PÁNCZÉL KÁROLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ez a határozati javaslat a magyar szórvány napjáról, amelyről most vitázunk, nem előzmények nélkül való, mint

ahogy azt hallhattuk az előterjesztő expozéjában, Németh Zsolttól, illetve az államtitkár úrtól is, hiszen már 2012-ben javasolta a MÁÉRT szórvány szakbizottságán több jelenlévő a szórvány napjának létrehozását. A tavalyi esztendő végén, 2014. december 5-én a Kárpát-medencei Képviselők Fórumán ez a javaslat ismét elhangzott, és ez akkor be is került a zárónyilatkozatba.

Az állásfoglalás akkor ezt tartalmazta: „Legyen ez a nap, mikor az összefogás jegyében a magyar nemzet jobban odafigyel a szórványmagyarságra rendezvények, híradások, előadások, konferenciák, közösségépítő programok révén.”

Erdélyben már több éve, 2011-től, a Kárpát-medence más részein pedig mintegy két éve tartanak eseményeket így az őszi időszakban, jellemzően november közepén. A másik előzmény tulajdonképpen ott rejlik az Alaptörvényünkben, amit 2011-ben fogadtunk el. A nemzetpolitika szempontjából az Alaptörvényünk legfontosabb mondata így hangzik: „Magyarország az egységes magyar nemzet összetartozását szem előtt tartva felelősséget visel a határain kívül élő magyarok sorsáért.” Összecseng ez és rímél Szabó Dezső mondatára - ő az az írónk, kolozsvári születésű, akit kissé méltatlanul elfelejtett a jelenkor -, amely mondat így hangzik: „Minden magyar felelős minden magyarért.” Ez a mondat cseng vissza az Alaptörvényünkben is.

Tisztelt Országgyűlés! A három lábon álló magyarságon belül, és itt a három láb alatt gondolok az anyaországi magyarságra, az elszakított országrészek magyarságára, a diaszpóramagyarságra, nos, a három lábon álló magyarságon belül a Kárpát-medencei szórványmagyarság mindenféleképpen kiemelt figyelmet érdemel. Már hallhattunk részletes számadatokat Németh Zsolttól, valóban megállapítható, hogy az elszakított, elcsatolt országrészek magyarságának mintegy fele él szórványban. Sajnos egyre kevesebb a tömb, egyre kevesebb a tömbben élő magyarok száma is. Tömb ma még létezik a Csallóközben a Felvidéken, Kárpátalján a tiszaháti régióban, a Székelyföldön, illetve a szabadkai régióban, Szabadka környékén a Bácskában, a határon kívül élő többi magyarság mind szórványnak tekinthető. Szórvány a nemzet határa. Mind az előterjesztőtől, mind az államtitkár úrtól hallhattuk, hogy a szórványt védelmezni kell, hiszen ha a szórvány elvész, akkor a tömb következik.

Az expozében említést nyert Vetési László neve. Vetési László erdélyi szociográfus úgy fogalmaz, hogy a szórvány egy nemzet öregkora. Tudományosan fogalmazva a szórvány egy veszélyeztetett etnikai csoport, hátrányos térbeli elhelyezkedésük, arányaik, lélekszámuk miatt nem tudják valóban önerőből megőrizni identitásukat. Ha önerőből erre nem képesek, akkor bizony az anyaország és a tömbmagyarság támogatására van szükség, és többször szeretném aláhúzni magam is, hogy a tömbmagyarság támogatására is szükség van a szórványnak.

A szórványközösségek jelenlegi problémái közül az egyik legfontosabb, hogy az asszimilációnak leginkább kitett csoportja ez a magyarságnak, leginkább kitett része a magyarságnak.

(15.00)

Rendkívül sok a vegyes házasság, a szórványterületek egyre inkább előregednek, és egyre fokozódik az elvándorlás is. Szórványközösségekben kevés a magyar iskola, kevés a magyar pedagógus, kevés a magyar diák, a továbbtanulási lehetőségek korlátozottak, és meg kell állapítanunk azt is, hogy sajnos a szórványterületek azok, amelyek a szomszéd országokban a legfejletlenebb régiók közé tartoznak gazdaságilag a legtöbb helyen, éppen ezért jelentős az elvándorlás is ezekről a területekről.

A magyarság megmaradásának két fő elemére szeretnék rávilágítani. Az egyik, hogy a magyarság megmaradása vajon oktatási, kulturális, anyanyelvi kérdés-e vagy gazdasági kérdés. Mind a kettő nagyon fontos, azt gondolom, hogy a gazdasági kérdéstől sem tekinthetünk el, hiszen, ha nincs helyben munka, megélhetés, akkor a szülőföldön való megmaradás is bizonytalanná válik, fokozódik az elvándorlás. Erre kínál egy lehetőséget a mai nemzetpolitikán belüli gazdaságpolitikánk, ami elősegíti a határon átvélő gazdasági kapcsolatoknak a bővülését. Említhetném a Kárpát Régió Üzleti Hálózatot, amely az idej esztendőben több új irodát nyit, és az idej esztendőből a Nemzeti Kereskedőház Zrt.-n belül végzi a munkát. A másik fontos dolog az anyanyelv és az oktatás. Itt szükséges, hogy a szórványban lehetőleg legyenek állami finanszírozású iskolák, ha ez nem lehetséges, akkor egyházi fenntartású iskolákra vagy óvodákra van szükség.

Államtitkár úr részletesen beszélt arról, és rámutatott arra, hogy már az elmúlt években is a szórvány irányában milyen intézkedések történtek, és ha az oktatásnál tartunk, akkor érdemes felidézni azokat a tematikus éveket, amely a szórványság felé is üzeneteket küldött, és gyakorlati segítséget is adott. Ilyen volt 2012-ben a külhoni magyar óvodások éve, majd folytatódott a kisiskolások, felsősök évével, jelenleg pedig a szakképzés éve zajlik.

Nagyon fontosak a szórványkollégiumok, amelyek gyűjtőhelyei a térség magyar diákjainak, fontosak a létrejött szórványcentrumok, amelyek középiszkolás korúaknak biztosítanak magyar nyelvű oktatást, és fontos az az iskolabuszprogram, amely a magyar kormány és a Bethlen Gábor Alap támogatásával működik a határon túli területeken, hiszen szórványból ennek segítségével érhetőek el a szórványcentrumok és az iskolák.

És nagyon fontos valóban a kultúra és a kultúrában azok a civil szervezetek és egyesületek, amelyek szórványban működnek. Ezek azok, amelyeknek közösségépítő és -megtartó erejük valóban megtart-

hatja a szórványt, és tulajdonképpen ezek egy-egy találkozási pontjai ezeknek a közösségeknek.

Nagyon fontos az idei esztendőben elindult Petőfi Sándor-program, amely a diaszpórába irányuló Kőrösi Csoma-program mintájára indult el a hajdani Monarchia országaiban a szórvány felé. Elsősorban azzal indult el ez az 50 fiatal az idén, hogy egy értékőrző, közösségépítő, a magyar-magyar kapcsolatokat erősítő tevékenységet végezzen, és az ő tevékenységük is a szórvány megmaradását szolgálja.

Esett itt már szó a vitában arról, hogy miért éppen november 15-e a szórvány napja. Azt gondolom, hogy méltó az a történelmi személyiség, Bethlen Gábor, akinek nevéhez, születésének és halálának évfordulójához kapcsolódik a szórvány napja, hiszen ő november 15-én született Marosillyén, Vajdahunyad megyében, ami ma már egy szórvány, és november 15-én is halt meg Gyulafehérváron, a hajdani fejedelmi központban, ami szintén ma már szórványterületen található. Azt gondolom, hogy méltán van az ő emléktáblája a gyulafehérvári templomban két olyan, úgymond nagy történelmi személyiség mellett, mint Fráter Martinuzzi György és Boeszkai István, az ő emléktáblájuk között helyezkedik el az ő emléktáblája. Valóban az ő nevéhez kapcsolódik Erdély aranykora, és az, hogy ebben az időszakban, amikor a három részre szakadt országban tulajdonképpen ország nem is létezett, csak nemzet, Bethlen Gábor egy olyan fejedelem volt, aki ott a 30 éves háború során az európai térképre felhelyezte Erdélyt.

Tehát az ő életére is emlékezzünk, amikor a szórvány napjáról és annak idejéről beszélünk, mindenféleképpen méltó az ő személyéhez kötni. Én arra kérem a tisztelt Házat, hogy a határozati javaslatot támogatni szíveskedjenek. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Következik Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónoka. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, képviselőtársaim már elmondták, hogy 2011 óta november 15-e, Bethlen Gábor erdélyi fejedelem születésnapja a magyar szórvány napja. Az RMDSZ nagyváradi kongresszusa a Hunyad és Kovászna megyei tisztségviselők javaslatára 2011-ben, február 27-én fogadott el egy olyan határozatot, amelyben november 15-ét a magyar szórvány napjává nyilvánította. Amiatt döntöttek így, mert az anyaország határain kívül a tömbben, a kisebbségben és a szórványban élő magyarok sajátos, különleges gondokkal küszködnek, és közülük is talán a szórványban élők helyzete a legveszélyeztetettebb.

2013-ban a magyar szórvány ünnepe kiterjedt az egész Kárpát-medencére. Erről a Magyar Állandó Értekezlet szórványszakbizottsága határozatot hozott

2013 májusában. A magyarországi központi eseményt november 12-én Budapesten a Magyarság Házában tartották. A résztvevők szakmai konferencián tekintették át az erdélyi, vajdasági, a felvidéki és a kárpátaljai szórványstratégiákat, a szórványban folyó oktatást és nyelvoktatást, az asszimiláció jelentőségét és a szórványkollégiumok helyzetét. Az RMDSZ a Magyar Állandó Értekezlet 2014. évi ülésén tett arra javaslatot, hogy törvény szentesítse a magyar szórvány napjának a megünneplését. A MÁÉRT ülést megelőzően Medgyesen a magyar szórvány napjának erdélyi központi rendezvényén Kelemen Hunor köszönetet mondott mindazoknak, akik közösségépítő munkát végeznek a szórványvidéken, hangsúlyozva azt, hogy a tömb és a szórvány tulajdonképpen egymásra vannak utalva, egyik sem létezhet a másik nélkül.

Az RMDSZ elnöke szerint leghamarabb a nagyvárosi szórványközösségek számára kell megoldást találni a kihívásokra. A legnagyobb probléma az, hogy nem tudjuk elérni a nagyvárosok negyedeiben az ott élő embereket, és még az egyház segítsége sem elegendő ehhez. A Temesvár, Zilah vagy éppen Kolozsvár nagy negyedeiben élő magyar közösségek a legveszélyeztetettebbek, őket fenyegeti leginkább az asszimiláció, hangoztatta akkor Kelemen Hunor. Kiemelte az anyanyelvi oktatás fontosságát, kijelentette, hogy minden magyar gyermek számára biztosítani kell annak a lehetőségét, hogy anyanyelvén tudjon tanulni.

A magyar szórvány napja elfogadásán túl azonban kiemelt figyelmet kell fordítani, és tenni is kell a szórványközösségek problémáinak megoldására, amelyek külső segítséget igényelnek nyelvük és kultúrájuk megőrzéséhez. Ennek érdekében itt már többször elhangzott, szükséges a szórványközpontok, oktatási intézmények és kollégiumok továbbfejlesztése és hálózatba történő integrálása. A közép- és felsőfokú oktatás megerősítése mellett további szórványközpontok és -kollégiumok létrehozása is szükséges, ezek működtetése is fontos. A szórvány tanári és lelkesítő ösztöndíjprogramokat pedig el kell indítani. Kiemelt odafigyelést igényelnek a nagyvárosi szórványok, ahol elsősorban az oktatási és a kulturális intézményrendszer hiányosságait kell közös erővel pótolni.

Szükség van továbbiakban a szórványprogramok költségvetésének a támogatására is, annak növelésére. A fejlesztési célok megalapozott meghatározása érdekében szükséges egy átfogó szórványprogram kidolgozása is, és végezetül támogatni kell a magyarok által lakott régiók, valamint a szórványban élő közösségek között kialakuló testvérkapcsolatokat és kulturális programokat.

Az MSZP tehát a magyar szórvány napjáról szóló határozati javaslatot támogatni tudja, de az előbb felsorolt problémákra, azt gondoljuk, hogy kiemelt hangsúlyt kell fordítanunk. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(15.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szászfalvi László képviselő úr következik, a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! „Nem mindig lehet megtenni, amit kell, de mindig meg kell tenni, amit lehet.” Államtitkár úr is idézte Bethlen Gábor fejedelemnek ezt a fontos gondolatát, mondatát, amely, azt gondolom, hogy nagyon világosan kijelöli a feladatunkat. Ha lehet így fogalmazni, a mindenkori magyar nemzetpolitikát is összefoglalja ez a mondat, a magyar nemzetpolitikának a kötelességét, feladatát, felelősségét. Ebből az következik tehát, hogy jó és hatékony nemzetpolitikára van szükség, ezt pedig nem lehet egy vagy egy-két eszközzel elérnünk. Sokféle, sokfajta eszközzel kell a magyar hatékony és jó nemzetpolitikát szolgálni, de még ez sem elég, ennek a sokféle és sokfajta eszköznek a harmonikus együttműködését kell megvalósítanunk.

Az Alaptörvényünk a következőképpen fogalmaz: „Magyarország az egységes magyar nemzet összetartozását szem előtt tartva felelősséget visel a határain kívül élő magyarok sorsáért, elősegíti közösségeik fennmaradását és fejlődését, támogatja a magyarságuk megőrzésére irányuló törekvéseiket, egyéni és közösségi jogaik érvényesítését, közösségi önkormányzataik létrehozását, a szülőföldön való boldogulásukat, valamint előmozdítja együttműködésüket egymással és Magyarországgal.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt öt esztendőben, én úgy gondolom, ez a nemzetpolitika megvalósult és egyre hatékonyabban és egyre kiteljesedettebb módon tudott megnyilatkozni. Elfogadtuk 2010-ben a nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvényt, és csak néhány mondatban idézem ide a mindannyiunk által jól ismert kormányzati és parlamenti intézkedéseket, döntéseket.

2010-ben még meg sem alakult az új kormány, az Országgyűlés máris elfogadta a magyar állampolgárság kiterjesztésére vonatkozó javaslatot, amelyben a nemzet közjogi egyesítését is jelenti.

2010-ben a kormány hatéves szünet után újra-indította a Magyar Állandó Értekezletet, ami a nemzeti érdekeink képviselőjére alakult legitim magyar szervezetek párbeszédének intézményesített fóruma, a közös gondolkodás helyszíne.

2010-ben konkrét egyházi szórványprogram indult, ezzel párhuzamosan pedig a szórványban tevékenykedő és szolgálatot végző lelkészeknek az egységes támogatása is kialakult és megerősítettük.

A Magyar Diaszpóra Tanács létrehozása 2011-ben valósult meg. A Nemzeti Jogvédő Hivatal felállítása; a Nemzeti Regiszter elindítása; a Kőrösi Csoma

Sándor-program beindítása; a Határtalanul! program, amelynek célja, hogy minden magyarországi diák intézményes formában legalább egyszer elutazzon határon túli magyar közösségekhez, szórványterületekre is természetesen; a Bethlen Gábor Alap létrehozása; a Julianus-program; oktatási-nevelési támogatások; nemzeti jelentőségű intézmények; illetve jól ismerjük mindannyian, hogy 2012 a külhoni magyar óvodák éve volt, 2013 a külhoni kisiskolások éve; a Mikes Kelemen-program, és hallottuk államtitkár úr részéről is, hogy elindult a Petőfi Sándor-program. Ezen túlmenően pedig számos gazdasági program indult el a magyar nemzetpolitika és a nemzetpolitikai stratégia jegyében.

Tisztelt Országgyűlés! A Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma, mint ahogyan már elhangzott, 2014. december 5-i ülésén azt a javaslatot tette, hogy az Országgyűlés november 15-ét nyilvánítsa a magyar szórvány napjává, hiszen Erdély aranykorának legnagyobb fejedelme, Bethlen Gábor ezen a napon, 1580. november 15-én született a ma már szórványterületen található Hunyad megyei Marosillyén. Az erdélyi magyarság immár négy éve megünnepli - mint ahogyan hallottuk, nem szeretném részletezni - ezen a napon a magyar szórvány napját.

Tisztelt Ház! Kétségtelen tény az, hogy nemzetünk fogyása leggyorsabban a szórványterületeken zajlik, itt a legintenzívebb az asszimiláló hatás. A szórványmagyarság sajátos helyzete miatt különleges támogatási módszereket kíván meg, a határon túli tömbmagyarság szempontjaitól eltérőket. A magyar szórvány napja kiemeli ezeket az olykor háttérbe szoruló közösségeket, és reménységünk szerint kellő figyelmet fordít a problémáikra. Ez a sajátos periférikus és a határon túli közösségeken belül is hátrányos helyzet indokolja, hogy a nemzeti összetartozás napja mellett, annak szellemében és céljait kiteljesítve a magyar szórványnak egy külön napot is és kiemelt figyelmet szenteljünk.

A mindennapi életben a szórványban élő magyarok sok esetben csak akkor és addig lehetnek magyar környezetben, amíg családi körben vannak; otthonaikból kilépve, egyből egy asszimiláló környezetbe lépnek át.

A még megmaradt vagy újonnan létrehozott helyi anyanyelvi intézményeiknek kiemelt szerepük van a magyar környezet fenntartásában. Ezeket a közösségi problémákat helyben lehet megoldani, ehhez azonban természetesen szükséges az anyaországi háttér, a tömbmagyarság háttere, hiszen erkölcsi, infrastrukturális és anyagi támogatás tekintetében csak ezekre számíthatnak.

Magyarország mindenkori kormányának Alaptörvényből adódó feladata és a magyar közösség küldetése, hogy a szórványban élő magyarokat minden lehetséges módon és eszközzel támogassa megmaradásukban, törekvésekben a politikai, kulturális, oktatási, egyházi, karitatív és gazdasági területen egyaránt.

Az országgyűlési határozati javaslat a magyar szórvány napjáról ráirányítja a figyelmet, a figyelmünket ezekre a közösségekre, erre a nagyon fontos és kiemelt területre, és felelős lépésekre ösztönzi az anyaországot és a tömbmagyarságot. Ha lehet így fogalmazni, akkor a közösségi, a nemzeti szolidaritást kívánja erősíteni. A közösségi szolidaritással kapcsolatosan hadd idézzem ide Pál apostolt, aki az első korinthusi levélben így fogalmaz: „Ahogyan a test egy, bár sok tagja van, de a test valamennyi tagja, noha sokan vannak, mégis egy test. Így, ha szenved az egyik tag, vele együtt szenved valamennyi. Ha dicsőségben részesül az egyik tag, vele együtt örül valamennyi.” Mi mást fejez ki ez a gondolat, mint a közösségi szolidaritást, a közösségi összetartozást, és azt gondolom, ezt alkalmazhatjuk a nemzeti közösségünkre is, magyar nemzeti közösségeinkre és szórványközösségeinkre.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Hála Istennek, számos olyan program indult már el az elmúlt évtizedekben és az elmúlt években, amelyek lassan valóban egy hatékonyan, hathatósan működő szórványstratégiát alkothatnak, illetve egy szórványstratégiává állhatnak össze. Az elmúlt fel-szólalásokból sok ilyen pozitív példát hallhattunk. Rendkívüli módon szükség van tehát a politikai, a civil szervezetek, az egyházak összefogására, az anyaország sürgős és hathatós támogatására ahhoz, hogy a szórványban élő közösségek megmaradjanak a magyar nemzet számára. A magyar kormány a Bethlen Gábor Alapkezelőn keresztül nyújt számos támogatást szórványprogramokra, a Magyar Állandó Értekezlet szórvány szakbizottsága különböző szakpolitikák kidolgozásával tartja napirenden a szórvány ügyét, ugyanakkor az anyaországi odafigyelésen túlmenően a külhoni közösségek körében is tetten érhető ez a szolidaritás. Ismerjük a székelyföldi szórványmentő program megalkotását, amelynek célja, hogy a tömbmagyar erdélyi régiók kulturális és más rendezvények szervezése révén, közösségek közötti testvérkapcsolatok, önkormányzatok közötti kapcsolatok kialakításával erősítsék a szórványban élő magyarok önazonosság-tudatát és a tömbmagyarság, illetve a szórvány szellemi kötelékeit.

(15.20)

Hadd hozzam ide pozitív példaképpen még az Erdélyi Református Egyházkerület munkáját a számos, már elhangzott pozitív példa mellé, hiszen az Erdélyi Református Egyházkerület egy kidolgozott és működőképes konkrét szórványstratégiával rendelkezik. Ezzel együtt is Kató Béla püspök úr lelkesi és püspöki szolgálatát szeretném itt kiemelni és megköszönni. Ezek a támogatási formák és programok már csak azért is rendkívül fontosak és elengedhetetlenek, mert mindannyian ismerjük a legutóbbi népszámlálási adatok nagyon negatív üzenetét a szórványmagyarság helyzetéről, ami nyilvánvalóan kö-

vetkezményekkel kell hogy járjon mindannyiunk számára, akik valamit szeretnénk tenni az ő érdekében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Az előterjesztés a magyar szórvány napjával kapcsolatosan felhívja tehát a figyelmünket a felelősségünkre, a közös munka kötelezettségére és arra, hogy egységes, hatékony, jól működő szórványstratégiára van szükség, melynek számos jelét már tapasztalhatjuk, de nyilvánvalóan nem ülhetünk a babérjainkon és nem lógathatjuk a lábunkat, hanem az elkövetkezendő években is felelősen mindenkinek a saját helyén meg kell tennie mindent annak érdekében, hogy ezeket a végváratokat megtartsuk.

Befejezésül szeretném ideidézni a már többek által idézett Vetési László erdélyi református lelkipásztort, aki így fogalmaz: „Aki a szórványt nem becsüli, az sem a tömböt, sem a jövőt nem érdemli.” A Kereszténydemokrata Néppárt támogatja az előterjesztést, és erre kérjünk minden képviselőtársunkat is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Szávay István képviselő úrnak adom meg a szót, ő a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyarként való megmaradás szempontjából a szórványközösségek azok, amelyek a legnehezebb és egyben a legkiszolgáltatottabb helyzetben vannak. Számukra a magyar államnak ugyanúgy meg kell adnia minden szükséges és igényelt támogatást, mint ahogyan a tömbben élő külhoni magyarságnak vagy azoknak a diaszpórában élő kivándoroltaknak és leszármazottaknak, akik a korábbi századok egész világokat romba döntő háborúi és forradalmi miatt kényszerűségből távoztak szülőföldjükről.

Nemzetünk hanyattatott történelme során számos alkalommal kényszerültünk védekezésre, számos alkalommal kellett végvárrendszereket építenünk annak érdekében, hogy belső területeinket megvédelmezzük azoktól, akik azokat tönkretenni, elpusztítani, felprédálni, rabságba dönteni akarták. Kétségtelen, hogy ma nem erőszak, nem háborús pusztítás fenyegeti megmaradásunkat a Kárpát-medencében, hanem nyelvünk, kultúránk, hagyományaink, hitünk elvesztése és feladása. Pontosan tudjuk, hogy mindez a szórványra hatványozottan igaz, miközben az is sajnálatos tény, hogy az elesett szórványtelepüléseket rögtön, szinte visszafordíthatatlan folyamatként követi a korábban még tömbmagyarnak számító területek, falvak és városok szórványosodása.

De mégis ki kell mondanunk, hogy nyelvünk, kultúránk, hagyományaink és ezzel magyarként való

megmaradásunk zálogai, mondhatni, modern kori végvárai azok a szórványtelepülések, ahol adott esetben már csak egy düledező templom, egy omladozó iskola vagy egy régebben még sokak által használt közösségi ház emlékeztet az egykor volt magyar világra. Olyan magyarok küzdenek e településeken modern végvári vitézként megmaradásukért, akik még fontosnak tartják, hogy gyermekeiket, unokáikat magyar szóra tanítsák, magyar iskolába, magyar istentiszteletre, magyar néptáncórára járassák vagy egyszerűen csak magyarul szóljanak hozzájuk. És a rosszálló pillantásokat, a nevetségessé tételt nem is feltétlenül csak az ukránoktól, románoktól vagy szerbektől, hanem bizony sajnos sokszor saját családtagjaiktól, barátaiktól kapják.

És mondjuk ki azt is, hogy sajnos az elmúlt évtizedek magyar kormányai nem voltak kellően erős támaszai a Kárpát-medencei magyar szórványnak. Ugyanúgy hajlamosak voltak elfeledkezni róluk, mint Habsburg királyaink a végvárainkról és az azokban szolgálatot teljesítőkről. Csak akkor eszméltek, amikor valamelyik fontos bástya összedőlt, netán a várnép megfutott, és ezzel elesett egy végvár. S emiatt esnek el sajnos ma is anyanyelvi, kulturális végváraink Dél-Erdélyben, a Mezőségen, a Felső-Tisza mentén vagy éppen Újvidék, Nyitra, Eszék és Lendva környékén. Sajnálatos tény, hogy Bethlen Gábor fejedelmünk szülőfalujában, Marosillyén legutóbb is már csak tíz személy vallotta magát magyarnak.

Tisztelt Országgyűlés! Nemcsak a Székelyföldön vagy a Csallóközben vannak még magyarok, hanem Hunyad, Nyitra vagy éppen Szerém megyékben is. Nemcsak Beregszászon és Szabadkán, hanem Técsőn és Nagybecskerekén is lehet még magyar szót hallani az utcán. Nemzeti kulturális emlékezetünk számos ékköve ma már a szórványban található. Sem a gyulafehérvári ezeréves templom, sem a nagyságos fejedelem, II. Rákóczi Ferenc hamvai, sem a Kölcsey által megénekelte huszti vár környékén nem vagyunk már többségben mi, magyarok. De még vagyunk. Ha kevesen is, ha kevesebben is, de még vagyunk.

Ezért tartottuk mi, jobbkiosok már a 2010-es választási programunkban is kiemelten fontosnak egy külön szórványstratégia megalkotását, hogy e közösségek régióként is eltérő speciális helyzetére megfelelő válaszokat tudjunk adni. Fájó, hogy ebből azóta sem lett szinte semmi. Bár örömmel hallottuk az imént, hogy most már Németh Zsolt képviselő úr szerint is fontos lenne egy ilyen stratégia megalkotása. De már 2015-öt írunk, és még csak el sem indult semmilyen közös gondolkodás, párbeszéd, netán együttműködés arról, hogy miként tudnánk a felmerülő igényeknek megfelelően, programszerűen és kormányokon átívelő nemzetpolitikai konszenzus alapján e közösségeket támogatni.

A Magyar Állandó Értekezlet és a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma is megfogalmazta már azt az igényét, hogy november 15-ét,

Bethlen Gábor fejedelmünk születésének és halálának napját, évfordulóját a magyar szórvány napjává nyilvánítsuk. Magam a Nemzeti összetartozás bizottságának múlt heti ülésén azzal az utóbb naivnak tűnő javaslattal éltem, hogy a korábbi emléknappal kapcsolatos szomorú példákából okulva próbáljunk meg ez alkalommal közös ötpárti képviselői előterjesztést benyújtani, vagy legalább egy, a Nemzeti összetartozás bizottságában konszenzussal megszövegezett javaslatot elfogadni. Felvetésemet a bizottság fideszes elnöke, Pánczél képviselő úr akkor elvi egyetértéséről és támogatásáról is biztosította, éppen ezért ért meglepetésként, hogy még aznap, azaz múlt hétfő délután benyújtásra került a javaslat, nem meglepő módon négy kormánypárti képviselő önálló indítványaként.

Az ügy, amelynek érdekében most felszólalunk, persze nemes és feltétlenül támogatandó, ugyanakkor a javaslat szövegezése semmiféle koherenciát nem mutat a korábban elfogadott hasonló tematikájú javaslatokkal. Arról nem is beszélve, hogy hiányos és pontatlan, indoklása pedig ellentmondásos. Olyan, mintha egy fogalmatlan gyakornokkal írták volna meg rohammunkában, aki a témának maximum 15 percnyi google-izás erejéig nézett utána. Ezt a javaslatot csak azért állította valaki össze, kedves képviselőtársaim, hogy mielőbb át lehessen erőszkolni a parlamenten, nehogy véletlenül elindulhasson valamiféle konszenzuseresés és közös gondolkodás. Nehogy véletlenül valaki más is osztozhasson önökkel ennek a nemes ügynek a képviselőjében! Csak a Fidesz! - ismerjük a jelszót. Mi, jobbkiosok pedig mindig azt mondjuk mindenre: csak a nemzet!

Szomorú volt hallani, milyen szánalmas alibizésre kényszerítették a tegnapi bizottsági ülésen Pánczél képviselőtársunkat, aki azzal próbálta kimagyarázni a bizonyára általa is kínosnak tartott helyzetet, hogy azért kell ezt a javaslatot ilyen gyorsan beadni, hogy november 15-ig elfogadásra kerülhessen. Az egy hét alatt új minisztériumot is kreálni tudó fideszes törvénygyár működését figyelembe véve ez egy kamu indok. Az előzetes konszenzus kialakítása, valamilyen közös javaslat megfogalmazása tehát, amire egyébként a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumának szándéka is irányult, csak akarat kérdése lett volna, ami azonban nyilvánvalóan ismét hiányzik az önök részéről.

Ugyanazt folytatják, kedves kormánypárti képviselőtársaim, amit az elmúlt öt évben tettek: a nemzetpolitikát pártpolitikává züllesztik. Mert pontosan látható már az előttünk fekvő javaslatból is, hogy bár rövidesen országgyűlési határozat fog válni belőle, mögötte mégsem lesz semmilyen tartalom, semmilyen valós, konkrét kormányzati szándék.

(15.30)

Üres szavak ezek így csupán. Persze, legalább ki lehet majd pipálni vele egy olyan ügyet, amellyel

kapcsolatban az önök kormánya számos alkalommal nyilvánult meg ellentmondásosan az elmúlt öt év során.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! A Bethlen Gábor Alap vitájában majd - amit már bizottsági szintre számúztak, nehogy erről a kérdésről a parlament plenáris ülésén túl sokat lehessen beszélni - konkrét adatsorokkal is fogok szolgálni. Most csak annyit jegyeznék meg, hogy erős ellentmondásban áll a határozati javaslatban megfogalmazott szándék és a kormány szórványközösségek irányába gyakorolt eddigi támogatáspolitikai hozzáállása. Különösen Erdélyben, de sajnos másutt is igen jellemző volt ugyanis az elmúlt öt évben, hogy néhány szórványkollégium vagy iskolai buszjárat támogatása mellett is a szórványterületeken működő intézmények, szervezetek, illetve az ott megvalósuló programok jelentős része csak minimális vagy semmilyen magyar állami forrást nem kaphatott a Bethlen Gábor Alaptól.

Tiltólistán voltak pusztán azért, mert nem valamelyik külhoni fideszes fiókparthoz húztak, mint például az erdélyi szórványokban is, ahol a települések és civil szervezetek zöme az RMDSZ-hez köthető volt, és a Fidesz akkor még éppen hadban állt a szövetséggel, és bőszen építette a nemrég egyébként rúttul cserbenhagyott és azóta csak lélegeztetőgépen tartott Erdélyi Magyar Néppártot. Ezért számunkra nemcsak e fontos javaslat benyújtásának a módja elfogadhatatlan, hanem az a tény is, hogy a kormány nemhogy a többi politikai párttal, de még a szórványszervezetekkel sem egyeztetett ez ügyben, és eszébe sem jutott kikérni a véleményüket egy ilyen, őket érintő, róluk szóló kérdésben.

Pedig ők vannak terepen, ők tudják igazán, melyek azok az elemek, amikre egy ilyen javaslatban szükség van. Számunkra felháborító az, hogy a kormány e szimbolikus, ám gyakorlati következményekkel is bíró kérdésben megint csak Budapestről és csak Budapestről, és megint csak erőből és csak erőből akarja megmondani a tutit.

Fájóan hiányzik a javaslatból a szórvány közbeszédbe, különösen a köznevelés történő beemelése is. Ez utóbbi fontossága abban rejlik, hogy pont a legzsenyébb, legfogékonyabb életkorban keltené fel az érzékenységet azon magyar közösségek irányába, amelyek magyarnak való megmaradása talán az egyik legnehezebb. Mindkét cél érdekében támogatná az Országgyűlés például magyar és idegen nyelvű konferenciák, tudományos és ismeretterjesztő előadások megszervezését, oktatási anyagok és audiovizuális termékek összeállítását és minél szélesebb körben történő terjesztését, csak hogy idézzem szó szerint a hasonló tárgyú fideszes javaslatok szövegét.

Hiányolom az előterjesztésből azok megbecsülését, valamiféle elismerését is, akik szórványközösségek érdekében kiemelkedő munkát végeznek. A magyar szórvány napján kaphatnának valamiféle díjat,

kitüntetést mindazok, akik munkájukkal, teljesítményükkel vagy szolgálatukkal jelentősen hozzájárultak a szórványmagyarság megmaradásához. És ha már külön kezeljük ezen közösségeket, akkor érdemes lenne a Bethlen Gábor Alapon belül elkülöníteni egy szórványt támogató külön keretet, ezzel is kifejezve az ezen közösségek iránt viselt magyar kormányzati felelősséget.

Érthetetlen továbbá, hogy miként írhat elő a határozati javaslat ünneplésre való felhívást. Ez valamiféle elírás esetleg, vagy pusztán egy Németh Zsolt-i szerencsétlen fordulat arra vonatkozóan, hogy ünnepeljük meg pusztá létünket, megmaradásunkat, hogy nem veszünk ki még teljesen? Egyáltalán nincs semmi ünnepeknivaló abban, hogy nemzetünk a katasztrófális XX. század után jelenleg jó esetben is szétszakítva vegetál, miközben jellemzően inkább mindenhol egyre fogy és pusztul, úgy Magyarországon, mint a Kárpát-medencében.

Határozottan visszautasítjuk, hogy bármit is ünnepeljünk a magyar szó, a magyar gondolat szomorú visszaszorulásán, épített és kulturális örökségünk megállíthatatlannak látszó eltűnésén és a nemzetünk által belakott területek veszteséges zsugorodásán. Jó lenne, ha kiszakadna végre a Fidesz ebből a gondolati körből. Elég nagy felháborodást okozott és mély sebeket ejtett már az is, hogy önök barackfados, egymás talpára lépő, blőd ünnepet csináltak nemzetünk egyik legnagyobb tragédiája, Trianon évfordulójából.

Súlyos aggályokat vet fel többek között az is még, hogy a Miniszterelnökség közvetlen alárendeltségében tevékenykedő, pénznyelő kamuintézet, a több mint egymilliárdos költségvetését elkölteni még alibi tevékenységekkel sem képes Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnöke nemrégiben a szórvány felszámolásáról beszélt. A szakmai berkekben csak gyöngyhalászatnak tartott stratégia szerint a még magyar-ként érző és magyarnak megmaradni akarókat át kellene menteni a szórványterületekről a tömbterületekre, ahol megmaradásuk biztosítva lenne. Jó lenne tehát világosan látni, hogy a kormány most végül a szórvány megmaradását vagy áttelepítését akarja, netán mind a kettőt egyszerre.

Persze, a gyöngyhalászat kérdése legitim felvetés, és nagyon örülünk neki, hogy a Nemzeti összetartozás bizottságának tegnapi ülésén Pánczél elnök úr nyitottságot mutatott azzal kapcsolatban, hogy a szórványtémán belül akár erről a felvetésről is beszélni lehetne, meg lehetne hallgatni az érdekelt feleket, ki lehetne alakítani valamilyen közös állásfoglalást. Mert itt kezdődhetne az igazi és egyébként határon innen és túl egyaránt kívánatos nemzetpolitikai konszenzus. Az olyan nemzetpolitika, amelynek alapjai a demokratikus keretek között lezajló kormányváltások ellenére azért maradhatnak változatlanok, mert azokkal nem csupán egyetlen párt, hanem az összes olyan politikai erő egyetért, amely a kérdés iránt felelősséget és érzékenységet visel. Az

olyan nemzetpolitika, ahol nem kell az egyik magyar szervezetnek és közösségnek attól rettegnie, hogy kismizmik a kormányváltás után, a másoknak pedig azért vágnia a centit, hogy a fordulat után végre bosszút állhasson a négy vagy még több szűk eszterdóért.

Az eddig követett kormányzati nemzetpolitika azonban messze nem ilyen volt. Az elmúlt öt évben soha semmilyen témában semmilyen megbeszélés, semmilyen egyeztetés nem történt. A Fidesz még azt a jobbikos javaslatot is elutasította, hogy egy össz-párti kerekasztalon vitassuk meg a háborútól fenyegetett kárpátaljai magyarság érdekében szükséges lépéseket és intézkedéseket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Mi, jobbikosok olyan nemzetpolitikát akarunk, amely maradandó, mert bennünket is túlél majd, és biztosítja a magyarság fennmaradását. Olyan nemzetpolitikát, ahol senkinek sem kell félnie, olyat, amelyben mindenki kizárólag érdemei szerint és nem politikai haverság, sőt politikai szervilizmus alapján nyerhet támogatást ahhoz, hogy a magyarság helyben történő, hosszú távú megmaradását és gyarapodását szolgálja a Kárpát-medencében, tömbben és szórványban egyaránt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Ikotity István képviselő úr, az LMP vezérszónoka. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Lehet Más a Politika kiemelten fontos ügyként kezeli a szórványban élő magyarok segítségét, ezért támogatni fogjuk a magyar szórvány napjáról szóló előterjesztést is. Ugyanakkor fontosnak tartjuk felhívni az előterjesztő kormánypártok figyelmét arra is, hogy mindez nem sokat fog érni, ha pusztán jelképes üzenet marad. A magyar államnak tettekben is meg kell mutatnia, elkötelezett abban, hogy segítse a szórványt az oktatásban és a magyar nyelv használatában. Az biztos nem segít a szórványban élőknek, ha a szomszédos országokkal is megromlik a viszony, ahogy látjuk az elmúlt időszakban.

Az eddigi politika elsősorban közösségi elvárásokat fogalmazott meg, az LMP emellett az egyén társadalmi viszonyait is javasolja figyelembe venni. Másként megfogalmazva, segíteni kell a magyarként való boldogulást. Ennek érdekében a határon túl élő, magyar identitással bíró személyeknek kisebbségi helyzetben esélyegyenlőséget kell biztosítani ahhoz, hogy mind a többségi, mind a kisebbségi viszonyok között megvalósíthassa a maga társadalmi mobilitási pályáját, kiteljesíthesse és megélhesse kulturális azonosságát, saját életvilágával részt vehessen a regionális és helyi modernizációs folyamatokban.

Az előbbieken meglévő társadalmi esélyegyenlőség az intézményes keretek megteremtésével csök-

kenthető. *(Sic!)* Ennek az intézményes szerkezetnek egyszerre kell a saját nemzeti önszerveződésen alapulnia, részét képezni az államországi intézményességnek, a nyelvországi kulturális hálózatoknak és a nemzetközi fejlesztési programoknak. Az így működtetett intézményi alrendszerekre tagolt struktúra egyszerre szocializációs keret és tudásbeviteli felzárkóztató programok csatornája lehet. Tehát nem ingatlanépítésekről, gépkocsivásárlásokról vagy napi-díjakról beszélünk, nem tagadva persze ezek szükségességét, hanem programok működtetéséről.

E társadalomfejlesztő munka mérése nem a demográfiamutató, hanem a munkapiaci pozíció és az adott közösség belső stabilitása. Mindennek finanszírozására hatékonyabb, átláthatóbb, eredményesebb pályázati rendszert kellene működtetni. Valljuk be, jelen pillanatban ez egyáltalán nem így van, főleg az átláthatóság tekintetében, minőségbiztosításról pedig szinte egyáltalán nem beszélhetünk.

(15.40)

A szórványban a forrásokat a helyieken keresztül, szervezeten kell felhasználni. Szükséges vasárnapi iskolák létrehozása, amelyet a helyiek működtetnek, fontos a magyar nyelvű sajtó fenntartása, az iskolai képzések után a magyar nyelvű kisközösségi foglalkozások, pályaorientációs segélynyújtási tanácsadás és az ösztöndíjprogramok indítása is. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Kétperces felszólalásra nyílna lehetőség, de ezzel a lehetőséggel sem kívánt élni senki.

Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. További felszólalásra senki nem jelentkezett. Ezzel az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. Pánczél képviselő úr jelentkezett, parancsoljon!

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Előterjesztőtársaim helyett és nevében is köszönöm szépen mindazoknak, minden frakcióból egy-egy embernek, aki a vitában részt vett, illetve azon képviselőtársaimnak, akik figyelemmel követték ezt a vitát. Köszönöm szépen, hogy ebben a nemzetpolitikai feladatban a határozati javaslat kapcsán a véleményüket kifejtették. Remélem, majd a végszavazásnál is támogatni fogják. Azt gondolom, előterjesztőtársaimmal együtt elmondhatom azt, hogy ha értelmes módosító javaslatok érkeznek, azokat természetesen támogatni fogjuk.

Igazából egy bíráló hang volt, Szávay István képviselőtársunké, aki a hárommondatos határozati javaslat kapcsán összehordott hetet-havat, tehát

tulajdonképpen a nemzetpolitika egészét érintette egy olyan sajátos stílusban, ami rá jellemző. Ez az a nemzetpolitikában kifejtett stílus, aminek az eredménye az lett, hogy 2014-ben a határon túli szavazók mintegy 2 százaléka tudta támogatni a Jobbik országos listáját. *(Z. Kárpát Dániel: De gyenge! Ez komoly szakmai érv volt! - Potápi Árpád János: Az tényleg az!)*

Azzal a felvetéssel kapcsolatban, hogy szórvány vagy diaszpóra, egyértelműen a Kárpát-medencei elszakított országrészek szóránymagarságáról szól ez a nap. A tegnapi bizottsági ülésen is elmondtam, és amiről ma itt beszélt Németh Zsolt mint előterjesztő, a Gyöngyhalász-programról, hogy sajnos ott értelmes vita nincs. Tehát Szász Jenő személye kapcsán egyesek ezt a programot egyértelműen elutasítják, ugyanakkor az értelmes vita nem bontakozott ki ebben az ügyben. Azt gondolom, hogy a jövőben ennek is helye volna, ezt megvizsgálni, hogy van-e ennek a programnak jövője vagy valóban el kell-e utasítani, de még egyszer mondom: ma az értelmes vita hiányzik ebből a programról.

Ünnep vagy megemlékezés? Valóban, egy fogóban lévő magarság szempontjából nem is gondolhatjuk azt, hogy ez ünnepnap legyen, ugyanakkor várunk ide megfelelő kifejezéseket. A megemlékezés sem jó szó, remélem, nem lesz olyan, amikor a szórványról megemlékezünk, mert az azt fogja jelenteni, hogy már nincs. Éppen azért születik ez a nap is, hogy ráirányítsa a figyelmet a szórványra és az ő megmaradásukra.

Azt gondolom, hogy a Bethlen Gábor Alapnál a szórványra külön sor vonatkozzon, annak elkövetkezendő költségvetési tervezet vitájánál lesz helye, hogy ilyen sor kerüljön a költségvetésbe.

Ugyanakkor pedig azt gondolom, hogy a szórványügy és a szórványstratégia ügyét, amiről itt szó esett, pont ez a nap fogja elősegíteni, hiszen ez a nap külön kiemelt lehetőséget ad arra, hogy konferenciák is foglalkozzanak a szórványüggyel, és valóban kialakulhasson a jövőben egy szórványstratégia, amiben nyilvánvalóan a magyar Országgyűlésnek és a magyar Országgyűlés Nemzeti összetartozás bizottságának is helye van.

Köszönöm szépen még egyszer a vitában való részvételt, és kérem, hogy a határozati javaslatot minél nagyobb számban támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.** Az előterjesztés T/6398. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhe-

tő. Elsőként megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Magyarország, de nyugodtan mondhatjuk, hogy egész Európa egyik legnagyobb kihívását jelenti a bevándorlásügyi probléma. Ebben az évben eddig már több mint 300 ezer illegális bevándorló érkezett Magyarországra a zöldhatáron keresztül. Mindez olyan intézkedések meghozatalát igényli, amely a probléma komplex, számos területet átfogó rendezését lehetővé teszi. A megfelelő intézkedések megtételéhez tehát az egészségügyi területre vonatkozó feladatokat és szabályokat is át kellett tekinteni, és szükség szerint most módosítani is kell.

Magyarország közegészségügyi, járványügyi helyzete jelenleg stabil, azonban nem hagyhatjuk figyelmen kívül a migrációs nyomásból fakadó, nyilvánvalóan fokozódó járványügyi kockázatot. Ez a járványügyi kockázat több tényezőből áll.

Nem ismerjük, nem ismerhetjük az országunkba érkező migránsok korábbi betegségeit, megkapott védőoltásait, és azt sem tudhatjuk pontosan, hogy az országban, ahonnan jöttek, milyen közegészségügyi, milyen járványügyi helyzet van éppen. A jelenleg hatályos jogszabályok szerint a menekültstátusért folyamodók tartózkodási helye szerint illetékes járási tisztii főorvos dönt arról, hogy a járványügyi helyzetnek megfelelően mely orvosi vizsgálatok szükségesek, és egyedi határozattal rendel el azok elvégzését.

A probléma abban áll, hogy rendkívül alacsony a bevándorlóknál a szűréseken való megjelenési hajlandóság. A legfrissebb adatok szerint a szűrésre kötelezetteknek kevesebb mint 5 százaléka jelentkezik szűrésre. A magyar egészségügyi rendszer az elmúlt hetekben, hónapokban számos esetben gondoskodott migránsok ellátásáról. Mivel azonban az elrendelt szűréseken a bevándorlók többsége nem vesz részt, ezért az állapotokról nagyon keveset tudunk.

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal tájékoztatása szerint idén eddig kevesebb mint 1400, szeptemberben pedig mindösszesen 230 menekültstátusért folyamodó ember vett részt szűrővizsgálaton a jogszabályban meghatározott betegségekkel összefüggésben. Ez még akkor is kockázatot jelent, ha az elvégzett vizsgálatok alapján a migránsok 95 százaléka egyik vizsgált betegségben sem szenved, mindösszesen 5 százaléknál volt pozitív az eredmény. Szükséges, hogy olyan védelmi eljárást hozzunk létre, amely a járványok és fenyegetettségek széles skálája ellen biztonságot nyújt a magyar lakosságnak. Ez nyilvánvalóan a bevándorlóknak is érdekük.

Erről a szélesebb körű biztonsági rendszerről szól az egészségügyről szóló CLIV. törvény módosí-

tásáról szóló, előttünk fekvő, T/6398. számú törvényjavaslat. A törvényjavaslat megfogalmazza e helyzet kezelésében az egészségügyi ágazat feladat- és hatáskörébe tartozó feladatokat, azaz az egészségügyi válsághelyzet kezelésének azon szabályait, amelyek biztosítják hazánk közegészségügyi, járványügyi védelmét.

A javaslat célja, hogy megteremtse annak a jogszabályi feltételét, hogy a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet vagy az egészségügyi törvény szerinti egészségügyi válsághelyzet esetén az országos tisztifőorvos az elismerést kérő személyek részére kötelezően elvégzendő szűrővizsgálatokat rendelhessen el. A kötelező szűrővizsgálatok elrendelésének lehetősége lehetővé teszi a bevándorlók jóval nagyobb arányú szűrését. Annak érdekében, hogy a szűrővizsgálatok minél magasabb arányban történjenek meg, felismerve ezáltal a fertőző betegségben szenvedőket, az elrendelt szűrővizsgálat elvégzése menekültügyi hatóság által kijelölt helyen történjen meg.

A törvényjavaslat rendelkezik arról az esetről is, ha az elismerést kérő az államhatárról szóló törvény szerinti tranzitzőnájában adja be a kérelmét. Ebben az esetben itt kell elvégezni a szűrővizsgálatot. Vannak olyan, elismerést kérő személyek, akik különleges bánásmódot igényelnek, idetartoznak többek között a kísérő nélküli kiskorúak és a várandósok is.

(15.50)

Az ő esetükben a szűrővizsgálatot soron kívül, más, elismerést kérő személyt megelőzően kell elvégezni annak érdekében, hogy az ő védelmüket időben biztosítani lehessen.

Az egészségügyi törvény szerinti egészségügyi válsághelyzet kezelésére vonatkozó fontos szabály, hogy a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet elrendelésekor az egészségügyi válsághelyzetre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. Az egészségügyi válsághelyzet akkor áll fenn, ha bármilyen okból olyan helyzet áll elő, amelynek következtében a helyi egészségügyi kapacitás nem elég az ellátási igények kielégítésére. Ilyenkor speciális szabályokat lehet bevezetni, mint például az átvezénylés, a megszokottól eltérő munkarend vagy az ellátási területek átalakítása, valamint az eszközök, gyógyszerek beszerzésének és pótlásának egyszerűbb eljárásrendje.

A válsághelyzet idején a módosítással a válsághelyzet megoldásába bevonható egészségügyi intézmények köre kibővül, ezért szükséges az egészségbiztosítás által fedezett összegben felül esetlegesen felmerülő további többletköltségek megtérítéséről esetükben is rendelkezni. A módosítással lehetőség nyílik továbbá az egészségügyi ellátóhelyek rendőri őrzésére is.

Tisztelt Ház! A jelenlegi bevándorlási helyzet nagyon komoly probléma, amivel egészségügyi vonatkozásban is foglalkozni kell. Magyarország az Országos Egészségbiztosítási Pénztáron, a mentő-

szolgálaton és a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalon keresztül már eddig is több mint 200 millió forintot költött a bevándorlók kapcsolatos egészségügyi ellátásra. Magyarország eddig több mint 27 ezer szűrővizsgálatot végzett el.

Javaslatunk azt a célt szolgálja, hogy a válsághelyzet idején az egészségügyi szervezeteknek megfelelő lehetősége és megfelelő jogköre legyen olyan intézkedéseket megtenni, amelyekkel a probléma kontrollálhatóbbá és ezáltal annak megoldása is gyorsabban megvalósíthatóvá válik. Kérem ezért, hogy támogassák a betervezett törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Bene Ildikó képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék!

DR. BENE ILDIKÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy az államtitkár úr az expozéjában már elmondta, a hazánkra nehezedő migrációs nyomás szükségessé teszi azt, hogy az egészségügyi törvényben az egészségügyi ágazat hatáskörébe rendelt feladatok tekintetében megtörténjenek azok a módosítások, amelyek képesek a kialakult helyzetet komplex módon, széleskörűen és megfelelő szakmaisággal kezelni.

Azt el kell mondjuk, hogy a megnövekedett migráció miatt komoly járványügyi kockázat van, de azt is el kell mondanunk, hogy a hatóságok a szakmának megfelelően kezelik a kialakult helyzetet, és ma Magyarországon a közegészségügyi és járványügyi helyzet az elmúlt hónapok nehézségei ellenére is stabil.

Hazánk az egészségügyi válsághelyzet kezelésére rendelkezik komplex tervvel, amely tartalmazza a járványok elleni védekezés pontos menetrendjét, és meghatározza az ágazat valamennyi szereplőjének a feladatát. A fenti törvénymódosítással biztosított, hogy minden olyan rendelkezés rugalmasan, az adott helyzetnek, az adott szituációnak megfelelően és haladéktalanul megtörténhessen, amely az egészségügyi biztonság jelenlegi színvonalát képes fenntartani. Lehetőséget ad a jogszabály-módosítás arra is, hogy a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet, illetve az egészségügyi törvény által meghatározott egészségügyi válsághelyzet esetén az országos tisztifőorvos kötelezően elrendelheti a szűrővizsgálatok elvégzését.

Ma Magyarországon a 2007. évi, menedékjogról szóló jogszabálynak van kormányrendelete, amely szabályozza a menekültstátusért folyamodók orvosi vizsgálatát, illetve egészségügyi miniszteri rendelet határozza meg ezekben az esetekben a kötelezően elvégzendő vagy elvégezhető szűrővizsgálatok sorát. Meg kell teremtenünk azonban annak a lehe-

tőségét, hogy ezek a szűrővizsgálatok a lehető legnagyobb eséllyel megtörténjenek, hiszen - amint államtitkár úr is elmondta - jelen pillanatban a szűrésre kötelezettek körülbelül 5 százaléka jelenik meg a szűrővizsgálatokon. Tehát nagyon fontos, hogy ezek a szűrővizsgálatok minél szélesebb körben megtörténjenek, kiszűrve a fertőző betegségben szenvedőket, és az elrendelt szűrővizsgálatok a menekültügyi hatóság által kijelölt helyen kerüljenek elvégzésre. Illetve az is egy nagyon fontos dolog, hogy ha az elismerést kérő személy az államhatárról szóló törvény szerinti tranzitónában adja be a kérelmét, akkor a szűrővizsgálatokat is itt kelljen elvégezni.

Azt, hogy milyen járványügyi intézkedések szükségesek, a hatóságok, illetve a szakma által szabályozottan, pontosan ugyanúgy kell végrehajtani, mint minden olyan esetben, amire esetleg az elmúlt időszakban már lehetett példa. A módosítás során pontosításra kerül, hogy valamennyi érintett részére, aki az egészségügyi válsághelyzet felszámolásában részt vesz, az egészségbiztosítás által fedezett összegben felül a költségek a központi költségvetésből kerülnek megtérítésre. Az egészségügyi válsághelyzet esetén az Egészségügyi Készletgazdálkodási Intézet által kezelt állami egészségügyi tartalékban megvan az a gyógyszer mennyiség, illetve orvostechnikai eszközöknek az a mennyisége, ami egy másik pillére ennek a biztonságos feladatellátásnak. Az pedig, hogy az egészségügyi válsághelyzet idején valamennyi egészségügyi szolgáltató bevonásra kerülhet, a terhek egyenletesebb eloszlását, hatékonyabb és rugalmasabb feladatelosztást tud biztosítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! A most tárgyalt törvényjavaslat terjedelmében kicsi, de jelentőségét tekintve nagyon komoly feladatokat határoz meg. Az országunkba érkező nagyszámú migráns ellátása, a megfelelő higiénés viszonyok biztosítása, a megelőző intézkedések megtétele a biztosítéka annak, hogy elkerüljük a hazánkban már évek óta nem ismert fertőző megbetegedések ismételt megjelenését, a súlyos járványügyi helyzet kialakulását, hogy a magyar állampolgárok egészségügyi biztonságát meg tudjuk őrizni.

Mindezeket figyelembe véve tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák az előttünk fekvő törvénymódosítást. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Tukacs István képviselő úr, az MSZP vezérszónoka. Tessék!

TUKACS ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Szűréseket és kötelező szűréseket végezni minden közösségben lehet, indokolt. Végzünk itthon is, azért, mert tudjuk, hogy bizonyos életkorok, földrajzi hely tartalmaznak kockázatokat.

A migránsok esetében - amely ügyében azért mégiscsak azt mondanám, hogy a napokban hazánkon áthaladó menekültek ügyében - a helyzet az, amit ön mondott: nem ismerjük a kockázatokat. Ezért tehát a szűrés és kötelező szűrés bevezetése indokolt. Erről az alapról indulunk akkor, amikor a véleményünket megfogalmazzuk.

Ugyanakkor szeretném azt elmondani, tisztelt államtitkár úr, hogy az MSZP már júniusban kezdeményezte azt, hogy ezeket a szűréseket el kell végezni. Abban az időben azonban a kormányzati erőben némi zavar mutatkozott, mert az önök államtitkára azt állította, hogy nem kötelező új jogszabályt alkotni hozzá, és el lehet végezni ezeket a szűréseket.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd mondjak két adatot: június végéig 66 788 menedékkérőt regisztráltak, ugyanakkor 737 esetben végeztek szűrést. Kérdezem önt, államtitkár úr: mi volt a helyzet akkor, amikor ez megtörtént? Mondhatnám azt is, hogy jó reggelt kívánok, hogy fel tetszetek ébredni, hogy itt van az asztalunkon egy törvényjavaslat, amely előírja a kötelező szűrést. Az, hogy az államtitkárunk azt mondta, hogy nem kell ehhez külön törvényjavaslat, most legyen teljesen mellékes körülmény, beszéljék meg egymás között. Azt azonban, hogy már júniusban 66 ezer ember regisztrált, és ebből önök képtelenek voltak a szűrésig eljuttatni a nagy többségüket, csak 737 embert, ez komoly kormányzati hiba. Tehát azt mondom ennek a törvényjavaslatnak az ügyében, hogy támogatjuk, de amit önök tettek, az viszont baj.

Abban az időszakban, amikor azt mondtuk, hogy a jogszabályok elegendő lehetőséget adnak az alkalmazásra, önök azt mondták, hogy ez nem így van, és majd később történik valami. Támogatjuk ezt a javaslatot, de ez bizony komoly baj. És akkor, amikor az önök belügyminisztere a napokban bevallotta, hogy tízezrek utaztak át az országon regisztráció nélkül - erről eddig valamiért nem beszéltek -, na, ez még komolyabb baj.

(16.00)

Tehát most, amikor itt van előttünk ez a törvényjavaslat, államtitkár úr és tisztelt képviselőtársaim, akkor a kérdés jogosan merül fel, hogy mi történt eddig, miért nem volt ez a probléma ilyen komoly probléma, és miért nem intézkedtek annak ügyében, hogy ne csak riogassanak, hanem valóságosan is történjenek intézkedések.

Azt hiszem, hogy ennek a felvetése jogos és nem alap nélküli. Azért nem alap nélküli, mert a júniusi kezdeményezésünkre önök nagyjából vállaltak és azt mondták, hogy majd történik valami. Nos, ez a valami itt van előttünk egy jogszabály formájában. Mi azt állítjuk, hogy abban az időszakban annak a bizonyos törvénynek az előírásai alapján, amelyet a menedékjogról szóló törvénynek neveznek, lehetett volna intézkedniük, mégis azt mondták, hogy várunk

októberig júniustól, és letesszük ezt a javaslatot, amely gyakorlatilag meglévő passzusokat emel át egészségügyi szükséghelyzetekből.

Államtitkár úr, ha szigorúan a tárgynál maradunk, akkor csak annyit kellene mondanunk, hogy támogatjuk, és látni akarunk körülményeket, amelyek ezt a jogszabályt övezik, mert szeretnék néhány lábjegyzetet fűzni az eddig elhangzottakhoz.

Lábjegyzet 1. Mi van azzal, aki nem regisztrált? Mi történik vele? Mi van azzal, aki regisztrált, de mondjuk, börtönbe kerül az önök által elfogadott jogszabály alapján, egy közösségbe, ahol mondjuk, a járványügyi kockázatok azért mégiscsak egy kicsit nagyobbak, mint átutazva Magyarországon egy vasúti kocsiiban vagy buszban?

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Lábjegyzet 2. Mi a következmény? Tehát milyen erőforrásokat tudnak mozgósítani önök ahhoz, hogy ezt a hatalmas feladatot elvégezzék? Mi a következménye ennek a törvénynek? Hiszen beszélni kellett volna arról is, hogy a szegénylősen egészségügyi szolgáltatóknak és másoknak nevezett ott majd dolgozók ügyében vajon lesz-e elég erő arra, hogy elvégezzék ezeket a munkálatokat, magyarul, a szűréseket.

Szívesen hallottam volna arról, hogy vajon melyek lesznek azok az intézkedések, amelyek ebben a speciális esetben megtörténnek, mert ha azt gondolja államtitkár úr, hogy ez a jogszabály elegendő, akkor ön téved, ugyanis az ezzel kapcsolatos speciális előírások léteztek már eddig is hazánkban, de nem menekültekre alkalmazva, hanem járványügyi helyzetekre alkalmazva. Ennek az egészen nagy specialitása az, hogy ha hazánkban járványveszély van, azok az emberek ott laknak és ott maradnak, ezek az emberek viszont mennek. Mi történik, ha megállapítják, hogy valaki fertőző beteg, és a járvány kockázatait hordozza egyénként vagy akár érkező közösségként?

Lábjegyzet 3. Újra megkérdezném, mi a helyzet a nem regisztráltakkal, államtitkár úr, egyáltalán mi a helyzet azokkal, akiket valami, általam fel nem fogott oknál fogva a belügyminiszter úgy gondolta, hogy nem kell regisztrálni.

És végül, bízom abban, hogy a különleges helyzet kihirdetésére nem kerül sor, magyarul, az előttünk fekvő jogszabály, amely csak egy különleges helyzetben és egy kihirdetés után lép életbe, nem lesz, én ebben bízom, hogy nem lesznek ilyen járványügyi kockázatok, azért mégiscsak meg kell kérdeznem, hogy államtitkár úr, gondoltak-e ennek a jogszabálynak a megalkotása során arra, hogy a hazánkba érkező és átutazó vagy átszállított menekültek ügyében mi a helyzet azokkal, akik nem járványveszély lehetőségét hordozzák, hanem csak egyszerűen betegek.

Végül, miután a törvényjavaslat kapcsán nagyon sokszor hallottam kormányzati oldalról megnyilatkozni szereplőket, akik szívesen csoportosítottak

adatokat és amelynek ön is folytatója volt az expozéjában, kérdezném, hogy mikor hangzik el a 66 ezer júniusig elment ember adata és a 737 szűrt ember adata. Mikor hangzik el annak az adata, hogy hány embert találtak járványügyi szempontból kockázatosnak eddig, mit tettek vele? Arra már nem is vágyom egyébként, hogy mondjuk, úgy hozzávetőlegesen bemutassák, hogy vajon milyen kockázatokat hordoz ebből a szempontból egy Borsod megyei falu és melyek ezek az adatok magyarországi vetítésben.

Kifejezetten az előttünk fekvő törvényjavaslatról beszéltem eddig. A mai nap elhangzott hozzászólásainak, főleg a napirend előtti hozzászólásainak ismeretében azonban muszáj elmondanom még egy dolgot. Államtitkár úr, különösen ön és mások itt a nap elején nagyon szívesen beszéltek arról, hogy hogyan lehet bizonyos kontextusba helyezni a menekültek ügyét, különösen úgy, hogy ki támogatja és milyen okokból őket és így tovább. Lehet ilyen vitát folytatni, ha színvonalas. Lehet, mert miért ne lehetne, hiszen én azokkal értek egyet az önök padsoraiból, akik azt mondták éppen a mai nap folyamán, hogy mindenről lehet vitázni. Lehet, ha színvonalas.

De, államtitkár úr, nem állom meg, hogy el ne mondjam a napirendi pont kapcsán, amit ön ma ebben a dologban elmondott, az nem egy színvonalas vita lehetőségét hordozta, hanem egész egyszerűen politikai idiotizmus volt, és ez sajnos, nagyon-sajnos azoknak a lenézése, akiket megtisztelhetnének azzal, az embereket, hogy lehetőség szerint valamivel színvonalasabb vitalehetőséggel és ismeretanyaggal traktálnák őket az ilyen teljesen infantilis beszólások és beszélgetések helyett.

Ezzel csak azt szerettem volna, és bízom abban, hogy a különleges állapot kihirdetésére nem kerül sor, bízom abban, hogy lesz elég erő és lesz elég ember az akkor már kötelező szűrések kezelésére, bízom abban, hogy a stabil járványügyi helyzet marad és nem válik kockázatosabbá, és végül bízom abban, hogy az előttünk fekvő papír nem egy újabb propagandaszempontot szolgált, hanem a valóságos cselekvés lehetőségét. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Horváth Imre tapsol.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most megadom a szót Szászfalvi Lászlónak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány célja, hogy biztosítsa hazánk közegészségügyi, járványügyi védelmét. A magyar lakosság védelme érdekében fontos, hogy a hazánkba érkező migránsok megkapják a szükséges egészségügyi ellátást. Ezzel saját állampolgárainkat is megóvhatjuk a fertőző személyekkel való érintkezéstől.

Annak érdekében, hogy a jelenlegi közegészségügyi, járványügyi helyzet fenntartható maradjon, és

az országba érkező nagyszámú migráns ellátása megoldhatóvá váljon, illetve hogy megelőzzük egy esetleges súlyos járványügyi helyzet kialakulását, továbbá hogy a magyar állampolgárok számára fenn-tartsuk az egészségügyi biztonság jelenlegi színvona-lát, számos fontos intézkedés szükséges. Ebből az egyik az előterjesztett törvényjavaslat formájában jelenik meg, amelynek célja megfogalmazni ezen komplex helyzet kezelésében az egészségügyi ágazat feladat- és hatáskörébe tartozó feladatokat, azaz az egészségügyi válsághelyzet kezelésének azon szabá-lyait, amelyek biztosítják hazánk közegészségügyi és járványügyi védelmét.

A törvényjavaslat megteremti annak a jogszabá-lyi feltételét, hogy az országos tiszti főorvos az elis-merést kérő személy részére kötelezően elvégzendő szűrővizsgálatokat rendelhessen el a tömeges beván-dorlás okozta válsághelyzet vagy a törvény szerinti egészségügyi válsághelyzet esetén. Annak érdekében, hogy a szűrővizsgálatok minél magasabb arányban történjenek meg, kiszűrve ezáltal a fertőző betegsége-zen szenvedőket, az elrendelt szűrővizsgálat elvégzé-se a menekültügyi hatóság által kijelölt helyen törté-nik, történhet meg.

Amennyiben az elismerést kérő személy az ál-lamhatárról szóló törvény szerinti tranzitónában adja be kérelmét, ebben az esetben itt kell elvégezni a szűrővizsgálatot. A menedékjogról szóló törvény szerinti különleges bánásmódot igénylő, elismerést kérő személy esetében a szűrővizsgálatot soron kívül, más elismerést kérő személyt megelőzően kell elvé-gezni annak érdekében, hogy védelmüket biztosítani lehessen. A szűrővizsgálat eredményét a fővárosi, illetve a megyei kormányhivatal népegészségügyi feladatkörében eljáró járási, illetve fővárosi kerületi hivatala közli a menekültügyi hatósággal.

Tisztelt Országgyűlés! A módosítás révén töme-ges bevándorlás okozta válsághelyzet esetén az egészségügyi válsághelyzeti szabályok alkalmazandók, ezáltal lehetővé téve az egészségügyi ágazat hatékony reagálását, hazánk közegészségügyi, jár-ványügyi biztonságának szavatolását.

(16.10)

A módosítás révén pontosításra kerül, hogy va-lamennyi, az egészségügyi válsághelyzet felszámolá-sában részt vevő részére térítésre kerül a központi költségvetésből az egészségbiztosítás által fedezett összeg felül felmerülő többletköltség. A módosítá-sok technikai jellegűnek tekinthetők, ugyanis a költségterítési rendszer nem változik, azonban a kialakult helyzet kezelése érdekében az egészségügyi válsághelyzet felszámolásába bevonható szolgáltatók típusa kibővül.

Tisztelt Országgyűlés! A módosítás lehetővé te-szi továbbá, hogy nem csupán gyógyintézeti intéz-ménykör, hanem bármilyen típusú egészségügyi

szolgáltató működtetésére sor kerülhessen egészség-ügyi válsághelyzet idején. Ez a hatékony és rugalma-sabb reagálást teszi lehetővé.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egyéni érintett képv-i-selőként is támogatom a javaslatot, hiszen a választó-kerületem két településén, Baracson és Zákányban az elmúlt hetekben több tízezer illegális migráns vonult át, és azt gondolom, hogy ennek a törvénynek az elfogadása is erősíteni fogja a helyi lakosság bizton-ságérzetét. Összefoglalásképpen, a törvényjavaslat célja közegészségügyi szempontból kézben tartani a kialakult helyzetet, szakmailag és jogilag biztosítani azt a rendezett keretet, amellyel az illegális migráció által kialakult válsághelyzetet kezelni lehet. Végül a törvényjavaslat célja, hogy megvédjen bennünket, megakadályozza minden lehetséges negatív folyamat kialakulását.

A Kereszténydemokrata Néppárt mindezek alapján támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Lukács László Györgynek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszóno-kának.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik kép-viselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahhoz, hogy a bevándorlás egészségügyi aspektusairól helyesen beszéljünk és helyes megítélésbe helyezzük, mindenképpen fontos, hogy egy leltárt állítsunk fel, hogy mit is tudunk a bevándorlással, az illegális bevándorlással kapcsolatos egészségügyről és az egészségügy, az egészségügyi rendszer, az ellátórendszer és az ország kihívásairól. Így hát fel kell ismerni, illetve meg kell ismerni azokat a körülményeket, amelyek befolyásolják az egészségügy működőképességének hatékonyságát ezen a területen, azaz meg kell nézni, hogy mitől lesz vagy éppen mitől nem lesz hatékony a jelenlegi rend-szer, és hogy az hogyan tudja az adott jogi szabályozási környezetben, illetve az államigazgatás kialakításán keresztül befolyásolni az egészségügy működését.

Ehhez mindenképpen sorra kell venni és alapvetően fel kell ismerni azokat az alapismérveket, amelyek a jelen helyzetből adódnak, és ezeket érde-mes számba venni. Mindenképpen ehhez tartozik, ami már itt sokszor a mai nap során megfogalma-zásra került, az sajnos az a hajlandóság, amely az illegális bevándorlók tömegében tapasztalható, miszerint nem kívánják, nem is akarják és nem is tervezik az együttműködési, mondjuk úgy, minimum humánus kötelezettségnek eleget tenni, tehát semmiben nem működnek együtt a hatóságokkal, ahogy erre korábban több médianyilatkozatban is már kitértek, az ő körükben igen alacsony az együttműködési készség, sokkal nehezebb tehát

ezeket a betegeket vagy ezeket a személyeket szűrni, övelük szót érteni, szükség esetén kezelni.

De nagyon fontos azt is nézni, hogy hol is lehet egyáltalán végezni ilyen szűréseket, milyen jogi lehetőségek és egyáltalán milyen realitás van hogy hol végződnek, illetve hol vannak ilyen szűrések. Mint az ismert és már említésre került, ezek jellemzően a déli határszakaszokon, a tranzitónákban, Röszkén és Tompán valósultak meg, ahol egyrészt a fertőző betegeket kiszűrték, és megvizsgálták azokat az egészségügyi panaszokat, amelyekre panaszkodtak, illetve amelyeket magukénak vallottak az illegális bevándorlók.

Nagyon érdekes ezeknek a helyiségeknek a kialakítása. Jól látszik, hogy akkor lehet szűrést végezni és akkor lehet helyesen megközelíteni, ha valamilyen zárt helyről beszélünk, hiszen az önmagában egy mezőre odavezényelt vagy összefogott, összegyűjtött bevándorlók körében nem lehet a szűrést elvégezni, sem technikai lehetősége, sem emberi állományi lehetősége nincs ezekben az esetekben a szűrésnek, így mindenképpen egy zárt hely szükséges a megvalósíthatósághoz. Emblematikus példája, és hogy mennyire fontos a zárt hely és mennyire fontos, hogy jól lássuk a problémát, az M5-ösön történt szerencsétlen baleset, amelyben szintén illegális bevándorlók egy embercsempéssel balesetet szenvedtek, és Kecskeméten önmagában a kezelőorvos már gyakorolta azt, hogy egy zárt, elkülönített helyen tartsa mindaddig, és vélelmezve egyébként a fertőzőképességüket az ott kezelt betegeknek, egy elkülönített helyen tartotta ezeket az illegális bevándorlókat, akiknek egy részénél a személyazonossága, az eredete, az egészségügyi körképe, illetve az aktuális egészségi állapota sem volt megállapítható. Ha úgy tetszik, ő már saját magától megvalósított egy bizonyos karantént.

Amit mindenképpen számba kell venni, a százalékok alakulása. Erről is szó volt már. Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal tájékoztatása alapján 95 százalékuk a szűrt személyeknek nem szenvedett betegségben, azonban a leszűrt embereknek is a 95 százaléka eltávozott anélkül, hogy egyébként a szűrés eredményeiről értesült volna, vagy bármilyen módon velük kapcsolatba léphetett volna a hatóság, azaz volt 5 százalék, aki valóban fertőzött volt, de az 5 százaléknak is a 95 százaléka - hiszen osztotta a többieknek a sorsát, 95 százaléka - szintén eltávozott. Ezek ez év januári, illetve szeptemberi adatok. Tehát ők úgy hagyták el az országot, hogy velük kapcsolatban más intézkedés megtételére nem kerülhetett sor.

De nézzük meg még a számokat is, amelyről az Országos Tisztifőorvosi Hivatal beszélt, és ezek, jelzem, csak a menekültstátusért folyamodottaknak a száma, hiszen azok a személyek, mondhatjuk úgy, ellenőrizetlenül özönlöttek el az országot és lényegében még a regisztrációjukra sem megfelelően vagy egyáltalán nem - bár itt a kormánynak egy kicsit egy-

mással ellentmondó a kommunikációja - került sor. Az ő számaikkal nem vagyunk tisztában, nyilvánvalóan náluk szűrés nem folyt le. Idén úgy látni, hogy eddig 1400 fő volt az, aki szűrésben részt vett. Szeptemberben mindösszesen 230 menekültstátusért folyamodó ember vett részt a szűrővizsgálatokon, és azért fontos ezt a számot elmondani és hogy milyen tünetekkel rendelkeztek, mert ha nagy átlagában azt nézzük, hogy a menekültstátusért folyamodottak milyen etnikai, illetve milyen származási és milyen betegségekkel rendelkeztek, akkor látjuk, hogy egyébként nagyjából fedik azoknak az illegális bevándorlóknak mind az etnikai, nemzetiségi, illetve nemzeti megoszlását, tehát nyugodtan mondhatjuk, hogy körükben is hasonlóak lesznek a felmerült betegségek. Így megállapítható, hogy a fertőző májgyulladás, a hepatitis B, illetve C, valamint a szifilisz volt a legjellemzőbb betegség, de további megbetegedések voltak közöttük: a rüh, illetve a tetvesség. Szeptemberben 1017, illetve 843 ilyen esetről kapott jelentést az Országos Tisztifőorvosi Hivatal.

Tehát jól mutatják a számok, hogy még ilyen alacsony számban is, ahol szűrték, egy ilyen alacsony számú szűrtség mellett is komoly betegségekkel, illetve szignifikáns adatokkal találoztunk. Tehát sokadjára hangoztatva, ha evidencialalapú szűrési eredményeket nézünk, és ezt egy nagyobb populációra vetítjük, ami Magyarországot elérte, és Magyarországon a 310 ezret meghaladó átlépőszámról beszélünk, akkor láthatjuk, hogy az országunkat ostromolta 312 ezer fő is legalább hasonló számban és hasonló betegségekkel kellett hogy rendelkezzen. Tehát ekkora teher van egyébként magán az egészségügyi ellátórendszeren, ha valamennyi ember egyébként az ő látókörébe kerül. És hogy mégis mekkora a teher, Rétvári államtitkár úr írásbeli kérdésemre adott válaszában volt, hogy 27 ezren fordultak összességében orvoshoz. Ezt természetesen le kell választanunk a szűrővizsgálatok vonaláról, hiszen itt nem szűrővizsgálatokról van szó, hanem valamennyi panasszal, bármilyen megbetegedéssel és egyéb egészségügyi panasszal az orvoshoz fordulást nézzük. Ez úgy néz ki, hogy 27 ezren fordultak orvoshoz, ez azt jelenti, hogy 27 ezer orvosi vizsgálat zajlott, ami 27 ezer nem járulékos fizető személynek az orvosi találkozása volt, és az egészségügyi rendszerrel való interakciójában ilyen költségkövetkezményekkel járt az egészségügyre.

Akkor itt érdemes egy cezúrát tenni annyiban, hogy államtitkár úrtól azért majd várjuk arra a választ, hogy milyen költséggel számol a lefolytatandó szűrővizsgálatok esetén, hogy az állam milyen költségvetési forrásokat tud milyen összegben elkülöníteni arra, hogy ha itt több tízezer vagy adott esetben százezer embert kell szűrővizsgálatnak alávetni, mennyi vizsgálat, milyen költséggel és honnan lesz erre kellő humán erőforrás, aki a vizsgálatokat végzi, illetve hogy mely szervezeteknél lesz ez elkülö-

nítve. Szintén hivatkozásként megvolt, hogy a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, az Országos Mentőszolgálat, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár az elmúlt időszakban már 200 millió forintot meghaladó összeget számolt fel, illetve számolt el az egészségügyi ellátásra, és ez természetesen nem megint a szűrésekről és csak a szűrésekről szól, hanem arról az összes egészségügyi teherről, amit a bevándorlás okoz Magyarországra számára.

(16.20)

Tehát ha jól látjuk, akkor ebben az esetben ez a 200 milliós szám bőségesen megugorhat, amennyiben ennek a jogszabálynak megfelelően végre kell hajtani ezeket a szűrővizsgálatokat.

Érdemes azt is tudni, hogy milyen tünetek vannak, illetve mivel kell számolnia az országnak, mivel kell számolni a törvényhozóknak, amikor erről a témáról beszélünk. Elsődlegesen felső légúti megbetegedések, emésztési panaszok szoktak lenni a leggyakoribbak, azonban már kerültek elő például rotavírussal fertőzött személyek, tüdőgyulladásban szenvedők, illetve bárányhimlős esetek. A legújabb jelenségek, hogy rubeolajárvány tört ki Németországban az illegális bevándorlóknak köszönhetően. Hasonlókra számíthat egyébként Magyarország is. Tehát az ezek elleni védelem és egyébként a szűrés egy fontos feladat, természetesen mindamellert meg nézni, hogy milyen terheket jelent ez az ellátórendszerünknek.

Annak idején egyébként egy nagyon extrém álláspont is napvilágot látott, Jakab Zsuzsannáé, aki az ENSZ Egészségügyi Világszervezetének európai regionális igazgatója. Ő maga azt mondta, hogy nem is a bevándorlók azok, akik veszélybe sodorják az európai társadalmat, hanem mi, európaiak veszélyeztetjük a bevándorlókat. Tehát látható, hogy mennyire ellentmondásosan ítélik meg a probléma nagyságát például egy dániai luxusirodából, ahol egyébként az igazgató asszony irodája található. De igen komoly problémáról van szó.

Mi annak idején egyébként azt javasoltuk, hogy a luxusirodáját elhagyva nyugodtan jöjjön el Röszkére és Ásotthalmra, és nézze meg, hogy működik-e a szűrés, mert egyébként akkor nem működött, láthatjuk, kivonták magukat alóla. Javasoltuk, hogy jöjjön el és nézze meg, hogy milyen betegségek vannak, hogy saját maga lássa, és ne csak Dániából spekuláljon arról, hogy milyenek vannak. És azt is mondtuk, hogy nemcsak Röszkéhez, hanem az akkor még egyébként csordulásig telt Keleti pályaudvarhoz is nyugodtan ellátogatható volna, ahol, azt hiszem, mindenkinek kézzelfogható volt nemcsak egy nagyon komoly járványügyi fenyegetettség, hanem egy nagyon komoly járványügyi veszélyhelyzet is. Hiszen csak a szagokból, csak az elhelyezett hulladékokból,

illetve az ott uralkodó rendből teljesen nyilvánvaló volt, hogy nagyon nem működik jól a rendszer.

De meg kell vizsgálni azt is, hogy milyen jogszabályi környezet van, mi ad lehetőséget a járványügyi intézkedésekre. A járványüggyel kapcsolatosan két A4-es oldalnyi jogszabálysor van, törvények és egyéb rendeletek, ez összességében 24 jogszabály harmonizálását jelenti, ha járványügyről és járványügyi intézkedésekről beszélünk, akkor ezt a 24 jogszabályt kell egyszerre áttekinteni és harmonizálni, és ennek alapján láthatjuk, hogy egyébként a törvényjavaslat, bár azt mondja, hogy érdemben nyúl bele, és egy előrelépést biztosít, lényegében talán nem áll mindenben harmóniában a járványügyi jogszabályok között.

A törvényjavaslat kiegészíti egyébként az új egészségügyi törvényt, és egy olyan új intézménnyel látja el, amit államtitkár úr már az expozéjában elmondott, ami a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetre adna megoldást. A személyi hatályát tekintve a menedéjogról szóló törvény szerinti elismerési kérelmet benyújtó személyekre koncentrálna, a szűrések helyét - és ezt említettük, nagyon fontos -, a menekültügyi hatóság által kijelölt helyen teszi lehetővé, ami egy kicsit azért még mindig képlékeny, hogy melyek lesznek ezek a kijelölt helyek. De beszél a tranzitónáról is, tehát jogunk van feltételezni azt, hogy egyébként egy tranzitónai szűrésről álmodozik, vagy azt kívánja a kormány megvalósítani.

Ami viszont érdekesebb és a szűrés elvégzésének egyik sarkalatos pontja lehet, és talán egyetlen hibaforrása is lehet, az magának a szűrésnek az elvégzéséről kiállított igazolás. Látnunk kell, hogy önmagában azzal, hogy egy szűrést elvégeznek, költséget okoznak az államnak, erről kiállítanak egy igazolást, majd ez a tranzitónából a Magyarországra való belépésnek az egyik feltétele lesz. Ez önmagában semmi mást nem csinál, mint csak egy adminisztrációs terhet tesz a magyar államra, egy költséget ró a magyar államra, viszont a járványügyi biztonságot nem tudja garantálni, mert továbbmegy az a személy vagy tovább tud menni az a személy, csak a megszerzett igazolással, hogy nála szűrés volt, anélkül, hogy megismernék egyébként az ő eredményeit. Tehát érdemesebb lenne úgy és kristálytisztán megfogalmazni, hogy a továbblépésének a lehetősége, azaz, hogy Magyarországra beléphessen vagy Magyarországon keresztül átmehessen, annak a feltétele az legyen, hogy ne csak a szűrésről való igazolását, hanem a szűrés eredményeit is lássuk, illetve bemutassa, hiszen mint láttuk, előtte is a szűrésen részt vevők 95 százaléka sem volt tisztában és nem is várta meg, és nem is tudott a szűrésnek az eredményéről.

Tehát ezzel mindenképpen kezdeni kell valamit, ezzel kapcsolatosan törvénymódosításra mindenképpen szükség lesz, vagy a módosító javaslatokra szükség lesz. Utána kritikaként elmondható, hogy a jogszabály nem akadályozza meg a beteg vagy a potenciális fertőzőforrás mozgását, és nem tesz elé

olyan fizikai korlátot, amellyel megakadályozható lehetne, hogy az egészséges lakossággal érintkezzen vagy olyan helyre lépjen, ahol fertőzésveszély alakul ki. Nem ad időt talán a kellő vizsgálatra, igazából annak az elvégzését előtérbe helyezi, de az eredményre kevesebb hangsúlyt fektet maga a javaslat.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom egyébként már a tavaszi vitában is elmondta, és akkor nagyon sok embernek a meglepődést láttam az arcán, hogy milyen járványok fenyegetnek egyébként Magyarországon. Ez azóta egyébként teljes realitássá vált. Éppen ezért egy határozati javaslatot nyújtottunk be, jóval megelőzve egyébként a kormányt, amelyben több jogszabály módosítását kértük, többek között egyébként az egészségügyi törvénynek is a módosítását, amelyben azt szerettük volna, hogy tükröződjön, hogy ne becsüljük alá a járványügyi helyzetet, a szabad mozgásnak valamilyen módú korlátozását, olyan korlátozását, ami az európai uniós jogszabályokkal, illetve a magyar jogszabályokkal is összhangban van, azt biztosítsuk, és ezáltal megvédjük a Magyarországra leselkedő potenciális fertőzésektől az országot. A célja az volt, hogy egy szervezett és egyben hatékonyabb ellenőrzést kapjunk a határainkon, és hogy ezek a személyek szabadon egyébként vagy fertőző állapotban ne menjenek át az országon.

Mindenképpen azt szükséges azért hangsúlyozni, és ami érdemes, hogy államtitkár úr válaszában esetleg kihangsúlyozásra kerüljön, hogy bár ezt egy szélesebb körű biztonsági rendszernek tituláltuk, ehhez képest, a semmihez képest valóban előrelépés, a Jobbik elképzeléséhez képest nem előrelépés. Azonban azt tisztázni kell, hogy milyen költségvetés lesz, tehát milyen terhei lesznek a társadalomra, milyen számú szűrősről beszélünk, milyen költségek mellett beszélünk, mennyibe fog kerülni az adófizetőknek, illetve azt is esetleg elmondhatná a kormány, hogy a jelenlegi törvénymódosítás mellett milyen más, egyébként járványügyi intézkedésekben gondolkodott, és mik voltak azok az egyeztetési szempontok, amiket figyelembe vett, mert nagyon úgy néz ki, hogy ez jelenleg a fertőzések terjedéséhez nem akadály, nem megoldás, illetve csak részbeni megoldás.

Éppen ezért jóval határozottabb fellépésre van szükség a kormány részéről. Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Ikotity Istvánnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Újságírói érdeklődésre az Emberi Erőforrások Minisztériuma közzétette, hogy 2015-ben eddig összesen 9705 szűrővizsgálatot végeztek a hazánkba érkező migránsok körében. Valamilyen fertőzésre pozitív eredmény összesen 262 alkalommal született, amiben benne vannak például a szalmonellás esetek is.

HIV-vírust eddig 11, hepatitis B-t 72, hepatitis C-t 18, szifilisz 33 esetben mutatott ki a szűrővizsgálat, tuberkulózt eddig nem találtak. Kérem majd államtitkár urat, hogy a vitában fejtsse majd ki nekünk, ha megkérhetem, hogy ez az arány, amely az Emberi Erőforrások Minisztériuma szerint 2,69 százalék, a felbukkanó 5 százalék ennek közel a duplája... - erre az 5 százalékra mi mindig figyelünk, mi igazán tudjuk, hogy ez mi, kérem, a különbséget indokolja.

A viccet félretéve, ezek a számok meglehetősen alacsonyak ahhoz, hogy bármilyen válsághelyzetről beszéljünk. Nyilvánvalóan magasabb incidenciaszámot, új előfordulást kapnánk, ha minden határátlépőt megvizsgálunk. Ha figyelembe vesszük, hogy aki olyan aktív fertőzéssel rendelkezik, ami miatt tünetei vannak, nagyon nagy eséllyel került eddig is orvos elé, és kerül így is rögzítésre a betegsége. Ha minden határátlépőt szűrünk, akkor sem valószínű, hogy kiderülne, mégis van félnivaló. Arányaiban sokkal több, tünetekkel rendelkező embert nem azonosítanánk.

Lappangó betegség, tehát hordozók lehet, hogy nagyobb számban fordulnának elő. Ezek betegségtől függően akár még kockázatot is jelenthetnek. Ugyanakkor el kell ismerni, hogy az egyetlen adekvát mód, hogy minden határátlépő egészségi állapotáról meg lehessen győződni, ha az országba való belépés előtt átesnek egy vizsgálaton. Az eddigi tapasztalatok alapján nincs erre feltétlenül szükség, legfeljebb egy magasabb szintű, humánus menekültfogadás részének lehetne betudni a jelen körülmények között.

A menekültek megfelelő fogadása az állam felelőssége. A kormánynak mindent meg kell tenni, hogy az érkezők megfelelő higiénés körülmények között tartózkodjanak Magyarországon. Ez azért is fontos, hogy a menekültek mellett a magyar állampolgárokat is megvédjük az utazás során esetlegesen elburjánzó betegségektől, fertőzésektől. Eddig ebben a magyar kormány egyáltalán nem teljesített jól. Az eddigi tapasztalatok szerint erre a kormány nem hajlandó, és rendszeresen teremt olyan körülményeket, amelyek felerősítik a kockázatot, és valós járványhelyzetet teremthetnek.

(16.30)

Vonatokba zsúfolás, napokig közterületen állomásoztatás és hasonló, ezen esetekben annyi higiénés infrastruktúra volt, ami egy közepes könnyűzenei fesztiválra is kevés.

A plakátkampányra kidobott milliárdok, a magyar lakosság szándékos riogatása mellett a kormányzat szándékosan elmulasztotta a menekültek megfelelő ellátását. Ezen haladéktalanul változtatni kell, a befogadóhelyeknek megfelelő kapacitással, megfelelő higiénés állapotokkal és infrastruktúrával kell rendelkezniük, sőt megfelelő számú egészség-

ügyi szakember is kell, aki a szűrést el tudja látni, és nyilvánvalóan ehhez szükségesek eszközök is.

Az is rendkívül fontos, hogy meg kell értetni a menekültekkel, hogy mi fog történni velük, és azt is, hogy ez az ő érdekük. Ezért tolmácsok kellenek, ki kell alakítani a megfelelő bizalmi állapotot. Teljesen hétköznapi példa, hogy senki sem szívesen fordul orvoshoz, ismerjük a fogorvostól vagy a tüszúrástól való félelmet; ha ez azzal párosul, hogy nem kapunk tájékoztatást, hogy mi fog történni, akkor bármilyen félelem megerősödhet. Nem közhely az a hozzáállás, hogy a gyógyításnál a gördülékeny kommunikáció legalább olyan fontos, mint a gyógyszer.

Vége a nyárnak, a kormányzati tétlenkedést eddig, úgy tűnik, komolyabb következmények nélkül megúsztuk, de a beköszöntő őszi és téli nem sokat várhat magára, így különösen fontossá válik az, hogy a megfelelő körülményeket biztosítsák, hiszen a menekültek szervezete gyengébb lesz, nagyobb eséllyel terjednek el a teljesen hétköznapi és a komolyabb egészségkárosodást okozó fertőzések is. És ismétéljük, ez nem a menekültekre lesz csak hatással, de a magyar állampolgárok is fokozott veszélybe kerülhetnek.

Kérdés, hogy a fűtött és megfelelő higiénés állapotokkal rendelkező tranzitóna biztosítására alkalmas-e az állam, ha nem, akkor segítséget kell kérni az EU-tagországoztól, pénzübeli, természetbeni és szakemberekre kiterjedő segítséget. Láthatjuk, hogy a magyar állam a saját rendőrei, katonái élelmezéséről sem tud vagy képes gondoskodni, így hogy lesznek képesek olyan zónát fenntartani, ahol megfelelő körülményeket biztosítanak arra az időszakra, amíg a szűrővizsgálat lefolytatására várakoznak a menekültek.

A hepatitis-fertőzöttek száma jelenleg sem elenyésző a magyar lakosság körében, de a bevándorlók között jelentős esélye van, hogy magasabb arányban forduljon elő, mint az ország lakossága körében, ugyanis mind a kiinduló országok, mind a tranzitországok olyanok, hogy az egészséges ivóvízhez való hozzáférés korlátozott, és a csatornázottság, valamint a többi tényező is alacsony szintű. Ezért a hepatitis populáción belül ismert száma mindezen országokban magasnak mondható. Ha Szíriát nézzük, akkor az elmúlt két évtizedben javult a helyzet, ami a jobb infrastruktúrával volt magyarázható, de mivel évek óta háború van, az utóbbi időben mégis romolhatott a helyzet.

A HIV-fertőzés külön kategória, más a terjedése; persze komoly betegség, de közel 10 ezer vizsgált személyből 11 eset alacsony incidenciát, új előfordulás. Ha a magyarországi helyzetet nézzük, akkor elmondható, hogy évente országosan közel 200 új esetet találnak hazánkban, ez sajnos nyilvánvalóan emelkedő tendencia, ami nem jó jel, évente körülbelül 10-15 fővel növekszik az új esetek száma. A helyzetet tovább rontja, hogy a kormányzat ellehetetlenítette a tücsereprogramokat, és úgy általában sze-

mérmesen hallgat az egész problémáról. Nem jó üzenet az, hogy az állam nem tesz semmit a tendencia ellen, csak akkor, amikor menekülteket lehet hibáztatni miatta.

Fontos megemlíteni, hogy dr. Paller Judit vezetésével az Országos Tisztiorvosi Hivatal még ilyen politikai környezetben is korrektül teljesít, nem kelt pánikot, mindig higgadtan elmondja, hogy nincs veszély, de a kockázatokra felhívja a figyelmet. Fontos lenne hallgatni rájuk is. A törvényben szereplő javaslat tartalmi elemeit Paller Judit is kérte, tehát az Országos Tisztiorvosi Hivatalhoz köthető, a cél az, hogy a kérelmet benyújtó menekültek maximálisan korrekt és humánus körülmények közé kerülhessenek, és az ellátásuk is a legmagasabb színvonalat képviselje, akkor szakmailag nem igazán kifogásolható, és ez támogatható is lenne.

A problémát a megvalósíthatóság, az erőforrások hiánya és a kormány viselkedése jelenti. Csak reménykedni tudunk abban, hogy a kormány nem önző belpolitikai célként akarja a helyzetet felhasználni, és nem azt akarja demonstrálni, hogy a menekültek egészségügyi kockázatot jelentenek. Itt a lehetőség bebizonyítani, hogy nem arról van szó, hogy az erőforrások nem biztosításával teremt a kormány válsághelyzetet vagy a média számára félelemkeltésre alkalmas képeket és helyzeteket. És azt is csak remélni lehet, hogy a kormány nem azt akarja demonstrálni, hogy a tömeges bevándorlás tönkreteszi a magyar egészségügyi rendszert.

Az LMP javaslatát már hetekkel ezelőtt nyilvánosságra hoztuk, amelyekben az áll, hogy miközben a kormány január óta a menekültválság okozta súlyos krízisről beszél, semmit nem tett az elmúlt fél évben, hogy a menekülteket ellátó intézményrendszer képes legyen megfelelni a megnövekedett terhelésnek. Ezt bizonyítja, hogy a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal költségvetését 8,9 milliárd forint-ról 8,6 milliárd forintra csökkentették a nyáron elfogadott 2016-os költségvetésben. Az LMP szerint a BÁH költségvetését azonnal és jelentősen emelni kell, ezért az idei és a jövő évi költségvetéshez is módosító indítványokat nyújtottunk be, amelyekben háromszorosára, mintegy 25 milliárd forintra növelnénk az intézmény büdzsét.

A BÁH költségvetésének jelentős emelése nélkül Magyarország nem lesz képes humánus, az emberi jogok érvényesülését szavatoló módon és a magyar embereket is sújtó fennakadások nélkül eleget tenni a nemzetközi szerződésekből következő kötelezettségeinek. A BÁH költségvetésének megemelését követően elő kell írni a szervezet számára, hogy minden menekülttáborban biztosítsa az állandó egészségügyi ellátást, illetve a migránsok pszichiátriai, különös tekintettel a poszttraumás stressz betegségekre történő kezelését is. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Bejelentem, hogy

Varju László, az elsőként jelentkezett független képviselő felszólalási szándékát visszavonta.

Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Megadom a szót Révész Máriusz képviselő úrnak.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Politikai idiotizmus - mondta Tukacs István Rétvári államtitkár úr hozzászólására, azonban én úgy látom, hogy a politikai idiotizmus éppen az, amit az MSZP művel ebben a kérdésben. Érdemes lenne tisztázni, kedves Tukacs képviselő úr, hogy mi is az MSZP valódi álláspontja ebben a kérdésben.

Az MSZP több politikusa júniusban még azt mondogatta, hogy nincs migrációs probléma, az egészet csak a Fidesz találta ki, most pedig azt kéri számon, hogy miért nem kezeltük már júniusban ezt a problémát, ami akkor önök szerint még nem is létezett. Amikor azt mondtuk, hogy vannak egészségügyi kockázatok, akkor azt mondták, hogy ez csak a Fidesznek a szokásos gyűlöletkeltése, most pedig azt mondják, hogy nem léptünk idejében. Azon háborodik fel Tukacs képviselő úr, hogy június óta nem szűrünk minden bevándorlót - még egyszer mondom: akkor önök szerint ez a probléma még nem is létezett. Tukacs István most számon kérte a vezérshónoklatában, hogy hogyan lehetséges, hogy nem regisztrálunk mindenkit vagy nem regisztráltunk mindenkit. Javaslom, képviselő úr, hogy olvassa el, hogy miket kértek önök számon néhány hónappal ezelőtt, például azt mondogatták baloldali politikusok, hogy egyébként regisztráció nélkül tovább kellene őket engedni, nem kellene regisztrálni őket, nem beszélve arról, hogy a bevándorlók nem voltak hajlandók magukat regisztrálni, és nem voltak hajlandók ujjlenyomatot adni.

Tisztelt képviselő úr, nem érzi azt, hogy az a hozzászólás, amit ebben a témában megengedett magának, az egy kicsit kínos, hogy ellentétben állt azzal az összevisszasággal, amit az elmúlt időszakban beszéltek? Én azt hiszem, hogy van egy előterjesztés itt a parlament előtt, egyértelműen megyünk előre, jó lenne egyébként, hogyha az egészségügyi kockázatokat Magyarországon minimalizálni lehetne, sajnos ezek a kockázatok vannak, nagyok, és én azt hiszem, hogy kicsit felelősségteljesebb magatartást várna el az ország, nemcsak mi, hanem minden állampolgár *(Az elnök csenget.)* az összes ellenzéki párttól is ebben a kérdésben, de legfőképpen önöktől. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót két percen Tukacs István képviselő úrnak.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Révész Képviselőtársam! Harangozó Tamás a Törvényalkotási bizottság július 3-ai ülésén kérdezett a kormány képviselőjétől egészségügyi kockázatok ügyében. Ezzel csak azt a tényt sze-

retném megerősíteni - tény, és nem érzetet -, hogy az MSZP ezt akkor jelezte, és azt a választ kapta, hogy a probléma nem probléma, és megoldott. Szó sincs róla tehát, hogy az van, amit ön állít, pont a fordítottja van.

(16.40)

Felkai László, a BM közigazgatási államtitkára Harangozó Tamás TAB-ülésen elhangzott felszólalására reagálva az alábbiakat írta augusztus 5-én: a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal kezdeményezte a menedékkérők egészségügyi szűrését az ÁNTSZ illetékes szerveinél, a szűrővizsgálatok elvégzésére azonban ... az ügyfelek jellemzően a vizsgálatok elvégzését megelőzően elhagyták a befogadóállomást, mindenesetre 737 esetben sikerült. Az, hogy elhagyták a befogadóállomást, képviselőtársam, kinek a problémája és kinek a felelőssége? Az MSZP-é? Ugye, ezt nem mondja komolyan? Tehát beszéljünk már arról, ami itt történt és azóta is történik! Az önök államtitkára úgy gondolta, hogy ezt a problémát nem tudja megoldani. Akkor tessenek szívesek lenni őt számon kérni és nem engem!

A másik pedig, bár a tárgynál maradván, de reagálva erre a bizonyos napirend előtti felszólalásra, illetve az államtitkár úr reakciójára, azt azért nem gondolja komolyan, hogy itt szóvá teszi, hogy miért nem a törvényhez ragaszkodom, és arról beszélek, az államtitkár úr pedig beszélhet a reakció bármilyen lehetősége nélkül zöldségeket - merthogy azt beszélt. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Megkérdem Z. Kárpát Dániel képviselő urat, hogy két percen vagy normál időkeretben kíván hozzászólni. *(Z. Kárpát Dániel: Két percen.)* Akkor két percen megadom a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban normál felszólalásra készültem, de azért kell a kétperces hozzászólás lehetőségét megragadnom, mert egy, a szakmaiságtól igen távol álló vita bontakozott ki a felek között, korábbi és mostani kormányzó pártok között.

Elhangzott egy olyan kérdés, hogy kinek a felelőssége az, hogy ezek a migránsok - nem menekültek, migránsok, ami egy sokkal szélesebb kategória - elhagyják azt a pontot, amit számukra kijelöltek. Hozzáteszem lábjegyzetben, hogy már a genfi egyezmény is előírja, az ideérkező migránsnak kutya kötelessége az érkezési ország jogszabályait betartani. Ebben az esetben ez már többször meghiúsult, hiszen egyszer illegálisan átlépi a határt, utána elhagyja a kijelölt pontot. Hogy mégis ez kinek a felelőssége? Egészen elképesztő! Amikor a Jobbik egyedülként felvetette azt, hogy Magyarországon kizárólag zárt menekültszállókat, zárt intézményeket szabad alkalmazni éppen azért, hogy megvédjük a polgári lakosságot, de egyébként megvédjük sok érkezőt is

az egymás közötti bűncselekményektől, akkor a Fidesz és az MSZP együttesen hörgögte le ezt a javaslatot (*Tukacs István: Oda mondja! Nem én kormányzok!*), együttesen tettek úgy, mintha ez nem létező probléma volna.

Ezért tartom arcpirítónak ezt az egészet, amikor még egy évvel ezelőtt is konferenciákon önök azt említették meg, hogy ez a veszély nem létezik, ezek az emberek nem jelentenek veszélyt senkire, továbbá persze mondták azt is, hogy ez egy Fidesz által kreált problémakör.

Hozzá kell tennem azt is, hogy a Fidesz-KDNP tartozott még azok közé, akik a debreceni menekültszállóval kapcsolatos, Kulcsár Gergely képviselőtársam által sorozatosan elmondott problémák kapcsán megjegyezték, hogy ilyen gond nincs (*Dr. Gyüre Csaba: Így van!*), közbiztonsági probléma nincs, egészségügyi probléma nincs. Tehát mintha az akkori süketek és vakok párbeszédéből most hirtelen felsejlett volna valami a közből, és már tetszenek érzékelni ezt a problémát.

Az MSZP számára azt tudom javasolni, hogy tisztázzák a saját soraikban, miért van az, hogy még az önök józanul gondolkodó szavazói is támogatják a fizikai határzár építését, támogatják az erőteljes fellépést a magyar polgárok érdekében, önök pedig még mindig nem létező problémáknál kaparásszák az alma héját. Köszönöm a lehetőséget. (*Dr. Gyüre Csaba: Nagyon jó! - Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Most megadom a szót normál időkeretben Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! A menedékjogi kérelmet benyújtókat érintően mondja az államtitkár úr az egészségügyi szűrővizsgálatokra való kötelezést. A dolog lényege, hogy ez a mondat a korábbi hónapokban is megállta volna a helyét. Azt szeretném mondani, hogy a meglévő jogszabályok, a meglévő törvények lehetőséget is adtak volna a kormányban erre.

Az államtitkár úr is tudja - de ha nem tudja, segítek majd benne, hogy utánanézhessen, hol, hogyan és milyen formában lehetett volna megtenni mindezt -, nem jó az, ha bármilyen ilyen típusú kérdést, amely tényleg fajsúlyos kérdésként kezelendő, propagandaügyként akar kezelni a kormány. Jó, tudom, propagandaminisztériumot már csinálnak, meg sok minden mást, de ezekkel az ügyekkel nem érdemes játszani. Nem érdemes játszani, mert ha létezik probléma, a problémára megoldást kell találni, és ezt a megoldást lehetőség szerint idejében kell megtenni. Létezett megoldás hónapokkal ezelőtt is.

A kötelem oldaláról nézve a menedékjog elismerését kérők kötelessége abban az időszakban is fennállt arra, hogy az egészségügyi ellátórendszer szolgáltatásait igénybe vegyék, szűrések vagy ha szükség-szerű, gyógykezelések vagy védőoltás pótlásának

formájában. Tehát arra hivatkozni, hogy nem volt lehetőség, nem jó, államtitkár úr. Hatályos jogszabályok voltak, ezeket kell vagy kellett volna betartani, és ha ezeket betartották volna, akkor a kialakult problémák, ha vannak ilyenek, nagy valószínűséggel nem születtek volna meg. Hogy tényszerűek legyünk, Tukacs képviselőtársam hivatkozott is az előbbieken különféle megszólalásokra. A Magyar Szocialista Párt egyébként júniusban és júliusban is többször felhívta a figyelmet erre, mármint a szűrések elvégzésének szükségességére.

Több százezer ember átvonulásáról beszél az államtitkár úr. Itt néhány ezer ember, kevesebb, mint tízezer ember az, akinél a mai napig - nem akkor, a mai napig - elvégeztek szűréseket. Tehát azt szeretném jelezni, hogy 2015 júliusáig, amikor a közel 67 ezer menedékjogot kérő regisztrálására sort kerítettek, a titokzatos szám az a 737, ami elénk tárulkozik, mármint ők azok, akiknek a szűrését elvégezték. Tudja, mennyi ez az érintetti kör vonatkozásában? Iktoty képviselőtársam használt egy aránypárt, de szeretném jelezni, ez alig több, mint 1 százaléka; alig több, mint 1 százaléka azoknak, akiket regisztráltak.

Őn arról beszél, hogy a bevándorlók, a menekültek, a migránsok 5 százaléka mutat hajlandóságot arra vonatkozóan, hogy szűrés alanya legyen. Ha ez igaz, ha ez igaz, akkor önök meg azt a felelőtlenséget követték el, hogy a szándékkal bíró emberek közül is csak minden ötödiket szűrték meg, 67 ezer emberből 737-et. Ha 5 százalék hajlandóságot mutat, önök még arra sem voltak hajlandóak, hogy az 5 százalék szűréséről gondoskodjanak, nemhogy a többiek vonatkozásában megtegyék azt, amit meg lehetett volna tenni.

Az egészségügyi szűrőhelyek tekintetében Lukács képviselőtársam mondta a zárt szűrőhelyek fontosságát. Én nem emlékszem arra, hogy a Magyar Szocialista Párt részéről lett volna ebben ellenvélekedés, amikor erről szó esett. (*Révész Máriusz: Jaj, jaj!*) Nem emlékszem rá, hogy lett volna ilyen. De szeretném hozzátenni, a mondatunknak a másik fele mindig hozzákapcsolódott ezekhez a gondolatokhoz, hogy nem elég a zárt férőhelyek léte. A zárt férőhelyeken egészségügyi szakemberi háttér kell és gyógyszer rendelkezésre állása is kell. Nem úgy, ahogy itt az elmúlt hónapokban, mondjuk, a Keleti pályaudvaron és bárhol másutt, ahol semmi helyük nem volt ezeknek az embereknek (*Révész Máriusz: Törvénytelenül mentek oda!*), ott gyakorlatilag a civil szféra vagy épp az egészségügyi ellátórendszerek képviselőiben... (*Révész Máriusz: Miért kell hazudozni?*) Gombot kell nyomni, tudja, képviselőtársam, úgy működik, gombot kell nyomni, és akkor lehet beszélni. Szóval, az egészségügyi ellátórendszer e tekintetben oldalágon volt, a civil szféra jelen volt, vagy épp az egészségügyi ellátórendszerben megfelelő humánummal megáldott emberek önként vállalva, a munkaidejükön túl végeztek el bizonyosféle egészségügyi segítségnyújtásokat.

Önök akkor, amikor hónapok eltelte után ehhez a kérdéshez hozzányúlnak, mindig jusson eszükbe az, amit az elmúlt időszakban, az elmúlt fél esztendőben e kérdéskör kapcsán tettek. Jusson az is eszükbe, amit mondjuk, a határ felületén lévő magyar rendőrök, katonák kiszolgálásával kapcsolatosan biztosítottak. Nem egy, nem két eset, hanem számtalan fogható példa volt arra, hogy ezek az emberek sem kapták meg azt a normál tisztességes ellátást, amire az ő munkavégzésük kapcsán szükség lett volna. Szóval, eléggé ellentmondásos az önök viselkedése ebben a kérdéskörben.

(16.50)

S azt kell mondjam, hogy amikor 300 ezer illegális bevándorlóról beszél az államtitkár, akkor a szűrési hajlandóság 5 százalékát mindig vessen össze azzal, amit csináltak: az 1 százalékát szűrték ezeknek az embereknek.

Ha egy mondatban akarom ezt az egész történetet rögzíteni, akkor azt kell mondjam, hogy önök felelőtlen tevékenységet folytattak vagy felelőtlenül folytatták a tevékenységet. Egyszerűen azért, mert ha problémák lehettek vagy voltak, akkor önök a magyar emberek érdekében ezeknek a problémáknak az ellátásáról nem gondoskodtak. Márpedig nem másoknak, nem az ellenzék szerepvállalóinak, nem a civil szférának kell elsődlegesen ezekben a kérdéskörökben szerepet vállalni, hanem az aktuális kormánynak. Igenis az aktuális kormánynak van feladata és felelőssége.

Nemcsak propagandát kell csinálni az ügyekből, nemcsak plakáthegeyeket kell az emberek elé gurítani, nem, hanem a problémák megoldásában is szerepet kell vállalni. Önök ebben a problémamegoldásban nem szerepet vállaltak, hanem feszültséget gerjesztettek, próbáltak káoszt szülni, majd a kialakult feszültség és a káosz szülését követően megoldóként megjelenni, mint aki mindenkefelettiként a problémát megoldja, és mindenki őrzője, védője. Nem, önök nem őrzői és védői, önök nem a magyar emberek érdekeit szem előtt tartva cselekedtek az elmúlt időszakban meggyőződésük szerint, hanem elmulasztották azt a feladatot, igen, igen, államtitkár úr, elmulasztották azt a feladatot, vagy annak a teljesítését, a kötelességüket mulasztották el, amit ezekben a kérdésekben megtehettek volna.

Persze arra mindig figyelni és vigyázni kell önöknek is, hogy van alkotmány, van Alaptörvény. Önök szülték, ugye, emlékszik rá, tudja, az a kőbe vésett, vagy nem is tudom, mibe vésett. Az Alaptörvény passzusait be kell tartani, és törvényesen kell eljárni. Nem úgy, ahogy azt eljátszották annak idején a határvonalak mentén történt tevékenységük kapcsán! Szóval, jó lenne, ha legalább azzal tisztában lennének, amit saját maguk hoznak az erőltetett kétharmados küszködésükkel, ami most már a múlté. Azt szeretném mondani még egyszer és ismétel-

ten, hogy bármit írnak a papírra és bármit mondanak, önöknek ebben feladatuk és felelősségük van. Feladatuk és felelősségük azokért az emberekért is, akik adott esetben menekülteként, migránsként átmennek ezen az országon, és azokért a magyar állampolgárokért, akik pedig itt élnek a mindennapjaikat. E tekintetben talán még halmozottabb felelősség is felruházható az önök irányában.

Egy szó, mint száz, azt kell mondjam, hogy önök nem tettek eleget annak a normális, elvárható kötelezettségüknek, ami arról szól, hogy a magyar emberek érdekeit szem előtt tartva, de a Magyarországon áthaladó, a Magyarországot elhagyó migránsokat, menekülteket humánus módon segítve végezzék a munkájukat. Nem, önök nem ezt tették, hanem feszültséget gerjesztettek, és még egyszer mondom, megpróbáltak káoszt szülni és megoldóként feltüntetni önmagukat ebben a történetben. Ez nem egy dicsó tevékenység. A dicsó tevékenység az, ha abban vesznek ki a részüket, ami a feladatuk, ha annak tesznek eleget, amiért önöket kormányra emelték és megválasztották.

Még két gondolatot kell hogy mondjak. Az egyik a Révész Máriausz által elmondott dolgokhoz kapcsolódik. Sajnálom, hogy már nincs bent, de kénytelen vagyok elmondani. Az egyik az, amikor a politikai idiotizmus kérdéskörét feszegeti. Én nem az idiotizmus kérdéskörét feszegetem, én csak egyszerűen azt mondom, hogy mindig nézzék meg a tényeket. Nézzék meg azt, hogy június hónapban mit jeleztünk, mit mondtunk, mit írtunk. Nézzék meg azt, hogy 2015. július 3-án mit mondott frakcióvezető-helyettesünk, Harangozó Tamás, azt, ami a menedékkérők egészségügyi ellátásának az elégtelenségeit érintő kérdésben fogalmazódott meg. Vagy javasolom, olvassák el - ezt nem mondta Tukacs képviselőtársam, de javasolom - a K/5873. számú kérdést, amelyben a kormány tétlenségével kapcsolatosan tettünk fel kérdéseket és gondolatokat a 2015 első félévét érintő szűrésekkel kapcsolatosan, nagyjából egy hat-száz főt érintő szűrésre - HIV-, hepatitisz és egyéb más szűrésekre - vonatkozóan, hogy miért itt tart a dolog, amikor már 60 ezer fő feletti regisztrációs számokkal találtuk magunkat szembe. Szóval, azt szeretném mondani, hogy a tények mindig önmagukért beszélnek. Ezek létező dolgok, amikről én beszéltem, és nem olyanok, amelyek arról szólnának, hogy valaki feláll és mond valamit ebben a kérdéskörben.

Olybá tűnik, hogy most egy picit a témától eltávolodom, de nem teszem ezt, merthogy kapcsolódó kérdéskörrel beszélek. Nézzék meg azt, hogy a magyar vonatkozású felülete hogy néz ki ennek a kérdésnek, a kimondottan a magyar embereket érintő vonatkozású kérdéseknek. Nem tudom, hogy államtitkár úr szokott-e tüdőszűrésre járni - remélem, igen, mert nagyon fontos nekünk itt a magyar Parlament falai között, hogy a kormány tagjai minél egészségesebb állapotban tudjanak eleget tenni a

feladatuknak -, de szeretném jelezni önnek, ha ön egy adott esztendőben második alkalommal el akar menni a tüdőszűrésre, bár lehet, hogy önt nem szembesítik ezzel a dologgal, de a mindennapjait élő embert igen, akkor 1700 forintot fizetnie kell az egy éven belüli második tüdőszűrő-vizsgálatánál.

Azt szeretném kérdezni, államtitkár úr, ezzel kapcsolatosan, ha olyan típusú kérdésekben, amelyek kapcsán a problémák megelőzését, a prevenciót tartjuk szem előtt vagy kell hogy szem előtt tartsuk, akkor miért hoznak olyan pitiáner rendelkezéseket, amely pitiáner rendelkezések egyébként a sanyarú sorsban szenvedő emberek sokaságára megoldhatatlan feladatot rónak ki. Merthogy önnek biztos nem okoz problémát, még azt is mondhatom, nekem sem és a Parlament falai között ülő képviselőknek nagy valószínűséggel az, hogy az adott esztendőben második tüdőszűrő alkalmával 1700 forintot kifizessen vagy én kifizessek, de annak a közfoglalkoztatott embernek, tudja, aki 2010 óta elvesztette pénze értékének az egyharmadát - mert az a pénz, amit ő ma kap, 52 ezer forintot, az 40 ezer forintot ér a 60 200 forinttal szemben -, annak az embernek az 1700 forintos kiadás is sokat jelent.

De még annak a minimálbéren lévő embernek is, annak az 1,3 millió embernek, a mondjuk, 4 millióból, aki foglalkoztatottként így, úgy, amúgy összekaparásra kerül különféle spekulációk révén, tehát annak az 1,3 millió embernek is, aki 68 775 forintot keres, de még annak a 2,2 millió embernek is, akinek létminimum alatti a fizetése, magyarul a többségnek, aki ebben az országban a munkájáért pénzt kap a kezébe, a zsebébe.

Szóval, azt szeretném jelezni az előbb elmondottakon túl és az egészségügyi kérdéskörhöz hozzáillesztetten, hogy az ilyen típusú kérdésekben, ha lehet, sürgősen tegyenek változtatásokat, pont annak érdekében, hogy ne csak szűrővizsgálatok legyenek, hanem a szűrővizsgálatok elérhetősége is adott legyen a magyar emberek számára is, és olyaténképpen, preventív módon, a megelőzés érdekében és a mások megfertőzésének az elkerülése érdekében, hogy azért ne kelljen még külön 1700 forintos tételek megfizetését megtenni.

Utolsó gondolatként visszatérnék az eredetileg tárgyalt törvényjavaslathoz: nem tudok mást javasolni, csak azt, hogy ha már eddig nem tettek eleget azoknak a kötelességeiknek, amelyeknek eleget kellett volna tenni a bevándorlás, a menekülteket érintő kérdések kapcsán, mármint hogy a regisztráltak szűrését tegyék meg, akkor azt javaslom és kérem önöktől nagy tisztelettel, hogy az elkövetkezendő időszakban ne mulasszák el mindezt. Ne csak 1 százalék váljon szűrtté, hanem minél szélesebb körben, az egészségünk megőrzése érdekében és az emberek egészsége biztonságának a fenntartása érdekében cselekedjenek. Ezt várom el és ezt várja el nagyon sok magyar ember a magyar kormánytól. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Itt a Ház falai között gyakran vagyunk úgy, hogy felkészülünk egy beszédre, jegyzeteket készítünk hozzá, aztán az előttünk szólalók megihletnek bennünket, és egész másra kell reagálnunk pár mondatban. Itt előttem megelevenedett 2004. Emlékszem arra, hogy az MSZP akkor a saját határon túli testvéreink ellen egy brutális kampányt folytatott. Ennek az ellentettjét tapasztalhatjuk most a migránsok kapcsán, ahol viszont egy olyan indokolatlanul megértő hangvétellel lépnek fel, olyan elképesztően eszement kérésekkel, igényekkel lépnek a magyar emberek elé, amelyek sok esetben értelmezhetetlenek.

Igen, támogatom, Gúr képviselőtársam, hogy ne kelljen egy magyar embernek 1700 forintot fizetnie akkor, ha egy éven belül másodszor kell tüdőszűrésre mennie. Tökéletesen indokolható ez a dolog. De ha önök ezzel párhuzamosan pluszforrásokat követelnek az LMP-vel és más erővel együtt, plusz orvosokat, pluszápolókat, pluszgyógyszert, full extrás ellátást, teljes körűt - adott esetben Debrecennél, a debreceni tábornál is volt egy olyan liberális csapat, amelyik azért tüntetett, mert nem elég kényelmes a tévészoba a befogadóközpontban -, tehát ha ezt az igénytömeget felmérjük, akkor egy kérdésre válaszoljanak nekem: miből és honnan?

(17.00)

Én értem. Látom a kormány hatékonyságtól abszolút távol álló politikáját egészségügyi téren is, de valahogy az önök igényei azért nem állják ki a valóság próbáját, mert Magyarországon a magyar emberek számára valóban korszerűbb ellátást kellene biztosítani, de ha önök 300 ezer, később 600 ezer migráns számára követelnek indokolatlan tételeket, ez hosszú távon bizony felér egy adóemeléssel. Akkor pedig, ha felelős emberek, megmondják azt, hogy honnan, milyen forrásból. És ide kevés lesz azt mondani, hogy bontsanak le két stadiont, és majd annak az árából. Ide valódi strukturális reformokat kell javasolni. A Jobbik ezt egyébként meg is teszi.

Meg is mondjuk, hogy ha hosszú távon a Fidesz-KDNP hagyja ezt a helyzetet eszkalálódni, és nem lép fel, mondjuk, egy fizikai határzár mellett a tisztességes emberi erőforrás odacsoportosításával, akkor az áradat pótlódása azzal jár, hogy határainkon belülről ilyen hatalmas tömegek hosszú távon fognak érkezni. Tehát folyamatos egészségügyi kockázat lesz fellelhető, folyamatos kezelési igénnyel és folyamatos ráfordítási igénnyel. Nagyon-nagyon sokba fog ez kerülni a magyar embereknek. Nyilván itt már milliárdos tételekről beszélünk évenkénti szinten, és ez akkor is igaz, ha adott esetben a kerítés, a határzár építése befejeződik.

Látható, hogy az, ami most van, a rendőrség és a honvédség erőinek brutális odacsoportosítása mellett elvárni azt, hogy a rendőrség ott teljesítsen szolgálatot és ne az ország szívében, hosszú távon fenntarthatatlan. Hosszú távon egy önálló határőrség nélkül ennek nem lehet elejét venni. És ha az áradat ránk zúdul, tömegesen érkeznek ide emberek, akkor ezek az egészségügyi kockázatok biztos, hogy fennmaradnak.

Amikor önök itt számon kérik a kormányon... - és látja, én nem védem őket, hiszen folyamatosan fogalmazom meg a kritikai állításokat, egy dologban viszont meg kell védenem, igen. Amikor önök arról beszélnek, hogy nem jogszerűen járt el Magyarország, mondjuk, azok a honvédek vagy rendőrök, rendvédelmi szervek erői, akik a röszkei, horgosi támadásnál megvédték Magyarországot, és joggal védték meg, akkor én azt mondom, hogy ne próbáljanak legalizálni egy olyan, a magyar határ elleni agressziót, ami 1956 óta tulajdonképpen példátlan. Tehát van az a helyzet, amikor igenis elvárjuk azt, hogy Magyarország polgárainak a biztonságát ily módon is szavatoljuk, szavatolják.

A szűrések tekintetében egy alapvető döntést meg kell hozni. Ha önök kötelezővé akarják tenni mindenki számára a szűréseket, amelyeknek az eredményét is meg akarják várni az érintettekkel, nem mondom, hogy nem szólnak emellett érvek, de akkor bizony meg kell jelölniük azt, hogy milyen befogadó kapacitással hol akarnak több tízezer embert folyamatosan tartani. Ez az egyik kérdéskör. Lehet az a) és lehet a b) pont mellett is felhozni érveket, ellenérveket. Ami engem viszont nagyon érdekelne a kormányzat részéről, az az, hogy milyen módon kívánják elejét venni hosszú távon azoknak a kockázatoknak, ami a visszatoloncolt tízezrek által keletkezik, vagy a kvóta alapján ideosztott, először csak egy-két ezer, de tudjuk, hogy ez egy felülről nyitott rendszer, a későbbiekben majd több tízezer ember mindennapi életvitelével kapcsolatban.

Hiszen ezek az emberek, ha hosszú távra rendezkednek be Magyarországon az ő sajátos kultúrájukkal, ami, tisztelet a kivételnek, de igen távol áll a miénktől, tehát ha olyan állapotokat eszkalálnak, mint a népnyelv által elnevezett közel-keleti pályaudvar környékén alakult ki, akkor bizony a rendszerbe kódolt ez a katasztrófális helyzet. És akkor azt mondhatjuk, amit egyébként a hozzánk fogadóórára betérő gyakorló orvosok is mondanak, hogy valóban, ismeretlen betegségek behurcolásától lehet tartani. Sok esetben egy gyakorló orvosnak sincs és nem is lehet fogalma arról, hogy mivel találkozik, hiszen egy egész más kultúrkörrel, egész más kontinensek lakóiról van szó. Éppen ezért jelenthetjük ki azt, hogy ez a kockázati szint bizony fennáll, fennmarad.

És azért a magyar polgárok, a magyar lakosság toleranciából jelesre vizsgázott, ezt jegyezzük meg, nem csak a Keleti pályaudvar környéki viszonyok elviselése kapcsán. Gondoljunk bele, Németországban,

az egyébként agyonliberalizált Németországban rendszeresen felgyűjtják azokat a leendő menekültszállókat, ahová a későbbiekben migránsokat költöztetnének. Magyarországon gyűjtogatás tudtommal két helyen történt. Egyszer a debreceni menekültszállónál, amikor egy felfegyverezett horda kitört onnan és tombolni kezdett, a második esetben pedig Röszkénél. A magyar emberek tehát tolerancia tekintetében igencsak jól és jelesre vizsgáztak.

De el kell mondjuk azt, hogy Magyarországon egy morális kérdés is felvetődik. Amikor magyar adófizetők adott esetben fizetnek szolgáltatásokért, fizetnek biztosított jogviszonyért is, miért, meddig és milyen felső határral merülhet fel az, hogy ideérkező migránsok egészségügyi kezelési, szűrési és egyéb számláit magyar állampolgárok, magyar adófizetők fizessék. A második migrációs hullám végén vagyunk, napi pár ezer, jellemzően mostanában tízezer, aztán ötezer érkezővel, de elmondhatjuk, hogy a második hullám vége után következik a sokkal erősebb harmadik. Sokkal több Fekete-Afrikából érkező személlyel, akik esetében nyilvánvaló módon az ide behurcolt betegségek, kórságok aránya és minőségileg mélysége is sokkal kiterjedtebb lesz. Elmondhatjuk tehát, hogy igencsak meg kéne húzni azt a határvonalat, hogy Magyarország hol, meddig, milyen fokon akar finanszírozni ellátásokat számukra.

Nagyon örülök, hogy elhangzott, hogy amíg egy magyar ember valóban fizet a második tüdőszűrésért, amíg egy magyar ember sok esetben alapvizsgálatokhoz sem fér hozzá - csak magánorvoson keresztül, ha meg tudja fizetni, vagy több hónapos, adott esetben egy-két éves csúszással, ha ki tudja várni a sorát -, addig meg kell húzni azt a határvonalat, hogy mi lesz, amikor Magyarország határainál, mondjuk, naponta több mint tízezer ember jelenik meg, vagy feltorlódik 40-50 ezer ember. Tehát amikor ilyen kijelentéseket és igényeket fogalmaznak meg, akkor álláspontom szerint egyértelmű határvonalat kell húzni, hogy meddig.

Ezt a kérdést szoktuk feltenni a liberálisoknak is különböző konferenciákon, eszmecseréken, amikor azt mondják, hogy erkölcsi kötelesség ide befogadni embereket. Nyilvánvaló módon a Jobbik ezt mereven elutasítja, de érdeklődni szoktam, hogy hol van az ő erkölcsi kötelességérzetük teteje. Amikor megjelenik majd 400 vagy 600 ezer ember Magyarországon, a munkaerőpiacon egyébként kevéssé hasznosítható módon, viszont a szociális és egyéb jótéteményekre igényt tartva, akkor ki, miből, hogyan fogja ezt finanszírozni, hogyan akarják letelepíteni ezeket az embereket? Úgyhogy még egyszer mondom, a Jobbik egyetlen idegen letelepítésében sem lesz partner, sőt mindent meg fog tenni ennek megakadályozása érdekében.

A Fidesz-KDNP figyelmébe tehát azt javasoljuk, hogy mind a visszatoloncolások, mind a kvóta kapcsán tisztázza a saját álláspontját. A visszatoloncolások kapcsán ezt nemhogy nem tette meg, de idén

már ezer felé kúszik azoknak a visszatoloncoltaknak a száma, akiket önök fogadtak. És a fű alatt, a médianyilvánosságtól függetlenül ezek az emberek itt vannak, és a további sorsukról önöknek fogalmuk sincsen.

A másik kérdéskör a kvóta, amely bár indulhat ezer emberrel, de a családegyesítéseket megakadályozni a globalizált világban szinte lehetetlen. És itt nem egy feleségről és nem egy-két gyermekről van szó, sokkal nagyobb tömegről. Tehát akár egy-két ezer, kvóta alapján idetelepített idegen két évtizedes távlatban egy 50 ezres tömeggé is duzzadhat, szaporodhat.

Ezért mondjuk azt, hogy az Orbán-kormány részéről nagyon kevés lesz az, hogy retorikai harcot folytatnak a kvóta ellen. Elmondják itthon, hogy nagyon rossz megoldás, rá kellene kényszeríteni Európát, hogy ne válassza ezt az utat, ne kényszerítse Magyarországra, de a végén majd bejelentik önök azt, hogy hát az Európai Unió kötelezte önöket ennek végrehajtására, betartására, és bár nem akarják, bár nagyon rossz megoldásnak tartják, de mégsem akarják veszélyeztetni a kohéziós alapokat, egyebeket. Meg fogják találni erre az ürügyet.

Erős a gyanú bennünk, hogy önökben felsejlett egy háttéralku-szerűség Brüsszellel, adott esetben a tömeges visszatoloncolások elkerülése érdekében a kvóta végrehajtása kapcsán. Ha viszont ilyen megfordult a fejükben, már most figyelmeztetni szeretnék arra, hogy eszükbe se jusson ilyesmit kivitelezni, hiszen ezzel kiengednék a szellemet a palackból, visszafordíthatatlan folyamatokat indítanának el, ahol az egyik legkisebb, bár valódi problémánk lesz az, hogy az ezzel járó egészségügyi költségek milyen magasra rúgnak. Éppen ezért nemcsak kérjük önöket, de fel is szólítjuk önöket arra, hogy tisztázzák álláspontjukat ez ügyben, hiszen ez alapjaiban határozza meg azt, hogy ki hogyan tud egészségügyi és bármilyen más jellegű kiadásokat finanszírozni.

Hozzám, a saját világlátásomhoz az állna közelebb, hogy ezeket a költségeket finanszírozzák és térítsék meg azok, akik ezt a problémakört ránk kényszerítették. Köszönöm a lehetőséget. *(Szórványos taps az Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Megpróbálom úgy csinálni, hogy ne kelljen a normál hozzászólást igénybe vennem. Tehát, csak hogy tiszta és világos legyen: az én személyes álláspontom, de nyugodtan mondhatom, a Magyar Szocialista Párt álláspontja is az, hogy a magyar emberek érdekét szem előtt tartva kell cselekedni ebben a kérdésben - a magyar emberek érdekeit szem előtt tartva -, mindezek mellett pedig humánusan kezelve az ügyet. Na most, ennek a kettőnek egymás mellett meg kell tudni félni. Én ma azt látom, hogy nem.

Én ma azt látom, hogy a második esetben biztos, hogy torzulások vannak, az első esetben is vannak hiányérzeteim. Mert amikor én arról beszélek, hogy az egészségügyi szűrés fontossága nem elvitatható, nem azt mondom, hogy mindenki esetében meg kell ezt tenni, hanem azt mondom, hogy a szükségszerű esetekben mindenképpen meg kell tenni.

(17.10)

De az nem az 1 százalék a regisztráltak esetében akkor, amikor az államtitkár elmondása szerint is 5 százalék az, aki egyébként is hajlandóságot mutat arra, hogy alanyává váljon ezeknek a szűréseknek. Tehát még egyszer: a magyar emberek érdekeit szem előtt tartva és humánus kezelését a problémának megvalósítva.

Persze mindez pénzbe kerül, de ha nem áldozunk forrást, mondjuk, az egészségügyi szűrések tekintetében, ha prevenciót nem teszünk a történetbe, akkor mi lesz ennek a folytatása? Nyilván problémák sokasága, ami sokkal többbe kerül. Tehát ezért - idézőjelbe tetten - kardoskodok amellet, hogy igenis, ha vannak létező problémák, akkor erre forrást kell szánni, még akkor is, ha ez nem esik jól akkor, mert utána sokkal több bajt okoz, ha ezt nem tesszük meg.

Forrásokat honnan lehet erre teremteni? Most itt ha hozzákezek egy normál hozzászóláshoz, akkor 5000 milliárd forintot le fogok tenni az asztalra, amit meg lehet csinálni, csak kormányzati szándék kell hozzá, akarat kell hozzá *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, meg az a fajta - köszönöm, befejezem - hajlandóság, ami arról szól, hogy nem hagyni elvinni másoknak, hanem arra fordítani, amire szükségszerű. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban. - Dr. Józsa István: Így van!)*

ELNÖK: Most két percre Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Értem én, hogy az 1 és 5 százalék közötti szűrési arány között különbség van, de ami engem sokkal jobban érdekel, hogy mi a bázis, mennyi az a 100 százalék, amely bejöhét ebbe az országba, amelyet visszatoloncolhatnak ebbe az országba, vagy amelyet kvóta szerint megpróbálhatnak betelepíteni. Én ezt a bázist szeretném csökkenteni a lehető legnagyobb mértékben.

A Jobbik egyébként ezért szorgalmazta azt, hogy a regisztrációt Magyarországon adott esetben fel kell függeszteni. Egy másik megoldást is mondunk és a kettő nem zárja ki egymást: ez a teljes fizikai határzár, zár minden illegális úton érkező előtt. Egyébként utána is meg lehet jelenni a határátkelőhelyen és lehet azt mondani, hogy én menekült vagyok. Hozzáteszem, nemzetközi egyezmények alapján is addig

menekült az illető, amíg az első biztonságos országot el nem éri. Tudtommal a környező országokban - Ukrajnát leszámítva - nincs olyan konfliktus, amiről el lehetne mondani azt, hogy onnan menekültek tömegei érkeznének felénk, tehát bőven lenne megoldás arra nézve, hogy Magyarország ezután is megvédje magát. És egyébként nem menekülteket fogadunk, valóban; olyan migránsokat, bevándorlókat, akik között vannak elenyésző számban, de valódi fenyegetés elől érkezők. Az elenyészőt úgy értem, hogy szerintem 30 százalék alatt, és van egy nagyon nagy, túlnyomó többség, amely tudatosan, gazdasági okokból érkező bevándorló.

Egyetlen mellékszálát engedjenek meg nekem: szóba került a Keleti pályaudvar környékén kialakult tarthatatlan helyzet. Annyi megjegyzésem azért lenne, hogy a Keleti pályaudvarra senki nem hívta ezeket az embereket, senki nem küldte oda őket, hiszen nem volt ez kijelölt regisztrációs pont vagy tranzit-zóna, vagy bármi egyéb számukra. Abban egyébként látok némi rációt, hogy a Fidesz-KDNP hagyta eszká-lálódni ezt a helyzetet egyfajta szimbólum gyanánt, hogy aztán megmentőként tűnhessen fel, de azt is látni kell, hogy ha mi mondjuk, Szilágyi Györggyel, Egyed Zsolttal és pár képviselőtársammal elkezdünk volna az autópályán grasszálni vagy úgy dönteni, hogy a hatályos jogszabályokat nem tartjuk be, esté-re csúnyán a fogdán találtuk volna magunkat.

Az viszont tarthatatlan, hogy a Magyarországra idegenből (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) érkező személyek számára megengedett legyen az, ami az itt élők számára nem, ez tökéletesen elfogadhatatlan. (*Taps a Jobbik pad-soraiban.*)

ELNÖK: Most visszatérünk a normál szót kérők körébe, így megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Érdekes dolgokat lehetett hallani az elmúlt időszakban. Most már megtudhattuk az MSZP hivatalos álláspontját is, ami, ha jól idézem, úgy néz ki, hogy a magyar emberek érdekét szem előtt tartva kell kezelni ezt a helyzetet, és humánusan kell megoldani a dolgokat.

Eljutottunk ideig, csak az a kérdésem, hogy vajon akkor az MSZP hol tartotta szem előtt a magyar emberek érdekét akkor, amikor végre a kormány nagy nehezen hajlandó volt olyan lépéseket tenni, amivel megpróbálja megvédeni az országot és önök nem támogatták. Amikor a magyar embereket megpróbálják megvédeni, akkor önök nem támogatják sem a szavazatukkal, sem semmi mással.

Azt, hogy humánusan... - megintcsak fölmerül a kérdés, hogy meddig terjed ez a humánus megoldás önök szerint. Tehát hogy lehet humánusan foglalkozni azokkal az emberekkel, akik nem hajlandóak betartani Magyarország és az Európai Unió törvé-

nyeit, előírásait és szabályait sem, tehát nem hogy szűrésnek, egészségügyi szűrésnek nem hajlandóak alávetni magukat, hanem még annak sem, hogy regisztráljanak.

Sokszor hivatkoznak önök a genfi egyezményre, és valóban, a genfi egyezményben vannak érdekes dolgok. Például kimondja a genfi egyezmény azt, hogy igen, át lehet lépni a zöldhatáron, tehát illegálisan is be lehet menni egy országba egy menekültnek abban az esetben, ha az életét veszély fenyegeti. De abban az esetben, ha az életét veszély fenyegeti, akkor is a genfi egyezmény szerint mi az első dolga ennek a menekültnek? Hogy jelentkezzen az adott ország hatóságainál. Tehát önként jelentkezzen, és azt mondja, hogy kérem szépen, azért jöttem át és nem a regisztrált ponton jöttem, hanem azért menekültem, mert nekem bármilyen problémám volt.

Ezeket a dolgokat nem tartják be ezek az emberek, tehát innentől fogva úgy érzem, hogy ellentétes érdekek feszülnek a magyar emberek védelme és aközött, hogy megpróbálunk humánusan cselekedni azokkal szemben, akik egyébként már eleve a belépésükkel törvénytelenséget követnek el.

(*Móring József Attila elfoglalja jegyzői székét.*)

A másik lényeges dolog, hogy önök folyamatosan hivatkoznak arra, hogy már 2014-ben mit mondtak meg és mit nem. Akkor föl hívom a figyelmüket arra, hogy ez a migránshelyzet Magyarországon, igaz, hogy kisebb számban, 2012-től fennáll. A Jobbik Magyarorszáért Mozgalom ezt többször elmondta.

Csak akkor ez úgy történt egyébként, 2012-től, hogy amikor kisebb számban jöttek ezek a migránsok, általában a magyar hatóságok meg tudták őket fogni, mindenféle egészségügyi vizsgálat nélkül kaptak egy papírt, amellyel ingyen utazhattak Magyarországon, és azt mondták nekik, hogy tessék, a debreceni befogadóállomás. És fölszálltak a tömegközlekedési járművekre, azzal utaztak a magyar emberek között. És ez nem volt biztonsági kockázat?

Gondoljanak már bele abba, hogy az elmúlt öt vagy hat évben hányszor szóltak arról a hírek folyamatosan akár a madárinfluenza-járványoknál, akár az ebolánál, akár a MERS-nél - a koronavírusnál -, hogy a repülőgéppel érkezőknél és mindenhol a határokon milyen biztonsági intézkedéseket vezettek be, mert igen, ha egy ilyen vírus bejön ebbe az országba, annak beláthatatlan következményei lesznek. Beláthatatlan következményei lesznek a magyar emberekre nézve, és beláthatatlan következményei lesznek főként Európára nézve is, mert nagyon nehéz lesz ezeket megállítani. Hiszen nem véletlen az, hogy ha adott esetben valaki, mondjuk, Afrikába utazik, előtte hányféle oltást kell kapnia vagy hányféle oltást jó, ha beadat magának, hogy például épségben és életben hazatérjen. Ez azért van egyébként, mert teljesen más környezetben és teljesen más helyzet-

ben nőttek fel ezek az emberek, tehát olyan betegségek is lehetnek, amik rájuk nézve nem is veszélyesek, tehát csak hordozók, de egy más, egy európai kultúrában és európai közegben felnőtt emberre - főleg a gyermekekre és az idősekre - főleg egy agresszív vírus vagy baktérium beláthatatlan következményekkel lehet.

A másik, ami nagyon lényeges kérdés, és itt felmerül a pénz kérdése is és minden egyéb más, hogy azért ez egy ördögi kör, mert ha beengedjük ezeket az embereket, megcsináljuk ezeket a szűréseket, és nagy számban érkeznek beteg emberek, és ezeket a beteg embereket még el is kell hogy lássuk, akkor abba beleroppanhat az egészségügy. Ha beleroppan az egészségügy, az ugyanúgy katasztrófális helyzetet okozhat Magyarországon a magyar emberek szempontjából.

Ha azt csináljuk - és most csak felvetéseket mondok -, hogy a határon egy szűrést végzünk, és aki beteg, azt nem engedjük be, mondjuk, Magyarország területére, akkor önök fognak rohanni rögtön az Európai Unióhoz, és arról beszélnek, hogy Magyarországon mennyire elítélendő az, ahogy ezekkel a migránsokkal bánnak, mint ahogy elhangzott önöktől, hogy milyen felháborító dolog az - mondják most önök -, hogy a táborokban amikor egy egészségügyi szűrést elvégeznek, és elindítják valakinek a menekültekérelmét, akkor onnan távozik. Mi ez? Miért nem akadályozzák meg?

(17.20)

De ha zárt táborokat hoznánk létre, akkor önök lennének a legelsők, akik rohannának megint az Európai Unióhoz, és panasznának be Magyarországot, lenne itt mindenki náci, fasiszta és rasszista, mint ahogy önök ezt általában szokták mondani, mert önök ahhoz mérten, hogy éppen most hol állnak a közvélemény-kutatások szerint, 6 százalékon vagy 8 százalékon, aszerint próbálják politikai céljaikra felhasználni még ezt a kérdést is, ami egy nagyon-nagyon súlyos kérdés.

Tehát még egyszer elmondom: az egy nagyon-nagyon fontos dolog, hogy egészségügyi szempontból megpróbáljuk az országot megvédeni teljes mértékben, ehhez egy nagyon komoly egészségügyi szűrést kell végezni, de az egy másik kérdés, hogy akik ezen az egészségügyi szűrésen fennakadnak, utána azoknak az egészségügyi ellátását vajon Magyarország el tudja-e végezni, vagy pedig erre is valamilyen összeurópai megoldás lenne szükséges, amiben mindenki a lehetőségeihez mérten vállalná ezeket a költségeket.

Még egy dologra felhívnám a figyelmüket. Önök most azt mondják, hogy tényleg óriási és nagy szakmai felkészültséggel kell ellátni ezeket az embereket egészségügyileg. De ez is egy ellentmondás. És ha már a humánus megoldásokról beszéltünk: ha ma Magyarországon valakinek, egy magyar állampolgárnak sokáig nincs munkája, akkor vagy fizet több

mint hatezer forintot havonta, vagy pedig nem kap egészségügyi ellátást, vagy fizet azért az egészségügyi ellátásért, ami jelen pillanatban van. *(Közbeszólások az MSZP soraiban: Mondjad a kormánynak! - Igazad van! - Az MSZP felé:)* Önök hozták föl jelen pillanatban azt, hogy hogy kellene ellátni ezeket az embereket, és ez szól önöknek is. Tudja, miért szól önöknek is, mind a kettőjüknek egyébként? Azért, mert önök 25 éve ugyanazt csinálják a Fideszsel együtt karöltve, és önök alakították ki ebben az országban azokat az állapotokat, amik jelen pillanatban vannak. Tehát, ha már a humánus megoldásokat vesszük: az mennyire humánus, hogy ha itt ma Magyarországon egy ember, aki lehet, hogy felnevelt gyermekeket, aki lehet, hogy életében nagyon sokat dolgozott, de most hosszú ideje nem kap munkát, annak fizetnie kell azért az egészségügyi ellátásért, amit megkap, míg más, aki idejön, és mondjuk, lehet, hogy sokkal jobb helyzetben van - ha megnézzük azt, hogy milyen anyagi körülményeket lehet látni egy-két migránsnál vagy menekültnél, lehet, hogy több készpénzzel rendelkezik és jobb ruhákban van, mint sok magyar ember Magyarországon -, ő pedig az önök véleménye szerint teljes egészségügyi ellátást kellene hogy kapjon?

Még egyszer mondom, most csak felvetünk kérdéseket, megpróbálunk azon gondolkodni, hogy mi lehetne a megoldás, mert megoldást találni kell erre. Én csak egyetlen dolgot szeretnék, ha valóban igaz lenne az a mondás, amit Gúr Nándor mondott, hogy önök a magyar emberek érdekében kívánnak cselekedni és a magyar emberek érdekében kívánják ezt a helyzetet kezelni. Majd az idő el fogja dönteni, hogy önök ezt komolyan gondolják-e, vagy pedig továbbra is csak a politikai haszonszerzés céljából kezelik ezt a migránskérdést. *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Nem úgy, mint a Jobbik!)*

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót normál időkeretben Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy gondoltam, hogy nem kell, de mégiscsak kell - *(Közbeszólás a Jobbik soraiban.)* de mégiscsak kell -, mert úgy látom, hogy Szilágyi képviselőtársam most nem tudja önmagát elhelyezni, hogy valójában még a Jobbik padsoraiban ül, vagy már kacsingat, hogy esetleg felkérjük egy helyettes államtitkári pozícióba. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban.)* Nem, nem, azt felejtjük el, hogy hova alakul, mert itt is egy botlása volt a képviselőtársamnak, mert amikor beszél itt 6-8 százalékról, akkor nem tudom, hogy a saját jövőjüket vizionálja, vagy miről beszél.

Egy a lényeg, képviselőtársam: a politika szintjén vagy szakítani tudnak úgymond a gyökereikkel és a közös zászló lobogtatásával - tudja, amit csinálnak folyamatában -, és akkor önálló utat járnak, Fidesz-

Jobbik, Jobbik-Fidesz, ahogy tetszik önöknek; vagy azt az utat járják - el kell dönteniük -, amelyik arról szól, hogy kiszolgáló, loholó kiskutyaként, amikor úgy gondolják, akkor kielégítik a nagytestvér igényeit. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban.)* Önök nyilván politikai értelemben döntenek, de sokáig nem lehet játszani ezt a történetet, hogy egyszer így, egyszer úgy, egyszer önálló vagyok, megmutatom önmagam, egyszer meg befekszem, és eleget teszek mindenfajta kívánságnak.

Komolyabbra fordítva a történetet - ezt a néhány gondolatot csak azért mondtam el, mert inspiráló volt Szilágyi képviselőtársam megszólalása -, ami ettől sokkal komolyabb: képviselőtársaim, Európában van egy nagy érték szerintem, az a négy szabadság, amelyikből az egyik nekünk szerintem félelmetesen fontos, az hogy az élő munkaerő szabadon áramolhat Európában, nyilván az európai tagállamok viszonyrendszerében. Ezzel tisztában vagyunk. Szerintem mindig végig kell gondolni mindenfajta döntésünk meghozatalánál - legyen az menekültkérdés, migránskérdés, ki hogy áll a dologhoz -, hogy van-e olyan értelmű kihatással a mi viselkedésünk a tekintetben, hogy egy későbbi időszakban esetleg azok a gazdasági menekültek, az a 600 ezer magyar, aki Európában máshol keresi meg a családjá kenyerét, fogja-e tudni ezt tenni. Én nem örülök annak, hogy ez a 600 ezer ember nem itthon keresi meg a kenyerét. Én annak örülnék, ha itthon keresné meg. De ez a kormány *(A Jobbik képviselői felé:)* az önök segédletével is adott esetben olyan helyzetet teremtett, hogy az elmúlt öt esztendőben félmillió ember kényszeredett módon elhagyta ezt az országot, gazdasági menekültté vált. Ön is beszél menekültekről meg gazdasági menekültekről, azért mondom: félmillió ember kényszeredett módon el kellett hogy hagyja ezt az országot. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban.)* Azért fordulok ide, mert részben segítőtársaként jelen voltak ebben a folyamatban. *(Közbeszólások és derűltség a Jobbik soraiban.)*

Egy a lényeg: ezek az emberek - minden felmérés ezt alapozza meg - sajnos hosszú távon úgy tervezik az életüket, hogy nem kívánnak hazajönni Magyarországra. Én ennek nem örülök. Sokkal jobb lenne, ha itthon dolgoznának, itthon lennének adófizetők, gyarapítanak, erősítenék a gazdaságot, és járulékbefizetőként is, mondjuk, a nyugdíjasszát erősítenék. De ez a helyzet nem így van ma.

Egy szó, mint száz, a két kérdés egymáshoz kapcsolását csak úgy akarom megtenni, hogy ha és amennyiben mi soha nem tudjuk önmagunkat túllépni, azt gondoljuk, hogy csak saját magunk minden kérdést meg tudunk oldani - csak Magyarországra gondolok - Európa színpadán, szerintem nem jutunk sehova. Nem azt mondom, hogy csak európai és közös megoldások vannak, hanem azt mondom, hogy van olyan, amiben nekünk is külön hozzá kell tenni, meg van olyan, ami bizony több Európát is kíván e tekintetben.

Szóval, szerintem nem lehet semmilyen vonatkozásban csak haszonélvezője lenni valaminek, másik oldalról pedig elzárkózni mindentől. Én azt gondolom - lehet, hogy hibásan az önök véleménye szerint, de én azt gondolom -, hogy nekünk ezekben a kérdésekben is, tehát a menekültügyi, a migránskérdésekben is vannak olyan közös felületű ügyeink Európában, amelyekben igenis kikényszerítő magatartást is életre kell tudnunk hívni, meg elfogadó jellegű is érvényesíteni kell.

Egy szó, mint száz, megint csak azt mondom, hogy ha ezeket a pontokat nem találja meg a kormány - mert a kormány van helyzetben -, akkor veszteségeket könyvelünk el. Ha mindig - csúnya a hasonlat, de - csak úgy megy az ember a kocsmába, hogy berúgja az ajtót, és nem akarok még csúnyábbat mondani, hogy beköp az ajtón, az sehova nem vezet. Én azt akarom mondani, hogy nekünk akár a külpolitikánk, akár bármi más tekintetében szerintem olyan politikát kell folytatni, ami mások szemében is a minimum elfogadhatóság kategóriáját magában hordozza, annak a lehetőségét magában hordozza.

De a lényege ennek az egész történetnek az az én gondolkodásomban, hogy ha Magyarországot nem az európai színpadról, hanem a harmadik világ keretei közül sokan „meglátogatják” - idézőjelbe tetten - vagy éppen mennek rajta keresztül, akkor az önös érdekünket is, a magyarországi emberek érdekét is az szolgálja szerintem, hogy minél kevesebb gonddal és problémával kelljen szembenéznünk. Épp ebből fakadóan, ha a szűréseket, egészségügyi vizsgálatokat vagy épp az arra fordított forrásokat nem tesszük meg - ami persze nehéz, hogy ezt erre kell fordítani, és nem tudjuk, mondjuk, a gazdaság erősítésére, gyarapítására fordítani -, ha erre nem áldozunk, akkor sokkal nagyobb kockázatokkal kell szembenéznünk.

(17.30)

Tehát én azt gondolom, hogy igenis szükségszerű, hogy áldozzunk. Persze a józan ész diktálta módon meg kell találni azokat az optimális mértékeket, amelyek egyrészt a probléma kezelésére is elégségesek, másrészt pedig nyilván megnyugtató jelleggel azt a helyzetet szülik, hogy tényleg ne kelljen valós, létező problémák sokaságával szembenézni.

Én nem gondolom azt, hogy két hónap múlva vége ennek a történetnek. Én nem gondolom azt, hogy nem lesz menekültáradat, most nem feltétlen csak Magyarország és csak Európa viszonylatában, de abban a világban, ahol 30-40 millió menekült keresi a helyét... *(Z. Kárpát Dániel: 59,5.)* Különböző számítások vannak, igen. Én tegnap éjszaka, mikor olvastam, akkor 30-40 milliós nagyságrend... Mindegy. Ha 50, 50. De ez a nagyságrend egy olyan léptékű, mértékű nagyságrend, ami már kézzelfogható. Európa lakossága 500 millió durván, 500 millió.

Ha minden menekült Európában kötne ki, az 50 millió ember - mondjuk, fogadjuk el ezt a számot -, az a 10 százaléka lenne Európa lakosságának. És nem megyek tovább népesedéspolitikai és egyéb más kérdésekbe. De nyilván nem így van a dolog.

Tehát lehet fetisizálni, lehet sok mindent csinálni, meg lehet eltagadni és lehet - hogy mondjam - súlytalanítani is ezeket a kérdéseket. Szerintem egyik se jó. Szerintem az a jó, ha normálisan megpróbálunk ebben a helyzetünkben úgy gondolkodni, hogy a probléma attól, hogy mi nem akarjuk, van meg lesz. A problémának a valamilyen szintű kezelését kell megtalálnunk, a megoldásokat kell megtalálnunk erre a történetre.

Komolyan mondom, nekem az a meggyőződés e tekintetben, hogy önmagában Magyarország, mi önmagunkban nem fogjuk tudni ezt a kérdést kezelni, nem tudjuk, mert hiszen egy 10 milliós nagyságrendű ország, hogy ha - tételezzük fel azt a számot, ami az előbb elhangzott - 50 milliós menekültáradattal néz szembe, akkor az kezelhetetlenné teszi a történetet. Nyilvánvaló, hogy nem is nekünk kell ezt kezelni. De hogy részeseinek kell lenni ennek a történetnek, ebben biztos vagyok. De nem akarok túl messzire menni ebben a dologban, vissza akarok térni magához ehhez a törvényjavaslathoz.

Ennek a törvényjavaslatnak a kapcsán pedig nem tudok mást mondani, csak azt tudom mondani, hogy ha regisztrálunk... Most hogy regisztrálunk vagy nem regisztrálunk... De ha regisztrálunk, akkor nem engedhetjük meg önmagunknak szerintem azt, hogy a regisztráltak körében, ahol az esélye felsejlik annak, hogy bármilyen típusú egészségügyi problémával, most mindegy, hogy hepatitis-, HIV-, bármilyen típusú szűréssel megállapítható problémával kell szembenézni, ott ne tegyük meg a szembenézést.

És akkor még jön a következő kérdés, hogy mi van a kezelés tekintetében. Persze, hogyne, Szilágyi képviselőtársam, abban egyetértünk, hogy ezek mind-mind pénzügyi kérdések. De szerintem, úgy gondolom, azt hiszem, helyesen, hogy jobb a prevenció, a megelőzés, még ha forrást áldozunk is, mint az, ha bármilyen típusú olyan mélységű problémákkal kell szembenézni, amelyek utána sokkal nagyobb katasztrófális helyzetek kialakulását hozhatják magukkal.

És ráadásul, hogyha ennek a történetnek a megvalósításához még európai uniós források bevonását is meg tudjuk tenni, és nem a magyar költségvetésből kell azokat a pénzeket elővarázsolni, amit mondtam, hogy ha kell, akkor itt most levezetem, hogy hol és hogyan lehetne egy felelősségteljes kormányzati viseltetéssel megteremteni ennek a hátterét, nem ennek, ennek a sokszorosának a hátterét, de ha még európai források bevonását is meg tudjuk tenni, akkor meg azt gondolom, hogy még inkább érdemes mindent megtenni olyan értelemben, ami a Magyarországon élő emberek érdekeit szolgálja. Én erről beszélek akkor, amikor azt mondom, hogy a mi ál-

laspontunk az, hogy ilyen értelemben, e tekintetben és a magyar emberek érdekét szem előtt tartva és egy humánus kezelést megvalósítva próbáljunk meg ezekben a kérdésekben eljárni.

Még két dolog röviden. Az egyik. Én a törvényességről olyan értelemben beszélek, hogy teljesen mindegy az én számomra, hogy milyen színezetű kormány. De ha van egy alkotmánya, egy alaptörvénye, akkor az alapján. Ha van egy más törvénye, amely rendelkezésre áll, akkor persze aszerint. De ha nincs, akkor a törvénytelenység színpadára senki nem léphet. Ha maga a kormány megy el olyan irányba, hogy az Alaptörvényétől eltérő megoldásokat próbál alkalmazni egy nehéz helyzetben, az sem megengedhető, mert a törvénytelenység senki számára nem megengedhető. És most nem feltétlen csak ebben a konkrét esetben gondolkodva mondom ezt, hanem általánosságban is.

Tehát azt akarom mondani, hogy nyilván, ha egy fél évvel ezelőtt, amikor plakáthegyek sokaságát pakolták ki, merthogy volt információjuk, valószínűleg több, mint nekünk, sima parlamenti képviselőknél, hogy körülbelül mi várható és mi lesz, ha akkor azokat a forrásokat nem arra használják, hogy kicsi feszültség, kicsi káosz, kicsi ez, kicsi az szülessen, hanem arra, hogy a prevenció tekintetében mit kell tenni, akkor kevesebb és kisebb problémával nézünk szembe, mint amennyivel most adott esetben szembe kell nézni.

Az utolsó két gondolatom pedig arról szól, Z. Kárpát Dániel képviselőtársam, amikor a „hagyják” kategória, tehát hogy nem küldték, nem vitték, hagyják, az szerintem egy elemi bűn. A kormánynak nem az a feladata, hogy hagyja, hanem az a feladata, hogy megoldja. Ezért kormányoz. Ha nem oldja meg, akkor az a kormány felelőssége, mert az ő feladata.

Az ellenzéknek, önknek is, nekünk is, mindenki másnak meg szerintem az a feladatunk, hogy egyrészt, ha tudunk, akkor konstruktívan próbáljunk meg segíteni, másrészt meg számon kérjük azt, hogy megoldották-e vagy nem. Ugyanúgy, ahogy mondtam a konkrét példát a magyar embereket érintő, mondjuk, egy éven belül második tüdőszűrés tekintetében. Szóval, nonszensz. Pont olyan ügyekben, pont olyan réteget érintően ilyen költségteherviselést elvárni, akik adott esetben létező problémákkal megáldva elmennének egy szűrésre akkor, ha nem kellene érte fizetni, de mivel még ez a kicsi pénz is nagy pénz neki a mindennapi megélhetés tekintetében, nem fogja megtenni. És ezzel mit hív életre? Annak a kockázatát hívja életre, hogy a környezetében lévő emberek tekintetében a fertőzésveszély esélyét hordozza magában és ennek a lehetőségét hordozza magában.

Nem beszélek többet a dologról. Csak azt akarom mondani még egyszer és ismételve, nekem személy szerint, de nyugodt lelkiállással mondhatom, a Magyar Szocialista Pártnak még egyszer, egyértelműen az az álláspontja ebben a dologban, hogy lehe-

tőség szerint mindig a magyar emberek érdekeit szem előtt tartva, humánus megoldással és - kiegészítem még egy mondattal - a törvényesség színpadán eszerint próbáljuk meg tenni a dolgunkat, politikai hitvallástól függetlenül. Köszönöm szépen. (Dr. Józsa István: *Igaza van! - Taps az MSZP pad-soraiból.*)

ELNÖK: Most kétperces hozzászólások következnek, elsőként Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Muszáj Gúr Nándorra reagálnom. Persze ő nem tudja, én megértem, hogy ön nem érti a Jobbikot, egy XXI. századi pártot XX. századi párt tagjaként. Nekünk egy dolgunk van, képviselő úr. Az, hogy megnézzük, hogy az ország érdekét mi szolgálja, és mi abban, amikor meg kell védeni például Magyarországot, abban támogatjuk a kormányt. Ha úgy gondoljuk, hogy az ország érdekeit, mondjuk, a föld-törvény nem szolgálja, akkor meg ellene megyünk. Aszerint döntünk, hogy éppen mi a megfelelő.

Abban pedig igaza van, hogy az valóban egy óriási tragédia, hogy 600 ezer magyar és ráadásul képzett magyar dolgozik jelen pillanatban külföldön. Csak erről az egészről ön úgy beszél, mintha ehhez önöknek például semmi köze nem lenne. Pedig, tudja, képviselő úr, azért lehet, hogy lehet valami sejtése erről az egészről, hiszen az elmúlt 25 évben önök is részesei voltak a magyar közéletnek.

Én nem tudom, csak fölvetek kérdéseket. Lehet, hogy ön tudja, én nem tudom, hogy kik lehettek azok, akik kiáruzták az országot a privatizáció során. Én nem tudom, hogy ön tudja-e, valószínűleg tudja, hogy kik lehettek azok, akik elszabotálták az egész rendszerváltást, akik lefeküdtek a nagytőkének, akik lefeküdtek az EU-nak, ha már a lefekvésről beszél. Akik elhitették azt a szemléletet, hogy merjünk kicsik lenni ebben az országban, akik szembefordultak a határon túli magyarokkal, a határon túli magyar testvéreinkkel. Akiknek a miniszterelnöke december 1-jén büszkén koccintott a román miniszterelnökkel.

(17.40)

Nem tudom, hogy ön tudja-e, hogy kik lehettek. Vagy hogy kinek lehetett a miniszterelnöke az, aki ötven év után, 1956 évfordulóján belelővetett a saját népébe, igaz, hogy szerencsére csak gumilövedékkel? (Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból.) Tehát lehet azt mondani, hogy önök semmiről nem tehetnek, csak tudja, ezek mind-mind közrejátszottak ahhoz, hogy most jelen pillanatban 600 ezer ember van kint. Persze, a gazdasági rész a legfontosabb ebben azoknak az embereknek, akik kimentek, csak az is lehet, hogy elégük lett egy olyan országból, amilyen országot önök egyébként közösen (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.), XX. századi

pártok kialakítottak az elmúlt 25 évben. (Taps és közbeszólás a Jobbik soraiban: *Így van!*)

ELNÖK: Most Tukacs István képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Fideszes, illetve Kormánypárti Képviselőtársaim! Akarnak kérni egy kávét, esetleg? (Zaj, közbeszólás a Fidesz soraiból: *Már ittunk.*) Merthogy most jelenleg az a helyzet áll elő. Ugyanis ez a világ abszurditása, hogy a magyar parlamentben az ellenzék egymással vitatkozik és nem az előterjesztésről. Ezért én azt szeretném mondani az előterjesztéssel kapcsolatban egyszer tényszerűen: nem arról van szó, hogy holnaptól kezdve minden menekültet megszűrnék, hanem csak akkor, ha ez a bizonyos válsághelyzet, amit kihirdetnek, előáll. Erről vitatkozunk. Nem állt még elő.

Kettő: tényszerűen szeretném megjegyezni, tisztelt képviselőtársaim, ma az a helyzet, hogy a menekülteket a magyar kormány vonattal szállítja Hegyeshalomig. Ennyi és nem több. Nem is látjuk őket, magunk között szólva.

Három: én a kormánynak címzett kritikát, ha általánosságban menekültügyről van szó, úgy tudom megcímezni, hogy ha ez valóban egy súlyos, nem nemzeti ügy, nemzeti baj, akkor ebben bizony konszenzusra kellett volna törekedni, és folyamatosan működtetni a pártok közötti egyeztetési rendszert, úgy, hogy persze az ellenzék tekintettel van, hogy a kormány cselekvőképes, és tekintettel van a parlamenti arányokra, ez teljesen világos, de ez megérte volna ezt a misét, és nem állnának elő ilyen helyzetek, amikor mi itt vígan elvagyunk egymással, mármint itt egy-mással, és beszélgetünk arról, hogy ki milyen párt, miközben arról kellene beszélni, hogy ez a probléma velünk fog maradni nagyjából egy évtizedig, ha nem tovább, amit én nem nagyon kívánok magunknak.

Ezért tehát az előterjesztéssel kapcsolatban szeretném csak annyiban kritikával illetni a kormányt, hogy bizony nem kellene ilyen előterjesztésekről akkor vitatkoznunk, ha ebben az ügyben folyamatos nemzeti konszenzusra, egyetértésre való törekvés lenne a kormányban, nemcsak a pártok között, hanem minden szereplő között. Ennyit szerettem volna megjegyezni, a továbbiakban pedig a vitát a magam részéről befejeztem. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Most normál időkeretben Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Elintézhetném egy frappáns fordulattal, hogy nem arról van itt szó, hogy ellenzéki pártok vitatkoznak, hanem adott esetben egy lehetséges leendő kormányzó párt (Derültség az MSZP soraiban.) egy volt kormányzó párt tevékenységét kéri

számon. Nyilván a leendő alatt a Jobbikra gondolok, a volt alatt az MSZP-re, de ne intézzük el ennyivel ezt a kérdéskört.

Nagyon-nagyon veszélyes folyamatnak tartom azt, ami itt felsejlik az önök szavaiból, miszerint adott esetben a gazdasági kényszerből külföldre szorult emberek kapcsán mintha azzal fenyegetőznénk, hogy ha túl keményen lépünk fel a migrációs helyzet kapcsán, akkor ezeket az embereket majd ilyen-olyan károk érik. Én itt szeretném leszögezni, ez egy olyan kérdéskör, amit úgy tudnék összefoglalni, hogy Magyarországot egy tudatosan szervezett invázió éri. Magyarországon egy lakosságcsere kísérlete zajlik, ahol a több százezer távozó helyét adott esetben hosszú távon lehet, hogy vannak olyan háttérerők, akik fel akarják tölteni idegenből érkezőkkel. A Jobbik mindent meg fog tenni ez ellen, de azt látni kell, hogy ha a lakosságcsere elméletét önök nem is osztják, az invázió látható, mindannyiunk előtt kirajzolódik, több százezer ember zúdul rajtunk keresztül évente.

Én elvárnám egy ilyen veszélyhelyzetben, hogy pártszínektől függetlenül tényleg lépünk túl azon, hogy LMP, Jobbik, Fidesz, akármi, legyen egy olyan közös nemzeti minimum, amelynek értelmében megvédjük a hazánkat, mert mi erre esküdtünk itt. Az a helyzet, hogy ez az invázió a szemünk előtt zajlik, és ha tíz vagy húsz év múlva ezt beleírják a történelemkönyvekbe, mindannyiunkat elő fognak szedni a közös felelősség értelmében, hogy miért nem állítottuk meg, miért nem tettünk valamit. Azt látom, hogy valóban, én minden egyes esetben a kormányzat felelősségét felrovnom. Minden egyes esetben. De azt is látom, hogy ez az elképesztő szembeállítás, miszerint a kivándorlók kérdését a bevándorlókkal próbáljuk párosítani, ez hasonló ahhoz, mint amikor a most érkező migránsok helyzetét az '56-ban elmenekülő kényszerült magyarokéhoz hasonlítják, ami egy elképesztően blőd hasonlat, hiszen el kell hogy mondjuk, azok a magyar emberek '56-ban valódi háborús fenyegetés elől kénytelenek voltak elmenni, megköszönték a lehetőséget más országoknak, amit kaptak. Kiválóan képzett munkaerőként adott esetben még integrálódtak is a társadalmakba, és nem volt választási lehetőségük, hogy hova menjenek. Hozzáteszem, ha a most érkező migránsokat tömegesen olyan körülmények közé zárnák be, mint '56 után az elmenekülő magyarokat, ott szerintem három napon belül elszabadulna a pokol, mert most már ki vannak okosítva a jogaikról kis füzetekben, világhálón keresztül, globalizált csatornákon keresztül, most már mindenki ismeri a jogait, csak a kötelezettségeit nem.

Én azt mondom, hogy igen, pártok feletti megoldásra lenne szükség, mert az invázió közepette egy lakosságcsere szándékával szemben történelmi felelősség fellépni, és osztom azt, hogy lehetővé kell tenni a határon túlra szakadt magyar testvéreinknek a szülőföldön boldogulást, emellett a kivándorolt

magyaroknak azt, hogy ha akarnak, vissza tudjanak térni, és én nagyon remélem, hogy mindannyian akarnak. Azt is remélem, hogy ebben egyetértünk. De az nem megy, hogy zsarolják Magyarországot, kívülről támadják migrációs formával, belülről, az Unión belülről pedig zsarolják azzal, hogy majd nem kap a kohéziós alapokból forrásokat akkor, ha nem fogadja el a kvótát. Én nem tűröm, hogy zsarolják a hazámat, én nem tűröm, hogy ilyen eszközökkel lépjenek fel Magyarországgal szemben, mert a külső támadás mellé egy belső is járul. Nem arról van szó, hogy itt bárki a kormány kistestvére lenne, meg segítené elvtelenül, nem! Minden egyes olyan indítványt támogatni fogunk, legyen szó devizahitelezésről, földkérdésről - ahol a kormány nagyon csúnyán leszerelt egyébként - vagy migrációs kérdésről, amely három-négy magyar embernek segít; ha ilyen megoldás kerül elénk, azt támogatni fogjuk.

Azt pedig vissza kell hogy utasítsam, hogy Magyarország az Európai Unió haszonélvezője lenne. Ez kormánypárti képviselők szájából legalább olyan gyakran hallatszik, mint MSZP-s képviselőkéből. Addig, amíg két dolog hiányzik, ezt önök nem jelenthetik ki. Hiányzik egy EU-mérleg, az EU-tagságunk első évétől hiányzik egy olyan EU-mérleg, amely egyértelműen számszerűsíti az előnyöket és a hátrányokat, továbbá hiányzik egy nemzeti vagyonelemtár. Amíg ezt a két feltételt egyébként a mostani kormány ötödik éve nem teljesíti, addig nem lehet kijelenteni Magyarország haszonélvezői státusáról semmit, legalábbis érdemben és hiteles módon nem. Én egy olyan képet látok magam előtt, ahol a migrációs válság, az invázió nyomása alatt egyébként Nyugat-Európa sokkal hamarabb össze fog omlani, mint a Kelet, és adott esetben Kelet-Közép-Európa lehet, ha úgy tetszik, az európai civilizáció utolsó bástyája, és nem szeretném ezt a képet megvárni, nem szeretnék egy rezervátumban élni a saját hazámban.

Éppen ezért a Jobbik arra kér mindenkit, hogy pártszínezetektől függetlenül legyen már végre egy közös nemzeti minimum, amelynek értelmében nem kvótaszerű megoldásokkal, tehát következményeket kezelve, hanem valódi megoldásokkal, adott esetben az illegálisan a határt megközelítők teljes tömegének a be nem fogadásával, ide be nem engedésével elejét vesszük annak, hogy például most egészségügyi költségekről kelljen órákon keresztül vitatkoznunk. Elmondtuk, hogy lenne megoldás, igen, a regisztráció felfüggesztése az egyik irányba vezető, emellett az lenne üdvözítő, ha Magyarország határain illegális módon senki nem tudna átlépni a jövőben. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most normál időkeretben Józsa István képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Van itt előttem egy előterjesztés, úgy szól, hogy T/6398., és az egész-

ségügyről szóló törvény módosítása szerepel benne. Szeretném a figyelmükbe ajánlani, hogy a kormány egy megkésett intézkedéssel hozott ide törvényjavaslatot, és lehet, hogy a Jobbik a XXI., XXII., de lehet, hogy ha igazából be akarnám trafálni, akkor a XXIII. századnak a pártja, addigra talán összeáll a fejükben ez az összefüggés, amit világnak, Európának, Magyarországnak, nemzetnek hívnak.

Tudják, magyar testvéreim (*Derűltség.*), azért mondom ezt, mert néhány kinyilatkoztatásuk úgy tűnik, mintha úgy leragadnának ennek a mikrokozmosznak néhány apró kis eleménél, és összefüggéséből kiragadva akarnának egyes problémákat kezelni, mondjuk, az önökét, meg a kormány problémáját, rólunk, mondjuk, nem is beszélve. De jobb, ha rólunk nem is beszélnek, mert ezt aztán végképp nem értik. (*Zaj.*) Tehát visszatérve az előterjesztésre, én nagyon melegen üdvözlöm, hogy a kormány komolyan veszi a feladatát.

Nagyon üdvözlöm, ha humánus megoldást talál mind a magyar emberek egészségügyi ellátására, mind az átvonuló menekültek egészségügyi segítésére; az más kérdés, hogy ez az előterjesztés, ami itt most szerepel, igazából lehet, hogy megold valami kicsi kis problémát, valójában prolongálja a kérdéskörnek a parlament előtt tartását.

(17.50)

Nem látszik, nem sejlik fel ebből az előterjesztésekből, hogy a kormány összességében kicsit világosabban látná ennek a problémának a kezelési lehetőségeit, a saját lehetőségeit, hogy milyen lehetőségei nyílnának meg, mondjuk, egy európai együttműködésben, és itt az együttműködésre helyezném a hangsúlyt. Nem azt állítom, hogy ami javaslatok most az Unióban forognak, azok megoldást jelentenének a problémára, de azt állítom, hogy együttműködés nélkül a magyar kormánynak, így Magyarországnak is sokkal kevesebb esélye van, hogy eredményt érjen el a probléma kezelésében azon az úton, hogy valamikor megoldásra kerüljön, mint ha együttműködne az Unióval.

Én nem zárom ki, hogy a magyar kormánynak használható javaslatai lehetnének - mondjuk, az MSZP-javaslatokat is figyelembe véve - az Európai Unió felé. Tehát mi azt szeretnénk, ha nem a belpolitikai hadakozás színtere lenne ez az európai szinten nagyon súlyos probléma, hanem a helyzet súlyának megfelelően Magyarország, Magyarország kormánya, figyelembe véve az ellenzék javaslatait is, érdemben hozzá tudna járulni a kérdés kezeléséhez. Ebben ez egy halvány, apró kis momentum, ennél sokkal többet kérünk. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Jelenleg utolsó hozzászólásként két percben megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Így a vita végére talán összefoglalva, lezárva a vitát, érdemes azért mégis összegezni annyiban, mielőtt államtitkár úr természetesen elmondja a saját összegzését, hogy a Jobbik álláspontjából mégis mi az, ami kristálytiszta, és talán azt lehet mondani, hogy ennek a fényén keresztül lehet nézni minden egyes ilyen törvényjavaslatot, amely egy szakpolitikát, illetve az illegális bevándorlás kérdését méri fel, illetve tisztázza.

Ebben az esetben is a fontos, amihez tartani kell talán magunkat - és ez a személyes hitvallásom, és úgy gondolom, a Jobbiknak is a hitvallása -, hogy mi az igazi társadalmi jó, melyik a nagyobb társadalmi jó. Az igazán fontos társadalmi jó és nagyobb társadalmi jó az, hogy az ország védelmét, a magyar állampolgárok védelmét biztosítsuk, és legyen az bármilyen hátság, legyen az bármilyen kerítés, elsődlegesen a belső integritásunkat és az ország sértetlenségét kell szem előtt tartani.

Tehát amikor az egészségügyről szóló törvény módosítását nézzük, szintén ezen a szemüvegen keresztül kell ezt látni, és ezt a nagyobb társadalmi jót kell előtérbe helyezni. Természetesen akkor, amikor a jogszabályról, magáról az egészségügyi törvény módosításáról beszélünk, akkor azt is figyelembe kell venni, hogy abban az esetben, hanem nem sikerül mindenkét távol tartani, akkor mi a második fontos társadalmi jó, az pedig az, hogy ha itt vannak - és legyen az bármilyen ok miatt, hogy itt van egy illegális bevándorló -, hogyan lehet a társadalom védelmét biztosítani.

Ebben az esetben a Jobbik a saját javaslatait és a korábbi határozati javaslatát is abban fogalmazta meg - és vehetjük ezt egy egészségügyi határozatnak is -, hogy legyen egy olyan aktív és egy nagyobb biztonságot garantáló rendszerünk, amivel, ha már bejöttek, és bármilyen módon itt vannak, akkor egy teljes biztonság lehessen garantálható.

De az, hogy mi az első lépés, mi az első társadalmi jó, az az, hogy Magyarországra ne jöjjenek be, s legyen az kerítés vagy bármi, ami megvédi az országot, azt kell először garantálni, és a Jobbik azért fogalmazta meg a módosítóit, hogy abban az esetben, ha a második társadalmi jóra szükség van, akkor ebben egy biztonságos rendszert tudjunk kreálni. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! További felhívó szándékot nem látok. Az általános vitát lezárom. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy nagyon fontos kérdésben, egy viszonylag átláthatóbb, rövidebb törvényjavaslatról egy közepesen

hosszú vitát folytattunk. Valóban, a vita egy része nem is az előterjesztő és a kormánypárti frakciók, hanem az ellenzék frakciói között zajlott. Ezt innen nézni valóban kicsit könnyedebb volt.

Ugyanakkor azt kell mondjam, hogy a kormányzat azért terjesztette be ezt a törvényjavaslatát, mert nekünk, Magyarország kormányának mindig is a magyar emberek érdeke kell legyen az első. Minden ember számára természetesen az emberi méltóságot és az alapvető emberi jogokat biztosítani kell, ez a javaslat az ő érdeküket is szolgálja, de ha Magyarország érdekében a magyar kormány nem lép fel a nemzetközi téren vagy ebben a nemzetközi krízisben, a modern kori bevándorlás folyamatában, akkor senki más nem fogja a magyar emberek érdekeit képviselni. Ezért volt fontos ennek a törvényjavaslatnak is az előterjesztése, hogy a magyar emberek érdekeit tudjuk képviselni.

Magyarország nagyon sokféle humanitárius eszközzel segíti azokat, azt a 300 ezer embert, aki a határunkhoz úgy érkezett, hogy nem az útlevelel, a munkakönyvével és a diplomájával, hanem sokszor a személyi iratait eldobva, beazonosíthatatlan módon érkezik ide. Akiról a nevét és a születési dátumát is sok esetben nehezen tudjuk kideríteni, annál nyilvánvalóan a fertőző betegségek vagy a korábbi betegségek még nehezebben kideríthetők.

Ennek ellenére mindenki számára a jogi eljárás lefolytatása után, aki menedékkérelmet terjesztett elő, biztosítottuk, hogy a befogadóállomáson szállást kapjon, ételmet kapjon, egészségügyi ellátást kapjon. Önök is tudják, hogy leginkább nyilván a járóbeteg-ellátásban vettek részt, körülbelül ötezren, több százan fekvőbeteg-ellátásban is részt vettek, akár ha a művekezelést nézem, abban is körülbelül 120-an vettek részt. Tehát Magyarország, azt hiszem, hogy erején felül teljesített ebben a kérdésben, és hogy nem alakult ki humanitárius katasztrófa az Európai Unió határánál, ami jelen esetben Magyarország határát jelenti, ezért elismerést érdemelnek mind a rendőrség, a BAH munkatársai, az ott dolgozó egészségügyi dolgozók, karitatív szervezetek képviselői és mindenki más, aki ebben részt vett. Ennek volt része az egészségügyi ellátás is.

De ha humanitárius szempontból, mondjuk, csak a gyermekek ellátását nézem, ha csak azt nézzük, hogy egy hónap alatt a hatóságok kiosztanak körülbelül 2900 gyermek-élelmiszer-csomagot, több száz kiló keksz, ezres nagyságrendű adag bébiételt, 6 ezer liter tejet, cumisüvegekből is akár százas nagyságrendben, pelenkából is többeszes nagyságrendben, még babapiskótából is 58 kilogrammot, akkor elmondhatjuk, hogy azok számára, akik fokozott törődést igényelnek, Magyarország mindig is támasz és segítség lehetett. Ugyanakkor magát a folyamatot, ami a modern kori népvándorlásban óriási veszélyeket rejt Európa számára, megpróbálja Magyarország minden törvényes jogi eszközzel megállítani.

Egy szabályozatlan beáramlásból kell Magyarországnak egy kontrollált, törvényes és biztonságos eljárást tennie, és ebben az egyéb közjogi lehetőségek mellett, a járványügyi kockázat minimálisra csökkentése érdekében, Magyarország, az Európai Unió és a bevándorlók egészségének megőrzése érdekében fontos, hogy ezt a törvényjavaslatot is elfogadjuk, és cselekvőképessé tegyük a tiszti főorvost, a kormányhivatalokat, a helyi egészségügyi szerveket, akcióképessé tegyük őket átcsoportosítási lehetőségekkel, gyógyszerbeszerzési jogosítványok kibővítésével, hogy valóban fel tudjanak lépni minden ember egészségének a védelmében, de legfőképp a Magyarországon élő emberek érdekében.

Az LMP képviselője mondott sok mindent a szándékosan elmulasztott ellátásról és hasonlókról. Azért hoztam ezeket a példákat, mert egész egyszerűen, ha látja, hogy milyen munka folyik ott, a határnál, ha látja, hogy mekkora terhelésnek vannak kitéve a magyar szervek és mekkora segítséget nyújtottak az itt lévőknek, mindeközben pedig, ahogy az elhangzott a vitában is, nagyobb biztonságban vannak, mint sok másik nyugat-európai országban, hiszen nap mint nap halljuk a híreket különböző befogadóállomások felgyújtásáról, míg Magyarországon semmifajta ilyen agresszióról nem volt szó, senki ellen semmilyen ilyesfajta erőszakos cselekedet nem történt, aki akár törvénytelenül, akár törvényesen érkezett Magyarországra.

Mindemellett az Európai Unió hozzájárulása ehhez képest eltörpül, hiszen önök is tudják, hogy abból a 200 milliárd forintból, amit összességében a bevándorlásra fordítunk, az Európai Unió mindösszesen eddig 7 milliárdot vállalt, 200 milliárdból 7 milliárdot, 3,5 százalékát vállalta Magyarország költségeinek az Unió közös szolidaritása jegyében, akkor azt mondhatjuk, hogy Magyarország tényleg erején felül teljesít.

Felkészültünk a hidegebb időszakra is - hiszen most már ez nyilván be fog köszönteni, és az előző hetekben is voltak éjszaka nagyon hideg hőmérsékletek -, az eddigi gyógyszerek biztosítása mellett, amellyel továbbra is készen állunk az erők odacsoportosítása mellett. Csak egy példát mondanék, 190 fűtött sátorral készülünk arra, hogy a regisztrációt, az ideiglenes elszállásolást mindazok számára, akik együttműködnek a hatóságokkal, itt tegyük meg.

(18.00)

De ami a legfőbb probléma - és szerintem felszólalásában minden párt elismerte -, az az együttműködés hiánya. Hiába kínáljuk fel az ingyenes utazás lehetőségét a befogadóállomásra, hiába kínáljuk fel ezeket a humanitárius szolidaritási cselekedeteket, ezek az emberek nem működnek együtt sem egészségügyi téren, sem igazgatási téren, sokan még ujjleomatot sem adnak.

Hogy honnan tudják ezeket az információkat, hogy ki biztatja őket arra, hogy ne adjanak ujjlenyomatot, ne végezzék el a szűrővizsgálatokat, ne várják meg annak az eredményét, azt, azt hiszem, talán a későbbiekben megtudjuk, de iszonyat felelőtlenek azoktól, akik erre biztatják őket.

Nos, tehát Magyarország igyekszik egészségügyi téren is ezzel a törvényjavaslattal is a lehetőségét a legszélesebbre tárni.

Nagyon furcsa dolgok hangzottak el itt a vitában. Először is azt látom, hogy a Magyar Szocialista Pártnak iszonyatosan kínos magyarázkodás jutott osztályrészül ennek a témának a kapcsán, hiszen kimennek az épületből, és meglátják a nyári mondaikat, amelyeket a téma elbagatellizálása kapcsán tettek - nem keveset, hanem eléggé sokat -, utána pedig be kell jönni ide a parlamentbe, és annak az ellenkezőjét kell bebizonyítani; ez eléggé nehéz. Itt egy olyan retorikával állunk szemben a szocialistáknál az elmúlt hónapokban, mint egy fa ága: minden irányba beszéltek, mindent mondtak már, és mindenképpen az ellenkezőjét.

Úgy látszik, egy politikai labirintusba manőverezték magukat a szocialisták, mindenfelé fordulnak, de nem tudnak kijutni ebből.

Ehhez képest a Fidesz-KDNP, a kormánypártok álláspontja az első perctől kezdve ugyanaz. Kevés olyan európai politikai vezetőt, akár miniszterelnököt is találunk az európai politikában az elmúlt egy évből, aki ma ugyanazt mondja, mint egy évvel ezelőtt.

Orbán Viktor és a Fidesz-KDNP ugyanazt mondja. De ha megnézik a nagy nyugat-európai vezetőket, nagyon nagy a változás az álláspontjukkal kapcsolatban. És azért tudtuk ezt megtenni, mert mi egy nemzeti konzultációt indítottunk, és annak az alapján helyezkedtünk erre az álláspontra.

Itt többször utaltak a napirend előtti felszólalásomra, örülök, hogy ezek szerint betaláltam a szocialista frakciónál. Valóban, mi a nemzeti konzultáció alapján állunk, és míg Nyugat-Európában nagyon sok párt, baloldali párt szavazatszerzésre használja a menekültkérdést, és úgy számít rájuk, mint törzsbázisukra, és jóval nagyobb arányban, általában 60 százalékos arányban baloldali pártokra szavaznak, mi igyekeztünk nem ilyen szempontból közelíteni ehhez, és nem potenciális szavazókat látni ebben, hanem Magyarország érdekeit képviselni és mindenki emberi méltóságát tiszteletben tartani.

Még olyan mondatok is elhangzottak az ellenzék részéről, hogy az Alaptörvényt már csak be kell tartani - ilyen elismerő szavakat én az elmúlt 3-4 évben nem hallottam szocialista képviselő részéről, hogy az Alaptörvény ezek szerint rendben van. Ha bejöttek volna a parlamenti vitájára vagy támogatták volna, az még jobb lett volna, de így utólag sem rossz, hogyha elismerik, hogy az Alaptörvényt be kell tartani. Bízom benne, hogy ahogy utólag az Alaptörvénynek a rendelkezéseit is elismerik, ennek a tör-

vénynek a fontosságát is belátják előbb-utóbb, de remélem, hogy ez inkább előbb lesz, és önök is és a parlament minden pártja támogatni fogja a végszavazásnál. Nem hiszem, hogy bárkinek akár szakmai, akár érdemi politikai kifogása lehet a törvényjavaslattal kapcsolatban. Nyilván aktuálpolitikai adokkapok volt itt a vitában mindenféle relációban, de ennek a törvényjavaslathoz a szükségességét senki sem vitathatja el. Úgyhogy kérem önöket, hogy támogassák a végszavazás során is.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában. - Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Magyar Köztársaság Kormánya és az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosának Hivatala közötti megállapodás módosításáról szóló jegyzőkönyv szövegének végleges megállapításáról és kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.** Az előterjesztést T/6258. számon a parlamenti informatikai hálózaton megtekinthetik.

Elsőként megadom a szót Mikola István úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az Egyesült Nemzetek Genfben működő Menekültügyi Főbiztosának Hivatala eredetileg a második világháború nyomán keletkezett menekültválság kezelésére létrehozott ideiglenes szervezet volt, amelyről az '56-os magyar forradalom leverését követő menekülthullám kezelése során bizonyosodott be, hogy állandó működése sajnos elengedhetetlen.

A Menekültügyi Főbiztoság a rendszerváltozást követően kezdhette meg működését hazánkban, amelynek alapjául a felek között 1989. október 4-én aláírt megállapodás szolgált. A szervezet egyes, korábban a genfi központ által ellátott adminisztratív, támogató funkciók, például könyvelés, oktatás ellátását a költséghatékony érdekében 2007-től Budapestre kezdte telepíteni. A felek ezért 2008. február 29-én új megállapodásban és annak mellékletében rendezték a szervezet és magyarországi irodái működésének a feltételeit.

A kormány a szervezet budapesti bővítése érdekében a Menekültügyi Főbiztoság részére biztosított korábbi és az új ingatlanokról immár egységesen az 1051/2015. számú határozatában rendelkezett. Az új feltételekről szóló rendelkezéseket a felek 2015. tavaszán megtárgyalták, és ezek átvezetése érdekében a felek 2015. július 28-án aláírt jegyzőkönyvvel módosították a 2008-as megállapodást.

(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tekintettel arra, hogy a 2008-as megállapodás törvénnyel került kihirdetésre, az annak módosításait tartalmazó jegyzőkönyvet is törvényben kell rögzíteni. A jegyzőkönyv hatályba léptetéséhez a Menekültügyi Főbiztosság részéről a főbiztos által aláírt értesítést szükséges kiállítani. A magyar fél hasonló értesítéséhez szükséges a jegyzőkönyv parlamenti ratifikációja és kihirdetése. Jelen törvényjavaslat tehát technikai jellegű, a menekültügy érdemi hazai kezelését nem érinti, célja kizárólag a Menekültügyi Főbiztosság részére biztosított magyarországi ingatlanokra vonatkozó, az 1051/2015. számú kormányhatározatban foglalt rendelkezések nemzetközi jogi leképezése.

Kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja el a betervezett törvényjavaslatot. Köszönöm figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Ahogy az államtitkár úr is utalt rá, az Egyesült Nemzetek Szervezetének Menekültügyi Főbiztosságát 1950. december 14-én hozta létre az ENSZ Közgyűlése. A közgyűlés a menekültek védelmét szolgáló nemzetközi intézkedések irányításával és koordinálásával, valamint a kapcsolódó problémák megoldásával bízta meg a főbiztosságot. A főbiztosság elsődleges feladata a menekültek jogainak és jólétének védelme, mandátuma ugyanakkor a hontalanok támogatására is kiterjed. Fennállásának bő hat évtizede során a főbiztosság több tízmillió embernek segített. A több mint 125 országban dolgozó mintegy 7500 munkatársa naponta 34 millió embernek nyújt segítséget a világ minden táján.

Az ENSZ Menekültügyi Főbiztosának Hivatala 1989 óta működik Magyarországon. A kezdeti időszakban elsősorban Magyarország kormányzatát segítette a nemzetközi menekültjoggal harmonizált nemzeti jogszabályok megalkotásában, valamint a menekültellátó infrastruktúra kiépítésében. Mandátumának megfelelően a menedékkérelmek elbírálásában is részt vett, mivel Magyarország földrajzi korlátozással csatlakozott az 1951. évi egyezményhez, ami azt jelenti, hogy az ország csak európai menedékkérők esetében vizsgálta, hogy teljesülnek-e a menekültstátus kritériumai. Miután 1998-ban hatályba lépett a földrajzi korlátozást megszüntető menedékjogi törvény, a főbiztosság tevékenységének középpontjába a nemzeti menekültügyi jogszabályok

és intézményrendszer fejlesztésének támogatása került.

Ma a szervezet magyarországi irodája az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosának Hivatala közép-európai regionális képviselőjének keretei között működik. A budapesti székhelyű regionális képviselő a térség nyolc államában fejt ki tevékenységét: Bulgáriában, Csehországban, Horvátországban, Lengyelországban, Magyarországon, Romániában, Szlovákiában és Szlovéniában. Céljai elérése érdekében az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosának Hivatala szoros kapcsolatokat ápol és együttműködik a kormányzati és a civil szféra szereplőivel. Ez az együttműködés számtalan formát ölthet, egyes esetekben formális megállapodás is alátámasztja az együttműködést. Ennek egyik kiemelkedő példája az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosának Hivatala, a határőrség és a Magyar Helsinki Bizottság által 2006-ban aláírt, határmegfigyelésre vonatkozó háromoldalú megállapodás.

(18.10)

Az előttünk fekvő javaslat megszövegezésére azért volt szükség, ahogy az államtitkár úr is utalt rá, mert változtak az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosának Hivatala és a Magyar Köztársaság Kormánya közötti, 2008-ban aláírt megállapodás körülményei. Az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosának Hivatala 2007-ben telepített Budapestre különböző adminisztratív és operatív támogató funkciókat. E szervezet bővítése érdekében 2015-ben használatba adott új irodaépület biztosításának feltételei eltérnek a korábbiaktól, ezért a megállapodás és annak melléklete átdolgozásra szorult.

A megállapodás tartalmát tekintve törvényt érint, annak módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetésére is ezért törvényben van mód. Kérem a képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. (Taps a kormánypartok pad-soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Horváth Imre képviselő úrnak, az MSZP-képviselőcsoport vezérszónokának.

HORVÁTH IMRE, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Egyetértve az államtitkár úr, illetve a képviselő asszony felvezetésével, a Magyar Szocialista Párt is fontosnak tartja a jegyzőkönyv szövegének véglegesítéséről történő megállapodás aláírását.

Néhány gondolattal még szeretném kiegészíteni az elmondottakat a főbiztosság tevékenységéről. Az évek során a főbiztosság gyakran nyújtott segítséget olyan embereknek is, akinek konfliktus vagy erőszak miatt országukon belül kellett új otthonot talál-

niuk. A szervezet egyik kevésbé látványos tevékenysége a gyakran figyelmen kívül hagyott hontalanok számára nyújtott segítség.

A probléma milliókat érint, akik mind ki vannak téve annak a veszélynek, hogy mivel egyik nemzetnek sem állampolgárai, megtagadnak tőlük alapvető jogokat. Az európai menekültek megsegítéséért végzett rendkívüli munkájának elismeréseképpen 1954-ben az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága megkapta a Nobel-békedíjat. Negyedszázaddal később, '81-ben újra elnyerte a díjat a globális menekültsegítő tevékenységéért, különös tekintettel arra, hogy működése során számos politikai akadályt kellett, illetve kell leküzdenie.

Érdekes adat az is, hogy alapításkor a főbiztoságnak mindössze 34 munkatársa volt, mára ez a szám 7680-ra nőtt. A szervezet több mint 125 országban 414 irodát működtet. Ma a főbiztosság tevékenysége mintegy 33,9 millió embert érint, közülük 10,5 millió menekültet, 14,7 millió belső menekültet, 3,1 millió hazatérőt, 3,5 millió hontalant és több mint 837 ezer menekültkérőt.

A főbiztosság 2007-ben további adminisztratív és operatív támogató funkciókat telepített Budapestre. A képviselet mellett így szintén Budapest ad otthont a szervezet globális szolgáltatási központjának, a közel 230 fős személyzet pénzügyi, kommunikációs, ellátási és globális tájékoztató feladatokat lát el. A kormány által biztosított irodaépület használatának technikai feltételeit a Magyar Köztársaság kormánya és az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosának Hivatala közötti megállapodás mellékletében rendezték. Elhangzott már, hogy a 2008. február 29-én aláírt megállapodást a 2008. évi XVI. törvény hirdette ki. A szervezet funkcióbővítése érdekében 2015-ben a főbiztosság használatába adott újabb irodaépület biztosítási feltételei eltérnek a korábbiaktól, ezért a megállapodás és annak melléklete, ahogy az államtitkár úr is említette, módosításra szorul.

A Magyar Szocialista Párt támogatja, hogy a kormány jelen megállapodás hatálybalépésének időpontjától és annak hatálya során ingyenesen biztosítja a főbiztosság számára irodahelyiségek használatát és birtoklását. Emellett rendkívül fontos, hogy a kormány biztosítja a központ számára a munkavégzéshez szükséges közszolgáltatásokat, ideértve többek között az áram-, vízszolgáltatást, szennyvízelvezetést, tűzvédelmet, szemétszállítást, gázellátást, posta- és telefonszolgáltatásokat.

Támogatandónak tartjuk, hogy a jövőben a technikai részletek esetleges változásaihoz ne kelljen minden esetben törvényt módosítani, azaz a felek képviselői a melléklet átdolgozott rendelkezéseit egy alacsonyabb szintű kiegészítő megállapodásba foglalják, amely nem kerül kihirdetésre; zárójel, 2. cikk, a „Magyar Köztársaság kormányának hozzájárulása a szervezet budapesti globális szolgáltatóközpontja részére” megnevezésű melléklet a továbbiakban nem képezi részét a megállapodásnak.

A fentiek figyelembevételével a Magyar Szocialista Párt támogatja az elfogadást. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy a frakciók részéről kíván-e még valamelyik képviselőtársunk élni a vezérszónoki felszólalás lehetőségével. *(Gyöngyösi Márton jelentkezik.)* Igen, Megadom a szót Gyöngyösi Márton képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

GYÖNGYÖSI MÁRTON, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt elnök úr, köszönöm a lehetőséget. Én is az előttem szólókhoz csatlakoznék abban, hogy a jegyzőkönyv technikai mivoltát, elfogadását fontosnak tartjuk.

Emellett természetesen méltatni kell az ENSZ elmúlt évtizedek során tett erőfeszítéseit, hiszen egy olyan szervezetről van szó, amely az elmúlt évtizedekben valóban nagyon sokat tett azért, hogy a világban a menekültek kérdése megoldódjon, rendeződjön. Az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága volt a garanciája annak, hogy érvényesülhet az az egyéni jog, miszerint menekültstátusért, menedékért folyamodhatnak menekültek, menedékjogot kérhetnek, és utána önként vissza is térhetnek a saját hazájukba. Tehát ezt a jogot biztosításként és garanciaként az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága garantálta az egész világban.

Ez mindenféleképpen elismerést érdemel, különösen mivel ez a szervezet 1956 után jött létre. Az 1956-os tragédia utáni menekültáradat során, amely Magyarországról keresett menedéket Nyugaton, az ENSZ nagyon hathatós eszközöket vetett be annak érdekében, hogy a politikai menekültek valóban otthonra és menedékre leljenek szerte a világban. Ilyen értelemben üdvözlendő az, ha e hivatal tevékenységét elősegítjük, támogatjuk.

Természetesen örülünk annak, hogy mind létszámban, mind a munkavégzés tekintetében területileg is gyarapodik az ENSZ itteni irodája. Annak külön örülünk, hogy több száz magyar munkavállalóval bővül ennek a hivatalnak a tevékenysége.

Ez végre egy jelentős és valódi lépés a munkahelyteremtésben. Ezt így ilyen értelemben is különösen üdvözljük.

Mindazonáltal a jelenlegi migrációs válság talán lehetőséget teremt nekünk arra, hogy röviden reflektáljunk a nemzetközi szervezeteknek és így az ENSZ-nek is - hogy mondjam - a hibás megközelítésére. Nagyon sok esetben érezhettük azt az elmúlt hónapokban, hogy a nagy nemzetközi szervezetek, köztük az ENSZ is valahol leragadt egypár évvel, egypár évtizeddel, és nem volt képes ennek az új migrációs hullámnak a lényegét meglátni és bizonyos különbségtételeket megtenni, hiszen a jelenlegi migrációs válság tekintetében egy egészen más típusú, egészen más természetű krízissel állunk szemben, mint az oly

sokszor párhuzamként előrángatott 1956-os menekülthullám során.

(18.20)

Akkor nyilvánvaló volt a politikai indíték és a politikai üldöztetés, aminek következtében Magyarországot elhagyni kényszerültek oly sokan. A jelenlegi migrációs válságban azonban kétségtelenül jelen van a politikai migráció, de ugyanakkor a gazdasági migráció is jelen van, sőt meggyőződésünk szerint többnyire az van jelen. Ezt a distinkciót nagyon érdemes megtenni, hiszen csak úgy tudjuk ezt a kérdést megfelelően kezelni. Ha ezt a distinkciót nem tesszük meg, akkor természetesen csődöt fognak mondani mindazok az intézkedések, amelyeket a nemzetközi szervezetek fogyanatosítani szeretnének.

E migrációs válság nyomán kiderült az is, hogy a nagy nemzetközi szervezetekben az elemzés és a diagnózis hiánya, valamint a koncepció hiánya is jelen van. Nincs világos elemzés, hiszen pontosan lehetett látni azt, hogy Európa bizonyos migrációs nyomás alatt van, pontosan lehetett látni, hogy robbanásig feszülnek Európa szomszédságában azok a társadalmak, amelyeket nyugat-európai országok az Amerikai Egyesült Államok segítségével folyamatosan destabilizáltak, az ENSZ pedig nem hívta fel a figyelmet arra, hogy ez a nyomás rajta van Európán, be fog következni ez a robbanás. Ezt a fajta munkát megfelelő előkészítéssel, elemzésekkel meg lehetett volna előzni, és egyfajta koncepciót ki lehetett volna dolgozni a tekintetben, hogy mégis mitévők legyünk a menekültáradattal, a migrációval, és hogyan kezeljük, de nem is csak kezeljük, hanem megoldjuk a problémát a gyökerénél fogva.

S amiben az ENSZ-nek még nagyon nagyon komoly szerepe lehetne, az az, hogy a szervezet tagjai tekintetében, akik mégiscsak szerződő felek, aláírták az ENSZ alapító okmányait, okiratait, abban bizonyos kötelezettségeket is felvállaltak, és saját magukra nézve bizonyos kötelezettségek respektálását vállalták, mégis azt látjuk, hogy ezeknek az országoknak a felelősségét, amelyek az ENSZ tagjai, az ENSZ képtelen számon kérni, sőt képtelen a vita középpontjába helyezni. Ugyanis amíg a felelősségről nem beszélünk, nem beszélünk egyes ENSZ-tagállamok felelőségéről abban, hogy ez a fajta menekültválság, ez a migrációs krízis előkerült és napvilágra került, kialakult, addig ennek a kérdésnek a megoldását nem fogjuk tudni megtalálni, csupán a kezelésére kell hogy szorítkozzunk.

Ilyen értelemben az ENSZ egy nagyon fontos fórum arra, hogy őszintén és teljesen szembenézve a problémával megnevezzük azokat a felelősöket, akik ennek a migrációs válságnak a hátterében állnak, és ilyen értelemben keressük a probléma gyökerénél a probléma megoldásának a lehetőségeit. Hiszen teljesen egyértelmű az, hogy a migrációs válságot nem Európában kell kezelni, ahová érkeznek, hanem

ezeknek az embereknek a szülőhazájában, a szülőföldjükön, ahonnan elindultak. Addig nem lesz vége a migrációnak, addig nem lesz vége ennek a hatalmas migrációs hullámnak, amíg nem tudunk stabil körülményeket teremteni mind politikai, mind gazdasági, mind társadalmi értelemben azokban az országokban, amelyek destabilizálásában sajnos igen csak élen jártak egyes nyugati országok. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni az adott napirend keretében. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Bejelentem, hogy Varju László független képviselő úr a felszólalási szándékát visszavonta.

Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem Mikola István államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Mikola István: Most nem.)* Köszönöm szépen. Államtitkár úr jelzi, hogy most nem kíván reagálni.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtök 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezményt módosító 15. Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.** Az előterjesztés T/6403. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót... bocsánat, megadnám a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak. Most viszont megvárjuk, amíg államtitkár úr beérkezik. Tisztelt Országgyűlés! Egy perc szünetet rendelék el arra az időre, amíg államtitkár úr visszaérkezik, távollétében nem kezdjük meg a napirend tárgyalását. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár úr megérkezett. Folytatjuk munkánkat.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Köszönöm a türelmüket. Én magam már több órája vártam a felszólalásra, de elnézést kérek, itt hirtelen véget ért az előző napirendi pont.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország vonatkozásában 1992. november 5-én lépett hatályba az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt egyezmény. Az emberi jogi egyezmény jelenleg 14 hatályban lévő jegyzőkönyvvel rendelkezik. A 2012. évi brightoni konferencián elfogadott

nyilatkozat az Emberi Jogok Európai Bírósága ügyterhének csökkentése kapcsán feladatként jelölte meg egy további, az egyezmény módosítását igénylő kérdésekre vonatkozó jegyzőkönyv előkészítését. Így került napirendre az egyezményt módosító 15. jegyzőkönyv megalkotása, amelynek célja és lényege tehát a bíróság munkájának hatékonyabbá tétele.

Az egyezmény érvényesülésének alapkonstrukciója változatlan. A jegyzőkönyv is megerősíti, hogy elsősorban a szerződő államok kötelezettsége az egyezményben foglalt jogok és kötelezettségek érvényesítése, és ebben a jogok tartalmát és korlátozhatóságát illetően bizonyos mérlegelési joggal is rendelkeznek. A bíróság tehát kontrollt és kiegészítő jellegű jogvédelmet nyújt, ami azt jelenti, hogy a kérelmező csak akkor fordulhat Strasbourghoz, ha a hazai jogorvoslatokat kimerítette, a szerződő államoknak ugyanakkor kötelességük, hogy hatékony hazai jogorvoslatokat biztosítsanak a nemzeti jogon belül.

Az egyes újonnan szabályozott tárgykörök a következők. A legutóbbi módosítás a bírák hivatalviselési idejét a korábbi hat évvel szemben kilenc évben állapította meg, ugyanakkor eltörölte azt, hogy ismételten megválaszthatók a bírák. A mostani 15. jegyzőkönyv a választhatósági életkor felső határát a 65. életévben állapítja meg. A hatályos szabályok szerint 70 éves korban a bíró mandátuma megszűnik. Csak egy zárójeles megjegyzés: nem tudom, emlékeznek-e még azokra a hosszú vitákra, amikor arról vitatkoztunk, hogy vajon lehet-e csökkenteni a magyar bírák szolgálati idejének felső korhatárát. Nos, az Emberi Jogi Bíróságon ez most következik be. *(Dr. Gyüre Csaba: Nem, éppen hogy növelték.)*

Az eljárási rendet illetően a jelenlegi szabályok alapján a bíróság első fokon eljáró kamarájának joga van ahhoz, hogy az előtte folyamatban lévő ügyben, amennyiben az egyezmény vagy a kapcsolódó jegyzőkönyvek értelmezésében lényeges új kérdés merült fel, vagy egy korábban hozott határozattal ellentétes megítélés formálódik, akkor döntési hatáskörét átadja a nagykamarának, így a kérelem elbírálása felgyorsulhat, mert a kétfokozatú eljárásból egy fok kimarad. Ennek viszont jelenleg korlátot szab az, hogy a felek ellenzése esetén a kamara nem élhet ezzel a joggal.

(18.30)

A 15. jegyzőkönyv ezt a korlátozó lehetőséget eltörli. A kérelmezők az egyezmény hatályos szabályai alapján a hazai jogorvoslatok kimerítése után, a jogerős végső határozat kézbesítésétől számított hat hónapon belül fordulhatnak a bírósághoz. Az információs technológia és a kommunikációs eszközök fejlődése következtében a 15. jegyzőkönyv ezt a határidőt négy hónapra csökkenti.

Az ügymenetet segíti egy további módosítás is. Jelenleg a bíróság az előterjesztett egyéni kérelmet

elfogadhatatlannak nyilvánítja, amennyiben úgy találja, hogy a kérelmező nem szenvedett jelentős hátrányt, kivéve, ha az egyezményben és az ehhez kapcsolódó jegyzőkönyvekben meghatározott emberi jogok tiszteletben tartása a kérelem érdemének vizsgálatát teszik szükségessé. Viszont az is kitétel most, hogy ezen az alapon egyetlen ügy sem utasítható el, amit hazai bíróság nem vizsgált meg megfelelően. Ez utóbbi kitéletet a 15. jegyzőkönyv eltörli, és így kiküszöböli azt, hogy a bíróság az egyébként érdemében jelentéktelen és jelentős hátrányt nem okozó ügyvel akkor is foglalkozzon, ha a hazai eljárás pusztán formai okokból nem volt kielégítő.

A csatlakozás célja, hogy a bíróság megnövekedett ügyterhét csökkentse. Ugyancsak fontos cél a strasbourgi eljárások felgyorsítása. A 15. jegyzőkönyvet az Európa Tanács 47 tagállama közül 41 tagállam írta alá, közülük 21 ratifikálta. Magyarország részéről július elején történt meg az aláírás, ez alkalommal az Európa Tanács főtitkárhelyettese méltatta a magyar csatlakozást. A törvényjavaslat a jegyzőkönyv kihirdetésével annak a belső jogrendbe történő beillesztését szolgálja.

Mindezek alapján kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Hoffmann Rózsa képviselő asszonynak, KDNP-képviselőcsoport. Csak nyugodtan, képviselő asszony; a helyzet az, hogy Bárándy képviselő úr következett volna, de mivel nincs itt, úgy képviselő asszony a következő.

DR. HOFFMANN RÓZSA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Elnézést kérek a késésért, az én sorrendem más volt.

ELNÖK: Igen. Ezért szóltam, hogy sorrendelőadás van, de természetes, hogy...

DR. HOFFMANN RÓZSA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Répássy Róbert államtitkár úr elmondta ennek a törvényjavaslatnak az indoklás részét, én azt nem kívánom megismételni. Nagyon fontos kérdésről van szó, egy 1950-es római egyezményről, amely az emberi jogok alapvetését fogalmazza meg, s mint hallottuk, azóta 14 kiegészítő jegyzőkönyv készült. Ez most a sorban a 15., amelyhez az Európa Tanácsnak már 41 tagországa csatlakozott. Magyarország is tagja az Európa Tanácsnak, aláírtuk ezt a jegyzőkönyvet, itt most az Országgyűlés arról fog dönteni, hogy ratifikálja-e ezt a jegyzőkönyvet avagy sem.

Nos, az emberi jogokról szól itt minden, és az emberi jogok elsősorban a XX. század második felé-

ben váltak a közgondolkodás és a közbeszéd közép-pontjává. Nincs olyan szakpolitikai terület, amely valahol ne érintené az emberi jogokat. Különösen kényes kérdés ez napjainkban, a normális ügymeneten túl, akkor, amikor olyan időket élünk, hogy különleges helyzetek adódnak. Ilyenkor ez különösen éles, még akkor is, ha ez a jegyzőkönyv nem a migrációs válságról és nem a napjainkat égető problémákról szól. De maga a téma felvetés nem hagyhat bennünket közömbösen.

A Kereszténydemokrata Néppárt számára és a kereszténydemokrata gondolkodás számára is rendkívül fontos a jog mint olyan. Fontosnak tartjuk megemlékezni arról, hogy jó 25 évvel ezelőtt, a rendszerváltoztatás emelkedett hangulatában szinte naponta százszor ismételt szó volt az, hogy most már jogállamot teremtünk, és jogállamban élünk. Ezt a Kereszténydemokrata Néppárt, az akkori és az azóta működő kereszténydemokraták is mind fontosnak tartják, hogy olyan világban éljünk, ahol a jog tiszta, átlátható, ahol nem kell senkinek sem attól félni, hogy jogszerűtlen magatartás, viselkedés következtében az élete épsége veszélyeztetve van.

És idetartozik még az is, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt a természetjogot követi. Ez is jog. Azt talán kevesen tudják, akik távolabb állnak a mi világunktól, hogy a keresztény egyházban nagyon fontos egyházjog is működik. Ezért hát minden ilyen kérdés fontos számunkra. Meg is vizsgáltuk ezt a törvénymódosítást, szakértőnk révén részt vettünk a kidolgozásában, és teljes szívvel támogatni tudjuk, mégpedig a következők miatt.

Egyrészt nemcsak jogról, hanem kötelességről van itt szó, ez is fontos szempont számunkra, hogy a jogok és a kötelességek mindenkor egyensúlyban legyenek. Miközben a jogokat hangsúlyozza, kötelességeket is ró a tagállamokra. Nos, visszatérve tehát a javaslatához, mindössze három cikk tartalmi visszatekintésére akarok vállalkozni ebben a rövid felszólalásban.

Az 1. cikkely a szubszidiaritás elvére és a mérlegelési jogkör doktrínájára utal. Mind a kettő nagyon fontos jogrendünkben és a jogállamokban. A szubszidiaritás elve a keresztény gondolkodásban is fontos alapelv. Ugye, arról szól, hogy az adott helyen a tények, a körülmények ismeretében tudnak helyes döntést hozni. Itt is erről van szó, hogy a nemzeti hatóságok elvileg jobb helyzetben vannak a helyi szükségletek és feltételek megítélésében, mint a nemzetközi bíróság.

A 2. cikk, ahogy államtitkár úr is expozéjában utalt erre, a bírák életkoráról szól és arról, hogy amikor az Európa Tanács parlamenti közgyűlésének betérjesztik a bírák névsorát, addig kell a 65 éves kort elérni vagy fiatalabbnak lenni. Ezzel egyértelművé teszik ezt a mindig kényes kérdést, a korhatár kérdését. A 3. cikkely pedig az ügymenetet gyorsítja azáltal, hogy a korábbi 6-ról 4 hónapra csökkenti a betérjesztendő másodfokú javaslatokat.

Nos tehát, ezeket a változtatásokat teljes szívvel tudjuk támogatni, hiszen kötelességünket teljesítjük azzal, hogy csatlakozunk hozzá, és a ratifikálás mellett fogunk vélhetőleg dönteni. Ezek észszerű javaslatok, pontosabbá teszik az eljárásokat, és a jogrendünk biztonságát szolgálják. Úgyhogy a Kereszténydemokrata Néppárt támogatja ezt a törvénymódosítást. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak, aki soron kívül kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr, és elnézést kérek, hogy a vezérszónoki körben megzavarom a vezérszónokokat. Helyesbítené szeretnék, valóban, ahogy Hoffmann képviselő asszony elmondta, a korhatár a jelölés legkésőbbi korhatárára vonatkozik. Tehát 65 év alattinak kell lenni a jelöltnek ahhoz, hogy megválasszák. Ez azt jelenti, hogy nyilván a mandátuma hosszabb lehet, mint 65 év.

Megjegyzem, hogy ezzel paralel a magyar alkotmánybírákra vonatkozó szabályozás, hiszen a magyar alkotmánybírák is akár 70. életévükön túl is bírászkodhatnak, amennyiben korábban választották meg őket. Tehát itt is egy hasonló szabályozásra kerül sor. Ennyiben kívántam utalni a magyar vitákra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a vezérszónoki felszólalásokat. Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Úgy látom, államtitkár úr már látta, hogy én mire készülök felszólalni, azért igyekezett megelőzni és kivenni felszólalásom erre vonatkozó élet. Na, azért bele fogom tenni, amit ezzel kapcsolatban el szeretnék mondani.

Hát, egy olyan törvényjavaslattal állunk szemben, hogy nagyon örülnék neki, ha ma már, a XXI. században nem kellene ezzel a témával foglalkozni, hogy az aláíró országokban, amelyek az Európa Tanács tagjai, valóban az alapvető emberi jogok működnek-e. Hiszen azt gondoljuk, és azt remélnénk, hogy ezekben az országokban ezek az alapvető emberi jogok már kitűnően működnek.

(18.40)

Mivel 1950-ben született meg ez az egyezmény, és fogadták el a magas szerződő felek, azt gondolnánk, hogy idejét múlta. Nyilván vannak benne

olyan pontok, amelyekkel már nem nagyon találkozunk ezekben az országokban, hiszen rabszolgasággal és egyéb ilyen, ehhez hasonló büntetőjogi kategóriákkal ma már nem nagyon találkozunk, illetve az emberi méltóságnak és az emberi szabadságnak az effajta megvonásával nem nagyon találkozunk. Azonban láttuk, és bebizonyították nekünk az elmúlt egy évtizedben is - gondolok itt elsősorban arra a kormányra, amelyik 2006-ban regnált Magyarországon -, hogy az emberi jogokat mennyire lehet akár állami szinten is lábbal tiporni. Hiszen volt egy korszak, amikor Magyarországon gyakorlatilag nem érvényesültek a legalapvetőbb emberi jogok. Ilyen volt, mint a szólásszabadság vagy a véleménynyilvánítás szabadsága, a gyülekezési joghoz való jogosultság vagy akár az egyesülési jognak a hirtelen, drasztikus módon történő szabályozása és keretek közé szorítása; amikor igenis szükség van arra, hogy belépjen egy olyan jog, ahová tudnak fordulni az állampolgárok.

Elhangzott már többször az előttem szólók részéről a szubszidiaritás elve, amelynek pontosan az a lényege, hogy ezeket a problémákat elsősorban az adott államban kell megoldani, jelen esetben itt Magyarországon. Tehát Magyarország hozza meg a törvényeit, és Magyarország próbálja meg ezeket az emberi jogokat garantálni, illetve a többi ország is, amely ezt aláírta. Amennyiben ez nem megy, akkor lép be kiegészítő jelleggel az egyezmény, és az egyezményben biztosított jogorvoslatot lehet ezekben az esetekben igénybe venni, mint ahogy tették azt nagyon sokan a 2006-os eseményekkel kapcsolatosan is. És itt nyilván meg kell említeni Gyurcsány Ferencnek a nevét és azt a szocialista kormányt, amely bizony éveken keresztül lábbal tiporta Magyarországon a legalapvetőbb emberi jogokat, és nem átalotta ezeket akár erőszakos úton is korlátozni, ezeket az emberi szabadságjogokat.

Itt érünk el oda, hogy ez az 1950-ben elfogadott egyezmény folyamatosan módosul, jegyzőkönyvek születnek arról, hogy hogyan módosítják az aláíró államok. Jelen pillanatban ott tartunk, hogy a 15. jegyzőkönyv készült ennek a módosítására. Beszélünk itt a szubszidiaritás elvéről, ami a preambulumba bekerül, ezt már ki is nyilvánítja, ami egy fontos alapelv, amiről már beszéltem. Ezen kívül több helyen is módosul az eredeti szöveg. Elsősorban mik módosulnak? Ez a bíróság eljárásával kapcsolatos, az emberi jogi bíróság működésével, a bírák megválasztásával, és ebben a tárgykörben módosít a 15. számú jegyzőkönyv.

Államtitkár úr már jelezte az életkor-módosítást. Hát, itt éppen egy ellentétes folyamat játszódik le, mint Magyarországon. Magyarországon azt láttuk az elmúlt ciklusban 2010 és '14 között, hogy a kormánypárt bejelentette, hogy a bírácoknak nyugdíjba kell vonulniuk, mint ahogy korábban addig a törvény szerint megvolt a lehetőségük arra, hogy 70 éves korukig dolgozzanak. Ezt változtatta meg a

kormány előterjesztése, mégpedig oly módon, hogy amikor a bírák elérik a számukra irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, akkor kell elmenniük. Ez adott évben a 62. életévet jelentette, tehát egyik pillanatról a másikra 70 évről 62 évre változtatták meg a bírák kötelező nyugdíjazását; és itt hangsúlyozom a kötelező jelleget, tehát nem választható módon, hanem kötelező jelleggel, amely egyébként más foglalkozásoknál nem volt előírva, hanem csak a nyugdíjlehetőség van meg, nem pedig a kötelezettség. Itt pedig jelen pillanatban látszik, hogy Magyarországon úgy értékelik a bírácokat, legalábbis a jelenlegi kormányzati többség, hogy 62 éves, illetve majd a későbbiek során 65 éves koruktól ők már igazán nem tudnak dolgozni, nem tudnak jó munkát kifejtteni. Nyilván ezért akarták őket elküldeni.

Ezzel szemben az látszik, hogy a nemzetközi bíróságon teljesen más a helyzet, hiszen láthatjuk, hogy az új szabály szerint 65 év alatti életkorban nevezik erre a posztra őket. Tehát 65 év alatti életkorúnak kell lenniük abban az időpontban, amikor majd dönt róla a parlament közgyűlése, az Európai Parlament közgyűlése, hogy a három jelölt bírából melyiket fogják megválasztani. És mivel az új szabály szerint kilenc évre szól egy kinevezés, ez azt jelenti, hogy ha valaki éppen a 65. életéve előtt jár néhány nappal, akkor ha ehhez még kilenc évet hozzáadunk, 74 éves koráig töltheti be ezt a tisztséget. Tehát éppen ellentétes folyamat, pontosan azt a szakértelmet, azt a szaktudást, azt az élettapasztalatot próbálják meg megbecsülni, amelyet ezek a bírák a munkájuk során, a korábbi életük során megszereztek, és ezt tudják az emberi jogok érvényesülése érdekében érvényesíteni az emberi jogok bíróságán.

Én azt gondolnám, hogy Magyarországon is így működik. Nem véletlen volt a korábbi jogszabály, amely lehetőséget adott, de nyilván a politikai érdek az adott pillanatban ezt a Fidesz részéről keresztülhúzta, és ezért kellett leszűkíteni ezt a lehetőséget. Tehát itt most ez nem érvényesül, 65 évtől gyakorlatilag 74 éves korig, a korábbi szabályozás egyébként 70 évben maximalizálta azt az időt, ameddig dolgozhattak. Ezt a 23. cikk (2) bekezdése mondta ki, hogy a bírák hivatalviselési ideje a 70. életévük betöltésével lejár. A jelenlegi 15. cikkely ezt hatályon kívül helyezi, és most már nincsen időbeli korlátozás a vonatkozásban, hogy meddig tölthetik be a pozíciót.

Fontos módosulás még az is, amikor arról dönt ez a 15. cikkely, hogy mi ez az időintervallum, amely ezt a rendkívüli, különleges jogorvoslati lehetőséget, az európai emberi jogi bírósághoz való fordulás lehetőségét megengedi. Ebben a szabályozásváltozásban érzek néminemű veszélyt és kockázatot. Mégpedig el is mondom, és ki is fejtem, hogy miért.

Én azt gondolom, hogy az Európai Unió, illetve minden, egyezményt aláíró ország területén egyre - mondjam azt a szót - divatosabb az, hogy igénybe veszik ezt a lehetőséget, hiszen a bíróság nagyon gyakran talál olyan hibát a szerződést aláíró államok

igazságszolgáltatásában vagy az állam működésében, amely bizony kártérítést fog jelenteni, amelyet az államnak kell fizetni az állampolgárával vagy esetleg egy másik ország állampolgárával szemben.

Elég megszokott volt, és hozzászórtak az ügyvédek elsősorban, hogy mennyi határidő áll rendelkezésükre arra, hogy ezt a rendkívüli jogorvoslatot Strasbourgba eljuttassák. Ez megszokott, ez hat hónap volt. Ez bőven elegendő volt arra, hogy minden iratot elővegyenek, azokat áttanulmányozzák, és elkészítsék ezt a beadványt, amelyet azért szerencsére - aki nem tudja, annak elmondom - mindenki a saját anyanyelvén jogosult beadni. Tehát ezt nem kell angolra vagy franciára lefordítani, hanem mindenki beadhatja a saját anyanyelvén, és ezen a nyelven fogja megkapni egyébként a határozatokat is.

Én azt gondolom, hogy önmagában az, hogy négy hónapra csökken ez a rendkívüli jogorvoslati igénybevételi lehetőség, ez nem lenne nagy probléma, hiszen amit hat hónap alatt össze tudunk szedni, azt négy hónap alatt is össze tudjuk szedni. Sokan vagyunk gyakorló ügyvédek, volt gyakorló ügyvédek itt a parlament képviselői között, ha nem is vagyunk itt most nagyon sokan jelen, ahogy látom, de tudjuk, hogy mit jelent, egy ügyvédnél fontos, hogy határidő azért bőven legyen neki. Hát itt történik egy csökkenés, azt gondolom, hogy az átmeneti időpontban azok, akik erről nem szereznek tudomást, nem követik, nem olvassák az ezzel kapcsolatos szakmai cikkeket, azoknál elő fog fordulni, hogy egy-két ügyfél le fog majd maradni erről a határidőről. Hiszen amikor majd az ötödik vagy a hatodik hónapban beadják, és megkapják a választ, hogy sajnos kifutottak a határidőből, mert már a négy hónap régen lejárt... Azonban azt is el kell mondjam a korrektség kedvéért, hogy ugyanitt megfelelő hatálybalépési határidőt biztosít az új egyezmény, hiszen egyrészt ezt a jegyzőkönyvet minden tagállamnak alá kell írnia. Ha aláírták a jegyzőkönyveket, ratifikálták, akkor utána ad majd egy általánosságban három hónapos hatálybalépési határidőt.

(18.50)

Ez esetben azonban 6 havi határidőt ad a hatálybalépésre, tehát kitolódik a határidő, és gyakorlatilag csak olyan ügyekben lehet majd alkalmazni, ahol már a hatálybalépéskor megszületett az utolsó jogerős döntés az adott tagállamban, ami ellen majd 4 hónapon belül, vagyis ezt követően születik meg az a jogerős döntés. Tehát ami azt megelőzően született döntés, azokra még a 6 hónapos határidő lesz érvényes.

Tehát ebből a szempontból azt gondolom, hogy elegendő lesz az áttérésre megállapított időszak, és a hatálybalépés előtt nyitva álló idő alatt, azt gondolom, az ügyvédi társadalom meg fogja tanulni az új szabályt, és ezzel már nem lesz különösebb probléma. A többi módosítás elsősorban technikai jellegű,

illetve a hatályba léptetésnek vannak még olyanfajta változásai, melyek speciális szabályt igényelnek, de azok is elfogadhatóak. Tehát a hatályba léptetésnél is azt mondhatjuk, hogy következetes a 15. cikkely, és óvatosan bánik az új jogszabálynak, illetve a 15. cikkelynek a hatálybalépésével.

Azt gondolom, mindenkinek érdeke az, hogy az emberi jogok, a legalapvetőbb emberi jogok Európában minden országban érvényesülni tudjanak; ezért akkor, amikor egy-egy ilyen újabb egyezményrel módosítjuk az eredeti 1950-es egyezményt, azok általában a tagállamok által támogathatóak. Abban az esetben nem lenne támogatható, amennyiben ezeket a jogokat, amelyek eddig ebben szerepeltek, szűkítenék vagy az emberi jogok érvényesítésének területét, terepét szűkítené be. Nyilván azokkal semmilyen formában nem tudnánk egyetérteni, de mindaddig, amíg ezek a változások előremutatóak, mint ahogy ez a 15. egyezményben is szerepel, addig azt gondolom, hogy ezek támogathatóak. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Felszólalásra jelentkezett Józsa István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném előre bocsátani, hogy az MSZP-frakció támogatja az előterjesztés elfogadását, azzal együtt, hogy nem értünk egyet államtitkár úrral abban, amit szellemében sugárzott az előterjesztése, és ami az emberi jogok érvényesülésének magyarországi helyzetét illeti.

Tehát ami itt a 15. számú jegyzőkönyvben szerepel, a 6 hónap 4 hónapra csökkentése vagy a strukturáltabb működés kialakítása a bírósági működésben, ez, azt hiszem, hogy az élet terméke, tehát ez elfogadható.

Ugyanakkor amit nagyon hangsúlyozott államtitkár úr a bevezetőjében, hogy csak jelentős hátrány esetén szabad Strasbourghoz fordulni - szóval, mi a jelentős hátrány? Egy ember életének problémája, vagy mondjuk, több ember sok kis hátránya? Mondok egy példát. A tájékoztatáshoz való alapvető emberi jog sérülése Magyarországon. A Magyar Távirati Iroda működése jelenleg annyira botrányos, hogy például egy időközi választás, ami nemrég volt a XIII. kerületben, Angyalföldön, és az MSZP jelöltje 60 százalékot ért el, erről az MTI elfelejtett közleményt kiadni. A Magyar Távirati Iroda, ami közpénzből működik, nem adott tájékoztatást.

Vagy ami a nemzetközi sajtó véleményének magyarországi megjelenítését jelenti: a Die Presse közölt egy elég hosszú elemzést Orbán Viktorról, és abszolút félrefordították. Annak a kritikai elemeit nem hozták, egy-két pozitívnak tekinthető elemét

pedig címként jelenítették meg. Tehát amikor közpénzből a kormányzat nem biztosítja a tájékozódáshoz való alapvető emberi jogot, akkor úgy gondolom, hogy Magyarországon az emberi jogok sérülnek.

Azt hiszem, 1969-ben szerezte Szörényi Levente azt az igen nagy jelentőségű dalát az emberi jogok 1949-es New York-i nyilatkozatának húszéves évfordulójára, aminek az egyik kulcssora - és ez a KDNP számára talán hasonlóan szívbe markoló, mint nekem -, hogy a szeretet hatalma nem a hatalom szeretete. Jó lenne, ha ez az alapvető keresztényi meggyőződés, ami a szeretet hatalmát kívánja érvényre juttatni, kicsit több kritikával lenne a hatalom megnyilvánuló szeretete tekintetében, és amikor elfogadjuk, hogy Magyarország Alaptörvénye megkerülhetetlen, mert különben az állam működése nem lenne biztosítható, akkor azért gondolnának például azokra a rossz irányú változásokra, ami az Alaptörvény elfogadásával bekövetkezett, amivel csökkentek például a szociális jogok magyarországi garanciái. A magyar Alaptörvényben lévő megfogalmazások erre vonatkozóan messze elmaradnak a szokásos európai garanciáktól, például a szociális garanciáktól.

Nem lévén jogtudós, én csak néhány politikai tapasztalatot kívántam összefoglalni jelen napirend kapcsán, hangsúlyozva az emberi jogok érvényesítésének fontosságát, nemcsak az eddig megemlített példákban, hanem például a menekültekkel való emberséges bánásmód, az ő emberi jogaiknak az érvényesítése tekintetében is. Az emberi méltóság tisztelete, annak a rendkívüli körülmények esetén történő figyelembevételét, azt hiszem, mindenekelőtt való. Tehát nem lehet olyan rendkívüli helyzet - akármilyen határállomáson -, ahol ez sérülhetne, és különösen nem a hatalom gyakorlóinak nyilatkozatai által. Elhiszem, hogy a helyszínen szolgáló rendőrök a lehető legemberségesebben akarnak eljárni, de amikor Orbán Viktor TEK-je megjelenik, és a külföldi újságíróktól kezdve a hőzöngőket és mindenkit szétver válogatás nélkül, ott azért lehet, hogy egy kis továbbképzést kellene tartani az emberi jogokból is, ahogy Hoffmann Rózsa mondta, kötelezettségjelleggel. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdézem, kíván-e még valaki napirendünk keretében felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom. Megkérdézem Répássy Róbert államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Elnök Úr! Köszönöm a szót. Csak röviden szeretnék reagálni, hiszen már felszólaltam.

Gyüre képviselőtársamnak szeretném elmondani, hogy szerintem nem helyes az a párhuzam, amit ön vont a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság bírái és a

magyar bírók, magyar bírósági szervezetben dolgozó bírák között, mert nem az ő jogállásukkal lehet párhuzamot vonni, hanem az alkotmánybírák jogállásával. Ugyanis a rendes bíróság tagjait az Alaptörvény értelmében legkorábban a 30. életévük betöltése után lehet kinevezni, és egy hároméves periódus után határozatlan időre kerülnek kinevezésre. Itt pedig egy olyan mandátumról beszélünk, ami kifejezetten egy meghatározott, 9 éves időszakra vonatkozik. Tehát nagy különbség van a karrier, az ezt az életpályát, élethivatást választó bírák és az ilyen bírói testületekbe jelölt bírák között, hiszen ezekben, mint például a luxembourgi európai uniós bíróság vagy az Emberi Jogi Bíróság vagy akár a hágai Nemzetközi Büntető Bíróság tagjait meghatározott időtartamra, 6, 9 évre választják vagy pontosabban jelölik.

(19.00)

Ezzel szemben a rendes bírónak, ha nem követ el hibát, hogy így mondjam, ha nem hibázik olyan módon, hogy az a jogállását is veszélyeztetné, akkor a 30 éves kortól egészen a nyugdíjkorhatár betöltéséig lehetősége van a bírói tevékenységet végezni. Tehát az egészen más helyzet, a rendes bírák hivatali ideje az elmozdíthatatlanságuk miatt, hiszen őket, ahogyan mondtam, nem meghatározott időre jelölik, és más dolog az ilyen bírói testületeknek a bírói mandátuma.

Elnézést, hogy félreérthető volt, amit mondtam, azért is helyesbítettem, hogy a belpolitikai vitáinknál a strasbourgi példa inkább az Alkotmánybírósággal vethető össze, hiszen az alkotmánybírói törvény szerint minimum 45 éves életkorban választható alkotmánybíróvá valaki, és legfeljebb 70. életévéig választható. Ott kezdődtek a vitáink, amikor úgy döntött az Országgyűlés, hogy nem szűnik meg a 70. életével a mandátuma az alkotmánybíróknak, hanem kitölti a 12 éves mandátumát. Hasonló a szabályozás a strasbourgi bíróságon is, csak ott, ahogyan az előbb megbeszéltük, 65. életévéig kell őt jelölni, és kitöltheti a 9 éves mandátumát. Tehát ezzel lehet inkább párhuzamot vonni, és nem a rendes bírákkal. Mint ahogyan mondtam, az ott egy élethivatásszerűen... És nagyon helyes, minden ország alkalmazza, hogy van egy felső korhatár, a bírói felső korhatár. Nem akarom ideidézni az egész vitát, de hoztunk példákat 60 éves, 65 éves vagy akár 70 éves korhatarról is, tehát mindenféle korhatár van, és végül úgy döntött az Országgyűlés, hogy 70 évről 65 évre csökken fokozatosan a bírói felső korhatár.

Elnök úr, köszönöm szépen a törvényjavaslat támogatását, és kérem, hogy a szavazás során is szavazatukkal támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **Európai Űrügynökséget létrehozó Alapokmány kihirdetéséről szóló T/6399. számú törvényjavaslat, az Európai Űrügynökséget létrehozó alapokmány részes államai és az Európai Űrügynökség között a minősített információk védelméről és cseréjéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló T/6400. számú törvényjavaslat, valamint az egyes európai kormányok az Ariane, a Vega és a Szojuz hordozórakétáknak a Guyana Űrközpontból történő hasznosításáról szóló nyilatkozatának kihirdetéséről szóló T/6402. számú törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig.**

Elsőként megadom a szót Kara Ákos úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar kormány új fejezetet nyitott a hazai innováció történetében azáltal, hogy idén február 24-én aláírtuk a hazánk Európai Űrügynökséghez történő csatlakozásáról szóló megállapodást. A csatlakozás örömteli és fontos esemény, nagyon sok pozitív visszajelzést kaptunk. Kiemelkedő haszonnal jár a kutatással és fejlesztéssel foglalkozó hazai kis- és középvállalkozások, kutatóintézetek és egyetemek számára, legalábbis ezt reméljük és ezt várjuk a csatlakozástól.

A magyar találemény nemzet. A hazai innováció világhírű. Gyakorlatilag minden ágazatban hosszasan tudnánk sorolni a magyar feltalálók, kutatók és vállalatok sikereit. Ez alól az űrtevékenység sem kivétel. Sokan talán nem tudják, de most már ötvennél is több az űrparhoz köthető, világszínvonalat képviselő vállalkozás, egyetemi és akadémiai kutatóintézet, amely Magyarországon működik, és önök tudják, magyarok tervezték egy űrszonda leszállóegységének fedélzeti központi számítógépét, és ez is hozzájárult ahhoz, hogy tavaly novemberben első ízben sikerült ember alkotta eszközzel leszállni egy űstökös felszínén.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az űrtevékenység természetesen nem csak az idegen égitestek felfedezéséről és a tudományos kutatásról szól. Túlzás nélkül kijelenthető, hogy az űrpar mindennapjaink részévé vált, jelentősége egyre inkább nő. Műholdak segítségével kommunikálunk és navigálunk, a világűrben végzett megfigyelések segítenek például a mezőgazdasági termelésben, a katasztrófák elkerülésében és elhárításában, de a sort lehetne még sorolni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az űrtevékenység tehát mára a legmagasabb szintű technikai tudást és innovációt alkalmazó iparággá vált. Ebben az iparágban azonban csak az erőfeszítések megfelelő összehangolásával lehet valódi sikereket elérni. Erről

világszerte erre hivatott szervezetek, ügynökségek gondoskodnak. Az Európai Űrügynökséget is ez a cél vezérli. Magyarország volt a huszonkettedik tagország, és azóta Észtország is csatlakozott, így most már huszonhárom tagország tudását és innovációját egyesítve kiemelkedő csúcstechnológiai fejlesztéseket valósít meg programjaiban. Ezek a programok részben tudományos jellegűek, részben a mindennapi életben is hasznosítható ipari fejlesztéseket valósítanak meg, ahogy az előbb utaltam rá.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Magyarország csatlakozásával azonban ez a kapu kinyílt előttünk. Immár a magyar vállalkozások is részt vehetnek az űrügynökség világszínvonalú kutatásaiban, technológiai és ipari fejlesztéseiben. Ezzel a hazai vállalatok, kutatóintézetek a térségben egyedülálló és mással nem kiváltható lehetőséget kapnak az európai innovációban való részvételre és az eddigi magyar sikerekből kiindulva annak alakítására is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondoltam, hogy az első hozzászólásom alkalmával ezeket szeretném megosztani önökkel, és természetesen az önök felvetései, kérdései alapján szívesen mondok majd konkrét számokat, összegeket a csatlakozással kapcsolatban és további más szempontokat is, amennyiben gondolják és igénylik.

Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az Európai Űrügynökség egy kormányközi szervezet, amely a világűr felderítésével és felhasználásával foglalkozik. Az Európai Űrügynökség feladata, hogy kidolgozza az európai űrkutatási programokat és azokat véghez is vigye. Szorosan együttműködik Európán kívüli űripari szervezetekkel.

Az együttműködés azonban nem új keletű, a megállapodás gyökere 1975-re nyúlik vissza. Az Európai Űrügynökség az Európai Űrkutatási Szervezet és az Európai Hordozórakéta-fejlesztési Szervezet összeolvadásával jött létre. Magyarországon kívül, ahogy államtitkár úr is említette, huszonkét európai ország a tagja, melyek közül Románia 2011-ben, Észtország 2015-ben csatlakozott. Magyarország 2015. február 24-én lett teljes jogú tagja az Európai Űrügynökségnek. Meg kell említeni, hogy korábbi együttműködési megállapodások keretében néhány projektben Kanada is részt vesz.

Az Európai Űrügynökség székhelyét Párizsban találjuk, itt határozzák meg a főbb irányvonalakat és döntenek a programokról, missziókról. Az összes

tagállamot figyelembe véve jelenleg több mint kétezer alkalmazott - tudósok, mérnökök, informatikai szakemberek és az adminisztratív személyzet - dolgozik az Európai Űrügynökségben.

Az Európai Űrügynökséget létrehozó alapokmány, amelynek kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot tárgyaljuk, határozza meg az űrügynökség működésének feltételeit.

Magyarország az Európai Űrügynökség együttműködő államaként 1991 óta vesz részt különböző tudományos és innovációs programokban. A kormány az utóbbi években arra törekedett, hogy ezt az együttműködést még szorosabbra fűzze. A csatlakozási folyamat keretében az űrügynökség munkatársai 2014-ben felmérték a magyar űrszektor állapotát és lehetséges fejlődési lehetőségeit. Adataink szerint jelenleg legalább 41 űriparhoz köthető vállalkozás, egyetemi és akadémiai kutatóintézet működik Magyarországon, amelyek mind világszínvonalat képviselnek, és képesek továbbfejlődni, bővülni és részt venni az űrügynökség programjaiban.

A 2015. február 24-én, Budapesten, a Művészetek Palotájában aláírt csatlakozási szerződéssel Magyarország is az Európai Űrügynökség teljes jogú tagjává vált. A teljes jogú taggá válás révén Magyarország az eddigieknél szélesebb körben csatlakozhat az Európai Űrügynökség tudományos, oktatási és ipari programjaihoz. A tagságból fakadó előnyök révén a csúcstechnológiával foglalkozó hazai űripari vállalkozások és kutatóintézetek meg tudják őrizni jelenlegi vezető pozíciójukat a régióban.

(19.10)

A magas hozzáadott értéket termelő cégek és műhelyek további dinamikus fejlődésükkel növelhetik az ágazat és egész Magyarország versenyképességét. A piacképesség erősítése számos kapcsolódó iparágban is jelentkezhethet. Az egyetemek közreműködése révén pedig korszerűbbé válhat a műszaki felsőoktatás. A bővülő lehetőségek új munkahelyek létrejöttéhez vezethetnek és elősegíthetik a magasan képzett műszaki értelmiség itthon tartását. Ezért azt gondolom, hogy érdemes támogatnunk az Európai Űrügynökséget létrehozó alapokmány kihirdetéséről szóló T/6399. számú törvényjavaslatot.

Ehhez kapcsolódik vagy ebből következik a T/6400. számú, az alapokmány részes államai és az űrügynökség között a minősített információk védelméről és cseréjéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló javaslat, hiszen fontos az űrügynökség, a tagállamok és a tudományos és ipari szereplők számára is a minősített adatok, információk integritása, védelme.

A T/6402. számú javaslatban pedig a hordozóeszközök fejlesztésének keretrendszer, annak feltételrendszer szerepel. A hordozórakéta-nyilatkozat a feladat- és hatásköröket tisztázza, és azt, hogy az

esetleges károkért mely szereplők milyen mértékben viselnek felelősséget.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslatok szorosan összefüggnek egymással, segítik a magyar tudomány, a magyar űrkutatás nemzetközi elismerését, további fejlődését, a szektorhoz kapcsolódó hazai szereplők piacképességének erősítését, ezért kérem képviselőtársaimat a támogatásukra. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP-frakció üdvözli Magyarország csatlakozását teljes jogú tagként az Európai Űrügynökséghez. Szeretném hozzátenni, hogy együttműködő tagként már 2003 óta tag volt Magyarország, az Európai Űrügynökség együttműködő állama volt, így részt vett az Európai Űrügynökség programjaiban. Ez volt az előzménye annak az imponáló, hogy mondjam, szakmai eredménynek, amiről államtitkár úr is beszámolt.

Én azért megkérdezném, hogy végül is milyen mérföldkönek tekinthető a 2014-es összegzés. Tehát hogy értékeli államtitkár úr Magyarország részvételét 2003-tól az Európai Űrügynökségben és ennek eredményeit? Sajnos nem derül ki az előterjesztésből - amit hangsúlyozom, az MSZP-frakció támogat -, hogy mekkora lesz Magyarország hozzájárulása a tevékenység és a programok költségeihez. Van-e ennek taxatív része? Van-e tervezett része az önkéntes programokhoz történő csatlakozásnak?

Tekintettel arra, hogy teljes jogú füllé válik Magyarország, a hozzájáruláson kívül egyszeri belépési díjat is köteles fizetni az űrügynökség vagyontárgyainak aktuális értékével összefüggésben. Ennek az egyszeri belépési díjnak a nagyságát a tagállamok képviselőiből álló tanács határozza meg az összes tagállam kétharmados szavazattöbbségével. Történetek-e erre vonatkozóan tárgyalások vagy tájékozódás a kormány részéről, hogy milyen nagyságrendű lesz ez az említett egyszeri hozzájárulás, lényegében ez a belépési díj?

Szeretném még kérdezni államtitkár urat, hogy azon túl, hogy az alapokmány szerint a szerződés megkötésekor az űrügynökség előnyben részesíti a tagállamok iparát és szervezeteit, illetve az önkéntes programokon belül elsőbbséget kell biztosítani a részt vevő országok iparának és szervezeteinek, mit kalkulálnak, milyen konkrét nemzetgazdasági előnyökkel jár, járhat a teljes jogú magyar részvétel.

Az űrügynökség működésének alapvető céljai szerencsére kiderülnek az előterjesztésből is. Az űrügynökség célja, hogy kizárólag békés célra biztosítsa

és elősegítse az európai államok közötti együttműködést az űrkutatás, az űrtechnológia és az űralkalmazások területén azzal a szándékkal, hogy azok felhasználása tudományos célból és üzemszerűen működő - tehát lényegében üzleti hasznot is hozó - űralkalmazási rendszerekhez történjék a következő szempontok révén: hosszú távú európai űrpolitika kidolgozása és megvalósítása, ezzel végül is a három meglévő űrhatalom, Amerikai Egyesült Államok, Oroszország és Kína mellé az európai, majdnem azt mondtam, egyesült államok; de az Európai Unió e tekintetben már úgy működik, mint egy egyesült államok, az Európai Űrügynökség lényegében ezen a speciális szakterületen egy meglehetősen magas szintű integrációt képvisel, ami nagyon helyes, és ez mutatja, hogy végül is a vén Európának vannak olyan úttörő eredményei, amelyekhez most Magyarország is fel tud teljes jogú tagként zárkózni, ha megéri.

Ehhez szeretnék majd valami támpontot kapni, hogy mennyire éri meg, bár azt mondják, hogy a tudás és a tudás élvonalában való részvétel igazából megfizethetetlen, mert ezzel lehet olyan versenyelőnyöket szerezni, amivel Magyarország hozzáadott értéke lényegesen meghaladhatja a szokásos összeszerelő-ipari hozzáadott értéket. Ez a csatlakozás lényegét tekintve ellentmond annak, amit az önkormányzatok hirdet, hogy Magyarországon egy munkaalapú társadalmat kell építeni. Ez a XIX. század ipari forradalmának jelszava volt, amikor a fizikai munka révén lehetett nagyobb gazdasági értéket előállítani.

A XXI. században a tudással lehet nagyobb értéket előállítani, tehát én sokkal jobban örülnék, ha Magyarország tudásalapú társadalmat kívánna építeni. Természetesen én tudom, hogy ezzel önök azt akarták kifejezni, hogy mindenkinek dolgozni kell, mert a kapitalizmus történelmi érdeme, hogy általánossá teszi a serényiséget, tehát készíti az embereket, a szabad polgárokat, hogy serények legyenek, mert akkor előbbre juthatnak.

A hátsó sorokban ülő szakértőnek mondom, hogy ő még biztos emlékszik, hogy hol lehet ezeket a sorokat olvasni; alapvető filozófiai munkáról van szó, természetesen.

Visszatérve az Európai Űrügynökségre, illetve az információvédelmi klauzulára, természetesen ezek támogathatóak. Mi úgy gondoljuk, hogy ez az Európai Űrügynökség szintjén megfelelő körültekintéssel lett kidolgozva. Ugyanakkor hallva az elmúlt időszak lehallgatási botrányait, hogy vannak olyan szervezetek, amelyek még a német kancellárt is a saját telefonján keresztül hallgatják le, kérdéses, hogy ez az információvédelem mennyire tud hatékony lenni, és egyáltalán mi értelme van. Lehet, hogy egy világméretű együttműködésnek is értelme lenne, amit természetesen ez az egyezmény ki is fejez, gondolok itt a Szojuz hordozórakéták bekerülésére, tehát a világ keleti fele, amerre most Magyarország nyit a keleti

nyitás jegyében, már bekerült a hordozórakéta-megállapodás nyilatkozati szintjén.

Végezetül szeretném azon óhajomat, a frakcióm azon óhaját kifejezni, hogy a megállapodás révén tovább erősödjön Magyarország részvétele, illetve a magyar tudás erősödjön, ami az űrtechnológia területén eddig is nagyon-nagyon szép eredményeket ért el.

(19.20)

E tekintetben azt is szeretném, ha bizonyos beszámolási vagy számadási kötelezettséget vállalna a kormány, tekintettel arra, hogy itt azért van egy elég jelentős belépési díj, ami közpénz; van egy nem elhanyagolható tagsági díj, ami szintén közpénz, hogy ezzel összefüggésben azért legalább két évente számot adjon a parlamentnek, hogy a teljes jogú tagság keretében milyen eredményeket ér el Magyarország, hogy ami eddig a társult tagság keretében megtörtént, az hogyan bontakozik ki és ez a közpénz hogyan hasznosul.

Tehát szeretném ilyen értelemben - legalábbis egy vállalás szintjén -, ha kiegészülhetne ez a törvényjavaslat. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hoffmann Rózsa képviselő asszonynak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. HOFFMANN RÓZSA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy hallottuk, három, egymással szorosan összefüggő törvényjavaslatot tárgyal itt a parlament, mert ahogy elnézem a nagyszámú érdeklődőt meg az eddigi felszólalásokat hallgattam, hát azért itt nem vitáról folyik a szó, hanem tárgyalásról. Ebben a három törvényjavaslatban ilyen kulcsszavak szerepelnek számomra, mint tudás, tudomány, magas technológia, kutatás, innováció, csúcstechnológia, munkahelyteremtés és természetesen nemzetközi szervezetekben való részvétel. Ez mind olyan téma, amely a Kereszténydemokrata Néppártnak, személy szerint nekem is fontos szívügyem, ezért is vállalkoztam arra, hogy a témához hozzászóljak.

Még bevezetésként azért kénytelen vagyok megemlíteni, hogy nem teljesen értem Józsa István képviselő urat, aki szembeállította egymással, nyilvánvaló szándékkal a munkát és a tudást. Ha önnek igaza lenne, képviselő úr, akkor ebből az következne, hogy mondjuk, egy tanárember, egy mérnökember vagy éppen egy politikus nem dolgozik *(Dr. Józsa István: Nem ezt mondtam. Pont fordítva.)*, mert nem a két kezével bütyköl valamit, hanem a tudásával dolgozik. Ez a szembeállítás nagyon helytelen, nagyon kártékony, és miniszter-

elnök úr sem úgy értelmezte a munkát soha, hogy koszos overallban dolgozni valahol valami olajos teremben és csak ezt érti munka alatt, hanem igenis, a szellemi munka a XX. és XXI. század jellemző munkája, amely mellett ott vannak azok a kézzel végzett, fizikai erővel végrehajtott munkafolyamatok is, amelyeket mióta világ a világ, csak így lehet megtenni. Erre kénytelen voltam reagálni.

Most, ha megengedik, azért visszatérek a törvényjavaslatokhoz, aminek kapcsán a két előttem szóló, államtitkár úr és Bartos Mónika képviselő asszony pontosan elmondta, hogy miről is van itt szó: űrügynökségről és nem hírügynökségről, ahogy néha hallani lehet ezt a szót; az Európai Űrügynökséghez való csatlakozásról, amely egy Párizsban székelő, éppen 40 éves szervezet, és 22-23 tagja van. A célja az, hogy a legmagasabb technológiát, űrtechnológiát, űrkutatást európai központtal végezze, és az ehhez való csatlakozásunk adja meg a magyar tudománynak, kutatóknak, egyetemeknek azt a lehetőséget, hogy bekapcsolódjanak azokba a folyamatokba, amelyek alapvetően költségigényességük okán egyetlen ország számára kevésbé lennének lehetségesek vagy egyáltalán nem volnának lehetségesek.

Ez az Európai Űrügynökség, amely rövidítve az ESA névre hallgat, ennek a stratégiai célja tehát az európai űripar versenyképességének a fenntartása és megerősítése. Emellett olyan programok életre hívása a feladata, ami egyetlen állam számára túl költséges vagy egyszerűen lehetetlen volna, közösen fejlesztve azonban méretgazdaságos és jól használható. A szervezet tehát rendkívüli lehetőséget kínál Magyarország számára is, amely a kisebb gazdasági teljesítményű vagy kisebb lakosságszámú országok számára jelentős előnyt jelent, ezért a csatlakozásunk mindenképpen indokolt. A bevezetőmben felsorolt értékek okán természetes, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt ezt támogatja.

Az ESA részére a tagállam által megfizetett hozzájárulás igen magas arányban a tagállam vállalkozásai számára válik elérhetővé. Így jön be a munkahelyteremtés ebbe az egész folyamatba és gondolatmenetbe, amely szintén prioritása a párt-szövetségünknek. Természetesen ahhoz, hogy ez a visszatérítés megvalósuljon, szükséges a szervezeten belül egy integrációs program. Ennek legfontosabb elemeként az újonnan csatlakozó ország az ESA-val közösen felállít egy felzárkóztatási munkacsoportot, és ennek a csoportnak lesz a feladata célirányos pályázatok kiírása, kifejezetten a magyar piaci szereplők és kutatóhelyek számára. Hallottuk azt is, csak megismételni tudom, hogy közel 50 kis- és közepes vállalkozás vesz már részt eddig is azokban a programokban, amelyek az ESA-hoz tartoznak valamilyen formában. A felzárkóztatási munkacsoport segíthet abban is, hogy az új tagállam a számára legcélszerűbb választható programokban vegyen részt, a megfelelő orientációhoz természetesen

hasznos, ha a tagállam rendelkezik saját űrstratégiával is.

Hazánk felismerte, hogy a gazdaság élénkítését olyan befektetéseken keresztül lehet elérni, amelyek a helyi kis- és középvállalkozások számára biztosítanak lehetőséget a létszámbővítésre, új munkahelyek megteremtésére, és mindezt úgy teszik, hogy közben a magasan képzett szakembereket itthon tartják, új munkalehetőségeket teremtven számukra. Ennek egyik eszköze csatlakozásunk az ESA-hoz. Ezen felismerés nyomán 2014 őszén született meg tehát a döntés Magyarország ESA-hoz való csatlakozásáról, és ez év február 24-én a felek aláírták a csatlakozásról szóló megállapodást, jelenleg tehát a folyamat ratifikációjánál tartunk.

Ahogy említettem, a Kereszténydemokrata Néppárt támogatja mind a három törvénymódosítást. Szeretném összefoglalni ezeknek az indoklását. Egyrészt, ahogy az iparilag fejlett országokban mindenhol fontos, úgy Magyarországon is kiemelkedő szereppel kell bírjon hosszú távon az űrtevékenység eredményeként létrejött szolgáltatások köre. Ideértendő például a helymeghatározás, műsorszórás, műholdas távközlés, időjárás-előrejelzés, klímaváltozás és katasztrófavédelem műholdas rendszerek, űralkalmazások segítségével. Az ESA-hoz való csatlakozás jelentősége a következőkben foglalható össze. Az Európai Űrügynökség céljaink eléréséhez kiemelkedően fontos, hiszen ez egy konkrét űrtechnológiai és űrkutatási programok megvalósítására létrejött nemzetközi szervezet. Csatlakozásunk egyenértékű így egy több mint 20 iparilag fejlett országgal konkrét csúcstechnológiai feladatok ellátására kötött ipari együttműködéssel. Ennek pozitív hatásai pedig akár már rövid távon is számos területen jelentkezhetnek.

Az ESA-hoz történő csatlakozás hatása a következőkben ragadható meg. Tagságunknak köszönhetően könnyebben és hatékonyabban férhetünk hozzá az űralkalmazások által biztosított létfontosságú rendszerekhez. A bővülő finanszírozási források miatt a szektorra jellemző kkv-k megerősödése mellett az űriparban a munkavállalók számának jelentős növekedése, így a költségvetés bevételeinek növekedése is várható. Ezzel egy időben pedig az űrtechnológiába befektetett forrásoknak köszönhetően növekszik hazánk ipari versenyképessége, ami egyaránt kihat kutatóintézeteinkre és nem utolsósorban egyetemeinkre is, amelyek az innovációnak, a kutatásoknak, kísérletezéseknek fontos szellemi műhelyei, mint tudjuk.

(19.30)

Szembe kell nézni a kérdéssel, hogy mi biztosítja az ESA részére befizetett hozzájárulás mihamarabbi megtérülését. A három törvényjavaslat elfogadását követően, a ratifikációs folyamat lezárultával elérhetővé válnak az ESA keretében kiírt pályázatok köte-

lező programjai, emellett már kidolgoztunk egy külön Magyarországra szabott felzárkóztatási programot, ennek keretében megjelent a csak magyar vállalkozások és kutatóhelyek számára elérhető, folyamatosan nyitva álló pályázat. A felzárkóztatási program célja, hogy a magyar ipari szereplők esetén ténylegesen érvényesüljön a földrajzi visszatérítés elve, azaz a kkv-k, egyetemek és kutatóintézetek sikeresen visszapályázzák a Magyarország által befizetett tag-sági díj minél nagyobb hányadát.

Mi is javasoljuk a tisztelt Országgyűlésnek a három törvényjavaslat támogatását, elfogadását. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Egyed Zsolt képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezér-szónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

EGYED ZSOLT, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem árulok el nagy titkot, hogy a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom mint a XXI. század pártja... *(Dr. Józsa István felnevet.)* Örülök, hogy Józsa képviselőtársamnak tetszik.

Nem árulok el nagy titkot, a Jobbik támogatni fogja az előterjesztést, és mi nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy a kutatás-fejlesztésben és a magyar tudás kiterjesztésében Magyarország minden segítséget megadjon azoknak a tudósoknak, azoknak a magyar fiataloknak, akik ezen a pályán fognak tudni kiteljesedni a tudásuk révén.

Viszont szeretném, hogyha az államtitkár úr - aki, gondolom, válaszol majd az itt felvetett kérdésekre - két dologra mindenképpen kitérne a válaszában. Egyrészt itt egy egyszeri csatlakozási díjat kell fizetnie Magyarországnak, én szeretném, hogyha ezek az összegek mindenképpen számszerűsítve lennének itt a Parlament falai között, mert itt közpénzekről beszélünk, és én úgy gondolom, hogy nemcsak az országgyűlési képviselőkre, hanem minden magyar adófizető állampolgárra tartozik az, hogy a magyar Országgyűlés és a magyar kormány mekkora összeget fordít ezen tevékenység folytatására az állampolgárok befizetett adóforintjaiból. Illetve szeretném, hogyha az államtitkár úr most azt is megmondaná forintosítva, persze nagyságrendileg, hogy mennyibe fog kerülni ez a magyar költségvetésnek éves szinten a folyamatosság tekintetében.

Én úgy gondolom, hogy ezekre a kérdésekre mindenképpen választ kell hogy kapjunk és választ kell hogy adjunk a magyar állampolgároknak. Én tehát arra kérném a tisztelt államtitkár urat, hogy ezt tegye meg.

Az európai úrprogramok koordinálása, illetve az európai úrprogram működése kapcsán szerepel a törvényjavaslatban az is, hogy itt nemcsak kutatás-fejlesztés, hanem - ahogy én kivettem az előterjesz-

tésből - gyakorlatilag gyártásra is akar erőforrásokat fordítani az ügynökség. Én nem tudom, hogy itt ennek Európa jelenlegi helyzetében megvan-e a realitása, de talán, gondolom, az államtitkár úr majd erre is ad valami kimerítő választ, hogy hogyan áll ezen a téren az Európai Unió és az Európai Ügynökség.

Viszont nagyon fontos kérdéseket szeretnék még feltenni, amit az előterjesztésben találtam. Például azt, hogy az ügynökségnek a dolgozói, személyzete bizonyos szempontból mentességet élvez. Szeretném, ha az államtitkár úr majd kifejtené, hogy mi ez a mentesség, ami egyébként a javaslat alapján fennáll a foglalkoztatás befejezése után is, tehát ez gyakorlatilag egy ilyen kisebb mentelmi joggal ér fel, vagy nem tudom most egyszerűen értelmezni, hogy ez mi lesz, mert ez nincs bővebben kifejtve.

A másik nagyon fontos dolog, hogy szerepel egy olyan is a törvényjavaslatban, hogy ha az ügynökség létrehoz saját szociális ellátórendszert, akkor az ügynökség dolgozói nyilván - és bízunk benne, hogy az ügynökségnek lesznek bőven magyar állampolgárok is a dolgozói - mentesülnek a társadalombiztosítás fizetése alól. Én erre is szeretnék az államtitkár úrtól választ kapni, hogy ezt önök hogy kívánják a magyar jogrenddel meg a magyar törvényekkel összeegyeztetni. Én úgy gondolom, hogy ezek olyan fajsúlyos kérdések, feltételezve természetesen azt, hogy az oda eljutó emberek, akik ennél az ügynökségnél fognak dolgozni, és magyar állampolgárok, feltételezhetően európai fizetésért fognak dolgozni, hogy ez a magyar jogrenddel és egyáltalán az európai uniós jogrenddel hogy lesz összeegyeztethető.

Nem is szeretném tovább szaporítani itt a szót ezen az esti órán, végül is elmondtam már az államtitkár úrnak is, és elmondtam tisztelt képviselőtársaimnak is, hogy a Jobbik támogatni fogja ezt a javaslatot. Viszont kérném az államtitkár urat, hogy erre a néhány kérdésre adjon már mindenki számára elfogadható és megnyugtató választ, mert úgy gondolom, kötelességünk az állampolgárokat, a magyar állampolgárokat tájékoztatni arról, hogy mire költjük az adóforintjaikat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Józsa István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon örülök, hogy Hoffmann Rózsa képviselő asszony, korábbi oktatási államtitkár egyetért velem a tudás értékteremtő szerepében, azt viszont nagyon sajnálom, hogy félreértette a szavaimat, véletlenül sem állítottam szembe ezt a kettőt.

Arra a kéthangúságra utaltam, amivel az önök miniszterelnöke megfogalmazta a munkaalapú társadalmat, szerintem az a megfogalmazás volt a téves.

Tőlem távol áll az az értelmezés, amit ön adott a szavaimnak.

Én úgy gondolom, hogy azon túl, hogy Magyarország teljes jogú tagként csatlakozik az Európai Úrügynökséghez, ez önmagában természetesen a felzárkóztatási program keretében közvetlen piaci lehetőségeket nyit a magyar vállalkozásoknak, vagy legalábbis ennek a kereteit megpróbálja tisztázni. Én úgy gondolom, hogy rossz elnevezés ez a felzárkóztatási program, ugyanis vannak olyan területek, ahol a többieknek kell felzárkózniuk a magyarokhoz, mert hogy mi vagyunk az élen. Az más kérdés, hogy az általam az előző napirendi pontnál igen súlyosan kritizált Magyar Távirati Iroda erről nem ad hírt, mert ott olyan cenzorok ülnek, akik érzéketlenek erre, tehát nem tudják, hogy mi az új a világban, egy konzervatív kormány nem kell hogy érzékeny legyen arra, hogy mi az új a világban.

Én tehát nagyon fontosnak tartom, hogy a közbeszédben, egyáltalán a magyar tájékoztatásban is nagyobb hangsúlyt kapjanak a technológia magyarországi eredményei, és az, ami talán a teljes jogú csatlakozás révén jogilag is tisztázott formában megvalósulhat, ami az úrkutatás eredményeinek hasznosítása. Ugyanis hogyha néhány ilyen határterületi részt vizsgálunk, amelyik egyik tudományterülethez sem tartozik úgy kifejezetten, de az úrkutatás, pont azért, mert egy célorientált terület, integrálta ezeket. Most utalhatnék a mesterséges intelligencia területén elért eredményekre vagy olyan anyagtechnológiai eredményekre, amelyeknek a csírája úgy külön-külön megvolt, az úrkutatás hasznosítani tudta, és aztán, mondjuk, az információtechnológiában öltött testet. Tehát amit röviden úgy lehet mondani, hogy technológiai transzfer, annak Magyarország számára fokozott jelentősége lehet.

(19.40)

Tehát arra szeretném ösztökélni innen, a parlament plénumáról a kormányt, hogy tulajdonítson valós és jelentős szerepet a tudás értékkeremtő képességének, és szervezze meg a magyar szellemi potenciált. Vagyis ne az legyen jellemző, ami bizonyos esetekben tapasztalható, hogy pénzeket vonnak ki a felsőoktatás területéről. Talán még emlékeznek rá, hogy volt olyan év, azt hiszem, 2011-12, amikor 184 milliárdról 122 milliárd forintra csökkentették a felsőoktatás költségvetési finanszírozását. Ez két egymásnak ellentmondó folyamat: egyrészt ostromoljuk az eget - nagyon helyesen, én ezt támogatom, fontosnak tartom -, másrészt elvonja a kormányzat a pénzt a felsőoktatástól, ahol végül is kitermelődhetnek azok a koponyák, akik ebben eredményeket tudnak elérni.

Én tehát nagyon örülök, hogy ezen a szűk műszaki területen legalább Magyarország az integráció útjára lép. Én abban hiszek, hogy Magyarország jövője az európai integráció mentén van, szemben a

horthysta megközelítést valló Jobbikkal, aki kicsit másképpen képzei el ezt; lehet, hogy a XXIII. században ez újra divatba jön, de most még ez kevéssé a modernizációt szolgálja, mint inkább a múltba fordulást.

Tehát azt javaslom, hogy legyünk részesei annak az európai szerves fejlődésnek, amihez most talán egy ajtó megnyílik számunkra ezzel a teljes jogú tagsággal. Azt kérem a kormánytól, hogy ne tekintse ezt egy lezárt dolognak, ezt tekintse egy első lehetőségnek, és az úrkutatás eredményeinek szélesebb körű hasznosítása mentén tegyen javaslatokat Magyarország teljes modernizálására. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki a napirend keretében felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Megadom a szót Kara Ákos államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is, miután nemcsak a mostani parlamenti vita vagy tárgyalás, hanem ahogy a képviselőtársaim felemlegették jó értelemben az elmúlt esztendő munkáját, valóban, először köszönjük meg mindazoknak, akik segítettek, hogy az elmúlt esztendőben eljuthattunk ide a mostani pillanathoz, ponthoz.

Józsa képviselőtársamnak tisztelettel és szeretettel mondom, ha szabad ezt a kifejezést itt most használni, hogy ha konzervatív kormányként definiál minket, ez a konzervatív kormány egy XXI. századi, illetve a jövő meg az azt követő századnak is az egyik legfontosabb innovációs lépését abszolválta; ami 2006-ban és 2007-ben megfeneklett, azt most idén, ebben az esztendőben a csatlakozással meg tudtuk tenni. A siker pedig közös meg az öröm is közös kell legyen, és köszönöm szépen a különböző frakciók színeiben megszólaló képviselőtársaimnak, hogy támogatták ezt a javaslatot. Bár politikai mezőben dolgozunk, csábítana a dolog, hogy a felsőoktatás helyzetével kapcsolatban tegyek egy rövid visszaemlékezést a magukat baloldalinak aposztrofáló kormányok felsőoktatással kapcsolatos elképzelései és beváltott cselekedetei között, de mégsem teszem, ha nem haragszanak képviselőtársaim, mert azt gondolom, hogy az Európai Úrügynökséghez való csatlakozás és a másik két ehhez kapcsolódó törvényjavaslat mindenképpen egy emelkedettebb megközelítést kíván.

Tehát mindenféleképpen ilyen értelemben akkor összegezném, mielőtt a kérdéseket konkrétan megválaszolom, hogy az európai ügynökség programjaiban való részvétel Magyarország számára

hitünk szerint, tehát a kormányzat számára egyértelmű: nő a hazai innováció vonzereje, versenyképessége, növekszik itthon a foglalkoztatottság, illetve a magasan képzett munkavállalók száma, és reményeink szerint az eddigiekhez hasonlóan új, piacképes csúcstechnológiai termékek kifejlesztésére nyílik lehetőség. Tehát hosszú távra tervezünk.

És akkor most lássuk, az önök által joggal felvetett kérdésekre megpróbálok konkrét választ adni, hogy mindannyian az adófizetők felé el tudjunk számolni pontosan, mert szeretnénk is elszámolni pontosan, hogy mibe kerül ez a jó kormányzati program.

Tehát a következő dolgot szeretném akkor itt rögzíteni. Az előzetes tárgyalásoknak megfelelően Magyarország, a többi tagállamhoz viszonyított gazdasági súlyának megfelelően, a kötelező programok összköltségvetésének 0,63 százalékaival járul hozzá az Európai Úrügyökség működéséhez, azaz 2016-ban kicsivel több, mint 5 millió euróval. Új tagállamként valóban Magyarország köteles befizetni egyszeri belépési összeget, amellyel használati jogosultságot szerez - ahogy elhangzott precízen kormánypárti és ellenzéki képviselőtársaktól - az Európai Úrügyökség már létező infrastruktúrájában. Hazánk esetében ez az összeg három évben összesen 3,5 millió euró, értelemszerűen ennek az egyharmad része, ami évenként megjelenik majd. A költségvetés tekintetében pedig, hogy lássuk, hogy a 2016-os költségvetésben mi szerepel, vagy a 2016-os évben költségvetési kiadásként mi jelenik majd meg, ez 2 milliárd 351 millió forint. Ez az összeg, illetve az elmondott összegek szolgálják tehát a versenyelőnyt, a XXI. század új ipari forradalma, a digitális gazdaságok támogatása, a digitális gazdaság háttérjének az egyik fontos pillére lehet ez.

És valóban fontos számunkra a nyilvánosság, és az is fontos, hogy ne engedjük el a témát most, ha kikerül a politikai mezőből.

Azt javasoltam a kollégáimnak, például a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarával egyeztetve, de egyébként a programban korábban részt vett vagy a korábban részt vevő és joggal várjuk, hogy a csatlakozás aláírása után várhatóan részt vevő kutatóműhelyek és említett közösségek véleményének a meghallgatásával az volt a javaslatom, hogy december, illetve január hónapban három helyen az országban, Debrecenben, Budapesten, illetve Győrött tartunk olyan közös fórumokat, ahol már konkrétumokról tudunk beszélni, és a kérdésüknek az a része, ami arra vonatkozik, hogy konkrétan milyen formában ölt ez majd testet, tehát milyen formában fognak magyar vállalkozások, kutatóműhelyek, egyetemek, kutatóintézetek részt venni, azt nyilván majd ezeken a szakmai beszélgetéseken, egyeztetéseken tudjuk majd körvonalazni.

Az fontos, hogy tudják, és ezt jó, ha rögzíteni tudjuk, hogy az önkéntes programokra majd az első lehetőség 2016 őszén fog megnyílni számunkra is. Mi is azt az utat járjuk be, amelyet a mellettünk szereplő

21 tagország, tehát mi is azt az utat járjuk be hiszenkettedik résztvevőként vagy tagként, mint az összes többi tagország.

Amit szerintem várhatunk, ezt önök megfogalmazták, ezt a magyar kormány is várja: munkahe-lyeket, a gazdasági növekedésben való persze megfelelő arányos szerepet várunk, ebből nyilván arányos értelemben több adóbevételt is várunk. Még egyszer mondom, nagyon fontos, hogy a kormány által meghirdetett digitális Magyarország programnak egy fontos pillére lehet ez a program, nyilván a megfelelő súlyával és a megfelelő gazdasági nagyságrendjével együtt érve.

Tisztelt Képviselőtársaim! Talán egy olyan kérdés volt még, ami felvetődött a forintot meg az euron kívüli konkrét kérdéseken túl, olyanfajta mentesség - ezt a kifejezést használta képviselőtársam -, ami a szokásos nemzetközi szervezetek, tehát az ottani munkavállalókra vonatkozó mentesség. Semmi olyan nincs, ami új dolog lenne az egyes tagországok, illetve az Unió viszonyában. Azt pedig szeretném mondani, hogy az én tudásom szerint egyelőre Magyarországon az Európai Úrügyökségnek létesítménye nem lesz, így az erre vonatkozó megjegyzés vagy észrevétel ebben a pillanatban még nem releváns felvetés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Remélem, hogy megválaszoltam minden konkrét kérdésüket, és ne felejtsek, ne felejtsük el, fontos lépés, történelmi lépés, és bár ürtevékenységről beszélünk, de arról beszélünk, hogy ez a mindennapokban, gazdaságfejlesztésben, kutatóintézetekben, egyetemeken hogyan és milyen módon tud megvalósulni.

(19.50)

Az általam javasolt három helyszín egyébként majd ötvözi a közéleti, tehát a kormányzati szerepvállalást, de egyetemi részvétel, tehát a Debreceni Egyetem, a Budapesti Műszaki Egyetem - ha szabad így hívni az egyszerűség kedvéért - és a Győri Szechenyi István Egyetem aktív közreműködését várjuk az MKIK, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, illetve a korábbi résztvevők, a sokuk által emlegetett közel ötven különböző résztvevő számára. Köszönöm szépen a figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Turgyán Tamás örmény nemzetiségi szószóló: „Az aradi vértanúk emléknapjára” címmel. Megadom a szót 5 perces időkeretben.

DR. TURGYÁN TAMÁS nemzetiségi szószóló: Köszönöm, elnök úr. Nem fogom kitölteni az öt percet. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! „Ki tehet arról, hogy ilyen a magyar sors? A bitófák tövében kell forradalmárrá érni a magyar lelkeknek?” Ezek voltak Lázár Vilmos örmény nemzetiségű honvéd ezredes utolsó mondatai a kivégzése előtt. Az aradi vértanúk közül a szintén örmény Kiss Ernő honvéd altábornagy büszkén viselte magyarságát az utolsó pillanatokban is. Örményként éltek, magyarként cselekedtek, örményként születtek és magyarként váltak vértanúvá. Az 1848-49-es szabadságharcban játszott szerepük miatt mindketten örök példaképei a hazaszeretetnek, a magyar történelmi közgondolkodásnak.

166 évvel később némi parafrázissal kölcsönvehetjük Lázár Vilmos szavait, kérdezve azt, ki tehet arról most, hogy ilyen az örmények sorsa Magyarországon. Nehéz a válasz, hiszen közös történelmünk számos példával szolgál arra, hogy igazoljuk: az örmények évszázadokon át sorsközösséget vállaltak a magyarokkal, gazdagították a magyar gazdaságot, kultúrát, művészetet, segítették a polgárosodást. Ennek a közös múltnak egyik ismert és szívbemarkoló eleme az a tény, hogy a tizenhárom aradi vértanú közül ketten örmények voltak.

A közös múlt kötelez, még akkor is, ha napjainkban a két ország viszonya mélyponton van. Örményország és Magyarország kapcsolatát másfél évszázadon át meghatározta az a kölcsönös tisztelet, az a baráti együttérzés, amely a két nép több száz éves közös történelmére alapozható. Mondjuk ki nyíltan, ez a barátság megtört, a kétoldalú kapcsolatokat a gyanakvás, a bizalmatlanság légköre jellemzi. Ez a helyzet káros az államközi kapcsolatokra, nehezíti az emberek, a kettős identitású családok életét, és visszafordíthatatlan sebeket okoz a Magyarországot otthonként tisztelő és tekintő örmény diaszpóra életében is. Ez a helyzet tovább nem tartható.

A magyarországi örmény nemzetiség nevében ezúton is szorgalmazom a magyar-örmény kapcsolat helyreállítását, a két ország együttműködésének fejlesztését az élet minden területén. A megbékélés kötelezettsége, a történelmi sérelmek történelmi, tudományos kontextusba helyezése már rövid távon is esélyt adhat a diplomáciai viszony normalizálásához. Ez mindnyájunk érdeke.

Nekünk, magyar örményeknek is számos feladatunk van annak érdekében, hogy helyreálljon a viszony. Ezt az erkölcsi parancsot, ezt a morális kötelezettséget üzenik nekünk az aradi vértanúk, köztük az örménység képviselői. Ne feledjük, hogy Lázár Vilmos és Kiss Ernő mellett a magyarok oldalán hetvennél is több örmény származású tiszt és 1200 honvéd is részt vett a magyar szabadságharcban. Csak velük, örmény őseinkkel, az aradi hősökkel együtt teljes a magyar történelem, életük és haláluk örök tanulság számunkra. A vértanúk emléke kötelez. Köszönöm figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Szorult helyzetben az egészségügyi szakképzés” címmel. Megadom a szót 5 perces időkeretben.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2015. október 2-án, azaz múlt hét pénteken tartott egészségügyi szakoktatói konferenciát a Ferenczi Sándor Egészségügyi Szakközépiskola Miskolcon, ahol vendégül látta az egészségügyi szakképzés - ha úgy tetszik, és így mondjuk - krémjét, méghozzá azokat a szakmai vezetőket, illetve szakoktatókat, valamint a képzőhelyeken, így tehát akár a kórházakban dolgozókat is, valamint azokat az iskolában oktató tanárokat, akik a tanácskozás során tapasztalatot cserélhettek, de ami a legfontosabb volt talán, nemcsak tapasztalatot cseréltek, hanem felmérték azokat a gócpontokat, azokat a problémákat, amelyek az egészségügyi szakképzésben jelenleg vannak. Itt kell megjegyezni, hogy az egészségügyi szakképzés, valamint a tisztában, rendben tartása azért is különösen fontos, mert az egészségügyi szakképzésben részt vevő diákokból kerülnek ki később azok az ápolók, egészségügyi szakdolgozók, amely szakdolgozók adják a gerincét, amely szakdolgozók adják a derékhadát az egészségügyi ellátásunknak. Ha úgy tetszik, nemcsak az orvosok, de az egészségügyi szakdolgozók nélkül sincs magyar egészségügy, és nincs, aki a betegeket ellássa. Éppen ezért különösen fontos, hogy egy ilyen területen, bár nagyon szakmainak és eldugottnak tűnik a terület, de mégis egy ilyen területen megfelelő problémákat beazonosítsuk és azokra jó választ adjunk.

Nos, ez volt a célja ennek a megtartott tanácskozásnak, ennek a szakoktatói konferenciának is, ahol a legfőbb megállapítások a következők voltak, amiket ajánlunk a kormány figyelmébe. Ezek azok a pontok, ahol a kormánynak lépnie kell, ahol az egészségügyi szakoktatást, az egészségügyi szakképzést meg kell újítania. Természetesen itt majd lesznek azért kritikák az állandó újítással kapcsolatosan is.

Nézzük tehát sorjában, hogy mik voltak a legfontosabbnak tekinthetők. Az első a krónikus és folyamatos és most már egy kritikus szintet elérő emberierőforrás-hiány. Aki az egészségügyet ismeri, annak ez nem újdonság. Most már nemcsak arról van szó, hogy kevés ápoló van, hanem sajnos kevés diák is van, aki az egészségügyi szakképzésben helyezkedik el. A kevés szakdolgozó mellé természetesen az is jár, hogy kevés szakoktató van, tehát kevés az az ember, aki foglalkozik az egyébként csökkenő számú diákokkal, de mivel gyorsabban csökken a szakoktatók száma, egyre leterheltebb és egyre kevesebb az a szakoktatói gárda, aki egyáltalán demonstrációs helyeken, a kórházakban, a betegágyak mellett tudja képezni az egészségügyi szakdolgozókat, és a

kevés szakoktató most már a rendszer egész működését fenyegeti.

Ezen túlmenően a kórházakban, a képzésben dolgozó szakoktatók leterheltsége teljesen nyilvánvaló, hiszen osztályos munkát végeznek, s emellett egy mentori, demonstrátori munkát is végeznek, és mellette az ügyeletes feladatokat is ellátják. Tehát gyakorlatilag úgy állnak a betegágy mellett ezek a dolgozók, hogy mellettük még ott kell állni a diákoknak is, és a diákokat folyamatosan felügyelve kellene dolgozni. Lassan egyébként tényleg egy kritikus szintet ér el a szakoktatói állomány, s ezért talán nem is biztosított már, vagy még éppen biztosított, de ha a közeljövőben nem lesznek aktuálisan gyors lépések, akkor nem kellően lesz biztosított a szakképzésben az utánpótlás.

A másik fő probléma az volt - és a Jobbik erről az Országgyűlésben már szólt -, hogy az egészségügyi szakképzés a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz került át, pedig éppen az lenne a logikus, hogy ott, ahol az egészségügy derékhadát képzik, az bizony az egészségügyi államtitkársághoz - bár a Jobbik mindig önálló egészségügyi minisztériumot szeretne - tartozzon, oda tartozzon maga a szakképzés is, hiszen ott tudják, hogy mi az elvárás a nővérekkel, az ápolókkal szemben, akiknek egy része egyben szakoktató is, és ők tudják, hogy milyen jövőbeli munkateret szeretnének maguknak, és mire kell koncentrálni. A Jobbik egyébként ezt a követelést már többször hangoztatta itt a Házban, tehát ez nem újdonság.

Az is problémaként jelentkezett, hogy túl gyorsan és túl aktívan szervezték át általánosan a szakképzés rendszerét. Amikor szóba került, hogy mi ez a gyorsaság, egyetlenegyben lehetett könnyen mérni: szinte minden évfolyamban, akik beiratkoztak az elmúlt négy-öt évben, minden évben más képesítést más elnevezéssel kaptak. Tehát gyakorlatilag egy állandó, permanens változás volt. Egyébként ez a következő évekre is kihat. Tehát gyakorlatilag nemcsak az iskola neve transzformálódik állandóan, hanem az általa adott képzések is állandóan változnak, ami nagymértékben nehezíti az áttekinthetőséget.

Másrészről pedig szintén nagyon fontos volt az is, hogy pénzzel lehetne megoldani ezt a problémát, és megint oda lyukadtunk ki, ami az egészségügy egyik legnagyobb rákfeneje - s ez volt az egyik üzenete ennek a konferenciának is -, hogy mindenképpen nemcsak a szakoktatói gárda, hanem a diákok motiválása és a rendszer fenntarthatósága érdekében kiemelten az egészségügyi szakképzésre is pluszforrásokat kell bevonni. Ezt szeretnék az egészségügyi szakdolgozók, az egészségügyi szakoktatásban dolgozó személyek is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(20.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalás-

ra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Maroknyi magyar porlik, mint a szikla” címmel.

Megadom a szót, 5 perces időkeretben.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A magyarság Kárpát-medencei demográfiai hanyatlásának statisztikai adatai döbbenetes pusztulásról tanúskodnak. Míg negyed évszázada 2 millió 756 ezer magyar élt a környező országokban, addig ez mára alig éri el a 2 milliót.

Az évtizedenkénti 10 százalékos fogyás, az elégtelen születési mutatók, a néhol járványos asszimiláció, az elvándorlás reális rémképpé teszi a magyarság eltűnését teljes országresznyi területekről.

Szlovéniában és Horvátországban a rendszerváltás óta egyharmadával apadt a magyarság száma, és mostanra talán már 20 ezren sincsenek. De a délvideki adatok is sokkolóak, hiszen a 25 éve még 350 ezer fős ottani magyar közösség elöregedése megállíthatatlannak tűnik, és 10 év múlva már 200 ezren sem lesznek. A Felvidék és Kárpátalja lakosságának egy évszázada még harmadát alkotó magyarság napjainkra 600 ezer főre csökkent, és 2025-re Erdély emberöltővel ezelőtt még 1 millió 600 ezer lelket számláló magyarjai sem lesznek 1 milliónál többen. Jellemző módon a szomszédos országok közül egyedül csak Ausztriában nő a magyarok száma, és sokatmondó az is, hogy az itteni kivándorlás miatt. A tömböktől távolabbi szóróvidékeken pedig, ahol az elszakított magyarság fele él, még az előzőekben felvázoltaknál is tragikusabb a helyzet.

A tisztelt Ház ma tárgyalta a magyar szóróvidék napjáról szóló határozati javaslatot. A magyar zászló és címer emléknapjához vagy a Rákóczi-naphoz hasonlóan a kormánypártoknak most is sikerült az amúgy támogatható, nemes elképzelést pártpolitikai célokra felhasználni. Annak ellenére, hogy Szávay képviselőtársam már a Nemzeti összetartozás bizottságának múlt heti ülésén javasolta, hogy méltóbb lenne ötpárti kezdeményezésként vagy a Nemzeti összetartozás bizottságának részéről benyújtani a javaslatot. A jobbikos javaslat semmibe vételén nem lepődünk meg. Ennyit arról, hogy hogyan is képzeli a nemzeti együttműködés rendszerét. De ez legyen a kormánypártok szégyene.

Tegnap a csángók, ma a szóróvidék, holnap a gúnyhatárok által elszakított tömbmagyarság, holnapután pedig a csonkaország magyarsága. Érzékelve a Kárpát-medencei demográfiai folyamatok mélyén ketyegő pokolgép jövőbeni pusztító hatását, ki kell mondanunk, hogy nincs tovább hova hátrálnunk. Hiába követelünk jogokat, hiába rendelkezünk emléknapokról, hiszen aki olvasta Wass Albert halhatatlan, katartikus erejű regényét, a Kard és kaszát, az pontosan tudja, hogy az ország azé, aki teleszüli.

Mi pedig elfogyunk, és mint oldott kéve, széthull nemzetünk. De ne legyenek illúziói senkinek, a sí-

runk körül állók egyikének szemében sem ül majd gyászkönny, mert bizony tévedett Vörösmarty Mihály. Ilyenkor jó, ha felidézzük a román liberális politikus, Brătianu 1920-ban a bukaresti országgyűlésben elhangzott szavait, mert látnunk kell, hogy 95 év alatt szinte semmi nem változott. Mit is mondott? „Nem nyughatunk addig, míg a magyar népet gazdaságilag és katonailag teljesen tönkre nem tesszük, mert mindaddig, míg Magyarországon az életképességnek a szikrája is van, mi magunkat biztonságban nem érezhetjük” - mondta a román politikus. Ebben az elhatározásban, ha egynémely itthoni vagy éppen transzatlanti szereplő munkásságát nézzük, bizony töretlen a kontinuitás.

Tudnunk kell, hogy a szórványlétet végzetté tevő Trianont bizony „jutalmul” kaptuk, jutalmul az erkölcsiségére oly büszke Európától, amiért, saját vérünket nem sajnálva, 300 éven át védtük őket az iszlám félhold hódításáról. A keresztény Európa védőpajzsává váltunk, és közben olyan sebeket szenvedtünk, amelyekbe kis híján belepusztultunk. Mindennek eredményeként, míg a XV. század végén, Mátyás korában még magyar volt a Kárpát-medence lakosságának 80 százaléka, addig ez az arány a XVIII. század elejére a vészjósló 40 százalékra csökkent. A Beneš-dekrétumok megfontolt aljassága, a

felvidéki magyarok kitelepítése, a Szudétavidékre való rabszolgamunkára hurcolása, az állatias Maniu-féle hóhérok szárazajtai kegyetlen, fejszés vérengzése, a szolyvai láger pokla, a bestiális Tito-partizánok által végrehajtott és minden borzalmat felülmúló délvidéki mészárlások és megannyi elvándorlást vagy beolvadást ösztökélő lépés gondoskodtak arról, hogy ez az arány ne is javuljon.

Mindezt persze csak tetézte a Románia EU-s felvételét feltételek nélkül megszavazó ócska, nemzetáruló behódolás is. A szavakban sokszor kemény, de valójában erőtlen magyar külpolitika. Ezért nem kellene még a szórvány ügyét is a pártpolitika mocsarába rángatni. Isten óvja a határon túli, elszakított magyarságot! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A mai napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**. Köszönöm együttműködésüket.

(Az ülésnap 20 óra 5 perckor ért véget.)

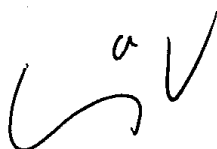
Földi László s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)